

ארונה
פ

ג
ס
פסוק

ג
פ
ח
ח
ו
מ

ויאמר לו עלה הקס ליהוה מזבח בגרר
אנני חייב ואתאבד לו דוד ביום
ההוא ואמר ליה סק אקים קדם פי מדבא
בבית אדרי וארץ יבוסא חיי ערדוד פדבר
גר באשר צוה יהוה וסליק דוד כפתגמא
דגד כמאד מליל פי וישקף ארונה וירא
את המלך ואת עבדיו עברים עליו ויצא
ארונה וישתחו למלך אפיו ארצה ואסתכ
ארץ וחזא ית מלכא וית עבדוהי עברין
עלוה ונפק ארץ וסגיד למלכא על אפיה
על ארעא ויאמר ארונה מדוע בא ארץ
המלך אל עבדו ויאמר דוד לקנות מעמך את
הגרן לבנות מזבח ליהוה ותעצר המגפה
מעל העם ואמר ארץ מדין אתא רבונ
מלכא לולת עבדיה ואמר דוד למזבן מן
ית בית אדרי למבנ מדבא קדם פי ויתכלי
מותנא מעל עמא ויאמר ארונה לדוד
יקח ויעל ארץ המלך הפזב בעינו ואלה הפז
לעלה והמרגים וכלי הבקר לעצים ואמר
ארץ לדוד יסב ויסק רבונ מלכא דתקי
בעינא חזי תורא כשריך לעלתא ומורגא
ומני תורא לא עינא הכל נתן ארונה המלך
למלך ויאמר ארונה אל המלך יהוה אליך
ירצך כולא יחב ארץ למלכא דבעא מניה
מלכא ואמר ארץ למלכא פי אלהך יקביל
קרבך כרעא ויאמר המלך ארונה לא

ג
ח
כח
ו
ב
כח
ה
וסיני
א
קנה
מאת
ל
כ
קנו
וח

א
דויה
ח
ג
ה
פ

ה
ר
ג

ה

ביקנו אקנה מאותך במחיר ולא אערה
ליהוה אלהי עלות חנם ויקן דוד את הגרן
ואת הבקר בכסף שקלים חמשים ואמר
מלכא לארץ לא ארי מזבן אבון מן
בדמיך ולא אסיק קדם פי אלהי עלון מן
וזבן דוד ית בית אדרי וית תורא בכסף שלש
חמשים ויבן שם דוד מזבח ליהוה ויער
עלותו שלמים ויעתר יהוה לארץ ותעצר
המגפה מעל ישראל ובנא תמן דוד מותנא
קדם פי ואסיק עלון ונכסת קדשין וקביל צלות
דירי ארעא ואתכלי מותנא מעל ישראל

סכום הפסוקים שלספר שמואל א' וחמש מאות ושישה סימן א' ו'

והמלך דוד יקן בא בימים ויפסח בבערים
ולא יחס לו וית מלכא דוד סב על ציומין ומלכ
ליה בלבושין ולא שחיץ ליה ויאמרו לו
עבדיו יבקשו לאדני המלך נערה בתולה
ועמדה לפע המלך ותהיה לו סכנת ושכבה
בחיך וחם לארץ המלך ואמרו ליה עטודו
יבעז דרבונ מלכא עולימא בתולא ותשמש
קדם מלכא ותהי ליה קריבא ותשכוב לו תך
וישחיך דרבונ מלכא ויבקשו נערה יפה
בכלבול ישראל וימצאו את אבישג שועמת
ויבאו אותה למלך ובעז עולימא שפירא כל
תחום ארעא דישראל לא שכו וית אבישג

וחס ג וסימנה וחס השמש וחס בחיך וחס אס ישכבו וחס להס - כל המבזה את הבגדים לסוף חיינו נהנה מהן למענה מודו

אברהם ואזיה פ' וסימניו והשמינה ועמהם בן בגין וגם הוא? וסיג גר לעז אבד יל להרפה וחב טוב ותנח חכם ויצא

דמין שונם ואיתיו יתה למלכא יזהנערה
יפה ערמאד ותלי למלך סכנת ותשרתהו
והמלך לא ירעה ועוריתא שפידא עד
לחדא זהות למלכא קריבא ומשמשא ליה
ומלכא לא ידעה ואדניה בצחגית מתנשא
לאמר אני אמלך ויעש לו רכב ופרשים
וחמשים אישר צים לפקדו ואדניה ברחגית
מתרכל למימרא נא אמלך ועבד ליה
רתכין ופרשי וחסמיין גברא רדופין
קדמוהי ולא עצבא כיו מימיו לאמר
מדוע בכה עשית וגם הוא טובתא למאד
ואתו ילדה אחריא בשלום ולא אבלמיה
אלוהי מיומוהי למימר מדין כדין את ענדי
ואפוא ~~ביתא דאדניה~~ ילדת
בתא בשלום ויהיו דבריו עם יאצב
צדויה ועם אביתר הכהן ועזרא אחריאדן
זהו פתגמוהי בעיצא עם יאצב צדויה
ועם אביתר כהנא וסעדין בתא דנחשו צדוק
הכהן וצביוהי כהן הדין עונתן תנבאו שמע
ורעיהו גבורים אשר ליהוה לאהיו עם
אדניהו וצדוק כהנא ונביה בר יהויד ענתן
נבאו ושמעו ורעיהו גברא די ליהויד לאהיו
בעיצתא דנביה ויזבח אדניהו צאן ובקר
ומריא עם אבן הזחלת אשר אצל עין רגל
ויקרא את כל אחיו ובע המלך ולכל אנשי
יהודה עבדי המלך ונכסא דנביה עזרתו די

בית שבע לקדם מלכא לאדון בית משכנא
ומלכא סב לחדא ואבי שגדמין שונם משמש
קדם מלכא ותקן בית שבע ותשתחו למלך
ויאמר המלך מהלך וכדעת בית שבע וסגידת
למלכא ואמר מלכא מא לך ותאמר לו אנני
אתה נשבעת ביהוה אלהיך לאמתך כשולמו
בןך ימלך אחרי והוא ישב על כסא ואמת
ליה רבני את קיימתא במימרא רבי אלהך
לאמתך ארי שלמה בריך ימלך בית רי
והוא יתיב על כרסי מלכותי ועתה הנה
אדניה מלך ועתה ארבע המלך לא ירעתי ובעני
הא אדניה מלך ובעני רבני מלכא לא ידעת
ויצב שור ומריא צאן לרבו ויקרא לכל
בני המלך ולא ביתר הכהן וליאב שר הצבא
ולשלמה עבדך לאקרא ונכס תורין ופטמין
ועץ לסגין וזמין לכל בני מלכא ולא ביתר כהן
וליאב רב חיל לא ולשלמה עבדך לא זמין
ואתה ארבע המלך עיני כל ישראל עליך להגיד
להם מי ישב על כסא ארבע המלך אחרי ואת
רבני מלכא עיני כל ישראל סבירן ערך
לחזא להון מן יתיב על כרסי מלכותא
דרבני מלכא בתרודי ויהיה כשכב ארבע
המלך עסא בתני ויהי יתאנב ובעני שלמה
חפאים ויהי כד ישכב רבני מלכא עם
אבהו ויהי איהא נא וברי שלמה מתרנין
והנה עורנה מפרת עסא מלך ונתן הנביא

כ
מחלפין
שור
ומריא
חפ
וי
ל
וי
ה
ריש
מיס
בכפ

בא יוהא עד דהיא ממללא קדם מלכא
ונתן נביא על ויגידו למלך לאמר הנה נתן
הנביא ויצא אלפני המלך וישתחו למלך
על אפיו ארצה וחיואו למלכא למימרה
נתן נביא ואתא לקדם מלכא וסגיד למלכא
על אפיה על ארעא ויאמר נתן אדני
המלך אתה צמרת אדניהו ימלך אחרי והוא
ישב על כסא ואתמר נתן רבני מלכא את
אמרת אדניה ימלך בתרי והוא יתיב על
כרסי מלכותי כי ירד היום ויצב שור
ומריא צאן לרבו ויקרא לכל בני המלך
ולשרי הצבא ולא ביתר הכהן והנכס אכלים
ושתיים לפניו ויאמרו יחי המלך אדניהו
ארי נחת יומא ריך ונכסותי מיין ועץ
לסגין וזמין לכל בני מלכא ולרבע חיל לא
ולא ביתר כהן ויהא אמן אכלין ושתיין קדמו
ואמרו יצא מלכא אדניה וליאב עבדך
וליצחק הכהן ולרבעה בן הירע ולשלמה
עבדך לאקרא וליאב נא עבדך ולעזרוק
כהנא ולרבעה בר יהוידע ולשלמה עבדך
לא זמין אסמאת אדני המלך נהיה הדבר
הזה ולא הודעת את עבדך מי ישב על כסא
ארבע המלך אחריין אסמן רבני מלכא הוה
פתגמא הדין ולא הודעתא ית עבדך מן
יתב על כרסי מלכותא דרבני מלכא
בתרודי ויען המלך ויד

ומריא
חפ
וי
ל
וי
ה
ריש
מיס
בכפ

וסימנא עורנה עמך חיש להם חשבים נביא אחד - וליצחק בן חור וחד מל וסימנא חש עבדך חס - וליצחק לבן גל -

יהיה
פ

ג
והם בתי
כן
ואמון
בעני

מזל
יפה
במ
מס
כזה

5
 יח
 חכ

13

סלוק
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ דָּוִד קְרֹא אֵלַי לְעֶזְרוֹךְ
הַכֹּהֵן וּלְנֹתָן הַנָּבִיא וּלְבָנָיו בְּיָהוּדָה עוֹיֵצִים
לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְאָמַר מַלְכָּא דְיִד קָרוּ לֵי לְעֶזְרוֹךְ
כֹּהֵנָא וּלְנֹתָן נָבִיא וּלְבָנֵיהֶּ בְּרִי יְהוּדָה וְאֵתוּ
לְקֹדֶם מַלְכָּא וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהֵם קָחוּ עִמָּכֶם
אֶת עַבְדֵי אֲרֵיכֶם וְהִרְבֵּיתֶם אֶת שְׁלֹמֹה בְנִי
עַל הַפְּרִדָּה אֲשֶׁר לִי וְהוֹרַתֶּם אֹתוֹ עַל גְּחוּץ
וְאָמַר מַלְכָּא לְחוּץ רָבְרוּ עִמָּכֶם יֵת עַבְדֵי
רְבוֹנָכוֹ וְתִרְבְּכוֹ יֵת שְׁלֹמֹה בְרִי עַל כֹּוֹתֶנְתָא

אלבחון ו' על בחון ו' אל בעת ו' על בעת ו' אל בת ו' על בת ו' אל בנז ו' על בנז ו' אל בבול ו' על בבול ו' אל שפך ו' על שפך ו' — . — . — .

הכחן את קרן שלמן מן האהל וימשח את
 שלמה ויתקעו בשופר ויאמרו כל העם יחי
 המלך שלמה ונסים צדוק כהנא יתקדנא
 ומשחא מן משכנא ומשח ית שלמה ותקעו
 בשופר ואמרו כל עמא יצא מלכא שלמה
 ויעלו כל העם אחרי ויהעם מחללים בחללים
 ושמחים שמחה גדולה ותבקע הארץ
 בקולם וסליקו כל עמא בתרוהי ועמא
 משבחין בחננא וחדן חדא רבא וזעזעו
 לקרוא וישמע ארניהו וכלהקראים אשר
 אתו והם כלו לאכל וישמע יואב את קול
 השופר ויאמר מדוע קול הקריה הזאת
 ושמע ארניהו כל זמניא דעמיה ואנון
 סופיקו למיכל ושמע יואב ית קל שופרא
 ואמר מדין קל קרתא אשתגישת עורכו
 מדבר ונהיה יונתן בן חתן הכהן בן ויאמר
 ארניהו בן איש חיל אתה וסבתך שרה
 עד דהוא ממליל ודא יונתן בן אביתר
 כהנא אתא ואמר ארניהו עור לארי גבר דחיל
 חסאיך את וסבתך שרה יישן יונתן ויאמר
 לארניהו אכלא דנינו המלך דוד המלך את
 שלמה ואתיב יונתן ואמר לארניהו בקשטא
 רבונא מלכא דויד אמליך ית שלמה וישח
 אתו המלך את צדוק הכהן ואת נתן הנביא
 ובניהו בן יהוידע ואת הכרתי והפלתו וירכבו
 אתו על פרדת המלך ושלח עמיה מלכא

א
ב
ג
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

ית צדוק כהנא וית נתן נביא וננה בר יהוידע
 וקשתא וקלעא וארכיבו יתיה על כוונתא
 ומלכא וימשחו אתו צדוק הכהן ונתן
 הנביא למלך בצחון ויעלו משם שמחים
 ותהם הקריה הוא הקול אשר שמעתם ומשחו
 יתיה צדוק כהנא ונתן נביא למחוי מלכא
 בשילוחא וסליקו מתמן כד חדן ואשתגישת
 קרתא הוא קלא דשמעתון וגם ישב שלמה
 על כסא המלכה ויאף יתב שלמה על כסא
 מלכותא וגם באו עבדי המלך לברך את
 ארנינו המלך דוד לאמר ייטיב אלהיך את
 שם שלמה משמך ויגדל את כסאו מכסאך
 וישתחו המלך על המשבב ואף אתו עבדי
 מלכא לברכא יתיה ויגדל את כסאו מכסאך
 ויטיב ית שום שלמה משמך וירכב ית
 כרסוהי מברסי מלכותך וסגיד מלכא על
 שיויא וגם ככה אמר המלך ברוך יהוה אלהי
 ישראל אשר נתן חן וחס ישב על כסא ויעני
 ראות ואף כד ין אמר מלכא בריך יהוה אלהי
 דישאלא דיהב יומא דין בך יתב על כרסי
 מלכותי ועני חזין ויחרדו ויקמו כל הקראים
 אשר לארניהו וילכו איש לדרך ויתוהו וקמו
 כל זמניא דלארניהו ואזלו גבר לאורחיה
 וארניהו ירא מפני שלמה ויקסו וילך ויחזק
 בקרנות המזבח וארניהו חיל מן קדם שלמה
 וקסא אזל ואת קים בקרנת מזבחא ויגדל

מחללים ומחללים א חר לשון כלי שמחה וב בחלל וסימנ והעם ואתם השבת י ויטיב להם ויטיב אלהים ויטיב כולה מלה

לשלמה לאמר הנח ארצו וירא את המלך
שלמה והנה אהז בקרנות המזבח לאמר
ישבע לי כיוס המלך שלמה אסימית את
עבדו בחרב ואתחזה לשלמה למימר
אני הנה רחילמן מלכא שלמה והא אחד
בקרנת מזבחא למימר יקיים לי כיוסא דין
מלכא שלמה דלא יקטול ית עבדיה בחייה
ויאמר שלמה אם יהיה לבן חיל לא יפל
משערתו ארצה ואסדר עה תמצאנו ומת
ואמר שלמה אם יהי לגבר רחיל חטאין
לא יפול מסער רישיה לארעא ואם בשתא
תשתכח ביה יתקטיל וישלח המלך שלמה
ויורדהו מעל המזבח ויבאו וישתחו למלך
שלמה ויבאו וישתחו למלך שלמה
מלכא שלמה ואחתוהי מעל המזבח
ואתאוסגיד למלכא שלמה ואמר ליה שלמה
איזל רביתך ויקרבו ימיהו
למותו ויצו את שלמה בנו לאמר וקרבו ימי
דויד לממת ופקיד ית שלמה בריה למימר
אנכי הולך בדרך כל הארץ ותזקת ויהיית
לאישי אנא אזיל באורח כל ארעא ותתקף
ותהי לגבר רחיל חטאין ושמרת את משמתי
יהוה אלהיך ללכת בדרך כל לשמר חקתי
במצותיו ומשפטיו ועדותיו בכתובות
משה למען תשכיל את כל אשר תעשה
ואת כל אשר תפנה שם ונתפר ית מטרות

מימר ארצי אלהך למחך באורחך דתקנך
קדמוהי למפר קדמוהי פקודוהי ודינזוהי
וסהדוהי כמאד כתב באורייתא דמשה בדין
דתצלח ית כל דת עבד וכל אחר דת תפני
לתמן למען יקיים יהוה את דברו אשר דבר
עלי לאמר אם ישמרו בנך את דרכם ללכת
לפני באמת בכל לבבם ובכל נפשם לאמר
לא יפדת לך איש מעל פסא ישראל בדין
דיקיים פיית פתגמוהי דמליל עלי למימר
אם יטלו בנך ית אורחיו למחך קדמי
בקשוט בכל דתו וכל נפשיו למימר
לא יפסוק לך גבר מעל כרסי מלכותא דישור
וגם אתה ידעת את אשר עשה לי ואת
צרויה אשר עשה לשני שרי צבאות ישראל
לאבנר בן נר ולעמשא בן יתרו ויהרגו שם
דמימלחמה בשלום ויתן דמי מלחמה בחגותו
בנעלו אשר ברגליו ואף את
ידעת ית עבד לי ואתבד צרויה דעבד
לתרין רבב חילותא דישוראל לאבנר בן נר
ולעמשא בן ית דקטילנו בערי מותיה
דמי דיתחשיב דמחז ערוהי כדסתבידי
קרבא ויתכחזו ככמת שלמא ואשר
דמחז באספניקי דבחד ציה ודש בטליתא
דברגלוהי ועשית כחכמתך ולא תזרר
שיבתו בשלום שאר דת עבד כחכמתך ולא
תחית סבתיה בשלמא וישארו וילבנו דלי

ג
יצאו
בחלת
צבי
לשע
שרי

ג
מל
בליש
וי
תניב

ג
ישוראל
אפסור
דויה
ישק

ג
בליש

הבלעדיתעשהחסדוהיובאכלי שלחנך
כיצן קרבואלי בברחי מפני אכשילוס אחיך
ולבני ברזלי גלעדאהתעבדטיבו ויהוץ
באכלי פתורך אריאנון סופיקו צרכינמעתי
מן קדם אכשילוס אחוך ויהנה עמך שמיני
בגרא בךהימינימבחרים והוא קולני קוליה
נמרצת בן סלכתי מחננס והוא ירד לקראתי
הירדן ואשבע לו ביהוה לאמר אסאמיתך
בחרב והא עמך שמיני בר גרא בר שיכט
בנימין מעלמתוהוא לטני ליטן מרידן
בזמא אצלי תלמחנים והוא נחת לקדמותי
לירדנא וקיימית ליה במימרא עני למימר
הלא אקטלנך בחרבא ועתה אלתנקוהכי
איש חכם אתה וידעת את אשר תעשה לו
והורדת את שיבתו בדם שאול ובעץ לא
תזכינה ארי גדר חכים אתה תידע יתהעני
ליה חתית יתסיפתיה בנסא וישאול
דוד עם אבתיו ויקבר בעיר דוד ושכבו
עם אבתוהי ואתקבר בקריתא דדוד
והימים אשר מלך דוד על
ישראל ארבעים שנה בחברון מלך שבע
שנים ובירושלם מלך שנים ושלש שנים
ויזמא דמלך דוד עלישראל ארבעין שנים
בחברון מלך שבע שנים ובירושלם מלך
תלתין ותלת שנים וישלמה ישב עלכסא
דוד אביו ותכן מלכותו מאד ושלמה יתב

ג
ח
בליש

ל

נא

טו

על כרסי דוד אביו ואתקנת מלכותה
לחדא ויבא אדניו בן חגית
אלבת שבע אס שלמה ואתמר ה שלום
באך ואמר שלום ואתא אדנה בר חגית
לבת בת שבע אמיה ושלמה ואמר רת
ה שלום מיתך ואמר שלום ואמר דבר לי
אליך ואתמר דבר ואמר פתגם אית לי
למלא עמך ואמר רת מלי ויאמר את
ידעת כלי היתה המלכה ועלי שמו כל
ישראל פתגם למלך ותסב המלכה ותהי
לאחי כי מיהוה היתה לו ואמר אתידעת
ארי דלי הות מלכותא עני שויאן כל
ישראל אפיהוץ למחוי מלכא ואסתחרת
מלכותא ואתה מלך מלך קדם עני הות
ליה עמה שאלה אחת אנכי שא למאן
אלת שכי אתפכ ותאמר אליך דבר ובען
שא לא ואתא אסא למעך לא תתביית
אפי ואמר רת ליה מלי ויאמר אריא
לשלמה המלך כי לא ישיב אתפכך ויתן
לי אתאבי שג השונמית לאשה ואמר א
בען לשלמה מלכא ארי לא יתב יתאפך ויתן
לי יתאבי שג רמז שונם לאתו ותאמר בת
שבע טוב אנכי אפך עליך אלה מלך
ואמר בת שבע טוב אנא אמליל ערך
קדם מלכא ותבא בת שבע אל המלך
שלמה לדבר לו עלאדניהו ויקם המלך

ה

ג

ה

ל

ח

ג

אחתי

את

ל

בחרים ג חס בליש ודימננה וילך אתה מישה שמענין גרא חז תשמח - מאתך ה וסימננה והיה הקשית שאלה שתיים שאלתי מאתך -

ויחזק בקרנות המזבח ובסודותא מטות עד
 יואב ארי יואב אתפני בחר אדניה ובחר
 אבשלום לא אתפני ואפך יואב למשכנא ד
 ואתקין בקרנת מדבחה ויצא למלך שלמה
 כינס יואב אל אהל יהוה והנה אצל המזבח
 וישלח שלמה אתבעהו ביהוידע לאמר
 הן פגענו ואתחזה למלכא שלמה אריאפך
 יואב למשכנא דיעי זהא בסטר מדבחה ושוח
 שלמה יתכנה בר יהוידע למימר איזיל
 שלוט ביה ויבא בעהו אל אהל יהוה ויאמר
 אליו כהאמר המלך צא ויאמר לא כפיחאמות
 וישב בעהו את המלך דבר לאמר כה דבר
 יואב וכה ענני ואתא בעה למשכנא דיעי ואמר
 ליה כדנץ אמר מלכא פוק ואמר לא אריכא
 אתקטיל ואתיכ בעה ית מלכא פתגמא ומימי
 כדנץ מליל יואב וכדנץ אתיכני ויאמר לו
 המלך עשה כפשיך דבר ופגענו וקברתו
 והסידת מי חנס אשר שפך יואב מעלי
 ומער ביתאבי ויאמר ליה מלכא עבד כמא
 דמליל ואת שלוט ביה ואתקברנה ותפלי חובת
 דם דכירא שוד יואב מגן מנומין ביתאבי
 והשיב יהוה אתדמו על ראשו אשר פגע
 בשני אנשים צדיקים וטובים ממנו ויהרגם
 בחרב ואבידור לא ידע אתאבנר בקנן שור
 צבא ישראל ואת עמשא בן יתור שר צבא
 יהודה ויתכני ית חובת קטוליה ברישיה

45

50

ג
ב
ראה
ג
ראה

דשליט בתריץ גבריץ דזכאין אטביץ מנה
 וקטלנוץ בחרבא ואבא דיד לא ידע יתאנו
 בר נר רב חילא דישא לא ית עמשא בר יתור
 רב חילא רבית יהודה וישבו רמיהם ברשא
 יואב וברשא זרעו לעלם ולדוד ולזרעו
 ולביתו ולכסא יהיה שלום עד עולם מעם
 יהוה ויתוב דמהון בריש יואב וברישנא
 לעלם ולדוד ולזרעיה ולביתיה ולכסאיה
 יהי שלמא עד עולם מן קדם ישי ויעל
 בניהו בן יהוידע ויפגענו וימיתנו ויקבר
 בביתו במדבר וסליק בעה בר יהוידע ושליט
 ביה וקטל ואתקבר בביתיה במדבחה ויתן
 המלך את בעהו ביהוידע תחתיו עלה צבא
 ואתקבר וקטל ויפגענו וימיתנו ויקבר
 מלכא יתכנה בר יהוידע חלופיה עלה לא
 וית צדוק כהנא מני חלף אביתר
 וישלח המלך ויקרא לשמע
 ויאמר לו בנה לך בית בירושלם וישבת שם
 ולא תצא משם אנה ואנה ושלח מלכא וקרא
 לשמע ויאמר ליה בני לך ביתא בירושלם
 ותתיבתמן ולא תפיק מתמן לכא ולכא ויהיה
 ביום צאתך ועברת את נחל קדרון וידע תרע
 כימות תמות דמך יהיה בראשך ויהי ביום
 מפקד ותעבר ית נחל קדרון מדעתך
 אריממות תמות חובת קטולך תהי ברישך
 ויאמר שמעי למלך טובה דבר באשור ובר

ויחזק בקרנות המזבח
 ובסודותא מטות עד
 יואב ארי יואב אתפני
 בחר אדניה ובחר
 אבשלום לא אתפני
 ואפך יואב למשכנא ד
 ואתקין בקרנת מדבחה
 ויצא למלך שלמה
 כינס יואב אל אהל יהוה
 והנה אצל המזבח
 וישלח שלמה את בעהו
 ביהוידע לאמר
 הן פגענו ואתחזה
 למלכא שלמה אריאפך
 יואב למשכנא דיעי זהא
 בסטר מדבחה ושוח
 שלמה יתכנה בר יהוידע
 למימר איזיל שלוט
 ביה ויבא בעהו אל אהל
 יהוה ויאמר אליו
 כהאמר המלך צא
 ויאמר לא כפיחאמות
 וישב בעהו את המלך
 דבר לאמר כה דבר
 יואב וכה ענני ואתא
 בעה למשכנא דיעי ואמר
 ליה כדנץ אמר מלכא
 פוק ואמר לא אריכא
 אתקטיל ואתיכ בעה
 ית מלכא פתגמא ומימי
 כדנץ מליל יואב וכדנץ
 אתיכני ויאמר לו
 המלך עשה כפשיך
 דבר ופגענו וקברתו
 והסידת מי חנס אשר
 שפך יואב מעלי ומער
 ביתאבי ויאמר ליה
 מלכא עבד כמא דמליל
 ואת שלוט ביה ואתקבר
 נה ותפלי חובת דם
 דכירא שוד יואב מגן
 מנומין ביתאבי והשיב
 יהוה אתדמו על ראשו
 אשר פגע בשני אנשים
 צדיקים וטובים ממנו
 ויהרגם בחרב ואבידור
 לא ידע אתאבנר בקנן
 שור צבא ישראל ואת
 עמשא בן יתור שר צבא
 יהודה ויתכני ית חובת
 קטוליה ברישיה

וטובים ג וסימנך והשיב באחזק רעים ב מנה מל וז חס - - ולא תצא וסימנך אנה ואנה במוכס רבת חלאתה בצבאותנו וחב - והיה ביום ה וסימנך

ל
ה
ו
שבעת

ל
ו

ל
ו

ל
ו

ל
ו

אמר המלך כן יעשה עבדך וישמע
בירושלם ימים רבים ואמר שמעני למלך
תקין פתגמא כמאמר לרבוני מלכא כן
תעבד עבדך ויתב שמעני בירושלם ימים
סגיאין ויהי מקץ שלש שנים
ויברחו שני עבדים לשמעני אל אכיש בן
מעכה מלך גת ויגידו לשמעני לאמר הנה
עבדך בגת וזהו מסוף תלת שנין וערקו
תריץ עבדך לשמעני לזאת אכיש בן מעכה
מלכא דגת וחזו יאן לשמעני למימר הא
עבדך בגת ויקם שמעני ויחבש את חמורו
וילך גתה אל אכיש ולבקש את עבדיו וילך
שמעני ויבא את עבדיו מבתי וקם שמעני
וזרז יתחמרה ואזל לבת לזאת אכיש למעני
יתעבדוהי ואזל שמעני ואיתי ית עבדוהי
מבתי ויגד לשלמה ביהלך שמעני מירושלם
גת וישב ואתחזה לשלמה אריאל שמעני
מירושלם לבת וכתב
וישלח המלך ויקרא לשמעני ויאמר אליו
הלוא השבעתך ביהוה ואער בך לאמר
ביום צאתך והלכת אנה ואנה ידעתך כי
מות תמות ותאמר אלי סובב הדבר שמעתי
ושלח מלכא וקרא לשמעני ואמר ליה לא
קיימית ערך במימרא דני ואסהידית בך
למימר ביום מפקך ותהך לכא ולכא מדע
תדע אריממות תמות ואמרת לי תקין

פתגמא שמעני ומדע לא שמרת את
שבועת יהוה ואתה מצוה אשר צויתי עליך
ומדין לא נטרת את שבועתא דני וידע
תפקידתא דפקידת ערך ויאמר המלך
אל שמעני אתה ידעת את כל הדעה אשר
ידע לבבך אשר עשית לרודאכי וזה שנים
יהוה אתרעתך בראשך ואמר מלכא לשמעני
את ידעת ית כל בשותא דידע לך דעבדתא
לדוד אבא ואתבני ית בשותך ברישך
והמלך שלמה ברך וכסא רוד יהיה נכונ
לפני יהוה עד עולם ומלכא שלמה בריך
זכרסי מלכותא דדוד יהי מתקן קדם עיני
עלמא ויצו המלך את בני הויה וידע
ויצא ויפגעבו וימת והמלכה נכונה ביד
שלמה ופקיד מלכא יתבנה בר יהוידע
ונפק וקטליה ומלכותא אתקנת בידא שלמה
ויתחתן שלמה את פרעה
מלך מצרים ויקח את בת פרעה ויביאה
אל עיר דוד עד בלותו לבנות את ביתו ואת
בית יהוה ואת חומת ירושלם סביב ואת חתן
שלמה בפרעה מלכא דמצרים ודבר יתבת
פרעה ואיתיה לקריתא דדוד עד דשיצית
למבני ית ביתיה ויתבית מקדשא דני וית
שורא דירושלם סחור סחור וקק העם מזבחם
בבמותי לא נבנה בית לשם יהוה עד היום
ההם ויהוד עמא מדבחי על במתא ארי לא

וכסא ג וסימנא כבוד דוד ומנוחה ויביאה ג מלכא חס וסימנא אל האדם האהלה בפרעה וישקד ג קדמיה חס ג נבנה לית כו

אתבני ביתא לשמא רבי עזי יומא האנו
ויאמר שלמה אתיהוה
ללכת בחקותיו ורבי אבינו רבבמות הוא מנחם
ומקטיר ורחים שלמה יתפלל ונא רבי למי
בגזית דרבי אבנא לחוד עלבמתא הוא
מדבחו ומסיק בסמיך וילך המלך גבענה
לזבח שם כיהא הפמה הגרולה אלה
עלות יעלה שלמה על המזבח ההוא ואל
מלכא לגבענון להבחאתמא ארי היא כמתא
רבתא אלה ערוך יסיק שלמה על מדבחא
ההוא בגבענון גראה יהוה
אל שלמה בחלוס הלילה ויאמר אלהים
שאלמה אתך בגבענון אתגלי עי שלמה
בחלמא רליא ואמר עי שאלמא אתך וך
ויאמר שלמה אתה עשית עס עבדך וך
אביחסד גדול באשר הלך לפניך באמת
ובצדקה ובישרת לבב עמך ותשמר לו את
החסד הגדול הזה ותתן לו בן ישב על כסאו
ביום הזה ואמר שלמה את עבדא עס עבדך
דויד אבא חסדא רבא כמא דחליך קדמך
בק שוט ובזכו ובתריצות לכא קדמך ונטרת
ליה ית חסדא רבא הדין ויהבת ליה בר יתיב
על כרסוהי כיומא הדין ועתה יהוה אלהי
אתה המלכת את עבדך תחת דוד אבי ואנכי
נער קטן לא ארע צאתי בא ובען יי אלהי
אתאמל יכתא ית עבדך תחות דויד אבא נא

קל

ה
וסימ
ושאלת
והכלבים
זועה
פחד
חכמות

ה

ג

ה
זק
בגב

יניק עיר ליתא נא ידע למפק ולמיער
ועבדך בתוך עמך אשר בחרת עסדך
אשר לא ימנה ולא יספר מרבי עבדך ננו
עמך ואתרעיתא עס סגיר לא יתחשבון
ולא יתמנון מסגי ונתת לעבדך לב שמע
לשפט את עמך להקין ביין טוב לרע כימי
יוכל לשפט את עמך הכבד הזה ואתתין
לעבדך לב סדר למדן ית עמך למסבר
ביין טוב לרע שאר ימן יכיל למדן ית עמך
סגא הדין וייטב הדבר בעיני ארע כי
שאל שלמה את הדבר הזה ושפר פתגמא
קדם עי ארי שאיל שלמה יתפתגמא הדין
ויאמר אלהים אליו יען אשר שאלת את
הדבר הזה ולא שאלת לך ימסרבים ולא
שאלת לך עשר ולא שאלת נפש איביך
ושאלת לך הקין לשמע משפט ויאמר
ליה חלמא שאלתא יתפתגמא הדין ולא
שאלת לך יומין סגיאין ולא שאלת לך
עטר א ולא שאלתא נפש עלי דבבך
ושאלת לך סברותא למשמע דיעא הנה
עשיתי כדברך הנה נתתי לך לב רחב
ונבון אשר כמור לאהיה לפניך ואחרית
לא יקום כמור יהא עבדית כפתגמך הא
יהבית לך לב חכים וסכלתך דכותך לא הוה
קדמך ובתרך לא יקום כותך וגם אשר
לא שאלת נתתי לך גס עשר גס כבודא אשר

ה
זק
בגב

אלהי ה קר וסימ לעבר לשמע למה המלכות ויתמך הרעות שפטני בינה וכל מנהג וסו פיס כונת צמח וסימנה שמרה בחזקתך וסימנה וסו לא מרע

לא היה כמורא איש במלכים כל ימיו ואף
לא שאלת איהבית לך אף עותרא אף יקרא
לא היה כותך גבר במלכא כל יומך ואם
תלך בדרכי לשמר חקיו מצותי באשר
תלך דויד אביר והאר כתי את ימך ואם
תלך באורחך ותקנץ קרמי למטר קימי
ופקודי כמארה לך דויד אביר ואוריד ית
יומך ויקץ שלמה והנה
חלום ויצוא ירושלים ועמד לפני ארוץ
ברית יהוה ויעל עלות ניעש שלמים ויעש
משתה לכל עבדיו זאת ער שלמה והא
למא זאתא לירושלים וקם קדם ארוץ
קמארבי ואסיק ערוץ ונכנס נכסת קדשין
ועבד משתא וכו' עכ"ל

אז תבאנה שתיס נשים זנות אל
המלך ותעמדנה לפניו ככין אתה תרתין
נשיך פנד קאן למדך קדם מלכא וקמא
קדמוהי ואת אמר האשה האחת כי ארניאנ
והאשה הזאת ישבת בבית אחר וארל
עמה בבית ואת אמרת אתה חלא כבעו רבוע
אנא ואתתא חלא יתכץ בבית אחד וילידית
עמה בביתא ויהי בינים השלישי ללדת
ותלך גם האשה הזאת ואנחנו יחד ואיך
אתנו בבית זולתי שתיס אנחנו בבית זה
ביום מאתליתתא למילדי וילידת אף אתתא
חלא ואנחנו כחדא ליתנו כראי עמנו נבית

רע
פוס
הבס
מל
וכל
תרי
עש
כות
וה
וה
כות

ב
אנ

ל
וה

כח ג

י
בטע
בספ

י
זק
פס

סימן דמטעם קדמא והמט חליתמיתו בתרצה והמט לא תמיתו וחד פיסו סימנא אלכנ כילא טובה ייטנה ב וסימנה ואמתך ולבי ער פ

וְשִׁמְחִים יִהְיוּ דָוִד וְיִשְׂרָאֵל סָבִיאוֹן כְּחֹלָא
וְעַל יִמָּא לִסְגִי אֲכִילִין וְשִׁתִּין וְחֶדְוִן וְשִׁלְמָה
הָיָה מוֹשֵׁל בְּכָל מַלְכוּת מִן הַנְּחִל אֶרֶץ
פְּלִשְׁתִּים וְעַד גְּבוּל מִצְרַיִם מִגְּשֵׁים מִנְחָה
וְעַבְדִּים אֶת שִׁלְמָה כְּלִימִי חִייוֹן שִׁלְמָה
הָיָה שְׁלִיט בְּכָל מַלְכוּת אֶמֶץ פֶּרֶת אֶרֶץ
פְּלִשְׁתִּים וְעַד תְּחוֹם מִצְרַיִם מִקְדָּשִׁין קִרְבָּנָא
וְפִלְחִין יֵת שִׁלְמָה כְּלִימִי חִייוֹן

וַיְהִי לְחֶסֶם שִׁלְמָה לְיוֹם אַחָד
שִׁלְשִׁים כָּל סֵלֶת וְשִׁשִּׁים כָּר קֶמַח וְהָיָה
לְחֶמֶת שִׁלְמָה לְיוֹם אַחָד תְּלָתִין כֹּוֹרִין
סֵלֶת וְשִׁתִּין כֹּוֹרִין קֶמַח אֶעֱשֶׂה בְּקָר
בְּרִאיוֹת וְעֶשְׂרִים בְּקָרָרְעִי וּמֵאָה צֶאֱזָר
מֵאִל וְצִבּוֹן חֲמוֹר וּבְרִבְרִים אֲבִסִים
עֶסְרָא תוֹרִין וְפֶטְמָא וְעֶסְרִין תוֹרִין וְרֵעָא
וּמֵאָה עֶנְא כָּר מֵאִלִּין וְטַבִּין וְיַחְמוֹרִין וְעוֹפָא
וְפֶטִימָא בִּיהוּא וְהָיָה בְּכָל עֵד הַנְּחִל מִתְּפִסָּח
וְעַד עֵזָה בְּכָל מִלְכִי עַד הַנְּחִל וְשִׁלְמָה הָיָה
לֹא מִכָּל עֵבְרִין מִסְבִּיב אֲדִי הוּא מִפְּלֹח בְּכָל
עַד פֶּרֶת מִתְּפִסָּח וְעַד עֵזָה בְּכָל מִלְכִי עַד
פֶּרֶת וְשִׁלְמָה הָיָה מִכָּל עֵבְרִין מִסְבִּיב
סְחֹרִין וְיֵשֶׁב יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל לְבִטָּח אִישׁ
תַּחַת גִּפְנוֹ וְתַחַת תְּאֵנָתוֹ מִדָּן וְעַד בָּאָר שֶׁבַע
כְּלִימִי שִׁלְמָה וְיֵתִיב יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל לְחֶסֶם
גָּדֵר תְּחוֹת פִּירֵי גִפְנוֹהִי וְתְּחוֹת פִּירֵי תִנְוִהִי
מִדָּן וְעַד בָּאָר שֶׁבַע כְּלִימִי שִׁלְמָה

עַד מַעְבַּר לִיקְמָעִם בַּעֲנָה בְּרֵאחִי לֵדָה
תַּעֲקֹךְ וּמַגְדוֹ וְכָל בֵּית שְׁאֵן וְבִסְטָר צֶרֶתֶן
מִלְּעֵד לִיזְרַעֲלָא מִבֵּית שְׁאֵן עַד מִיֶּשֶׁר
מִחוּלָה עַד מַעְיָר לִיקְמָעִם בְּגִבְרָתָא
גִּלְעָד לֹא חוֹתֵאִיר בְּמִנְשֵׁה אֲשֶׁר בְּגִלְעָד
לֹא חֶלְאֶרְגָבָא אֲשֶׁר בְּבִשְׁן שִׁשִּׁים עָרִים
גִּרְלֹת חוֹמָה וּבְרִיחַ נְחֹשֶׁת בְּרִגְדָר בְּרִמָּת
גִּלְעָד לִיָּה כְּפִרְנֵי יֵאִיר בְּרִמְנֵשֶׁה וּבְגִלְעָד
דִּילִיָּה בֵּית פֶּלֶךְ טַרְכוּנָא וּבְמִתְנֵן שִׁתִּין
קְרוֹיִן וְבִרְבִּין מִקְפֵּץ שׁוֹר רֶסֶד יִלְחֹץ עֲבָרִין
דְּנִחְשָׁא אֲחִינֹכַב בְּעֵדָא מִחֲנִימָה אֲחִינֹכַב
בְּרֵעֵדָא דִּילִיָּה מִחֲנִימָה אֲחִימָעֵץ בְּנִפְתָּלִי
גִּסְהוּא לְקַח אֶת בִּשְׁמֵת בֵּית שִׁלְמָה לְאִשָּׁה
אֲחִימָעֵץ בְּשִׁבְכָא רִבִּית נִפְתָּלִי אֶתָּה הוּא
נֹסִיב יֵת בְּשִׁמָּת בֵּית שִׁלְמָה לְאִתּוֹ בְּעֵנָא בְּן
חֻשִׁיבָא אֲשֶׁר וּבְעֵלֹת בַּעֲנָה בְּרֵאחִי חֻשִׁי
בְּשִׁיבְטָא אֲשֶׁר וּבְעֵלֹת יְהוּ שִׁפְטָן בְּנִפְתָּלִי
בִּישִׁיבְכָר יְהוּ שִׁפְטָן בְּרֵאחִי בְּשִׁבְכָא
דִּישִׁיבְכָר שְׁמֵי בְּאֶלָא בְּבִנְמִין שְׁמֵי
בְּאֶלָא בְּשִׁבְכָא רִבִּית בְּנִימִין גִּבְרָתָא רִי
בְּאֶרֶץ גִּלְעָד אֶרֶץ סִיחֹן מִלְּךָ הָאֵמֶרִי וְעַד
מִלְּךָ הַבִּשְׁן וְנִגְזַר אֶחָד אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ גָּדָר
בְּאֶרֶץ בָּאָר עַד גִּלְעָד אֶרֶץ סִיחֹן מִלְכָּא
אֲמֹרָאָה וְעוֹג מִלְכָּא וְמִתְנֵן וְאֵסְטֵר טִיגָא
חֲדָרְמָטָא בָּאָר עַד יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל לְרִבִּים
פְּחוּלָא אֲשֶׁר עֲלֵהֶם לְרִבִּים אֲכִלִים וְשִׁתִּים

מגשים ב' חד חס ו' מל וסימנ' מגשים מגנחה מגשים אליה והיא מוצקת מגשים על מזבחי לחם מגנחה - דעה ב' וסימנ' ביהוה רעה

ויהי לשלמה ארבעים אלף
ארות סוסים למרכבו ושנים עשר אלף
פרשים וזהו לשלמה ארבעים אלפי אוחן
סוסין לרתכוה ותרתי עשר אלפי פרשי
וכללו הנצבים האלה אתה מלך שלמה
ואת כלת הקרב אלשלחן המלך שלמה איש
חרשו לא יעדרו דבר ומסובין אסטרטגיא
האלין יתמלכא שלמה ויתכלל קרוב
לפתורא דמלכא שלמה גבר ירחיק לא
מדעם וזהו שיערים וזהו תבן לסוסים ולרש
יבאו אלה מקום אשר יהיה שם איש כמשפטו
ושער יא ותבנה לסוסות ולרשעא מיתן
לאתרא דיהי תמך גבר כה לכתיה

ויתן אלהים חכמה לשלמה
ותבנה הרבה מאד ורחב לבב חולא שר
על שפת הים ויהי עי חכמתא לשלמה
וסכלתנותא סגיא לחדא ומתיות לבא כחלא
דעלכין ימא ויתרב חכמת שלמה מחכמת
כל בני קדם ומכל חכמת מצרים וסגיא
חכמת שלמה מחכמת כל בני מדנחא
ומכל חכמת מצרים ויחבס מכל האדם
מאיתן האזרחי והינן וכללו דרדעב
מחול ויהי שמו בכל הגוים סביב וחסם
מכל אנשא מאיתן דרדעב וזהו ימך וכלל
ודרדעבני מחול וזהו שמה סגיא כל
עממיא סחור סחור וידבר שלשת אלפים

מעבד

שירי

ג
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד

י
יא

יג
יד

משלו ויהי שירי חמשה אלף ומתלתא
אלפי מתלין זהו אהת שבחתיה אלה חמשה
וידבר על העצים מזה ארז אשר בלבנון
ועד האזוב אשר יצא בקיר וידבר על
הבהמה ועל העוף ועל הרמש ועל הדגים
ואתנבי על מלכי בית דוד דעת יד ין
למשלטי בעלמא אהדין ובעלמא דמשיחא
ואתנבי על בעירא ועל עופא ועל רחשא
ועל נונא ויבאו מכל העמים לשמע את
חכמת שלמה מאת כל מלכה ארץ אשר
שמעו את חכמתו ואתו מכל עממיא
למשמע יתחכמת שלמה מן כל מלכי
ארעא דשמעין יתחכמתיה

וישלח חירם מלך צור
את עבדיו אלשלמה כי שמע כיאון משח
למלך תחת אביהו כיאהב היה חירם לדר
כלתים ושלח חירם מלכא דצור ית
עבדוהי לות שלמה ארי שמע ארי יתיה
משחו למיהוי מלכא תחת אביהו אריחמא
הזה חירם לדוד כל יומיא

וישלח שלמה אל חירם
לאמר ושלח שלמה לות חירם למימר
אתה ידעת את דור אבי כי לאיכל לבנות
בית לשם יהוה אלהיו מפני המלחמה אשר
סבבו עך תתי יהוה אתם תחת כפות רגלי
את ידעת ית דוד אבא ארי לא יכיל למכנ

וזהו שירי חמשה אלף ומתלתא אלפי מתלין זהו אהת שבחתיה אלה חמשה וידבר על העצים מזה ארז אשר בלבנון ועד האזוב אשר יצא בקיר וידבר על הבהמה ועל העוף ועל הרמש ועל הדגים ואתנבי על מלכי בית דוד דעת יד ין למשלטי בעלמא אהדין ובעלמא דמשיחא ואתנבי על בעירא ועל עופא ועל רחשא ועל נונא ויבאו מכל העמים לשמע את חכמת שלמה מאת כל מלכה ארץ אשר שמעו את חכמתו ואתו מכל עממיא למשמע יתחכמת שלמה מן כל מלכי ארעא דשמעין יתחכמתיה ויתן אלהים חכמה לשלמה ותבנה הרבה מאד ורחב לבב חולא שר על שפת הים ויהי עי חכמתא לשלמה וסכלתנותא סגיא לחדא ומתיות לבא כחלא דעלכין ימא ויתרב חכמת שלמה מחכמת כל בני קדם ומכל חכמת מצרים וסגיא חכמת שלמה מחכמת כל בני מדנחא ומכל חכמת מצרים ויחבס מכל האדם מאיתן האזרחי והינן וכללו דרדעב מחול ויהי שמו בכל הגוים סביב וחסם מכל אנשא מאיתן דרדעב וזהו ימך וכלל ודרדעבני מחול וזהו שמה סגיא כל עממיא סחור סחור וידבר שלשת אלפים

ביתא

ביתא לשמאד עיאלהיה מן קדם עבדי קנא
 ראקפיה עד דמסר עייתו תחות פרסת
 רגלוהי ועתה הניח יהוה אלהי לי מסביב
 אינ שטן ואין פגע ערע ובעך אניה עיאלהי
 לי מסחור סחור לית סטן ולי תרפגע בישי
 והנבאמר לבנות בית לשם יהוה אלהי נאשו
 דבר יהוה אלהי דאבי לאמר בנגדא שראתן
 תחתך על כסאך הוא יבנה הבית לשמי
 והאנא אמר למכנע ביתא לשמאד עי
 אלהי כמאד מלי עי עסדוידא לא למימר
 כך דאתין תחותך על כרסי מלכותך הוא
 יבנע ביתא לשמי ועתה צוה ויברך תולי
 ארזים מן חלבנון ועבדי יהיו עסעבדיך
 ושר עבדיך אבן יסוד תאמר
 כיאתה ידעת כיאין בנו אישי ידע לברת
 עצים בצידנים וכעץ פקיד ויקצוץ לי ארזין
 מן לבנון ועבדי יהיו עסעבדך ואגר עבדך
 אתין לך ככל דתימר אדי את ידעת אדי לית
 בנא גברא דידע למקץ אעין כצידנא
 ויהי בשמע חירום את דברי
 שלמה וישמח מאד ויאמר ברוך יהוה היום
 אשר נתן לדוד בן חכם עליהם תרבה און
 וזהו כל שמע חירום יתפתגמי שלמה וחדי
 לחא ואמר ברוך עי יומא דיין דיהב לדוד
 ברחמים על עמא סגיא דהדין וישלח
 חירום אל שלמה לאמר שמעתי את אשר

י
בטע
בספ
ח
וכל
עז
כות

שלחתי אלי אנא עשה את כל חפצך בעצי
 ארזים ובעצי ברושים ושלח חירום לזה
 שלמה למימר שמעתי את שלחתי לזה
 אנא אסופיק ית כל צורך באני ארזין
 ובאני בירזין ועבדי יהיו מן חלבנון ימא
 ואנא שים מסד ברוות בים עד המקום אשר
 תשלח אלי ונפצתים שם ואתה תשא ואתה
 תעשה את חפצי לתת לחם ביתי ועבדי יחתון
 מן לבנון לימא ואנא אשוינון תרגסין בימא
 עד אתרא דתשלח לי וארמינון תמין ואת
 תכול ואת תסופיק ית צרכי למתן מזון לאנש
 ביתי ויהי חירום נתן לשלמה עצי ארזים
 ועצי ברושים כל חפצו וזהו חירום יהיב
 לשלמה אעין ארזין ואעין בירזין כל צרכו
 ושלמה נתן לחירום עשרים אלף כר חטים
 מכלת לביתו ועשרים כר שמן כתיבת כח
 יתן שלמה לחירום שנה בשנה ושלמה יהב
 לחירום עשרין אלפי כורין חטין פרנס
 לאנש ביתו ונסריץ כורין משחא כתישא
 כריץ יתין שלמה לחירום שנא בשנא
 ויהוה נתן חכמה לשלמה
 כאשר דבר לו ויהי שלם בין חירום ובין שלמה
 ויברתו ברית שניהם ויעי יהב חכמתא
 לשלמה כמאד מלי ליה וזהו שלמה בין
 חירום ובין שלמה וגזרו קים תרויהון ועל
 המלך שלמה מסמכל ישראל ויהי המס

ח
חפ

א
ומל

י
בטע
דיש
פיש

י
בטע
דיש
פיש

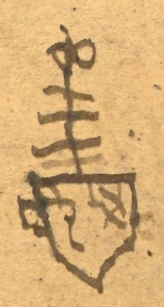
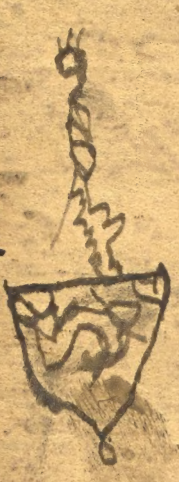
יורידו וסימננו המשכן מלדמל מן חלבנון חסדחס - חירום ג' ומל וסימננו - וזהו ופסל ועבדי - וי - בטע וסימננו המטיר הטיל נתן חכמה נתן

שלשים אלה איש ימני מלכא שלמה
מסקי מסין מכל ישראל זהו מסקי מסין
תלתין אלפי גבראן ושלחם לבנונה עשרת
אלפים בחדש חליפות חדשי יהיו בלבנון שש
חדשים בביתו וארבעים עלהמסין שלחנו
ללכנן עסרא אלפי בידהא משתק ירחא
הון בלבנן תריין ירחין גבר בביתיה וארבעים
ממנא על מסקי מסין ויהי
לשלמה שבעים אלה נשא סבל ושמנים
אלה חצב בהר זהו זה לשלמה שבעין אלפי
דנטלין בכתפא ותמנן אלפי דפסלין בטוא
לכד משיגי הנצבים לשלמה אשר על
המלאכה שלשת אלפים ושלש מאות
הרדים בעם העשים במלאכה בר מדבני
אסטודטי גיאד ממנן על עבדיתא שלמה
תלתא אלפי ותלת מאה דמפרחי בעמא
דעבדין בעבדיתא ויצו המלך ויסעו אנש
גדלות אנשים יקרות ליקר הבית אנשי
ופקיד מלכא ועקרו אנש רבין אנש מנן
לשכללא ביתא אנש פסילין ויפסלו בני
שלמה ובני חירום והגבלים ויכנו העצים
והאבנים לבנות חכמה ופסלו ארדי שלמה
וארדי כלי חירום וארדיא ואתקינו אעיא
ואבניא למבני ביתא ויהי
בשמונים שנה וארבע מאות שנה לצאת בני
ישראל מארץ מצרים בשנה הרביעית

4
המלך
יהושע
לבנונה
בביתו

4
וחס
4
וכל
אחז
וסו
פיס
כוח

בחדש יז הוא החרש השני למלך שלמה
על ישראל ויבן הבית ליהוה זהו זה בארבע
מאה ותמנן שנין למפק בני ישראל מאדעא
דמצרים בשותא רביעיתא בידהא ויצו נצנא
הוא ירחא תננא לממלך שלמה על ישראל
ובנא ביתא קדם יי ויהביתא אשר בנה המלך
שלמה ליהוה ששים אמה ארכו ועשרים
רחבו ושלשים אמה קומתו ויביתא לבנא
מלכא שלמה קדם בני שתין אמיין ארכיה
ועשרין פתייה ותלתין אמיין רומיה ויהא וס
עלפניה כל הבית עשרים אמה ארכו על
פני רחב הבית עשר אמה רחבו על פני
הבית וארבע אמה על אפיה וכלא רביתא עשרין
אמיין ארכיה ויהא ביתא עסר
אמיין פתייה על אפי ביתא ויעש רבית
וולנין שקפים אטמים ועבד לביתא כויץ
פתיחן מלגיו וסתימן מלכא וחספין כלנא
ביתא בהתרישי שריתא דא ויבן עלקור
הבית ויצו עסביא אתקירות הבית סביב
להיכל וידביר ויעש צלעות סביב ובנא
על כתלי ביתא ויזא סחור סחור אקית ית
כתלי ביתא סחור סחור להיכלא ורבית
כפודי ועבד מחצא סחור סחור היצו
תחתנה חמש אמה רחבה ותחתנה שש
אמה רחבה ושלישית שבע אמה
רחבה כי מגרעות נתן לבית סביב חוצה

יציע
ק

היציע
ק

לצאת ג' וסימנא - בידהא סלק ובנא -

מקלעת פקעים ופטורי ציצים הכל לארץ
אין אפן נראה ונסרין דארץ אפי' ביתא
מרגין וגלגליו ביעין ואטונין שושנין כל
ביתא חפי נסרין דארץ לית אבנא מתחזא
ודכיר בתוך הבית מפנימה חפין לתתן שם
את אחוז ברית יהוה ובית כפורי בגו' ביתא
מרגין אתקין למתן תמן ית ארוץ קי' ארץ
ולפני הדביר עשרים אמה ארץ ועשרים
אמה רחב ועשרים אמה קומתו ויצפהו
זהב סגור ויצף מזבח ארז וקדם בית כפורי
עסרין אמה ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ
ועסר אמה רומיה וחפה דהבא טבא וחפא
ביתא נסרין דארץ ויצף שלמה את הבית
מפנימה זהב סגור ויעבד פרתיקות זהב
לפני הדביר ויצפהו זהב וחפא שלמה ית
ביתא מרגין דהבא טבא ואעבד כשישול
דזהב קדם בית כפורי וחפה דהבא ואתפל
הבית צפה זהב עדתם פלה בית וכל המזבח
אשר לדביר צפה זהב ויתכלל ביתא חפא חפא
עד דשלים כל ביתא וכל מדבא דל בית
כפורי חפא דהבא ויעבד בדביר שני כרכים
עצי שמן עשר אמות קומתו ועבד בבית
כפורי תלין כרובין דאעני' ביתא עסר אמה
רומיה וחמשים אמות כנגד הכרובים את וחמש
אמות כנגד הכרובים שנית עשר אמות מקצת
כנפיו ועד קצות כנפיו וחמשים אמה כנפא

ח
ח
בספ

ח
ח
בספ

ל

ח

ח
ח

כול
מל
בספ
ח

דכרובא חד וחמשים אמה כנפא דכרובא
תנינא עסר אמה מקצת כנפיהו עד קצת
כנפיהו ועשר אמה הכרוב השני מרחק
אחת וקצב אחר לשני הכרכים ועסר אמה
כרובא תנינא משחא חפא ועבדא חד לתלין
כרובא קומת הכרוב האחר עשר אמה
וכן הכרוב השני רומיה דכרובא חד עסר
אמה וכן כרובא תנינא ויתן את הכרכים
בתוך הבית הפנימי ויפרשו את כנפיהם הכרכים
ותגע כנגד האחד בקיר ונגד הכרוב השני נגעת
בקיר השני וכנפיהם אל תוך הבית נגעת כנגד
אלכנן ויהי ית כרובא בגו' ביתא גואה ופרשו
ית כנפיהם כרובא ומטא כנפא דחד בכותל
וכנפא דכרובא תנינא בכותל דא תנינא
וכנפיהו לגו' ביתא מטין כנפיהם ויצף את
הכרכים זהב וחפא ית כרובא דהבא ואת
כל קירות הבית מסב קלע פתוחי מקלעות
כרכים ותמדת ופטורי ציצים מלפנים ולחיצון
ויתכלל כל ביתא אקו' ציורין וגלגל קליעין
כרובין וצורת דקלין ואטונין שושנין מרגין
ולבדא ואת קרקע הבית צפה זהב לפנימה
ולחיצון ויתאוש' ביתא חפא דהבא מרגין
ולבדא ואת פתח הדביר עשה דלתות עצי
שמן האל מן זזות חמשי' ודלתות כותל כפורי
עד דשיץ דאעני' ביתא אלהי סיפיה מן סמין
ושתי דלתות עצי שמן וקלע עליהם מקלעות

ויעבד
דלתות
עצי שמן

זהב סגור ח וסימניו ולפע הדביר ושל אחריז והפרח והמזמרות במרגין דמשקה לבשרם והמזמרות משקה ח נגעת ג בליש וחפ וסי והנפש הנגעת

רובים ותמורת ופסודי צעיס וצפה זהב
וירד על הכרובים ואלה תמורת אלה זהב
ותרתין רשין דאני דיתא וגלף עליהן קליע
כרובין וצורת דקלין ואטונין שושנים וזחפי
זהב אנסיד על כרוביא ועל צורת דקליא
יתרהבא וכן עשה לפתח ההיכל מזוזות
עצי שמן מאת רבעית זכין עכר לתרע
היכלא ספיך דאני דיתא מן ארבעה סטריהן
מרבנין ושותי דלתות עצי כרובים שני צלעם
הדלת האחת גליליים ושני קלעים הדלת השנית
גליליים ותרתין רשין דאני דיתא תרין
צירין דרשאחד סגלגלין ותרין צירין
דרשא תנייתא סגלגלין וקלע כרובים ותמורת
ופסודי צעיס וצפה זהב מישר על המחקר
וגלף כרובין וצורת דקלין ואטונין שושנים
וזחפי זהב מכבשי על צורתא וכן אלה החצר
הפנימית שלשה טורי גזית וסור כרתת
ארזים ובנא ית דרתא גזיתא תלתא סדרין
ראבן גזיתא סדרא חד דמריש אעני ארזיא
בשנה הרביעית יסר בית יהוה בירח זושטא
רביעיתא שרי לאשתכללא בית מקדשאדש
בירח זיו נצבא ובשנה האחת עשרה בירח
בול הוא החורש השמיני בלח הבית לכדורין
ולכל משפטן ויבנהו שבע שנים ובשנת
הרא עסדי בירח מסא אביבא הוא ירחא
תמינא אשתכלל ביתא לכל גזיתיה ולכל

דחזי ליה ובנה שבע שנים ואת ביתו בנה
שלמה שלש עשרה שנה וכל אתכלל ביתו
זית ביתה בנא שלמה תלת עסדי שנים ושמל
יתכלל ביתה וכן את כל תיער הלכנון מאה
אמה ארבע וחמשים אמה רחבו ושלשים
אמה קומתו על ארבעה טורי עמודי ארזים
וברתות ארזים על העמודים ובנא ית בית
מקידת מלכיא מאה אמה ארבעה וחמשים
אמה פתייה ותלתין אמה רומיה על ארבעה
סדרי עמודי ארזיא וקרונתהון דארזיא על
עמודיא וספן בארז ממער עלה צלעתא שר
עלה עמודים ארבעים וחמשים חמשה עשר
הטורי וחפי נסרין דארזא מעלי מחצא על
עמודיא ארבעין וחמשים חמשים עסדי סדרא
ושקפים שלשה טורים ומחצה אל מחצה
שלש פעמים וכדינסא תלת סדרין וחזי וקביו
חזי תלת זמנין וכל הפתחים ומהמזוזות רבעים
שקפים ומול מחצה אל מחצה שלש פעמים
וכל תרעיא וספא מרבנין וחפן כל ינסא
זמקביל חזי לקביל חזי תלת זמנין ואתאולם
העמודים עשה חמשים אמה ארבעה ושלשים
אמה רחבו ואולם על פניהם ועמודים ועבד
פניהם ויתא אולם ארבעה עמודים חמשים
אמה ארבעה ותלתין אמה פתייה ואולם על
אפיהון ועמודיא וספא קופתא על אפיהון ואולם
הכסא אשר ישב שם אולם חמשים עשה

ד
ומל

ל
ח

ל
ומל

ז
ח

ז
ח

וספון בארץ מתקרקע עד הקרקע ואולמא
 לאתקנא תמך כרסי בית דינא דאין תמך
 מרדסא דבית דינא עבד דחפי נסרין דארזא
 מאשיא עד אשיא ובייתא שר ישיב שם
 חצר האחרת מבית לאולם כמעשה הזהרה
 ובית יעשה לבת פרעה אשר לקח שלמה
 כאולם הזה וביתה דינא תמך דרתא ארתא
 מבין לאולמא כעבדא דאין חזה וביתא עבד
 לבת פרעה דנסיב שלמה כאולמא דאין
 כלאלה אבנים יקרות כמדות תגזית מגירות
 במגרה מבית ומחין עד החצר הגדולה
 כלאלין אבנין טבין כמשחת גזית ממסרין
 כמסרין מלגין ומלכא ומשכלרין כפשיא
 ומלכא עד דרתא רבא ומיסר אבנים
 יקרות אבנים גדולות אבני עשר אמות ואבני
 שמנה אמות ומשכלר אבנין טבין אבנין
 רבין אבני עשר אמי ואבני תמני אמי
 ומלמ עליה אבנים יקרות כמדות תגזית וארז
 זמרעילא אבנין טבין כמשחת גזית דחפי
 נסרין דארזא וחצר הגדולה סביב שלשה
 טורים גזית וטור ברתת ארזים ולחצר בית
 יהוה הפנימית ולאולם הבית ודרתא רבא
 סחור סחור תלתה סרין דאבן טבא וסודא
 חד דמר ישיא עי ארזא ודרת בית מקדשא
 דעיבויא ואלמא דביתא
 וישלח המלך שלמה

וממסר
 הן חזות
 ומחין עד

אפטר
 דויקה

i
 מל
 בסד

i

כול
 כח
 כן

ויקח את חירם מצור ושלח מלכא שלמה
 ודבר יתחירם מצור ויקח אשלמה הוא
 ממטה נפתלי ואביו איש צור חדש נחשת
 וימלא את החכמה ואת חתבונה ואת חרעת
 לעשות כל מלאכה בנחשת ויבא אלהמלך
 שלמה ויעש את כל מלאכתו ובראתא
 אדמלתא הוא משכבא דבית נפתלי ואביו
 גבר צור יאומן כעבד נחשת ואתמלי ית
 חכמתא וית סכלתנותא וית דעתא למעבד
 כל עבדא בנחשת ואתא לוה מלכא שלמה
 ועבד ית כל עבד תיהו יצר את שני העמודים
 נחשת שמנה עשרה אמה קומתה עמוד
 האחד וחוטא שנים עשרה אמה יסב את
 העמוד השני וצר ית תריץ עמודא דנחשת
 תמני עשר אמי רומיה דעמודא חד וחוט
 משחת דתא עשרי אמי מקקליה וביץ
 לעמודא תנא וישתי כתר עשה לתת על
 ראשי העמודים מצקנח שיתחמש אמות
 קומתה כתר האחת וחמש אמות קומת
 הכתרת השנית ותרתי קרנתו עבד למתן
 על רישי עמודא מתך נחשתא חמיש אמי
 רומה דקרנתא חדא חמיש אמי רומה
 דקרנתא תנייתא שכלים מעשה שיכבה
 גדלים מעשה שרשרת לבתרת אשר על
 ראשי העמודים שבעה לבתרת האחת
 ושבעה לבתרת השנית סריגין ענד סריגו

וימלאו וסימנה שבעת ימים את החכמה הבית בית הבעל המן המן ב פיס איתבהן אבבע ואבבע וסימ אבבע שבע וסימ אבבע יקרו

קלעין עובד גדיל לקרנתו דעל ריש
עמודא שבעה לקרנתא חדא שבעה
לקרנתא תנייתא ויעש אתה עמודים ושי
טורים סביב עלה שבכה האחת לפסות את
הכתרת אשר על ראש הרמניסוכן עשה
לכתרת השנית ועבד ית עמודא ותריץ
סדריץ סחור סחור על סריגתא חדא לפסא
ית קרנתו דעל ריש רמונא וכיץ עבד
לקרנתא תנייתא וכתרת אשר על ראש
העמודים מעשה שושן באולם ארבע
אמות וקרנתו דעל ריש עמודא עובד
שושנתא לקיטבא ולמא ארבע אמות
וכתרת על שניה עמודים גם ממעלה למעלה
הטמא אשר לעבד שבכה והרמונים
מאתים טורים סביב על הכתרת השנית
וקרנתו דעל תריץ עמודא אף מלעילא
מלקבל רבקה די לעיבד סריגתא ורמונא
מתן סדריץ עבדיץ לה סחור סחור על קרנתא
תנייתא ויקם אתה עמודים לאולם ההיכל
ויקם אתה עמוד הימני ויקרא את שמו יכין
ויקם אתה עמוד השמאלי ויקרא את שמו
בעז ואקים ית עמודא למינא וקרא ית שמה
יכין ואקים ית עמודא מסמלא וקרא ית
שמה בעז ועל ראש העמודים מעשה
שושן ותתם מלאכת העמודים ועל ריש

עמודא עובד שושנתא ושל ימת עבדות
עמודא ויעש אתה ים מוצק
עשר באמה משפתו עד שפתו עגל סביב
וחמש באמה קומתו וקוה של שנים באמה
יטב אתו סביב ועבד ית ימא מתך עסר אמן
מספתיה עד ספתיה סגל סחור סחור
וחמש אמות רומיה וחוט משח תלתי אמות
מקף ליה סחור סחור ופקע סמיתחת לשפתו
סביב סביב אתו עשר באמה מקפים את
הים סביב שש טורים הפקעים יצקים
ביצקתו וצורת ביצין מלרע לספתיה סחור
סחור מקפין ליה עסר אמות מקפין ית ימא
סחור סחור תריץ סדריץ וצורת ביצין מתכן
באתכותיה עמד על שש עשר בקר שלשה
פנים צפונה ושלשה פנים ימה ושלשה
פנים נגבה ושלשה פנים מזרחה ורהים
עליהם מלמעלה וכל אחר יהם ביתה קאים
על תרי עסר תורין תלתה אפיהו לצפונה
ותלתה אפיהו למערבא ותלתה אפיהו
לדרומא ותלתה אפיהו למזרחא וימא
מתקן עליוהו מלעילא וכל אחוריהו
לגיו ועבדין ספחו ושפתו כמעשה שפת
כוס פרח שושן אלפים בתיכיל וסמכה
פושכא וספתיה כעובד ספת כס סגל
לקיטב שושנתא תריץ אלפיץ בתיץ
ברטיבא מחסיל

וקו
ף

ל
ל
ל
וחס

השבכה
ף

ז
חס

ז
וחס

ג
טפח
טפח
נבוב

מזרח
שש

עסרא כיו"ר דנחשא ארבעין בתין בדינא
מחסי' כיו"ר ארבע ארבעין כיו"ר ארבעין
חד על כסיסא חדא לעסר כסיסא ויתן את
המכנות חמש על כתף הבית מימין וחמש
על כתף הבית משמאלו ואת הים נתן מכתף
הבית הימנית קרמה ממולגב ויהי בית
כסיסא חמישי על עיבור ביתא מימין וחמישי
על עיבור ביתא מסמאל וית' מא יהב מעיבור
ביתא מימין קדומא מקביל דרומא

ויעש חירום את הכירות
ואת היעיס ואת המזרקות ויכל חירום לעשות
את כל המלאכה אשר עשה למלך שלמה
בית יהוה ועיבור חירום יתכור יאית מגופות
וית' מזרקא ושי' חירום למעבד ית' כל
עבדתא ועיבור למלאכה שלמה בית מקדשא
וי' עמודים שנים וגלות הכתרת אשר על
ראש העמודים שנים והשכבות שנים לכסות
את שתי גלות הכתרת אשר על ראש העמודים
עמודא תריץ ואגני קרנתון דעל ריש עמודא
תרתיץ וסריגתא תרתיץ לכסאה ית' תרתיץ
אגני קרנתון דעל ריש עמודא ואת הרמנים
ארבע מאות לשתי השכבות שני טורים
רמנים לשכבה האחת לכסות את שתי גלות
הכתרת אשר על פני העמודים וית' רמוניא
ארבע מאה לתרתיץ סריגתא תריץ סדריץ
דרמוניץ לסריגתא חדא לכסאה ית' תרתיץ

ג
ומל
אמרתא
האלה
פסוקי

אגני קרנתון דעל אפי עמודא ואת המכנות
עשר ואת הכירות עשרה על המכנות וית'
כסיסא עסר וית' כיו"ר עסרא על כסיסא
ואת הים האחר ואת הכקר שנים עשר תחת
הים וית' ימא חד וית' תורי תרי עשר תחות ימא
ואת הסירות ואת היעיס ואת המזרקות ואת
כל הכלים האלה אשר עשה חירום למלך
שלמה בית יהוה נחשת ממרטי וית' דודא
וית' מגרופיתא וית' מזרקא וית' כל מלאכה
האלין כעובד מע מעבדא ועיבור מעבד
עבד חירום למלאכה שלמה בית מקדשא
נחשטב בכפר תירדן יצקם המלך במעבד
הארמה בין סבות ובין צרתן במישרי ידנא
אתיכנוץ מלכא בעובדי גרשי שתא בין סבות
ובין צרתן וינח שלמה את כל הכלים מרב
מאד מאד לא נחקר משקל הנחשת ואצנע
שלמה ית' כל מלאכה סגיא לחדא לחדא לית
סוף למתקלנחשא ויעש שלמה את כל
הכלים אשר בית יהוה את מזבח הזהב ואת
השלחן אשר עליו לחם הפנים וזהב ועיבור
שלמה ית' כל מלאכה רבבית מקדשא ויעי' ית'
מדבחא דדהבא וית' פתורא דעלוי לחים
אפי' דהבא ואת המנרות חמש מימין וחמש
משמאל לפי הדביר זהב סגור והפרח והנרות
והמלקחים זהב וית' מנרתא חמישי מימין
וחמישי מסמאל קדם בית כפודי דהבא טבא

האלה
פ

ח
בנב

על כתף ה' וסימנה - משפס המכנות ב' עיריס במבוא - ואת הים ה' וסימנה - המחד נתן ויקצץ תלתיהון דמלכואע מרשיש נתן ד' ימיס

וְשֵׁשׁ נִינְא וְזִינְא וְעִיבִיתִי אֶהְבֵּא אֶהְסֹפֹת
 וְהַמְזִמְרוֹת וְהַמְזִרְקוֹת וְהַכְּפִתוֹת וְהַמְחַתְתוֹת
 סָגוּר וְהַפְּתוֹת לְדִלְתוֹת הַבֵּית הַפְּנִימִי לְקֹדֶשׁ
 הַקֹּדֶשִׁים לְדִלְתֵי הַבֵּית לְהַיִּכְלֵהוּ בְּיָקוֹב לֵאמֹר
 וְהַמְזִמְרוֹת וְהַמְזִרְקוֹת וְהַכְּפִתוֹת וְהַמְחַתְתוֹת
 טָבָא וְהַמְגִלְסִי אֶלְשֵׁי בֵיתָא גְּזָאָה לְקֹדֶשׁ
 קֹדֶשִׁי אֶלְשֵׁי בֵיתָא לְהַיִּכְלֵהוּ
 וְהַשְׁלֵם כָּל הַמְלָאכָה
 אֲשֶׁר עָשָׂה הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בֵּית יְהוָה וַיָּבֵא
 שְׁלֹמֹה אֶת־קָדְשׁ יִידוֹ אֲבִי אֶת־הַכֶּסֶף וְאֶת־
 הַזָּהָב וְאֶת־כָּל־יִסְגָּתָן בְּאֶצְרוֹת בֵּית יְהוָה
 וְשִׁלְמָתָה כָּל־עֲבִידָא דְעֵבֶד מַלְכָּא שְׁלֹמֹה
 בֵּית מִקְדָּשָׁא דְיִשְׂרָאֵל וְאֵתִי שְׁלֹמֹה יֵת קֹדֶשׁ
 דְּוִיד אֲבוֹהֵי יֵת־הַכֶּסֶף וְיֵת־כֶּסֶף אֵת־מִנְיָא
 יֵהָבָא וְעִירֵי בֵּית מִקְדָּשָׁא דְיִשְׂרָאֵל
 אֲזִי יִקְחֵל שְׁלֹמֹה אֶת־זָקֵנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאֶת־כָּל־רָשֵׁי הַמְּטוֹת נְשִׂאֵי הָאֲבוֹת לְבָנֵי
 יִשְׂרָאֵל אֶל־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה יְרוּשָׁלַם לְהַעֲלֹת
 אֶת־אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה מֵעִיר דָּוִד הִיא צִיּוֹן צִנְעָן
 כְּנַעַן שְׁלֹמֹה יֵת־סִבִּי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר כָּל־רִישֵׁי
 שִׁבְטֵי אֲבֹתֵי אֲבֹתָא לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
 שְׁלֹמֹה לִירֹשָׁלַם לְאֶסְקָא יֵת־אֲרוֹן קִימָא דְיִשְׂרָאֵל
 מִקְדָּשָׁא דְּוִיד הִיא צִיּוֹן וַיִּקְחֵל אֶל־הַמֶּלֶךְ
 שְׁלֹמֹה כָּל־אֵשׁ יִשְׂרָאֵל בִּירְחָהּ אֵת־נֶגֶם
 בְּחָגָהּ וְהַחֲדָשִׁי שֶׁבִיעִי וְאֵת־כְּנִישׁוֹ לֹאֵת
 מַלְכָּא שְׁלֹמֹה כָּל־אֲנָשֵׁי יִשְׂרָאֵל בִּירְחָהּ

אפטר
 דיס
 שני
 שלח
 הסכות

ז
 ח
 ט
 י

דְּעִתִּיקֵי אֶקְרֹץ לִיה יִרְחָא קֹדֶם אֶהְבֵּא וְכַעַן
 הוּא יִרְחָא שְׁבִיעִי אֶהְבֵּא וַיָּבֵאוּ כָּל־זָקֵנֵי יִשְׂרָאֵל
 וַיִּשְׁאוּ הַכֹּהֲנִים אֶת־הָאֲרוֹן וְאֶת־כָּל־סִבִּי יִשְׂרָאֵל
 וְנָטְלוּ כֹהֲנֵי יֵת־אֲרוֹנָא וַיַּעֲלֵהוּ אֶת־אֲרוֹן יְהוָה
 וְאֶת־הָאֲרוֹן מִן־עִיר דָּוִד וְאֶת־כָּל־כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ שֶׁאֲשֵׁר
 בָּאֲהָלוֹ וַיַּעֲלֵהוּ אֶת־הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם וְאֶת־סִימֹן
 יֵת־אֲרוֹנָא דְיִשְׂרָאֵל וְיֵת־מִשְׁכָּן זִמְנָא וְיֵת־כָּל־מִנְיָ
 קֹדֶשׁ אֲדָבָר שְׁכָנָא וְאֶת־סִימֹן יֵתֵהוּן כֹּהֲנֵי
 זָלִיזֵי וְיֵת־מֶלֶךְ שְׁלֹמֹה וְכָל־עַדֵּי יִשְׂרָאֵל
 הַנוֹעָדִים עָלֵיהוּ וְאֶת־לְבָנֵי הָאֲרוֹן מִזְבָּחִים צִנְעָן
 וְכָל־רָשֵׁי אֲבֹתֵיהוֹן וְלֹא־יָמֵנוּ מִרְבֵּי מַלְכָּא
 שְׁלֹמֹה וְכָל־כְּנִישֵׁי אֲבֹתֵיהוֹן יִשְׂרָאֵל אֲדָבָר מִנְיָנוּ עֲלֵיהוּ
 קִימִין עֲמִיָּה קֹדֶם אֲרוֹנָא מִנְכֶּסֶף עֵץ וְתוֹרִין
 דְּלֹא יִתְחַשְׁבוּן וְלֹא יִתְמַנּוּ מִסְבִּי וַיָּבֵאוּ אֶת־הַכֶּסֶף
 אֶת־אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה אֶל־מִקְדָּשָׁא דְיִשְׂרָאֵל
 אֶל־קֹדֶשׁ הַקֹּדֶשִׁים אֶל־תַּחַת פְּנֵי הַכְּרוֹבִים
 וְאֶת־כָּל־כֹּהֲנֵי יֵת־אֲרוֹן קִימָא דְיִשְׂרָאֵל לְאֶתְרֵיהּ
 לְבֵית כְּפֹרֵי דְמִתְקַן לִיה בְּגוֹ בֵּיתָא לְקֹדֶשׁ
 קֹדֶשׁ יֵת־לְתַחוֹת כְּנָפֵי כְרוֹבֵי אֲבִי הַכְּרוֹבִים
 פְּרָשִׁים כְּנָפִים אֶל־מִקְדָּשָׁא דְיִשְׂרָאֵל וַיִּסְכּוּ הַכְּרוֹבִים
 עַל־הָאֲרוֹן וְעַל־בְּדִין מִלְמַעְלָה אֲרִי כְרוֹבֵי
 פְּרָשִׁים גְּדִפְהוֹן עַל־אֶת־אֲרוֹנָא וְכָל־רִישֵׁי
 כְרוֹבֵי אֲבֹתֵיהוֹן וְעַל־אֲרִי יְהוָה מִלְעֵילָא
 וַיִּאֲרֹכוּ הַכְּרוֹבִים וַיִּרְאֻ רָשֵׁי הַכְּרוֹבִים מִן־הַקֹּדֶשׁ
 עַל־פְּנֵי הַדָּבָר וְלֹא־יִרְאֻ חוּצָה וַיִּהְיוּ שֶׁסֶּעַר
 הַיּוֹם הַזֶּה וְאֲרִיכִין אֲרִיחָא וְאֵת־תַּחֲזֵן רִישֵׁי

וְאֵת־הַכֶּסֶף
 וְאֵת־הַזָּהָב

וְאֵת־הַשְׁלֵם ז' וְסִימָנֵהּ וְאֵת־כָּל־כְּלֵי וַיַּעֲשֵׂה שְׁלֹמֹה דְמֶלֶךְ ז' - וְהַשְׁלֵם ז' וְסִימָנֵהּ ז' - וְאֵת־הַכֶּסֶף ז' וְסִימָנֵהּ ז'

דמלי לַיָּד וּבְנִית כִּיתָא לְשִׁמְא דְיָי אֱלֹהֵא
דְיִשְׂרָאֵל וְאַשְׁמֵשׁ שְׁמֵשׁ מְקוֹם לְאַחוּז אֲשֶׁר שָׁם
בְּרִית יְהוָה אֲשֶׁר בְּרַת עִסְא בְּתִינּוּ בְּהוּצִאוּ
אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וְשׁוֹיִתִּיתָמָן אֲתֵר
מִתְקָן לְאַרְזָא רַבִּיה מַחֲתִין תְּרִין לוֹחֵי אֲנֵנָא
דְּעַלִּיחוּז קִימָא דְיָי דְּגֵזֵר עִסְא בְּהוּצִינָא
בְּאַפְקוּתִיה יִתְּהוּז מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיַּעֲמֵךְ
שׁוֹלְמָה לְפָנֵי מִזְבֵּחַ יְהוָה נֶגֶד בְּלִקְחֵל יִשְׂרָאֵל
וַיִּפְרֹשׁ בְּכִפּוֹי הַשָּׁמַיִם וְקָם שׁוֹלְמָה קֹדֶם מִדְּבָרָא
דְּיָי לְקַבֵּל כָּל קֹהֵל דְיִשְׂרָאֵל וּפְרָם יְדוּהִי
בְּצִלוֹ לְעִית שְׁמֵא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
אֵין בְּמוֹד אֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמֶּעַל וְעַלְהֶאֱרִין
מִתַּחַת שְׁמֵר הִבְרִית וְהַחֲסִד לְעַבְדֶּיךָ הַחֲלִיטִים
לְפָנֶיךָ בְּכָל לֵבָם וְאָמַר יְיָ אֱלֹהֵא דְיִשְׂרָאֵל
לִית בְּרַם מִנְךָ אֲתָהוּא אֱלֹהֵא דְשִׁכְנַתְךָ בְּשִׁמְאָא
מִדְּעִילָא וְשָׁלִיט עַל אֶרֶץ מִדְּעֵנְטֵר קִימָא
וְחִסְדָא לְעַבְדֶּיךָ דְּמַהֲלִטִין קִדְמָךְ בְּכָל לְבָבוֹן
אֲשֶׁר שְׁמַרְתָּ לְעַבְדֶּיךָ דְּיוֹד אֲבִי אֲתָא אֲשֶׁר
דְּבָרְתָּ לוֹ וְתַרְבֵּיךָ בְּכִיךָ וּבִידְךָ מִלֵּאת כְּבוֹד
הָאֵל וְנִטְרַתָּא לְעַבְדֶּיךָ דְּיוֹד אֲבִי אֲתָא מִלֵּילָתָא
לִיה וְגִזְרַתָּא בְּמִימָרְךָ וּבְרַעוּתְךָ קִימַתָּא
כְּיוֹמָא הָדִין וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
שְׁמֵר לְעַבְדֶּיךָ דְּיוֹד אֲבִי אֲתָא אֲשֶׁר דְּבָרְתָּ לִי
לֵאמֹר לֹא יִכְרֹת לְךָ אִישׁ מִלְּפָנֶי יִשְׁבַּע לְכַסָּא
יִשְׂרָאֵל וְקָאִם יִשְׁמְרוּ בְּעַךְ אֲתֵר בְּכֵס לְלִבָּת
לְפָנֵי בְּאֲשֶׁר חֲלָבִית לְפָנֵי וּכְעַן יְיָ אֱלֹהֵא

五

במע
בע

47
פ

५
५५

ה כל
חכ סב
פתחת
ברתו
כת

וַיִּשְׂרָאֵל טָרַד לַעֲבֹד בְּדָוִד אֲבָא יְתִדְמָלִילְתָּ
 לִיהִלְמִימָר לֹא יִפְסֹק לְךָ גִּבּוֹר מִן קִדְמִי יִתְּנָה
 עַל כִּרְסִי מַלְכוּתָא דִּישְׂרָאֵל לְחֹדָאס יִפְחֹז
 בְּנֶךְ יִתְּאוּרַחְחוּז לְהַלְבָּא קִדְמִי כְּמֵאדָּהֻלְבָּנָה
 קִדְמִי יִזְעַתְהָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יִמְזַן נֶאֱדַבְרִיךָ
 אֲשֶׁר דְּבִרְתָּ לַעֲבֹד בְּדָוִד אֲבָי וְכַעַז אֱלֹהֵא
 דִּישְׂרָאֵל יִתְקִימוּן כַּעַז פִּתְגָמְךָ דְּמָלִילְתָּ
 לַעֲבֹד בְּדָוִד אֲבָי כִּי הָאֲמִנְסִי שְׂכָאֵלְהִים
 עַל הָאָרֶץ הִנֵּה הַשָּׁמַיִם וְשָׁמַיִ הַשָּׁמַיִם לֹא
 יִכְלְלוּךָ אֶף כִּי הִבִּיתָ הָאֲשֶׁר בְּנִיתִי אֲרִי
 מִן סִבְרָא זִמְזִי דְּמִי בְּקִשְׁטָא אֲתֵרֵי עֹלָא שְׂרָאָה
 שְׂכִינְתִּיה בְּגוֹבְנִי אֲנֵשׁ דְּדִירִיז עַל אֲדָרְעָא
 הָא שְׂמִי אֲשֶׁר שְׂמִי שְׂמִי לֹא יִכְלֹז לְסוֹבְרָא
 יִקְרָךְ אֶף אֱלֹהִיז בִּיתָא דְּדִירִיז דְּבִנְתִּי וְכִנְתִּי
 אֶלְתִּפְלִת עֲבֹדְךָ וְאֶלְתִּחַנְתִּי יְהוָה אֱלֹהֵי לְשִׁמְעִי
 אֶלְתִּחַנְתִּי וְאֶלְתִּפְלִת אֲשֶׁר עֲבֹדְךָ מִתְּפִלָּה
 לְפִנְיָ הַיּוֹם יִזְעַתְּפִנִי לְצִלּוֹתָא דְּעֲבֹדְךָ וְלִבְעוֹתָא
 עֵינֵי אֱלֹהֵי לְקַבְּלָא צִלּוֹתָא וְבִעוֹתָא דְּעֲבֹדְךָ מִצִּלְיָ
 קִדְמִי יִמְאֲרִיז לְהַיּוֹת עֵינֶךָ פִּתְחַת אֱלֹהֵי בֵּית
 הָאֵל לִי לְהַיּוֹסֵם אֱלֹהֵי מְקוֹסֵם אֲשֶׁר אֲמַרְתִּי יְהִיָּה
 שְׁמִי שֶׁם לְשִׁמְעֵנִי אֶלְתִּפְלִת אֲשֶׁר יִתְּפִלֵּל
 עֲבֹדְךָ אֱלֹהֵי מְקוֹסֵם הָאֵל לְמַהוּי רַעְוָא קִדְמִי
 לֹאֲגֵנָה עַל בֵּיתָא דְּדִירִיז לִי לִי יִמְסֵם לֹאֲתֵרָא
 דְּאֲמַרְתָּא יְהִי שְׁמִי תִמְזִי לְקַבְּלָא צִלּוֹתָא
 דִּי צִלְי עֲבֹדְךָ לֹאֲפִי אֲתֵרָא דְּדִירִיז וְשִׁמְעֵנִי
 אֶלְתִּחַנְתִּי עֲבֹדְךָ וְעִמְךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִתְּפִלֵּל

ואשם ה' חס וסימני — הנזם הלחות מקום דברי על מתני — — —

אלה המקום הזה ואתה תשמע אל מקום
שבתך אלה שמים ושמעת וסלחת וסלחת
בעות עבדך ועמך ישראל ויצלח לאפי
אתה הדין ואת תקבל מאתר בית שנתת
מן שמיא ותקבל צלותהו ותשכח וסלחת
את אשר יחטא איש לרעהו ונשאבו אלה
להאלתו ובא אלה לפע מזבחך בבית הזה
יתר יחוב גבר לחבריה וירשי ביה מומי
לאומיותיה וייתי יומינה קדם מדבך
בביתא הדין ואתה תשמע השמים ועשית
ושפטת את עבדיך להרשיע ערשית
דרכו בראשו ולהצדיק צדיק ולתת לו בצדקתו
ואת תקבל מן שמיא ותעבד ותדין יתעבד
לחייבא חייבא למתן אורחיה ברשיהו וסלחת
אבא למתן ליה כצלותיה
בהנך עמך ישראל לפע אויב אשר יחטא
לך ושב אלך והורו את שמך והתפללו
והתחננו אליך בבית הזה כד יתמחו עמך
ישראל קדם בעלי דבניהו דיחובו קדם
ויחובו לפלחך ויוזו לשמך ויצלח וצעון
מן קדם בביתא הדין ואתה תשמע השמים
וסלחת לחטאת עמך ישראל וסלחתם
אלה ארמה אשר נתת לאבותם ואת תקבל
מן שמיא ותשכח לחובי עמך ישראל
ותתבנו לארעא דיהבתא לאבהתהו
בהעצר שמים ולא יהיה מטר

כי יחטא לך והתפללו אל המקום הזה והורו
את שמך ומחטאתם ישובו כי תענני כד
יתכלו שמיא ולא יהי מטר ארי יחובו
קדם ויצלח לאפי אתה הדין ויוזו
לשמך ומחוביהו יתבנו ארי תקבל
צלותהו ואתה תשמע השמים וסלחת
לחטאת עבדיך ועמך ישראל כי תורם את
הדרך הטובה אשר ילכו ונתת מטר על
ארצך אשר נתתה לעמך לנחלה ואת תקבל
מן שמיא ותשכח לחובי עבדך ועמך ישו
ארי תליפנו יתאורח תקנא דיהבו ונתת
מטר על ארעך דיהבתא לעמך לאחסנא
רעב כיהיה בארץ וברכיה
שדפון ירקון ארבה חסיל כי יהיה כי יצרלו
אבו בארץ שערין כלגע כל מחלה נפא
ארי יהי בארעא מותא ארי יהי שדפנא
וירקנא גובא שמוטא ארי יהי ארי יעקון
להו בעלי דבניהו בארע קרויהו כל
מכתש וכל מרע כל תפלה כל תחנה אשר
תהיה לפלה אדם לפל עמך ישראל אשר
ידעו איש נגע לבבו ופרש בפיו אלה בית
הזה כל צלותא כל בעותא דתהי לכל אנשא
לכל עמך ישראל וידעו גבר מכתשי לבו
ויכרוס ידוהי בצלו לאפי בביתא הדין ואתה
תשמע השמים מבין שבתך וסלחת ועשית
ונתת לאישי כד דרכו אשר תרע את לבו

י אור
פ
המחלה
מלכס
כל
מחלה
דברי
ימים
וכל
מחלה

אלה שמים ה וסימנה תחנה ומלכ ימינו נגע יקרא ותיק אורם וז כי אנשא אל שמים - לחטאת ו סימ בדבר הזה מקנה וסלחת וסלחת וסלחת

י
ח

יְהוָה אֵת כָּל־הַתְּפִלָּה וְהַתְּחִנָּה הַזֹּאת קָם מִלְּפָנֶי
מִזְבֵּחַ יְהוָה מִכְּרֹעַ עַל־כְּרִי וּכְפִי פְרִשׁוֹת
הַשָּׁמַיִם וְהוֹד כִּדְשֵׁי שְׁלֹמֹה לְעֹלָא
קָדָם עֵי יֵת כָּל־עֲלוֹתָא וְכַעֲלוֹתָא דְאִקָּם מִן
קָדָם מִדְּבָרָא דִּי מִדְּהוּה כְּרִיעַ עַל־כְּרִי
וְיִדְוֵה פְרִי־סָבְצָלוּ לְעִית שְׁמִיאָנִי עִמָּךְ וְיִבְרַךְ
אֶת־כָּל־קָהֳלִי יִשְׂרָאֵל קוֹל־גָּדוֹל לֵאמֹר וְקָם
וְכִרִיךְ יֵת כָּל־קָהֳלִי יִשְׂרָאֵל קוֹל־גָּדוֹל לֵאמֹר
בְּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר נָתַן מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
כָּכָל־אֲשֶׁר דִּבֶּר לֵאמֹר לְדָבָר אֶחָד מִכָּל־דְּבָרָיו
הַטּוֹב אֲשֶׁר דִּבֶּר בִּיד מִשְׁה עֲבָדוֹ וְכִרִיךְ עֵי
דִּי הַבְּנֵה לְעַמִּי יִשְׂרָאֵל כָּכָל־דְּמִלִּיל לֵא
כְּטִיל פִּתְגָמָא אֶחָד מִכָּל־פִּתְגָמוֹהִי תִקְנֵה דְמִלִּיל
כִּידָא דְמִשְׁה עֲבָדִי יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עֲמָנוּ
כִּאֲשֶׁר הָיָה עִסָּא בְּתִינוּ אֱלֵינוּ וְאֵלֵינוּ וְאֵלֵינוּ
יְהוָה מִימָרָא דִּי אֱלֹהֵנָא בְּסַעֲדָנָא כְּמֵאֲרָחָה
בְּסַעֲדָא דְאַבְהָתָנָא לֹא יִשְׁכַּחְנָנָא וְלֹא יִרְחַקְנָנָא
לְהַטּוֹת לְבַבְנוּ אֵלֵינוּ לְלִבָּת כָּכָל־דְּכִרְיוֹ וְלִשְׁמֹר
מִצּוֹתֵינוּ וְחֻקֵּינוּ וּמִשְׁפָּטֵינוּ אֲשֶׁר צִוָּה אֲתָנָנוּ
לֵאמֹר לִבְנֵי אֱלֹהֵינוּ לְדַחֲלֵתִיָּה לְמַהֲךְ כָּכָל־אֲרָחָן
דְּתִקְנֵךְ קָדְמוֹהִי וְלִמְטָר פְּקוּדוֹהִי וְקִימוֹהִי וְיִדְוֵה
דְּפִקִּיד יֵת אֲבָהָתָנָא וְיִהְיֶה דְּכִרְיִי אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר
הִתְחַנְנֵתִי לְפָנֶי יְהוָה קָדְמוֹ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
יוֹמָס וְלִילָה לְעִשׂוֹת מִשְׁפָּט עֲבָדוֹ וּמִשְׁפָּט
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּכִרְיוֹס בְּיוֹמָנוּ וְיִהְיוּ פִתְגָמֵינוּ אֵלֵינוּ
דְּבַעֲיָתֵינוּ מִן קָדָם עֵי מִתְקַבְּלִיךְ קָדָם עֵי אֱלֹהֵינוּ

י
ח

י
ח

י
ח
ש
ע

יְהוָה וְיִצְלוֹן קָדְמוֹךְ לֹא־פִי אֲוִרָה אֲרֵעְהוּ
וְיִהְיֶה לֹא־אֲבָהָתָנוּ קָדְמוֹךְ אֲתָרָה עֵידָא
וְכִידָא דְבַעֲיָתִי לְשִׁמְךָ וְשִׁמְעַתְּ הַשָּׁמַיִם
מִכּוֹן שְׂבִתְךָ אֶת־תְּפִלָּתִי וְאֶת־תְּחִנָּתִי וְעִשְׂתָּ
מִשְׁפָּטִים וְתִקְבִּיל מִן שְׁמִיאָ מֵאֲתָר בֵּית
שְׂבִיתְךָ יֵת עֲלוֹתָנוּ וְיֵת כְּעֹתָנוּ וְתִתְּפִדֵנוּ
עַל־בְּנֵינוּ וְסִלַּחְתָּ לְעַמְּךָ אֲשֶׁר חָטְאוּ לָךְ
וְלִכְלַפְשֵׁי־הֶם אֲשֶׁר פָּשְׁעוּ בְּךָ וְנִתְּתָם
לְרַחֲמִים לְפָנֶי שְׂבִיָּהֶם וְרַחֲמוּם וְתִשְׁכּוּן
לְעַמְּךָ דְּחָבוּ קָדְמוֹךְ וְלִכְלַמְרֵהוּ דְּמִרְדּוֹ
כְּמִימָךְ וְתִתֵּינֵנוּ לְרַחֲמֵינוּ קָדָם שְׂבִיָּהֵנוּ
וְיִרְחַמוּ עֲלֵינוּ כִּי־עַמְּךָ וְנִחַלְתָּ הֶם אֲשֶׁר
הוֹצֵאתָ מִמִּצְרַיִם מִתּוֹךְ כּוֹר הַבְּרָזָל יֹאֲרִי
עִמָּךְ וְאַחֲסֵנְתָךְ אֲנוּךְ דֹּאֲפִיקָתָא מִמִּצְרַיִם
מִגּוֹ כּוֹרָא דְּבִרְזָלִי לְהוֹיֵת עֵינֶיךָ פִּתְחָתָא לְ
תַחֲנִת עֲבָדֶיךָ וְאֶת־תַּחֲנִת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְשִׁמְעַ
אֱלֹהִים כָּכָל־קְרָאִם אֵלֵינוּ לְמַהֲוֵי רְעוּתָא קָדְמוֹךְ
לְקַבְּלָא בְּעוֹת עֲבָדֶיךָ וְכַעֲלוֹת עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל
לְקַבְּלָא עֲלוֹתָנוּ כָּכָל־עֵדֶךָ דֹּאֲנוּךְ מִצְרָךְ
קָדְמוֹךְ כִּי־אֲתָה הִבְדַּלְתָּם לָךְ לְנִחַלָּה מִכָּל־
עַמֵּי הָאָרֶץ כִּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ בִּיד מִשְׁה עֲבָדֶיךָ
כְּהוֹצֵאתָ אֶת־אֲבֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם אֲרֵץ יְהוּדָה
אֲרִי אֶת־אֲפִרְשֵׁתָנוּ לָךְ לֵאמֹר כְּמֵאֲרָחָה מִכָּל־עַמְּמֵי
אֲרֵעָא כְּמֵאֲרָחָה לִילָתָא בִּיד מִשְׁה עֲבָדֶיךָ
בְּאִפְקוּתְךָ יֵת אֲבָהָתָנָא מִמִּצְרַיִם וְיִהְיֶה
וְיִהְיֶה כָכָל־שְׁלֹמֹה לְהַתְּפִלָּה לֵא

וְנִתְּתָם לְרַחֲמִים לְפָנֶי שְׂבִיָּהֶם וְרַחֲמוּם וְתִשְׁכּוּן לְעַמְּךָ דְּחָבוּ קָדְמוֹךְ וְלִכְלַמְרֵהוּ דְּמִרְדּוֹ כְּמִימָךְ וְתִתֵּינֵנוּ לְרַחֲמֵינוּ קָדָם שְׂבִיָּהֵנוּ וְיִרְחַמוּ עֲלֵינוּ כִּי־עַמְּךָ וְנִחַלְתָּ הֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מִמִּצְרַיִם מִתּוֹךְ כּוֹר הַבְּרָזָל יֹאֲרִי עִמָּךְ וְאַחֲסֵנְתָךְ אֲנוּךְ דֹּאֲפִיקָתָא מִמִּצְרַיִם מִגּוֹ כּוֹרָא דְּבִרְזָלִי לְהוֹיֵת עֵינֶיךָ פִּתְחָתָא לְ תַחֲנִת עֲבָדֶיךָ וְאֶת־תַּחֲנִת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְשִׁמְעַ אֱלֹהִים כָּכָל־קְרָאִם אֵלֵינוּ לְמַהֲוֵי רְעוּתָא קָדְמוֹךְ לְקַבְּלָא בְּעוֹת עֲבָדֶיךָ וְכַעֲלוֹת עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְקַבְּלָא עֲלוֹתָנוּ כָּכָל־עֵדֶךָ דֹּאֲנוּךְ מִצְרָךְ קָדְמוֹךְ כִּי־אֲתָה הִבְדַּלְתָּם לָךְ לְנִחַלָּה מִכָּל־ עַמֵּי הָאָרֶץ כִּאֲשֶׁר דִּבַרְתָּ בִּיד מִשְׁה עֲבָדֶיךָ כְּהוֹצֵאתָ אֶת־אֲבֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם אֲרִי אֶת־אֲפִרְשֵׁתָנוּ לָךְ לֵאמֹר כְּמֵאֲרָחָה מִכָּל־עַמְּמֵי אֲרֵעָא כְּמֵאֲרָחָה לִילָתָא בִּיד מִשְׁה עֲבָדֶיךָ בְּאִפְקוּתְךָ יֵת אֲבָהָתָנָא מִמִּצְרַיִם וְיִהְיֶה וְיִהְיֶה כָכָל־שְׁלֹמֹה לְהַתְּפִלָּה לֵא

ימים ולי ללמ עבד דיין עבדיהו עבד עמיה
ישראל פתגם יום כימיה למען דעת כל עמי
הארץ כי יהוה הוא האלהים אין עוד כדיל
דידעון כל עממי ארעא ארי עי הוא אלהים
לית עוד יהיה לבבכם שלם עם יהוה אלהינו
ללכת בחקיו ולשמר מצותיו כיום הזה ויהי
לכונן שלים ברחלתא דעמאלהא למחך
בקימיה ולמטר פקודה כימיה יהוה מלך
וכל ישראל עמו זבחים זבח לפני יהוה ומלך
וכל ישראל עמיה מנכסין נכסת קר שיש קדם
עין זבח שלמה את זבח השלמים אשר
זבח ליהוה בקר עשרים ושנים אלקו צאן
מאה ועשרים אלקו ויחנכו את בית יהוה
המלך וכל בני ישראל ונכם שלמה יתנכסת
קר שיא נכס קדם עי תורי תרתי רבו ותלין
אלפינ וענא תרתא עסרי רבו וחניכו יתבית
מקדשא דעין מלכא וכל בני ישראל

ל
ו
ר
נ
כ

ל
ו
ר
נ
כ

ל
ו
ר
נ
כ

ביום ההוא קדש המלך
את תוך החצר אשר לפני בית יהוה כיעשה
שם את העולה ואת המנחה ואת חלה שלמים
כי מזבח הנחשות אשר לפני יהוה קטן מהכז
את העולה ואת המנחה ואת חלה שלמים
ביום ההוא קדש מלכא יתגו דרתא דקדם
בית מקדשא דעין ארי עבד תמן ית ערלתא
וית מנחתא וית תרבי נכסת קדשיא ארי
מדבחא דנחשא דקדם עי חיק מלכו ברא

ל
ו
ר
נ
כ

ית ערלתא וית מנחתא וית תרבי נכסת קדשיא
ויעש שלמה בעת ההיא את החצר אשר
עמו קהל גדול מלכא חמת ערנח למצרים
לפני יהוה אלהינו שבעת ימים ושבעת ימים
ארבעה עשר יום ועבד שלמה בעד נחחוא
ית חגא וכל ישראל עמיה קהל רב ממעלה
דחמת עד נחלא דמצרים קדם עי אלהא
שבעה יומין חנוכת ביתא דשבעה יומין חגא
ארבעת עשר יומין ביום השמיני שלח את
העם ויברכו את המלך וילכו לאהליהם
שמחים וטובי לב על כל הטובה אשר עשה
יהוה ליהוה עבדו ולישראל עמו ביום ההוא
תמינא שלח ית עמא ובריכו ית מלכא
ואזלו לקרוי יהוה כד חרץ ועפיר לבחון על
כל סבתא דעבד עי דאיד עבדיהו ולישראל
עמיהו יהי בבלות שלמה לבנות את בית יהוה
ואת בית המלך ואת כל חשק שלמה אשר
חפץ לעשות וזהו כד שיצי שלמה למבני
ית בית מקדשא דעין וית בית מלכא וית כל
רעות שלמה דאתר עי למעבד

ל
ו
ר
נ
כ

ל
ו
ר
נ
כ

ל
ו
ר
נ
כ

וירא יהוה אל שלמה שנתפאר
בראיהו בגבעון ואתגלי עי לשלמה
תנינות כמא דאתגלי ליה בגבעון ויאמר יהוה
אליו ששמעתי את תפלתך ואת תחנונתך אשר
התחננתה לפני הקדשתי את הבית הזה אשר
בניתה לשם שמי שם ער עולסוהו עיני

ל
ו
ר
נ
כ

ביום השמיני ג ריש פיסו וסימנ ג נשיא עזרת שלח אתה עמי - וטובי ג ומל וסימנ - שמחים וטובי ג ילדים אשר אין בהם כל מנס וטובי ג

ולכי שם כלתימים ונאמר יי ליה שמינע
קדמי צלותך וכלותך דבעיתא מן קדמי
אקדישית ית ביתא הדין דבניתא לאשראה
שכינתיתמך עד עלמא ותהי שכינת שר
ביה ואמר עותי מתעבדא תמך כל יומיא
ואתה אסתך לפני פאשר חלך דוד אביך
בתם לבב ובישר לעשות ככל אשר צויתך
חקי ומשפט תשמר ואת אסתך קדמי
כמא דחלך דויד אבך בקשיטות לבא
ובתריעותא למעבד ככל דפקידתך קמי
ודיעת טריוה קימתי אתבסא ממלכתך
עלישראל לעלם פאשר דברתי על דוד
אביך לאמר לא יכרת לך איש מעלבסא
ישראל ~~מלכותך~~ ~~על ישראל~~
לעלם כמא דמלית עס דויד אבך דמימר
לא יפסוק לך גבר מעל כרסי מלכותא דישו
אם שוב תשובון אתם ובעינכם מאחריו לא
תשמרו מצותי חקתי אשר נתתי לפניכם
והלכתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם
להם אם מתבתובון אתון ובניכון מבתר
פלחני ולא תטרוץ פקודי וקמי דיהבית
קדמיכון ותהכון ותפלחוץ לטעות עממא
ותסגדון להון והכרתיתא ישראל מעלפני
הארמה אשר נתתי להם ואת הבית אשר
הקדשתי לשמיא שלח מעלפני ודחיה
ישראל למשל ולשיננה בכל העמים ואשיצי

א
ב
ג

ה
ו
ז

ח
ט
י

יא
יב
יג

יד
טו
טז

יז
יח
יט

כ
כא
כב

המלך בית יער הלכנו וזאת מאה מגנין
דהבא טבא תלתא מנן דהבא מסק על
מגנא דהא זמנינו מלכא בית מקי יד
מלכא ויעשה המלך כסא שן
גדול ויצפהו זהב מופץ ועבד מלכא כרסא
דשינא רבא וזכה דהבא טבא שש מעלות
לכסה וראש עגל לכסה מאחריו וזית מאה
ומאה אלמקנסה שבת ושנים אריות עמדים
אצל תירות שנתא דרגין לכרסא דריש
סגלגל לכרסא מאחוריה ואשר דתא מלכא
זמלא על אתר מותבא ותריץ אריון קימין
כסרא שדיתא ושנים עשר אריות עמדים
שם על שש מעלות מזה ומזה לא
עשה כן לכל המלכות ויעבד אריון
קימין תמן על שנתא דרגין מלכא זמלא לא
אתעבד כין לכל מלכותא וכל כלי משקה
המלך שלמה זהב וכל כלי בית יער הלכנו
זהב סגור אין כסף לא נחש כים שלמה
למאמה וכל מני משתא דמלכא שלמה
שלמה דהבא וכל מני בית מקיית מלכא
דהבא טבא לית כספא לא אתחשיב ביומי
שלמה למד עם כיאני תרשיש למלך בים
עם אני חירם אחת לשלש שנים תבואאני
תרשיש גשאת זהב וכסף שנה בים וקפים
ותכיים ארי ספינת אפרקא למלכא בימא
עם ספינתא דחירם דהא לתלת שנין אתיא

ג
בית
הוא
בליע

ג
ומל

ח
וכל
קהלת
ועגלה
בית

ג
ג

דיש
ג פיסן
וסים
מביאים
מביאים
יברח

הוא המלך שלמה וזהב וכל כלי בית יער הלכנו
זהב סגור אין כסף לא נחש כים שלמה
למאמה וכל מני משתא דמלכא שלמה
שלמה דהבא וכל מני בית מקיית מלכא
דהבא טבא לית כספא לא אתחשיב ביומי
שלמה למד עם כיאני תרשיש למלך בים
עם אני חירם אחת לשלש שנים תבואאני
תרשיש גשאת זהב וכסף שנה בים וקפים
ותכיים ארי ספינת אפרקא למלכא בימא
עם ספינתא דחירם דהא לתלת שנין אתיא

לכסה ג בית הי בליע וסימ שש מעלות בן מאחז פכסא - ידית ג חס בליע וסימ ומרבעה ידית שתי ידית בטרין ידית מזה ומלכ - וכל המלך ה וסימ

רָצוֹן בָּקָא לִי עֲשֵׂה אֲשֶׁר בֵּרַח מֵאֵת הַדָּד עֲזָר
מִדָּךְ צוֹבֵה אֲדַנְךָ וְאֵקִים עָלַי לִיהֶסְטִי יֵת
רָצוֹן בָּרָא לִי עֲשֵׂה עֲרַק מִן קִדְמֵהֶדֶד עֲזָר
מִלִּכְאֹד צוֹבֵה רְבוּנִיה וַיִּקְבֹּץ עָלָיו אֲנָשִׁים
וַיְהִי שֶׁרְגִדוֹר בַּהֲרָגוֹ אֶתְּסוּ וַיִּלְכְּוּ מִשֶּׁק
וַיִּשְׁבּוּבָה וַיִּמְלְכוּ בְּמִשְׁקוֹ וּכְנֵשׁ עֲלֹהֵי
גְבוּרָתוֹ זָהָה רִבְבֵּי שָׁרֵי תֵּא כֹד קִטְלֵהוּ יִתְּחוּץ
זֶאֱזָלוּ לִדְמֵי שֶׁקוֹ וַיִּתְּנוּ בָהּ וּמִלְכוּ בְּמִשְׁקוֹ וַיְהִי
שִׁטְן לְיִשְׂרָאֵל כְּלִימֵי שְׁלֵמָה וְאֵת הָרָעָה
אֲשֶׁר הִדָּד וַיִּקְצֵן בִּישְׂרָאֵל וַיִּמְלֹךְ עַל אֲרָם
זָהָה סִטְן לְיִשְׂרָאֵל כְּלִימֵי שְׁלֵמָה וַיֵּת
בְּשֵׁת אֲדָעַד הִדָּד וּמִרִיד בִּישְׂרָאֵל וּמִדָּךְ
עַל אֲרָם וַיִּרְבְּעוּ בְּנֵי נִטָּא פְּרָתִי
מִזֶּה צִרְיָה וְשֵׁם אִמּוֹ צְרוּעָה אֲשֶׁה אֶלְמִנָה
עַבְדָּה לְשֵׁלֵמָה וַיִּרְסֵךְ בְּמִלְךָ וַיִּרְבְּעוּ בָּהּ
נִטָּא פְּרָתִי מִן צִרְיָה וְשֵׁם אִמּוֹ צְרוּעָה
אֵת תֵּא אֲרָם לֵתָא עַבְדָּא לְשֵׁלֵמָה וְאֵרִיסִי דִּיה
בְּמִלְכָא וְזָה הַדְּבָר אֲשֶׁר הָרִיסֵךְ בְּמִלְכָּה
שְׁלֵמָה בֵּנָה אֶתְּמִלּוּא סֶגְרָא אֶת פְּרִיץ עִיר
דְּדֹרָא בְּנוֹ וְדִיץ פִּתְגָמָא דְּאֵרִיסִי דִּיה בְּמִלְכָּה
שְׁלֵמָה בְּנָה יֵת מִלִּיתָא אַחָד יֵת תְּרַעַתָא קִתְּלָה
דְּדֹרָא בְּנוֹ וְזָה אִישׁ שֶׁ יִרְבְּעוּ גְבוּרָתוֹ חִלּוֹ וְיָרָא
שְׁלֵמָה אֶתְּהַנְעֵר כִּי עֲשֵׂה מִלְכָּה הוּא וַיִּפְקֹץ
אֹתוֹ לְכָל סֶבְלָבִית יוֹסֶס וְגִבּוֹרָא יִרְבְּעוּ
גְבוּרָתוֹ לֹא זָהָה שְׁלֵמָה יֵת עוֹלִימָא אֲרִי עֲזִיד
עַבְדָּה הוּא זְמַנִּי יֵתִיה לְכָל מִסְקִי מִסִּין וְזִבּוֹת

יוסף ויהי בעת ההיא וירבעם
 יצא מירושלם וימצא את אחיה שלני
 הנביא בדרך והוא מתכסה בשלמה חרשה
 ושיניהם לבדם בשידה והיה בערנא ההוא
 וירבעם נפק מירושלם ואשכח יתיה אחיה
 שילונאה נביא באורחא והוא מתלמי בכסותא
 חדתא ותריוחוז בלחודיהוז בחקלא ויתפש
 אחיה בשלמה חרשה אשר עליו ויקרעה
 שנים עשר קרעים ואחד אחד בכסותא
 חדתא ועלוי וסדקה לתרי עשר סדקיין
 ויאמר לירבעם קח לך עשרה קרעים כי
 כה אמר יהוה אלהי ישראל הנני קרע את
 הממלכה מיד שלמה ונתתי לך את עשרה
 השבטים ואמר לירבעם סבלך עסר א
 סדקיין ארי כדנאמר בני אלהא דישוראל
 האנא מעדי ית מלכותא מידא דשלמה
 ואנין לך ית עסרה שבטיין ויהי שבט האחר
 יהיה לו למען עבדי דור ולמען ירושלם
 העיר אשר בחרתי בה מכל שבטי ישראל
 ושבט אחיה יהי ליה כדיל עבדי דדוד ונדיל
 ירושלם קרתא דאתר עיתי בה מכל שבטא
 דישוראל ויעצא אשר עזבוני וישוראל
 לעשות רתא ליה צדנין לבמושיא ליה
 מואב ולמלכא ליה בעעמוץ ולאחלה
 בדרך לעשותת הישר בעעני וחקלתי
 ומשפטי בדור אביו חלה דשכנו פלחני

ג
אבימלך
יהודה
וירבעם

11
התפילת

וְחַב וְתַמָּר

והב' ותאמר להם ואל' מלך יהודה והב' אררד האיש כל נבל בתאנים הטובות הטיבות כתב לך הלך ואמרת לצדקיהו אנכי כרתי הנני נאם אשלח אתכם אשר שלחתם עליך ברוך ה'

וסגידו לעשות רעות טעות צידונא לכמוש
 טעות מואבאי ולמלכוס טעות בני עמוז
 ולא הליכו באורח דתקנן קדמי למעבד
 דכשור קדמי וקדמי ודייני כדוד אבוהי ולא
 אקח את כל המלכה מידו כי נשיא אשתנו
 מלימי חינו למען דור עבדי אשר בחרתי
 אתו אשר שמר מצותי וחקתי ולא אסב
 ית כל מלכותא מנה ארי מלכא שוינה כל
 יומי חיוהי בדיל דוד עבדי ואתרעית ביה
 דנטר פקודי וקדמי ולקחתי המלכה מיד
 בנו ונתתי לה לב את עשרת השבטים ואסב
 מלכותא מיד בריה ואתנה לך ית עסרא
 שבטי ולבנו אתן שבט אחד למענהיות
 ניר לדוד עבדי כלה ימים לפני בירושלם
 העיר אשר בחרתי לי לשום שמי שם
 ולבריה אתן שבטא חד בדיל לקמא מלכו
 דדוד עבדי כל יומיא קדמי בירושלם קרתא
 ואתרעית ביה לאשראה שכינת תמן ואתן
 אקח ומלכת בכל אשר תאונה נפשך והיית
 מלך על ישראל ויתך אקריב ואתמלך בכל
 דרעיא נפשך ותהי מלכא על ישראל והיה
 אסתשמע את כל אשר אצוך והלכת בדרכי
 ועשית הישר בעיני לשמור חקותי ומצותי
 כאשר עשה דוד עבדי והייתי עמך ובעת
 לך ביתנאמן כאשר בעת לדוד ונתתי לך
 את ישראל והי אסתקביל ית כל דאפקדנך

והם

ה
מל
ופל
תרי
עש
וה
ימ
ועז
בז
פז

ב
רפי
בליש

ותהך באורח דתקנן קדמי ותעבד כשור
 קדמי למטר קדמי ופקודי כמאד עבד דוד
 עבדי ויהי מימרי בסעך ואקייס לך מלכו
 קיימא כמאד קיימית דדוד ואתן לך ית
 ישראל ואענה את דוד ערוד למען זאד
 אך לא בלהימים ואענ ית דוד דוד כל
 דאברם לא כל יומיא ויבקש
 שלמה להמית את רבעם ויקם ירבעם
 ויברח מצרים אל שישק מלך מצרים
 ויהי במצרים ערמות שלמה ובעא שלמה
 למקטל ית רבעם וקם ירבעם וערק למצרים
 לזת שישק מלכא מצרים וזהו במצרים
 עד דמית שלמה ויתר דברי שלמה וכל
 אשר עשה וחכמתו הלאהם בתבים על
 ספר דברי שלמה ושאר פתגמי שלמה
 וכל דעבד וחכמתיה הלאה אנון כתיבין
 על ספר פתגמי שלמה והימים אשר מלך
 שלמה בירושלם על כל ישראל ארבעים
 שנה ויומיא דמלך שלמה בירושלם על
 כל ישראל ארבעים שנים וישכב שלמה
 עם אבתיו וקבר בעיר דוד אביו וימך לך
 רחבעם בנו תחתיו וישכב שלמה עם
 אבהותו ואתקבד בקרתא דדוד אבוהי
 ומלך רחבעם בריה תחותו והי
 וילך רחבעם שכם כי שכם
 בא כל ישראל להמליך אתו ואזל רחבעם

וענה
פ

ה
בטע

4

חצוך ב רפי בליש וסימנ למען תורא והיה אם תשמע דירבעם וסימנ תורא תשמע - חצוך ב בליש וסימנ אותה תעבד והיה אם תשמע ואתה תעזר

לשכס ארץ ישראל כל ישראל לא מלמ
 יתיהויה כשם עירב עם כנעני וזוהו עוננו
 במצרים אשר ברח מפני המלך שלמה
 וישב ירבעם במצרים וזהו כד שם
 ירבעם כד נבט וזוהו עד כען במצרים ערן
 מן קדם מלכא שלמה ויתב ירבעם במצרים
 וישלחו ויקראו לו ויבאו ירבעם וכל קהל
 ישראל וידברו אל רחבעם לאמר וישלחו
 ויקרוליה ואתא ירבעם וכל קהל ישראל
 ומלילו עסר רחבעם למימר אפיך הקשה
 את עלנו ואתה עתה הקל מעבדתי אביך
 הקשה ומעלו הכבד אשר נתן עלינו ונעבדך
 אבך אקשי יתננא ואת כען אקיר
 מפלחנא אבך קשיא ומנדיה תקיפא
 דיהב עלנא ונפלחנך ויאמר אליהם לבו
 עד שלשה ימים ושובו אלי וילכו העם
 ואמר להון איזילו ואוריכו עד תלתת יומין
 ותובו להתי ואזלו עמא ויועץ המלך רחבעם
 אתהזקנים אשר היו עמדים אתפני שלמה
 אכיו בהיתוחי לאמר איך אתם נועצים
 להשיב אתה עסהזה דבר ואתמליך מלכא
 רחבעם יתסביא וזהו משמש שיש קדם שלמה
 אבוהי כד הזה קיים למימר איבדין אתון
 מתמלכין לאתבא ית עמא הדין פתגמא
 וירבד' אליו לאמר אסיהזיס תהיה עד לעם
 הזה ועבדתם ועניתם וברת אליהם דברים

ט
 בטעמ
 צפ

ויבא
 ק

טו
 ח

ג
 ח

וידברו
 ק
 ו
 קמ
 ושיג

טובים והיו לך עבדים בלתימים ומלילו
 עמיה למימר אם יומאדין תתעליב לעמא
 הדין ותפלחנך ותעננו מליך סבך ותמליל
 עמחון פתגמין תקנע ויהוץ לך עבדיך כל
 יומיא ויעזב את עתהזקנים אשר יעצוהו
 ויעצא אתהילדים אשר גדלו אתו אשר
 העמדים לפניו ושכך יתמלכא דסביא
 דמלכוהי ואתמליך בינקא דרביא עמיה
 דהון משמש שיש קדם מזה יו יאמר אליהם מה
 אתם נועצים ונשיב דבר אתה עמא אשר דברו
 אלי לאמר הקל מזה על אשר נתן אביך עלינו
 ואמר להון מא אתון מתמלכין ונתבפתגמו
 ית עמא הדין דמלילו עמי למימר אקירמן
 נירא דיהב אבך עלנא וידברו אליהם
 אשר גדלו אתו לאמר כדהתאמר לעם הזה
 אשר דברו אליך לאמר אבך הכבד את עלנו
 ואתה הקל מעלינו כדהתדבר אליהם קטנ
 עבד ממיתאפי ומלילו עמיה ינקא דרביא
 עמיה למימר כדין תימר לעמא הדין דמלילו
 עמך למימר אבך אתקין יתננא ואתקין
 מננא כדין תמליל עמחון חלשותי תקיפא
 מעורלימותיה דאבא ועתה אבי דעבדים
 עליכם עלכבד ואנא אוקיף עליכם אבי
 יסראתכם בשוטים ואני אסראתכם בעקרבים
 וכען אבא רמא עליכו ניר תקיף ואנא אוקיף
 עלנכו ואבא רמא יתכוז בשדכטיין ואנא

יפנה שכח ונשא וענתם ודברת אליהם - בהיתוחי וחס וסימנך - ח וחס עצור - נועצים ה וסימנך - איך אתם מה אתם ובחב דג ימים חכמה

בן שלמה ואת רחבעם לירושלם וכנע
ית כל לבית יהודה וית שבטא לבית בנימין
מאה ותמץ אלפיז גבר גבר עבדי קרבא
לאגחא קרבא עמ בית ישראל לאתבא ית
מלכותא לרחבעם בן שלמה

וַיְהִי דְבַר הָאֱלֹהִים אֶל שְׂמַעְיָה
אִישׁ הָאֱלֹהִים לֵאמֹר וְהָיָה פֶתַח נְבוּאָה מִן
קֹדֶם עַיִן עַם שְׂמַעְיָה נְבִיא דְבַי לֵאמֹר
אֶל רַחֲבֵעַם בֶּן שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ יְהוּדָה וְאֶל כָּל
בֵּית יְהוּדָה וּבְנֵי מִיָּץ וַיֵּתֶר הָעָם לֵאמֹר אִמְר
לְרַחֲבֵעַם בֶּן שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ שְׂבֹט אֶבְיָת
יְהוּדָה וְלִכְלֵבִית יְהוּדָה וּבְנֵי מִיָּץ וְשֹׂאֲרָא
דְּעַמָּא לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה לֵאמֹר לֹא תֵּלֵךְ
תִּלְחָמוּן עִם אַחֲיָכֶם בְּנֵי שְׂרָאֵל שׁוּבוּ אִישׁ
לְבֵיתוֹ כִּי מֵאֲתָנִי נְהִיָּה תִדְבֵּר הַזֶּה וַיִּשְׁמְעוּ
אֶת דְּבַר יְהוָה וַיִּשׁוּבוּ לָלֶכֶת כַּדְבַּר יְהוָה
כַּדָּנָא אָמַר עַיִן לֹא תִסְקֹן וְלֹא תִגִּחוּן קָרֵב
עִם אַחֲיָכֶם בְּנֵי שְׂרָאֵל לִתְּבוּגָה לְבֵיתָהּ
אֲרִי מִן קֹדֶם מִיָּמֵי הָהֵם פֶּתַח נְבוּאָה הָיָה
וְקָבִילוּ יֵת פֶּתַח נְבוּאָה עַיִן וְתָבוּ לֵאמֹר לְכַתְּבָהּ
וַיִּכְּזֹב יְרֵבֵעַם אֶת שְׂמַעְיָה
בְּהָר אֶפְרַיִם וַיִּשְׁכְּבָהּ וַיַּעַם מִשְׁסֹ וַיִּכֶּן אֶת
פְּנֹאֶל וּבְנֵי יֵרֵבֵעַם יֵת שְׂמַעְיָה בְּכוֹרָא בֵּית
אֶפְרַיִם וַיִּתֵּב בָּהּ וּנְפֹק מִתְּמִץ וּבְנֵי יֵת פְּנֹאֶל
וַיֹּאמְרוּ יֵרֵבֵעַם בָּלְבוּ עִתָּהּ תִּשׁוּבָה מִמֶּלֶךְ
לְבֵית דָּוִד וְאָמַר יֵרֵבֵעַם בְּלִפְיָה כַּעַן דְּלִמָּא

תתוב מלכותא לבית דוד ואסי עלה העם
הזה לעשות צבחים בבית יהוה בירושלם
ושכל העם הזה לא רצהם אלה העם
מלך יהודה וחרגנו שבוא אלה העם מלך
יהודה ואסי סק עמא הדין למעבד נכסת
קדשי צבית מקדשא דני בירושלם ונתנ
לביה עמא הדין בחר רבונו חזן בחר רחבעם
מלך שבטא צבית יהודה ויקטלנו ויתובין
לות רחבעם מלך שבטא צבית יהודה ויען
המלך ויעש שני עגלי זהב ואמר אלהם
רב לכם מעלות ירושלם הפה אליך ישאל
אשר העלך מארץ מצרים ואת מלך
מלכא ועבד תריץ עגלי רחבעא ואמר לחזן
סגיא לכוז אורחא מלכא לירושלם
האנון דחלתך ישראל דאסקוך בזארעא
דמצרים וישם את האחר בבית אלו את
האחר נתן בדין וישוי יתחד צבית אלו יתחד
יהב בדין ויהי הדבר הזה לחטאת וילכו העם
לפני האחר ערדין וזהו פתגמא הדין לחטא
ואזלו עמא קדם חד ערדין ויעש את צבית
במזות ויעש כהנים מקצות העם אשר לא
היו מבני לוי ועבד ית בבית צמץ ועבד נמרא
מן קצת עמא דלא הוו מבני לוי ויעש ירבעם
חבב חדש השמיני בחמשה עשר יום לחודש
כחבא שור ביהודה ויעל על המזבח כן עשה
בבית אל לזבח לעגלים אשר עשה וזה עמך

בנימין יז מל וסימנ: ביצאת נבשה חת מחזי שכלת את האנשים אשר אמרתם המצבר בצדק וממטה דיהוה משכים לישראל גבור חיל ואחיק וידבר אל

בבית אל את כהני הכמות אשר עשה ועבד
ירבעם חגא בידהא תמינאה כחמישת עשר
ויומא לידהא כחגא דשיכט יהודה ואסיק
על איגורא כיז עבד בבית אל לידהא לעגלא
דעבד ואסיק בבית אל ית כומרי במתא
דעבד ויעל על המזבח אשר עשה בבית
אל כחמשה עשר וסבב חרש השמים
בחדש אשר בדא מלכו ויעשה חג רבני
ישראל ויעל על המזבח להקטיר ואסיק
על איגורא דעבד בבית אל כחמישת עשר
יומא לידהא תמינאה בידהא דעבד מרעוניה
ועבד חגא רבני ישראל וסליק על איגורא
לאקטרא והנהאיש אלהים
באמיהונה בדבר יהודה בבית אל וירבעם
עמד על המזבח להקטיר והא נביא דיע
אתא משיכט יהודה כפתגמא דיע לבית
אל וירבעם קאים על איגורא לאקטרא ויקח
על המזבח בדבר יהודה ואמר למזבח מזבח
כהאמר יהודה הפדגן נולד לבית דוד אשיחו
שמו וזבח עליך את כהני הכמות המקטירים
עליך ועצמות אדם ישראל עליך ואתנבי
על איגורא כפתגמא דיע ואמר מדבחה
מדבחה כדנע אמר יי הא ברא מתיליד
לבית דוד ישיה שמייה ויכוס עלך ית
כמרי במתא דאסיקו בסמין עלך וגרמי
אנשא וקרוץ עלך ונתן ביוס ההוא מופת

ב' בטעמ

מלכו פ

י

י

לאמר זה המופת אשר דבר יהודה העל המזבח
נקרע ונשפך הדש אשר עלי ייתן ביומא
ההוא את אדמימר דא אתא דתדעו דשחע
יעי הא מדבחה מתבזע ומשתפך קטמא
דעלוי ויהי כשימעה מלך את דבר איש
האלהים אשר קרא על המזבח בבית אל
וישלח ירבעם את יהו מעל המזבח לאמר
תפשוהו ותבישוהו אשר שלח עלי ואלא כן
להשיבה אליו וזהו כד שמע מלכא ית
פתגמא דנביא דיע ואתנבי על איגורא בבית
אל ואושיט ירבעם ית ידיה מעלוי מדבחה
למימר אחד ויהי ויבישת ידיה ואושיט עלוי
ולא יכול לראת בותה ליה וזה המזבח נקרע וישפך
הדש מן המזבח כמופת אשר נתן איש
האלהים בדבר יהודה ומדבחה אתבזע
ואשתפך קטמא מן מדבחה כאתא דיהב
נביא דיע כפתגמא דיע ויען המלך ואמר
אלאיש האלהים חללא אתפני יהודה אלהיך
והתפלל בעדי ותשבידי אלי וידל איש
האלהים אתפני יהודה ותשביד המלך אליו
ותקיי ככראשנה ואתיב מלכא ואמר לנביא
דיע צלי כען קדם עי אלהך ובעו מן קדמוהו
ותתוב ידי ליו צלי נביא דיע קדם עי ותבת
ידא מלכא ליה זהו כד בקדמיתא ויפג
המלך אלאיש האלהים כאתא תיביתא
וסעדה ואתקן לך מתת יומל מלכא עם

ב' ובענ

ל חמ

ל ובענ

ל

י

י

ויקח אלהיו ויבא

נביא דני עול עמי לביתא וסעיד ואתני
לך מתנא ויאמר אישה אלהים אלהיך
אסתתן ואתחצי ביתך לא אבא עמך
ולא אכל לחם ולא אשתדמים במקום הזה
ואמר נביא דני למלכא אסתתן לי יד
פלגות ביתך לא איעול עמך ולא איכול
לחמא ולא אשתני מיא בא תרא הדין כינן
צוה אתי בדבר יהוה לאמר לא תאכל לחם
ולא תשתדמים ולא תשוב בדרך אשר
הלכת וארי כעץ פקיד יתי בפתגמא דני
למימר לא תיכול לחמא ולא תשתני מיא ולא
תשוב באורחא דאזלתא וילך בדרך אחר
ולא שוב בדרך אשר בא בה אל ביתא ואל
באורח אחר ולא תב באורחא דאזלתא
לכיתאלי ונביא אחד זקן ישב
בביתא ויצא בלוי ספר לו את כל המעשה
אשר עשה אישה אלהים היום בביתא
את הדברים אשר דבר אלהיך ויספרם
לאביהם ונבי שיקרא אחד סבא יתי בביתא
ואתא בריה ואשתעי ליה ית כל עובדא דעמי
נביא דני יומא דין בביתא לית פתגמא
דמליל עם מלכא ואשתעי אונן לאבוהו
וידבר אלהים אביהם איזה הדרך תלך ויראו
בני את הדרך אשר תלך אישה אלהים אשר
בא מיהודה ומליל עם מהוץ אבוהו באידא
אורחא אזל ואחזיאו בנהי יתאורחא אזל

ה
ח
ז

נביא דני דאתא משיכטי יהודה ויאמר
אל בני חכשור לי חכמור ויחכשו לו חכמור
וירכב עליו ואמר לבנה זריו לי חמרא
וזריו לי חמרא ורכב עליו וילך אחר
אישה אלהים וימצאהו ישבת תחת האלה
ויאמר אליה האתה אישה אלהים אשר
באת מיהודה ויאמר אני ואזל בחד נביא
דני ואשכחיה יתי תחות בטמא ואמר
ליה האת נביא דני דאתיתא משכטי יהודה
ואמר אנא ויאמר אליה לך אתי הבית
ואכל לחם ואמר ליה איתא עמי לכיתא
ואכול לחמא ויאמר לא אוכל לשוב אתך
ולכוא אתך ולא אכל לחם ולא אשתה אתך
מים במקום הזה ואמר לא אוכל למתב
עמך ולמייעל עמך ולא איכול לחמא ולא
אשתני עמך מיא בא תרא הדין כינן דני
בדבר יהוה לא תאכל לחם ולא תשתנה שם
מים לא תשוב ללכת בדרך אשר הלכת בה
ארי גזירא עלי בפתגמא דני לא תיכול
לחמא ולא תשתני תמן מיא ולא תתנו למיזל
באורחא דאזלתא כה ויאמר לו גם אנכי
במזל ומלאך דבר אלי בדבר יהוה לאמר
השבה אתך אל ביתך ויאכל לחם וישת
מים כחש קו ואמר ליה אקאנא נביא
כותך ומלאכא מליל עמי בפתגמא דני
למימר אתיבהי עמך לביתך ויכול לחמא

וישתי מים כדי ליה וישכאנו ויאכל
 לחם בביתו וישתמים ויתבעמיה ואכל
 לחם מאכיתיה וישתי מים ויהיה הם ישיבים
 אלה שלחן ויהי דבר יהוה
 אלה נביא אשר השיבו ויהוה עד ראון
 מסחרין על פתורא ויהוה פתגם נבואה מן
 קדם מי עס נביא דאתיביה ויקרא אלאיש
 האלהים אשר בא מיהודה לאמר כה אמר
 יהוה יען כי מריתפי יהוה ולא שמרת
 אתה מצוה אשר צוה יהוה אליך ואתנני
 על נביאי רשע ואתא משכט יהוה לממור
 כדנאמר פי חלק דסריבנא על מימרא
 דפי ולא נסרתא יתתפקידתא דפקדן פי
 אלהך ונתשבותא כל לחסות שית מים
 במקום אשר דבר אליך אלתאכל לחסות
 תשתמים לאתבוא נבלתך אלקרא אתיך
 ותבתא ואלתא לחמא ושתיתא מים
 באתרא דמליל עמך לא תיכול לחמא ולא
 תשתי מים לא תתכניש נבילתך לקברא
 דאבתך ויהי אחרי אכלו לחם ואחרי
 שתותו ויחבשו לחמור לנביא אשר השיבו
 ויהוה בחר דאכל לחמא ובחר דשתו וצוין
 ליה חמרא לנביא דאתיביה וילך וימצאו
 אריה בדרך וימיתו ונתה נבלתו משלכת
 בדרך והחמור עמד אצל הנהאריה עמד
 אצל הנבלה ואזל ואשכחיה אריא באורחא

וקטליה ויהוה נבילתיה רמא באורחא וחמור
 קאים לקבלה ואריא קאים בסטר נבילתא
 והנהאנשים עברו ויראו אתה נבלה משלכת
 בדרך ואתה אריה עמד אצל הנבלה וילאו
 וידברו בעיר אשר הנביא הזקן ישב בה
 והא גברא עבדין וצוין נבילתא רמא
 באורחא ויתאריא קאים בסטר נבילתא ואתו
 ומליל בקרתא דנבי שיקרא סבא יתניב בה
 וישמע הנביא אשר השיבו מן הדרך
 ויאמר איש האלהים הוא אשר מרה אתפי
 יהוה ויתנו יהוה לאריה וישכרהו וימיתו
 כדבר יהוה אשר דבר לו וישמע נביא
 דאתיביה מן אורחא ואמר נביא רשע הוא
 דסריב על מימרא דפי ומסדיה פי לאריא
 ותכריה וקטליה כפתגמא דפי דמליל ליה
 וידבר אל בניו לאמר חבשו לי את החמור
 ויחבשו ומליל לעם כנוה למימר דציון ליה
 יתחמרא וציון וילך וימצא אתה נבלתו
 משלכת בדרך וחמור ונהאריה עמד
 אצל הנבלה לאאכל האריה אתה נבלה
 ולא שבר את החמור ואזל ואשכח ית
 נבילתיה רמא באורחא וחמרא ואריא
 קימין בסטר נבילתא לאאכל אריא ית
 נבילתא ולא תכר יתחמרא וישא הנביא
 את נבלתא איש האלהים וינחיהו אלה חמור
 וישכחו ויבא אל עיר הנביא הזקן לספר

קדמאה דענ וילך וימצאו אריה תנבא דענ וילך וימצאו אתה נבלתו וסימנא אריא קים נבילתיה רביעה

ואנכי שלח אליך קשה וזהו כד שמע אחיה
יתקל רגלה עלת בתרעא ואמר עולאתת
ירבעם למאדנך את משתנא ואנא שריח
לא תנבא עלך פתגמין קשין לכי אמרי
לירבעם כה אמר יהוה אלהי ישראל יען
אשר הרימותיך מתוך העם ואתננך נגיד
על עמי ישראל איזילי אמרי לירבעם
כדנאמר עי אלהא דישראל חלף אפרשתך
מגו עמא ומפתך למחוי מלכא על עמי
ישראל ואקרע אתה ממלכה מבית דוד
ואתנה לך ולאהיית בעבדי דוד אשר שמר
מצותי ואשר חלף אחרי בכל לבבו לעשות
רקת ישראל בעיני ואעדיתי ית מלכותא
מבית דוד ויהבתה לך חלאהייתא בעבדי
דוד דנטר פקודי ודהליך בתר פלחני בכל
לביה למעבד לחוד דכשר קדמי ותרע
לעשות מכל אשר היו לפעך ותלך ותעשה
לך אלהים אחרים ומסכות להבעיטנא ואתי
השלכת אחרי גוד ואבא ישותא למעבד
מכל דהו קדמך ואזלתא ועבדתא לך
טעות עממא ומתכך לארגא קדמי ופלחני
ארהיקתא מקביל עינך לכן הנני מפארה
אלבית ירבעם וזה כרתי לירבעם משותין
פקיר עצור ועזוב בישראל ובערתי אחרי
בית ירבעם כאשר יבער הגלל עד תמו
כני האנא מיתי בשותא עלבית ירבעם

ואשיצי לירבעם ידע מדע אחד ושבין
בישראל ואפלי בתרביית ירבעם כמא ומודין
בגודילא עד דמסיפין המית לירבעם בעיר
אכלו הכלבסוהמת בשדה אכלו עור
השמים כי יהוה דבר דימות לירבעם בקחת
יכלוז כלבסא דימות בחקלא יכלוז עופא
דשמיא ארי במימרא די גזיר כין ואת
קומי לכי לביתך בבאה רגליך העירה ומת
הילך ואת קומי איזילי לביתך במיעל
רגלך לקרתא ימות רבא וספדו לך כל
ישראל וקברו אתו כיזה לבדו יבא לירבעם
אלקבר יען נמצאבו דבר טוב אלהיהוה
אלהי ישראל בבית ירבעם ויספדון עלוהי
כל ישראל ויקברו יתיה ארי דיין ברחוזה
יתכניש לירבעם לקברא חלף דאשתכח
ביה פתגם דתקי קדם יני אלהא דישראל
בבית ירבעם וזה קים יהוה לו מלך עליושוא
אשר יכרית אתבית ירבעם זה היום ומהגם
עתה ויקיים עי קדמוהי מלכא על ישראל
דישיצי יתבית ירבעם מן קיים ומאדיין
ואמר דייליד מבכין ולהלאה וזה יהוה
את ישראל כאשר יגוד הקנה במיס ונתש
את ישראל למעלה הארמה הטובה הזאת אשר
נתן לאבותיהם וזרם מעבר לגהר יען אשר
עשו את אשר יהם מכעסי את יהוה וימחי
ע ית ישראל כמא דנאיד קנא במיא ויעקר

להבעיטנא בכת כן בליש וסימ ירבעם בעשא תחת הזמורה בגל ושא הכעיסה כות שלוח וסימנתי אליך שמרונה ענקי מלאך עזוב העזובה מל

ו

תחתיה ופשת עשרים
 לירבעם מלך ישראל מלך אסא על יהודה
 ובשנת עשרין לירבעם מלכא דישראל
 מלך אסא מלך שבטא דבית יהודה וארבעים
 ואחת שנה מלך בירושלם ושם אמו מעכה
 בתאבישלוס וארבעין וחמא שנין מלך
 בירושלם ושם אמה מעכה בתאבישלוס
 ויעש אסא הישר בעיני יהוה כדור אביו
 ועבד אסא דשיר קדם יי כדור אביו
 ויעבד הקדשים מן הארץ ויסר את כל
 הגללים אשר עשו אבותיו ופלי נפקת בלא
 מן ארעא ואעדי ית כל טעותא דעבדו אביו
 וגם את מעכה אמו ויסרה מגבירה אשר
 עשתה מפלצת לאשרה ויכרת אסא את
 מפלצתה וישרף בנחל קדרון ואף ית מעכה
 אמה אעדיה ממלכותה דעבדת טעותא
 לא שירת אוקן אסא ית טעותה ואוקיד
 בנחל קדרון ויהפמות לאסרו בקרב
 אסא היה שלם עם יהודה כל ימי וכלמא
 לא עטרא לחוד לבא דאסא הוה שלים
 בדחלתא דני כל ימיה ויבא את קדשי
 אביו וקדשו בית יהוה כספא וזהב וכלים
 ואית ית קדשי אביו וקדשוהי לבית
 מקדשא דני כספא וזהבא ומעא ומלחמה
 היתה בין אסא ובין בעשא מלך ישראל
 כל ימיהם וקרבא הוה בין אסא ובין בעשא

מלך
המלך
חם

ג

ט

ל
וחם

נא

ש
ק

מלכא דישראל כל ימיהו

ויעל בעשא מלך ישראל על יהודה
 ויבן את הרמה לביתו תת יוצא וכלאסא
 מלך יהודה וסליק בעשא מלכא דישראל
 על לבית יהודה ובנא ית רמתא בדיל לא
 למשכנא דפיקו עלי לאסא מלך שבטא
 דבית יהודה ויקח אסא את כל הכסף והזהב
 הנותרים באוצרות בית יהוה ואת אוצרות
 בית מלך ויתנם בירעב דיו וישלחם מלך
 אסא אל כחצו בדרמין בדרמין מלך
 ארם וישב בדרמשק לאמר ונסב אסא ית
 כל כספא וזהבא דאשתארו באוצרי בית
 מקדשא דני ובאוצרי בית מלכא ומענון
 בידא דעבדוהי ויעבדנו מלכא אסא לזות
 בד חדד בדרמין בדרמין מלך ארם
 דיתב בדרמשק למימר בריבוע ובנין בין
 אביו ובין אביו הגה שלחתי לך שחרבסמא
 לך הפכה את כריתך את בעשא מלך ישראל
 ויעלה מעלי קיס בינא ובניך ובין אביו
 אבך הא שרית לך שוחדא כספא וזהבא
 איזילא שני ית קימך עם בעשא מלכא
 דישראל ויסתלק מעי וישמע בן חדד אל
 המלך אסא וישלח את שרי החילים אשר
 לו על עירי ישראל ויך את עיון ואת בנין ואת
 אכל בית מעכה ואת כל בניו ואת כל לארץ
 נפתלי וקביל בדר חדד מן מלכא אסא אשר

בעשא
בעשא
אח
יעשה
הזכיר
לגים

ו

ויעבד ט וסיוגג ויזכר ויקחם ויעברם שמה שבעה הקדשים ובעשא ובעשא ויגע - ביע ובניך בין ובין וקיס אברם וזר אסא וחם וז

ית רבני חילות אריליה על קרדי ישראל
 ומחא ית עינין ויתדן וית אכל בית מעכה
 וית כל גניסר על כל ארע עיכט נפתלי
 ויהי כשמע בעשא ויחדל מבנות את הרמה
 וישב בתרצה וזהו כד שמע בעשא ואתמנע
 מלמכני ית רמתא ויתב בתרצה וזה מלך
 אסא השמייע את כל יהודה איך נקיו ישאו
 את אבני הרמה ואת עצייה אשר בה בעשא
 ויבן בסהמלך אסא את גבע בנימן ואת
 המצפה ומלכא אסא כנשי ית כל רבית
 יהודה לית דנקי ונטלו ית אבני רמתא וית
 אעא דבנא בעשא ובנא בחוז מלכא
 אסא ית גבעתא רבית בעמין וית מצפא
 ויתר כל דברי אסא וכל גבורתו וכל אשר
 עשה והערים אשר בנה הלאהמה כתובים
 על ספר דברי הימים למלכי יהודה רק
 לעת זקנתו חלה את רגליו ושאר כל פתגמי
 אסא וכל גבורתו וכל דעבד וקרוא דבנא
 הלא אנון כתיבין על ספר פתגמי יומיא
 למלכא רבית יהודה לחוד לעדן סיבתיה
 מרע בר גלוחי וישבב אסא עם אבתיו
 ויקבר עם אבתיו בעיר דור אביו וימלך
 יהושפט בנו תחתיו ושיכב אסא עם אבתיו
 ואתקבר עם אבתוהי בקרתא דדוד אביו
 ומלך יהושפט בריה תחותוהי
 ונדבב ירבעם מלך

ו
 פיס
 אית
 בהו
 את
 את
 ואת
 את
 ואת

על ישראל בשנת שנים לאסא מלך יהודה
 וימלך על ישראל שנים ונדבב ירבעם
 מלך על ישראל בשנת תרתין לאסא מלך
 שבטא רבית יהודה ומלך על ישראל תרתין
 שנין ויעשה הרע בעיני יהוה וילך בדרך
 אביו ובחטאתו אשר חטא את ישראל
 ועבד רביש קדם על ואזל באורח אביו ונחזיו
 דחייב ית ישראל ויקשר עליו בעשא בן אחיה
 לבית יששכר ויבחו בעשא בגבתון אשר
 לפלשתים ונדבב כל ישראל צרים על גבתון
 ומריד עלוהי בעשא בר אחיה לבית יששכר
 וקטל יהוה בעשא בגבתון דלפלשתא ונדבב
 וכל ישראל צירין על גבתון וימתחו בעשא
 בשנת שיש לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו
 וקטל יהוה בעשא בשנת תלת לאסא מלך
 שבטא רבית יהודה ומלך תחותוהי ויחיי
 כמלכו הבה את כל בית ירבעם לאהשאר
 כל נשמה לירבעם ערה שמרו כדבר יהוה
 אשר דבר בך עבדו אחיה השילני וזהו
 כממלכיה קטל ית כל בית ירבעם לא
 אשאר כל נשמה לירבעם עד דשיציה
 כפתגמא דעזרא ללכיד עבדיה אחייה
 שילונאה על חטאת ירבעם אשר חטא
 ואשר חטא את ישראל בפעם אשר
 הפעם את יהוה אלהי ישראל על חובי
 ירבעם דחבד חייב ית ישראל בארצותו

כל
 על
 כל
 ועל
 כל
 בנא
 אל
 כל
 ואל
 כל
 וסיד
 רחבעם
 חזקיה
 בתרתין
 עיני
 ובעשא
 בחוביו
 ארתקטי

ו
 חס

ב
 בגל
 חטאת
 ירבעם

השמך דן ב חס וסימנ ויהי כמלכו הבה את כל בית ירבעם לאחאב ויחייב חטאת ירבעם

ו

ה
ח

ג
גש

פ
גש
גש

שניץ לאסא מלך שבטא דבית יהודה
מלך אלה בדבעשא על ישראל כתרצה
תרתיץ שניץ ויקשר עליו עבדו זמריו
מחצית הרכבה והוא כתרצה שותה שכור
בית ארצא אשר עלה בית כתרצה ומרד
עליו עבדיה זמרי חד מתריץ רבנן דתנא
והוא כתרצה שתי רזי בית ארצה טענתא
דביתא כתרצה ויבא זמריו ויכחשו וימתו
בשנת עשרים ושבוע לאסא מלך יהודה
וימלך תחתיו ואתא זמרי ומחזי וקטליה
בשנת עשרים ושבוע שניץ לאסא מלך
שבטא דבית יהודה ומלך תחתיו ויהי
במלכו בשנתו עלבסא והכה את כל בית
בעשא לאה שאיר לו משתי זמרי ואלו
ורעיה ויהיה כממלכה כמתכיה על
כסוהי קטליה כל בית בעשא לאה שאיר
ליה ידע מד עוקרי כוהי וחברוהי וישמר
זמרי את כל בית בעשא כדבר יהודה אשר
דברא לבעשא ביד יהודה הנביא וישיעי
זמרי ית כל בית בעשא כפתגמא רגזי
דמליל על בעשא ביד יהודה נביא אלכל
חטאות בעשא וחטאות אלה בנא אשר
חטא ונאשר החטא ואת ישראל להכניס
את יהודה אלהי ישראל בהליהם על כל
חובי בעשא וחובי אלה בדיה חבו ודחייבו
ית ישראל לארגזא קדם עיני אלהי ישראל

ל
ובת
א

ג
ל

ו
גש

יִרְבְּעוּ בַחֲטָאֵת אֲשֶׁר עָשָׂה לַחֲטָאֵת
אֶת־יִשְׂרָאֵל עַל־חֻבּוֹהֵי דָחַב לִמְעַבְדֵי דְבִישׁ
קָדָם עַל־לִמְיָד בְּאוֹרֵחַ יִרְבְּעוּ בַחֲטָאֵת
דְּעַבְדֵי לִחֵי יִבְא יִתִּישׁ אֶל־וִיתֵר דְּכִרֵי זְמִיר
וְקִשְׁרוֹ אֲשֶׁר קִשְׁרָהּ הֲלֵאֵהֶם כְּתוּבִים עַל־
סֵפֶר דְּכִרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וְשֵׁאֵר
פִּתְגָמֵי זְמִיר וְזִמְרֵי דְיַהֲדִי מִרִיד הֲלֵא אֲנוּן
כְּתִיבִין עַל־סֵפֶר פִּתְגָמֵי יוֹמֵי אֲלֵהֵם וְשֵׁאֵר
אֲזִי יִחְלַק הָעָם יִשְׂרָאֵל
לְחִיצֵי חֲצִי הָעָם תִּהְיֶה אַחֲרֵי תִבְנֵי בְּגִיטָה
לְהַמְלִיכוֹ וְהַחֲצִי אַחֲרֵי עֲמָרִי בְּכִין אֲתֵמַלֵּג
עִמָּא יִשְׂרָאֵל לְתַרְתִּין פִּלְגֻז פִּלְגֻז עִמָּא
הָאֵה בְּתַר תִּבְנֵי בְּרִיגִית לְאִמְלָכוֹתֶיהָ וְפִלְגָא
בְּתַר עֲמָרִי וְיִחְזַק הָעָם אֲשֶׁר אַחֲרֵי עֲמָרִי
אֲתֵהֶם אֲשֶׁר אַחֲרֵי תִבְנֵי בְּגִיטָה וְיִמָּת
תִּבְנֵי וְיִמָּלֵךְ עֲמָרִי וְתִקִּיף עִמָּא דְּבְּתַר
עֲמָרִי מִן עִמָּא דְּבְּתַר תִּבְנֵי בְּרִיגִית וְיִמָּת
תִּבְנֵי וְיִמָּלֵךְ עֲמָרִי
שְׁלִשִׁים וְאַחַת שְׁנָה לְאַסָּא מֶלֶךְ יְהוּדָה
מֶלֶךְ עֲמָרִי עַל־יִשְׂרָאֵל שְׁתֵּים עָשָׂר שְׁנָה
בְּתַר צֶה מֶלֶךְ שִׁשִּׁי שְׁנִים בְּשִׁנַּת תַּלְתִּין
וְחָדָא שְׁנִין לְאַסָּא מֶלֶךְ שְׁכָטָא דְּבֵית
יְהוּדָה מֶלֶךְ עֲמָרִי עַל־יִשְׂרָאֵל תַּרְתִּיא
עֲסָרִי שְׁנִין בְּתַר צֶה מֶלֶךְ שִׁית שְׁנִין וְיִמָּן
אֲתֵהֲהֵר שׁוּמְרוֹן מֵאֵת שְׁמֵר בְּכַבְרֵי סֵפֶר
וְיִבֵּן אֲתֵהֲהֵר וְיִקְרָא אֶת־שֵׁם הָעִיר אֲשֶׁר בָּנָה

דג
ק

ה
בטע
בספ

ג
ד
בליע

ה

עַל־שֵׁם שׁוּמְרוֹן אֲדֵי הָהָר שׁוּמְרוֹן וְזָבִין יֵת
בְּרַכָּא שׁוּמְרוֹן מִן שְׁמֵר בְּתַר תִּין כְּכִרִין
דְּכֵסֶף וְבָנָא יֵת בְּרַכָּא וְקָרָא יֵת שְׁמָה
דְּקָרְתָא דְּבָנָא עַל־שׁוּם שְׁמֵר מִרִיד
דְּטוֹרָא שׁוּמְרוֹן וְיַעֲשֶׂה עֲמָרִי הָרַע
בְּעֵינֵי יְהוָה וְיִרְעַם כָּל־אֲשֶׁר לִפְנֵי וְעַבְדֵי
עֲמָרִי דְּבִישׁ קָדָם יֵי וְאַבְאֵי שְׁמֵר וְקָדָם
וְיִלְךְ בְּכָל־דֶּרֶךְ יִרְבְּעוּ בַחֲטָאֵת וְכִי
אֲשֶׁר הֲחִטִּיא אֶת־יִשְׂרָאֵל לְהַכְעִים אֶת־
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַבְלִיָּהם וְאַזְלָבָל
אוֹרֵחַ יִרְבְּעוּ בְּרִיגִית וְכִי בְּחֻבּוֹהֵי דְּחִיב
יֵת יִשְׂרָאֵל לְאַרְגָּזָא קָדָם יִבְאֵהָ אֲדֵי שְׁמֵר
בְּטֵעֵת הָרִין וְיִתֵּר דְּכִרֵי עֲמָרִי אֲשֶׁר עָשָׂה
וְגִבּוֹרָתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלֵאֵהֶם כְּתוּבִים
עַל־סֵפֶר דְּכִרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וְשֵׁאֵר
פִּתְגָמֵי עֲמָרִי דְּעַבְדֵי וְגִבּוֹרָתוֹ דְּעַבְדֵי
הֲלֵא אֲנוּן כְּתִיבִין עַל־סֵפֶר פִּתְגָמֵי יוֹמֵי אֲלֵהֵם
לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וְיִשְׁכַּב עֲמָרִי עִם אֲבֹתָיו
וְיִקְבֵּר בְּשׁוּמְרוֹן וְיִמָּלֵךְ אַחָא בְּכַנְזֵי תַּחְתָּיו
וְשָׁכֵב עֲמָרִי עִם אֲבֹתָיו וְאֲתֵקֵב
בְּשׁוּמְרוֹן וְיִמָּלֵךְ אַחָא בְּרִיגִית תַּחְתָּיו
וְאַחָא בְּכַנְזֵי עֲמָרִי מֶלֶךְ
עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשִׁנַּת שְׁלִשִׁים וְשִׁשִּׁים שְׁנָה
לְאַסָּא מֶלֶךְ יְהוּדָה וְיִמָּלֵךְ אַחָא בְּכַנְזֵי עֲמָרִי
עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשׁוּמְרוֹן עֶשְׂרִים וְשִׁשִּׁים שְׁנָה
וְאַחָא בְּרִיגִית עֲמָרִי מֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשִׁנַּת

דמלילכא יחוש עבדנו

17 וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵינוּ הַתְּשִׁיבֵנוּ מִתְּשִׁיבֵי
גִלְעָד לְאַחֲאֵב־חִי הָאֵלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר עֲמַדְתִּי לִפְנֵי אֲסִיָּהּ הַשְּׂנִים הָאֵלֶּה
טָל וּמָטָר כִּי אִם לִפְנֵי דְבָרֵי יֹאמְרָא לִיהַדְמַת שׁוֹב
מִתּוֹתָבֵי גִלְעָד לְאַחֲאֵב קִיָּם הוּא נְבִי אֱלֹהֵא
דְּיִשְׂרָאֵל דְּמִשְׁמֵי שְׁמַיָא קִדְמוֹהִי אֲסִיָּהּ שְׁמַיָא
הָאֵלֵיךְ טָלָא וּמָטָרָא אֱלֵהִיךְ כְּדֵאֲמַר:

וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלָיו לֵאמֹר
זֶהוּ פֶתֶגֶם נִבְּאָה מִן קִדְּשׁ יְיָ עֲמִיה לְמִימְדֵי
לִךְ מִזֶּה וּפָנֵת לִךְ קִדְּמָה וְנִסְתַּרְתָּ בְּנַחַל כְּרִית
אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הַיַּרְדֵּן וְאִזְלָמָכָא וְתִתְּפַעֵלְךָ
לְקִדְוָמָא וְתִפְתָּמָר בְּנַחַל אֲדָרִית דְּעֵלְאִפִּי
יִרְדְּנָא וְהָיָה מִהֲנַחַל תִּשְׁתַּח וְאִתְּה עֲרֵבִים
עֲזִיתִי לְכָל כְּלָךְ שָׁם יִהְיֶה מִנְחָלָא תִשְׁתִּי וְיִת
עֲזֵרְכָא פְקִידֵי תִלְסֹב וְתִתְךָ תִמְזִין וְיִרְלָךְ
וְיַעֲשִׂי כְדִבְרֵי יְהוָה וְיִלְךָ וְיִשְׁכֹּב בְּנַחַל כְּרִית
אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הַיַּרְדֵּן וְאִזְלָו עֲבָד כְּפִתְגָמָא
דְּבִי וְאִזְלָו יִתִּיב בְּנַחַל אֲדָרִית דְּעֵלְאִפִּי
יִרְדְּנָא וְהָעֲרֵבִים מִבְּאֵס לֹא לֶחֶם וּבָשָׂר
בִּכְקֹר וּלְחֶם וּבָשָׂר בְּעֲרֵב וּמִן הַנַּחַל יִשְׁתַּח
וְעֲזֵרְכָא מִיתֵן לִיה לֶחֶם וְכִסְרָא בְּעֵפְרָא
וְלֶחֶם וְכִסְרָא בְּרִמְשָׁא וּמִן נַחַל יִשְׁתִּי
וְיִהְיֶה מִקֵּץ יָמִים וַיִּבְשׁ הַנַּחַל כִּי לֹא הָיָה שֶׁשֶׁן
בְּאֶרֶץ זֶהוּ מִסּוּף יוֹמִין וַיִּבְשׁ נַחַל אֲדָרִי
לֹא הָיָה מִטְרָא בְּאֶרְעָא

תִּלְתִּיז וְתִמְנֵי שְׁנֵיז לֹאֶסֶא מֶלֶךְ עֲבֹטֹא
דְּבֵית יְהוּדָה וּמֶלֶךְ אַחֲאֲבָר עֲמָרִי עַל
יִשְׂרָאֵל בְּשׁוּמְרוֹן עֲסָרִיז וְתִרְתִּיז שְׁנֵיז
וַיַּעַשׂ אַחֲאֲבָר עֲמָרִי חֲרַעַבֵינֵי יְהוּדָה
מִכָּל אֲשֶׁר לָפָנָיו וַעֲבַד אַחֲאֲבָר עֲמָרִי
דְּבֵישׁ קָדָם עַם מִכָּל דְּקִדְמוֹהֵי וַיְהִי הַנֶּקֶל
לְפָנָיו בַּחֲטָאֵת יִרְבְּעָם בֶּן נִבְטָן וַיִּקְחָ אִשָּׁה
אֶת אֵיזָבֶל בַּת אֶתְבַּעַל מֶלֶךְ צִידֹנִים וַיֵּלֶךְ
וַיַּעֲבֹד אֶת הַבַּעַל וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לָּהּ וְהָיָה שֵׁיטָן
בְּעֵינָוְהִי לְמִידָל בְּחוֹבֵי יִרְבְּעָם בָּר נִבְטָן
וְנָסִיב אֶת־תָּא יֵת אֵיזָבֶל בַּת אֶתְבַּעַל מִלֵּא
דְּצִידֹנָאִי וְאָזַל וּפְלַח יֵת בַּעַל וְסָגִיד לִיהִי
וַיִּקְסַם מִזִּבְחַ לְבַעַל בֵּית הַבַּעַל אֲשֶׁר בְּנֵה
בְּשׁוּמְרוֹן וְאֶקִּים אֵיגֹרָא לְבַעַל בֵּית בַּעַל
דְּבִנְיָא בְּשׁוּמְרוֹן וַיַּעַשׂ אַחֲאֲבָר אֶת־הָאֲשֵׁרָה
וַיִּסָּף אַחֲאֲבָר לַעֲשׂוֹת לְהַבְעִיס אֶת־יְהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִכָּל מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָיוּ
לָפָנָיו וַעֲבַד אַחֲאֲבָר אֲשֵׁירָתָא וְאִסִּיף אַחֲאֲבָר
לְמַעַבְדַּ לְאֶדְגָּזָא קָדָם עַם אֱלֹהֵא דְיִשְׂרָאֵל
מִכָּל מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל דְּהָווּ קִדְמוֹהֵי בְּיָמָיו
בְּנֵה חֵיאל בֵּית הָאֱלֹהִי אֶת־יְרִיחָהּ בְּאַבְרָם
בְּכָדֹו יִסְדָּהּ וּבְשַׁעֲבַב צַעֲרוּהָ צִיבְרָלְתִּינָהּ
בְּדַבְרֵי הָהֵוא אֲשֶׁר דִּבֶּר בֶּן־יְהוֹשֻׁעַ בְּדָקְנוֹן
בְּיוֹמוֹהֵי בְנֵי חֵיאל בֵּית מוֹמִי יֶתִיר חֹן קָטָל
אֲבִירָם בּוֹכְרִיהָ כֹּד שָׂרִי רֶשֶׁתְרָלָה וְסָגִיב
זַעֲזַר בְּנוֹהֵי כֹד אֶקִּים דְּשֵׁהָא כַּפְתָּגְמָא רַבָּנִי

ז' ירמיהו
 ז'
 ובשגור
 ז'
 ז'
 ז'

במחשבתו
במחשבתו
במחשבתו

מִדְבַּר יֵי גַּ בְּמַעַם בַּסֵּף וְסִימָנָהּ הַשִּׁילֵעִי הַחוֹשֵׁעַ מֵאֵלֶיהֶם עֲבָדָיו יי. תֹּשֵׁב כְּוִלָּה מֵלֵב בָּמֶלֶךְ וְסִימָנָהּ מֵהַשֵּׁבִי גֵלְעָד וְהַשֵּׁבִיב וְנָשִׁים יי. הִיָּה גַּ בְּמַעַם וְסִימָנָהּ הַנְּחֹל בְּעֵבֶר

דבר יהוה אליו לאמר יהוה פתגם נבואה
קדם ימי עמיה למימר קום לך צרפתה
אשר לצידון וישבת שם הנה צויתי שם
אשה אלמנה לכלכלך קום איזיל לצרפת
ותתיבתמך האפקידית תמך אתתא ארמלת
לסוברותך ויקסו לך צרפתה ויבא אלפתח
העיר והנה שם אשה אלמנה מקשישת
עצם ויקרא אליה ויאמר קחינא לי מעט
מים בכלי ואשתה וקסו אזיל לצרפתתא
ותרע קריתא והא תמך אתתא ארמלת
מגבבא אעין וקרא לה ואמר סבי כעין לי
זעיר מיא במנא ואשתי ותלך לקחת ויקרא
אליה ויאמר לקחינא לי פת לחם בידך
ואזלת למסב וקרא לה ואמר סבי כעין לי
פתא דלחמא בידך ותאמר חיי יהוה אליה
אם יש לי מעוגב אם מלא בן קמח בכר
ומעט שמן בצפחת והנע מקשישת שנים
עצם ובאתי ועשיתי להו לי ולבני ואכלנו
ומתנו ואמרת קיים הוא יי אלהך אם אית
לי מדעם אלהיך מלי פסת ידא קמחא נמנ
וזעיר משחא בצלוחיתא והא אנא מגבבא
תריז אעין ואהך ואעבדנא לי זלבר
וניכלנא ונמות ויאמר אליה אליהו אל
תיראי באי עשי בדברך אך עשיתי לך משם
עגה קטנה ברשונה והוצאת לי ולבני
תעשי באחרונה ואמר לה אליה לא תחלין

תת
ק

היא והוא
ק

בטע
בספ

ל

ב
ובענ

ב
בחנפי
ל

ל

עולי עבדי כפתגמי כרם עבדי לי מתמן
הררא זעירא בקרמיתא ותפקין לי זלך
זלכריך תעבדין בבתיא כי כחאמר
יהוה אלהי ישראל בך הקמח לא תכלה וצפת
השמן לא תחסר ער יום תתן יהוה גשם על
פני האדמה וארי כדנאמר יי אלהי ישראל
מנא דקמחא לא יגמר וצלוחיתא דמשחא
לא תחסר עד יומא דיתין נע מטרא על
אפי אדנא ויתלך ותעשה כדבר אליהו
ותאכל הוא והיא וביתיה ימים ואזלת ועבדת
כפתגמא דאליה ואכלת היא והוא ואנשבת
יומין בך הקמח לא כלתה וצפתה שמן
לא תחסר כדבר יהוה אשר דבר בך אליהו
מנא דקמחא לא יגמר וצלוחיתא דמשחא
לא תחסר כפתגמא דיי דמלי לצד אליהו
ויהי אחר הדברים האלה
חלה בן האשה בעלת הבית ויהי חליו חזק
מאד עד אשר לא נותרה בו נשמה ויהוה
בתר פתגמיא אליה מרעבר אתתא מות
ביתא והוה מרעיה תקיף לחדא עד דלא
אשתארת ביה נשמה ותאמר אליהו
מה לי ולך איש האלהים באת אלי לחזק
את עוני ולהקמית את בני ואמרת לא ריה
מא לי זלך נביא יי דאתיתא לותי לאדבר
יתחובי ולמקטלית ברי ויאמר אליה תני
לי אתבנך ויקחהו מחקה ויעלהו אלהו

ה בית היא וקל הוא וסימנ - וחשבה ויתרון פלילי וביתה הכניני - וחלופיה ג בית הוא וקל היא וסימנ ותוכל עריך זמנה - ונך 4 וסימנ יפתח לה זכור

למעבר כה אחאבה לך באורחא חדא
בלחודוהי ועובדיה לך באורחא חדא
בלחודוהי ויהי עבד יהוה בדרך והנה אליהו
לקראתו ויבחרו ויפל על פניו ויאמר האתה
זה אדני אליהו והנה עובדיה אצל באורחא
והא אליה לקדמותיה ואשתמודעיה ונפל
על אפודי ואמר האתה דיין רבני אליה ואמר
לו אני לך אומר לאדניך הנה אליהו ואמר
ליה אנא אצל אימר לרבונך הא אליהו
ויאמר מה חטאתי ביאתה נתן את עבדך
ביד אחאב להמיתני ואמר מאחזית ארי
את מסרי ית עבדך ביד אחאב למקטלו
חיי הוה אליך אם ישגוי וממלכה אשר
לא שילח אדני שם לבקשך ואמרו אינן
והשביע אתה ממלכה ואתה גוי כי לא
ימצאכה קיים הוא ויאלהך אם אית עם
זמלכו ולא שילח רבונך לתמן למבעך
ואמרו לא הוה כא ומומי ית מלכות אונת
עמא ארי לא משכח לך ועתה אתה אומר
לך אומר לאדניך הנה אליהו וכען את אומר
איזיל אימר לרבונך הא אליה והיה אני
אלך מאתך ורוח ישאך על אשר לא אדע
ובאתי להגיד לאחאב ולא ימצאך והרגני
ועבדך ירא את יהוה מפערי ויהי עד דאנא
אזיל מלחך ורוחא מן קדם יי פולנך
לאתר ולא אדע ואהך אחוי לאחאב ולא

ל
ל
ח
4

ל

יהוה
27
2

ח
ל

ח

ח
ב
ב
ב

ישכחך ויקטלנני ועבדך דחיל מן קדם
יי מזעורי והלאה גר לאדני את אשר
עשיתי בחרגאיז כל את נביאי יהוה ואחאב
מנביאי יהוה מאה איש חמשיס חמשיס
איש במערה ואכל כלם לחסומים והלא
אתחזה לרבונך ית עבדית כד קטיילת
איזכלית נביאי יי ואטמרית מנביאי
דיי מאה גברא חמשיס חמשיס גברא
במערתא וסודרתנון כלחמא ובמא ועתה
אתה אומר לך אומר לאדניך הנה אליהו
והרגני וכען את אומר איזיל אימר לרבונך
הא אליה ויקטלנני ויאמר אליהו חיי הוה
עבאות אשר עמדת לבעני כי היס אראה
אליו ואמר אליה קיים הוא ש צבא ור
דמשמישנא קדמוהי ארי יומא דין אתחוי
ליה וילך עבדיהו לקראת אחאב ויגדלו
וילך אחאב לקראת אליהו ואזל עובדיה
לקדמות אחאב וחוי ליה ואזל אחאב לקדמות
אליה ויהי כראות אחאב את אליהו ויאמר
אחאב אליו האתה זה עכר ישראל והנה
בדחא אחאב ית אליה ואמר אחאב ליה
האתה דיין עכריה דישראל ויאמר לא
עברתי את ישראל כי אסאתה ובית אביך
בעזבכם את מצות יהוה ותלך אחר
הבעלים ואמר לא עברית ית ישראל אלהין
את ובית אבך בדשכקותן ית פקודי אדני

ורוח יי ג וסימנ - לבשה סרה מעט שאול ורוח יי ישאך על אשר לא חדע - אראה ב וסימנ - בען אראה כי היס אראה חליו -

ואל תנו בְּתֵר בְּעֵלֶיךָ וְעַתָּה שִׁלַּח קֶבֶץ
אֶל־אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הִכָּר מִלִּוְאֵל
נָבִיא הַבַּעַל אַרְבַּע מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים וּנְבִיאֵי
הָאֱשֵׁרָה אַרְבַּע מֵאוֹת אֲכֹלֵי שִׁלְחָן אִיזְכָּר
וְכַעַן שִׁלַּח כְּנֹשׁ לֹדֶת יִתְכַלֵּי שְׂדֵה לָטֹר
כְּדָמָה לֹא יִתְנַבֵּי בְּעֵלֶיךָ אַרְבַּע מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁין
וְנְבִיאֵי אֱשֵׁרֶתֶּיךָ אַרְבַּע מֵאוֹת אֲכֹלֵי פֶתֶר וְרָא
דְּאִיזְכָּר וְיִשְׁלַח אֶת־אֶחָד בְּכָל־
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִקְבֹּץ אֶת־הַנְּבִיאִים אֶל־הָהָר
הַכָּרְמֶל וְיִשְׁלַח אֶת־בְּכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְכַעַן יִתְנַבֵּי שִׁקְרָא לָטֹר כְּדָמָה לֹא יִגֹּשׁ
אֶל־הוֹאֵל כִּלְהֵעֵם וַיֹּאמֶר עַד־מָנִי אַתֶּם
פְּסָחִים עַל־שְׁתֵּי הַסַּעֲפִים אֲסִיחוּהוּ הוּא
הָאֱלֹהִים לְכֹנֵאֲחֵרִין וְאֲסִיחֵבְעַל לְכֹנֵאֲחֵרִין
וְלֹא־עִמְּהֵם אֲתוּ דְּבָרִי וְקָרִיב אֵלֶיהָ לֹדֶת
כָּל־עַמָּא וְאָמַר עַד־אֵמֶתִי אֲתוּן פְּלִיגִין
לְתִרְתִּין פְּלִגְוֹן הֲלֹא יְיָ הוּא אֱלֹהִים פְּלִחוּ
קְדָמוֹהִי בִלְחֹדוֹהִי וְלֹמָא אֲתוּן טַעַן בְּתֵר
בְּעֵלֶיךָ דְּלִית בִּיהָ עֲרוֹךְ וְלֹא אֲתִיבֹ עִמָּא
יְתִיה פִּתְגָם וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ וְאֵלֶיהֶם אֲבָּ
נִוְתַרְתִּי נְבִיא לִיחֻה לְכָדִי וְנָבִיא הַבַּעַל
אַרְבַּע מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים אִישׁ וְאָמַר אֵלֶיהָ
לְעַמָּא אֲנִי אֲשֵׁת־אֲרִית נְבִיא קָדָם יְיָ
בִלְחֹדִי וְנְבִיאֵי בְּעֵלֶיךָ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁין
גְּבִרָא וַיִּתְּנוּ לָנוּ שְׁנַיִם פְּרִים וַיַּחֲרוּ לָהֶם
הַכָּר הָאֶחָד וַיִּנְתְּחוּ וַיִּשְׁמִימוּ עַל־הַעֲצִים

ויתנו ג' דפי וסימנתי ויבחרו המפקדים נסנת

וְאִשׁ לֹא־יִשְׁמִימוּ אֶעֱשֶׂה אֶת־הַכָּר
הָאֶחָד וְנִתְּלִי עַל־הַעֲצִים וְאִשׁ לֹא־אֲשִׁים
וַיִּתְּנוּ לָנוּ תְּרֵיזִין תּוֹרִיזִין וַיַּחֲרוּ לָהֶן
תּוֹרָא אֶחָד וַיְהִי דְּמוֹנֵה וַיִּשְׁוּן עַל־אֲשֵׁי אִשְׁתָּא
לֹא־יִשְׁוּן וְאֲנִי אֶעֱבִיד יִתְּנוּ תּוֹרָא אֶחָד וְאֶת־רִיזִין
עַל־אֲשֵׁי אִשְׁתָּא לֹא־אֲשִׁי וַיִּקְרָא לָהֶם בְּשֵׁם
אֱלֹהֵיכֶם וְאֲנִי אֶקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה וַיְהִי הָאֱלֹהִים
אֲשֵׁר־יַעֲקֹב כֹּאֵשׁ הוּא הָאֱלֹהִים וַיִּעַן כָּל־הָעָם
וַיֹּאמְרוּ טוֹב הַדְּבָר וַתִּקְרוּן בְּשֵׁם טַעַן וְתִכּוּן
וְלֹא־תִתְּנוּן מִן קָדָם דְּלִית בִּיהֶן עֲרוֹךְ בְּלָם
אֲנִי אֶצִּיל בְּשֵׁמִי דְּיִי וְיִשְׁלַח מִיִּמְרִיהָ
וַיְהִי אִשְׁתָּא אֲרִי יְיָ הוּא אֱלֹהִים וְאֲתִיב כָּל־
עַמָּא וְאָמְרוּ תְּקִין פִּתְגָמָא וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ
לְנָבִיאֵי הַבַּעַל בְּחֹדֶיךָ לָכֶם הַכָּר הָאֶחָד וַעֲשׂוּ
רֵאשִׁינָה כִּי אַתֶּם הָרַבִּים וְקִרְאוּ בְּשֵׁם אֱלֹהֵיכֶם
וְאִשׁ לֹא־תִשְׁמִימוּ וְאָמַר אֵלֶיהָ לְנְבִיאֵי בְּעֵלֶיךָ
בְּחֹדֶיךָ תּוֹרָא אֶחָד וְעִבְדוּ קְדָמוֹתֵי אֲרִי
אֲתוּן סְגִינִין וַתִּקְרוּן בְּשֵׁם טַעַן וְתִכּוּן
וְאִשְׁתָּא לֹא־תִשְׁוּן וַיִּקְחוּ אֶת־הַכָּר אֶשׁוּר
נִתַּן לָהֶם וַיַּעֲשׂוּ וַיִּקְרָאוּ בְּשֵׁם הַבַּעַל מִתְּחִלָּה
וְעַד־הַצְּהָרִים לֹא־מָר הַבַּעַל עֲנִינוּ וְאִין קוֹל
וְאִין עֲנָה וַיִּפְסְחוּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עֲשָׂה
וְנִסִּיבֹ יִתְּנוּ תּוֹרָא דִּיהָ בִּלְחֹדֶיךָ וְעִבְדוּ וְקִרְאוּ
בְּשֵׁם בְּעֵלֶיךָ מֵעַכְשָׁה עַד עַדן טִיִּיהָ לֹא
לְמִיִּמָּר בְּעֵלֶיךָ עֲנִינָא וְלִית קוֹל וְלִית דְּעִנֵּי
וּמִשְׁתַּטֵּן עַל־גּוֹרָא עֲבָד וַיְהִי בַּצְּהָרִים

וישימו ג' דפי וסימנתי העצים וישכילו כסלם

ויהיה
לרבים

ויהי תלפיהם אליהו ויאמר קראו בקול גדול
כאלהים הוא כי שיחו כי שיגלו כי ידבר
לאו לי ישן הוא וייקץ וזהו כענין טיהרא
וחייוך בהוץ אליהו ואמר קרו בקול רב ארי
אתו אמרין דחלא הוא דלמא שועי ליה
או אשת דפא אשת דיק או אורח הוות ליה
או דלמא דמוך הוא דיתער ויקראו בקול
גדול ויתגדדו כמ שפטים בחרבות ופרמחים
עד שפך דם עליהם וקרו בקול רב ואתחמו
כנמוסיהו כי פיו וברמחין עד דאשתפך
דמא עליהו ויהי כענין הצחרים ויתגדדו
עד לעלות המנחה ואיך קול ואיך עונה ואין
קש בזהו כמעבר טיהרא ואשתפיו או
עד למסק מנחתא ולית קל לית דענו ולית
דמציתו ויאמר אליהו לכלה עם גשו אלי
ויגשו כל העם אליו וירפא את מזבח יהוה
החרוסי ואמר אליה לכל עמא קרבו לותי
וקריבו כל עמא לותיה ובנא ית מדבחא
דעני דהוה מפגרי ויקח אליהו שתים עשרה
אבנים כמספר שבטי בני עקב אשר היה
דברי יהוה אליו לאמר ישראל היה שמך
ונסיב אליה תרתא עשרי אבנין כמנין
שבטי בני עקב דהוה פתגמא דעני עמיה
למימר ישראל יהי שמך ויננה אתה אבנים
מזבח בשם יהוה ויעש תעלה נבית סאתים
זרע סביב למזבח ובנא ית אבנא מדבחא

ז
ח
ח
ח
ח

ז

בשמא דעני עבד מזקתא כבית סתן דענא
סחור סחור למדבחא ויערך אתה עצים
וינתח אתה פרו וישם עליה עצים וסדר ית
אענא וזהו דים ית תורא ושוי עלא ענא ויאמר
מלאו ארבעה כדים מים ויצקו עליה עליה
ועליה עצים ויאמר שנו וישנו ויאמר שלשו
וישלשו ויאמר מלאו ארבעה כדים מים ואלין
על עלתא ועל אענא ואמר תנו ותנו ואמר
תליתו ותליתו וילכו המים סביב למזבח ונגם
אתה תעלה מלא מים ואזלו מלא סחור
סחור למדבחא ואף ית מזקתא מלא מלא
ויהי בעלות המנחה ויגש אליהו הנביא
ויאמר יהוה אליה אברהם יצחק וישראל
היום ידע כי אתה אלהים בישראל ואני
עבדך ובדברך עשיתי את כל הדברים
האלה וזהו כמסק מנחתא וקריב אליה
נביא ואמר עני אלהיה דאברהם יצחק
וישראל יומא דין יתידע ארי את עני שנתן
שריא בישראל ואנא עבדך ובפתגמך ענא ית
כל פתגמא אליך ענני יהוה ענני ויענו
העם הזה כי אתה יהוה האלהים ואתה הסגת
את לבם אחר עת קביל עלותי עני באישתא
קביל עלותי במטר וידעו עמא דין
כמעבדך להוץ נסא ארי את עני אלהים ואת
ברחמתך יתהוץ משתאיל להוץ מימרך
לאתכותהוץ לדחלתך ואנון יהבו ית לדחון

וסיב
חלה
יואב
המנחה
דאליהו ית
בבוכדנצר
וימין
העני

ואזל לשייזבא נפשיה ואתא לבאר שבע
דלשייזבא יהודה ושכק ית עולימיה תמך
והוא הלך במדבר דרך יום ויבאו ישיבת תחת
ותם אחת וישאל את נפשו למות ויאמר
רבעיה יהודה קח נפשי כלא טוב אנכי
מאתי והוא הלך במדברא מהלך יומא
ואתא ויתב תחות לתמא חד ושאיל ית נפשו
לממת ואמר סגי לי ארבא עדא מתי אנא
מפרך כדן כעץ עץ סב נפשי ארי לא טוב
אנא מאכתי וישכב וישן תחת תתם אחד
והנה מלאך נגעכו ויאמר לו קום אכול
ושכיב ודמוך תחות לתמא חד והא דין
מלאכא קריב ביה ואמר ליה קום אכול וישן
והנה מראשתי עגתר צפים וצפחת מים
ויאכל וישת וישכב ואסתכל והא אסרוה
הררא מעפפא וצלוחיתא דמאכלא שלישי
אתב ושכיב וישכב מלאך יהודה שנית ויגעכו
ויאמר קום אכול כי רב ממך הדבר ורעב
מלאכא דיי תנינות וקריב ביה ואמר קום
אכול ארי סגי ממך אורחא ויקסו ויאכלו וישתו
וילך בבח האכילה ההיא ארבעים יום וארבעים
לילה עד הרהר האלהים חרב וקסו ואכלו שתי
ואזל בילה דאכילה ההיא ארבעים יומין
וארבעים לילות עד דאתא לטורא דאתגלי
עלוי יקרא דשילוח ורב ויבא שם אלהמיו
וילך שם והנה דברי יהודה אליו ויאמר לו מה

אחד
פ

ל
פ
פ

ל

והנה י' וסימנצב צא ועמדות ויען השליש תנ' אנך -

לך פה אליהו ועל לתמך למעדתא וכתתמך
והא פתגמא דיי עמיה ואמר ליה מאלך
כא אליהו ויאמר קנא קנאתי ליהוה אלהי
עבאות כי עזבו דריתך בני ישראל את
מזבחתי הרסו ואת נביאיך הרגו בחרב
ואותראני לבדיו ויבקשו את נפשי לקחנה
ואמר קנאה קנאתי קדם עי' אלהי עבאות
ארי שבקו קימך בני ישראל ית מדבך פגו
ויתנבאך קטילו בחרבא ואשתא רית אנא
בלחודי ובעו ית נפשי למקטלי ויאמר צא
ועמדת בחר' לפני יהודה והנה יהודה עבר ורנח
גדולה וחזק מפרק חלים ומשבר סלעים
לפני יהודה לא ברנח יהודה ואחר הרנח רעש
לא ברעש יהודה ואמר פוק ותקום בטורא
קדם עי' והא עי' מתגלי וקדמוהי משרית
מלאכי רוחא מפרקיז טורי' ומתכריז
כיפא קדם עי' לא במשרית מלאכי רוחא
שכינתא דיי ובתר משרית מלאכי רוחא
משרית מלאכי זיעא לא במשרית מלאכי
זיעא שכינתא דיי ואחר הרעש אש לא
באש יהודה ואחר האש קול דממרה דקה ובתר
משרית מלאכי זיעא משרית מלאכי אשתא
לא במשרית מלאכי אשתא שכינתא דיי ונתל
משרית מלאכי אשתא קול דמשבחין בחשי
ויהי כשמע אליהו וילט פניו באדרתו ויצא
ויעמד פתח המערה והנה אליו קול ויאמר

4
5
ח
5
2
מ
מ
4
ח

4
5
2
2

ל

ל

והנה י' וסימנצב צא ועמדות ויען השליש תנ' אנך -

שלטון נאחלו פוהוץ ואתה תמנה לך חיל
בחיל הנל מאותך וסוס כסוס ורכב כרכב
ונלחמה אותם במישור אסלא נחזק מהם
וישמע לקלם ויעש כן ואת תמנה לך משרון
כמשרץ רעטרא מנך וסוס וסוס ורתון
כרת כין ונגיח עמהוץ במישור אסלא נתקם
מנהוץ וקביל למי מרהוץ ועבד כין

ויהי לתשובת השנה ויפקד
בן חורד את ארם ויעל אפקה למלחמה עם
ישראל וזהו לזמן סופה דשנתא ומנא בר
הרד יתאנשא ארם וסליק לאפיק לאבא
קרבא עם ישראל ויבני ישראל התפקדו
וכלכלו וילכו לקראתם ויחנו בני ישראל
בגדם כשני חשפי עזים וארם מלא את הארץ
ובני ישראל את מנא ואזרזו ואזלו לקראתו
ושרו בני ישראל לקבלהו כתרין גזרי עזין
ואנשא ארם מלו יתארעא ויגשאו ישראלים
ויאמר אלמלך ישראל ויאמר כהאמר יהוה
יעזאשר אמרו ארם אלתי חריס יהוה ורא
אלהי עמקיס הוא ונתתי את כל החרב
הגרול הזה בידך וירעתם כיתא יהוה וקריב
נביא דעי ואמר למלכא דישאל ואמר
כדנך אמר עי חלף אמרו אנשא ארם אלהא
דשליט על טוריא עי ולא אלהא דשליט על
מישריא הוא ואמר סר ית כל המונא סגנא
הדין בידך ונתדעו אריאנא עי ויחנו אלה

ל

א

א
וחס

ה

ה
ל
ל
וחס

ה
בטע

נכח אלה שבעת ימים ויהי כיום השביעי
ותקרב המלחמה ויבני ישראל את ארם
מאחלקה רגלי כיום אחר ושרו ארין וקביל
אלין שבעה ימים וזהו ביוםא שביעאה
וקריבו עבדי קרבא ומחובני ישראל ית
אנשא ארם מאח אלפינ גברא רגלא ביוםא
חד וינסו הנותתים אפקה אלה עיר ותפל
החומה על עשרים ושבעה אלהא עי
הנותתים ופך החד נסוינא אלה עיר חרר
בחרר ויאפכו דאשתארו לאפק לקראתא ונפל
שורא על עסרין ושבעה אלפינ גברא דאשתארו
וכד הרד אפך ועל לקראתא תוך בגותן ויאמרו
אלין עבדי ויהינא שמי ענו כי מלכית שורא
כי מלכית חסר הם נשימה נא שקים במתנו
וחבלים ברשאנא נא אלמלך ישראל ויבני
יחיה את נפשו ויאמרו ליה עבדוהי האנען
שמענא ארי מלכית ישראל ארי מלכית
חסדא אנון נסר כעץ סקין בחרצנא ואטונן
ברישנא ונפוק לות מלכא דישאל למאאם
יקיים ית נפשו ויחגרו שקים במתנאם
וחבלים ברשאנא ויבאו אלמלך ישראל
ויאמרו עבדי בן חורד אמר תחנא נפשי
ויאמר העורבתי אחי הוא ואסרו סקין
בחרציהו ואטונן ברשיהו ואתו לות
מלכא דישאל ואמרו עבדי בר חורד אמר
תתקיים כעץ נפשי ואמר העד כעץ קיים

ב
מל
בטע

ב
וחס

אחי הוא והאנשים ינחשוני מהרנו ויחלטו
הממנו ויאמרו אחיך בן הדוד ויאמר באו
קחהו ויצא אליו בן הדוד ויעלהו על המותן
וגברא נחישו ואוחיו וחספיהא מנה
ואמרו אחוך בר הדוד ואמר עולוד ברוהי
ונפק לותיה בר הדוד ואסקיה לותנא ואמר
אליו הערים אשר לקחא בי מאת אביך
אשיב לחיות תשים לך בדמשק באשר
שם אבי בשמרון ואני בכרית אשר לחך
ויכרת לו ברית וישלחו ויאמר ליה קרויא
דנסיב אבא מן אבך אתיכו ושוקיך תמני
לך בדמשק כמא דמני אבא בשומרון ואנא
בקים אשר לחך וגזר ליה קיס ושרהיה
ואיש אחד מבני הנביאים
אמר לו עהו בדבר יהוה הנביא וימאן
האיש להכתו וגבראחד מתלמידי נביא
אמר לחבריה כפתגמא דעני מחיני כען ולא
אבא גברא לממחהו ויאמר לו יען אשר
לא שמי עת בקול יהוה הנך הולך מאתיו ונכח
האריה וילך מאצלו וימצאוהו האריה ויבהו
ואמר ליה חלף ולא קבילתא למימרא דעני
הא את אציל מלותי ויקטלך אר-יא ואזל
מלותיה ואשכחיה אר-יא וקטליה וימצא
איש אחר ויאמר הפיני נא ויכחו האיש
הכה ופצעו ואשכח גברא אחר נא ואמר
מחיני כען ומחהו גברא מחיה ופדעיה

155
וילך הנביא ויעמד למלך אלההרד ויתחפש
באפר על עיניו ואזל נביא וקסל מלכא על
אורהו וכריך כמעפרא על עיניו וידי
המלך עבר והוא צעק אל המלך ויאמר ענד
יצא בקרב המלחמה והנהאיש שר ויבא אל
אישו ויאמר שמראתהאיש הזה אסחפק
יפקד והיתה נפשך תחת נפשו או כפר כסם
תשקול וזהו מלכא עבר והוא צוד קדם
מלכא ואמר ענדך נפק כגו קרבא והאגברא
זה ואיתי לי גברא ואמר טר יתגברא הדין
אסמגא ישיגי ותהי נפשך חלף נפשיה
או ככרא דכספא תתקול ויהי ענדך עשה
הנה והנה והוא איננו ויאמר אליו מלך
ישראל כן משפטך אתה חרצת וזהו עד
דענדך מתפני לכא ולכא זהא ליתוהי ואמר
ליה מלכא דישראל את דנתא דנך ופסקתא
וימהר וישראל אתהאפר מעלי עיניו ויכר את
מלך ישראל כי מהנביאים הוא ואוחיו ואעיי
יתמעפרא מעלי עיניו ואשתמוע יתיה
מלכא דישראל אר-יא מתלמידי נביא הוא
ויאמר אליו כה אמר יהוה יען שלחת את
איש חרמי מיד והיתה נפשך תחת נפשו
ועמד תחת עמו ואמר ליה כדנא אמר ענ
חלף שייבתא יתגבר חייב קטול מיד
ותהי נפשך חלף נפשיה ועמד חלף עמיה
וילך מלך ישראל על ביתו סר ועפן ויבא

מעלה
פ

ח
ובעל

בדבר יק ה ושימעה נבלה ואיש אחד מבני הנביאים הובישו גם נעשו ומן והנה איש אלהים בא עד אחד הדבר הזה דכות בנבל וישמע הנביא

שמונה ואל מלכא דישאל לביתיה נסים
ודוי ואתא לשומרון ויהי אחרי
הדברים האלה כרסה היה לנבות היזרעאלי
אשר ביזרעאלי אלהי כל אחאב מלך שומרון
והיה בחר פתגמא האלין כרמא הוזה לנבות
יזרעאלי אלהי וביזרעאלי בסטור היכר לא
דאחאב מלכא דישומרון ויזכר אחאב אל
נבות לאמר תנה לי את פרמך ויהי לי לגן
ירק כי הוא קרוב אל ביתי ואתנה לך תחתיו
כרם טוב ממנו אם טוב בעיניך אתנה לך
כסף מחיר זה ומה לי לאחאב עם נבות למימר
הכלי ית כרמך ויהי לי לגנת ירקא ארי הוא
קריב בסטור ביתי ואתיך לך חלופוהי כרמא
דטוב מנהאם טוב בעיניך אתיך לך כסף
דמוהי מאד עווי ויאמר נבות אל אחאב
חלילה לי מיהוה מתתי את נחלת אבותי לך
ואמר נבות לאחאב חס לי מן קדם יי מלמתי
ית אחסנת אבהתי לך ויבא אחאב אל ביתו
סרוז עק עלה דבר אשר דבר אליו נבות
היזרעאלי ויאמר לא אתיך לך את נחלת
אבותי וישכב על מפתחו ויסב את פניו ולא
אכל לחם ואתא אחאב לביתיה נסים ודוי
על פתגמא דמליל עמיה נבות יזרעאלי אלהי
ואמר לא אתיך לך ית אחסנת אבהתי ושכיב
על ערסיה ואסחר ית אפוהי ולא אכל לחמא
ותבא אליו איזבל אשתו ותדבר אליו מהאז

21

לב
בין

ב
ובענ

י
מל

אחאב וסויה
אלהי וסויה

ו ספרים
ח ס
בליע

ה

רוחך סרה ואינך אכל לחם ואתת לוניה
איזבל אתתיה ומלילת עמיה מאד ין רוחך
סטיא ולית אתא אכיל לחמא ויזכר אליה
כיאזכר אל נבות היזרעאלי ויאמר לו תנה
לי את פרמך בכסף או אסחפך אתה אתנה
לך כרם תחתיו ויאמר לא אתיך לך את פרמך
ומליל עמיה ארי מלילית עם נבות יזרעאלי
ואמרית ליה הכלי ית כרמך בכסף או אם
דעיאת אתיך לך כרמא חלופוהי ויאמר לא
אתיך לך ית כרמי ויתאמר אליו איזבל אשתו
אתה עתה תעשה מלובה עלי ישראל קום
אכל לחם ויטב לבך אני אתיך לך את פרם
נבות היזרעאלי ויאמר ליה איזבל אתתיה
את כען תצלה במלכותא עלי ישראל קום
אכול לחמא וישכר לבך אנא אתיך לך ית
כרמא נבות יזרעאלי ויתכתב ספרים
בשם אחאב ותחתם בחתמו ותשלחו ספרים
אלהזקנים ואלהחרים אשר בעירו הישבים
את נבות וכתבת אגרתא בשמא אחאב
וחתמת בעזקתיה ושרדת אגרזי לסביא
ולתרבינא דבקרתייה דיתביז עם נבות
ותכתב בספרים לאמר קראו צו סוה שיבו
את נבות בראש העם וכתבת באגרתא
למימר גזרו צומא ואותבו ית נבות כריש
עמא וזהו שיבו שנים אנשים בני צליער
נגדו ויעדהו לאמר ברכת אלהים ומלך

אחאב וסויה
אלהי וסויה

אחאב וסויה - בחתמו חס בליע וסימנך חתמך ופתיך החתמות מעשה חרש ציץ קרמ וזהאבנ בתר בחתמו דמלכ - ומלך ה וסויה

ג
ח
י
יב
יג
יד

והוציאו וסקלוהו וימתו ואתיבן תדין גנדין
בני ישראל לקבלה ויסהרונה למימר
גדיפתא קדם יי ומלכא לטתא ואפקוהי
ורגמוהו ויתקטילוי עשו אנשי עיון הקנים
והחרים אשר הישבים בעירו באשר שלחו
אליהם איזבל באשר בתוב בספרים אשר
שלחה אליהם ועבדו אנשי קרתיה סביא
ותורכיה ויתכין בקרתיה כמאד שלחת
לחתה וזאיזבל כמאד כתוב באגרתא שלחת
לחתה ויקראו צום והשיבו את נבות בראש
העם וזלו צומא ואותיבו יתנבות בריש
עמא ויבאו שני האנשים בני בליעל וישבו
נגדו ויערהו אנשי הבליעל את נבות נגד
העם לאמר בך נבות אלהים וימלך ויצאחו
מחוס לעיר ויסקלוהו באבנים וימתו ואתו
תדין גנדין בני ישראל ויתבו לקבלה ואסחיו
גברי בני ישראל יתנבות קדם עמא למימר
גדיפתא קדם יי ומלכא לטתא ואפקוהי
לקרתא ורגמוהו באבנים ומית וישלחו
אלאיזבל לאמר סקל נבות וימת ושלחו
לחת איזבל למימר אתרגיס נבות ומית
ויהי כשמע איזבל כי סקל נבות וימת ותאמר
איזבל אלא אחאב קום רש את כרס נבות
היזרעאלי אשר מאן לתת לך בכסף כ
אין נבות חייב מית וזהו כד שמעת איזבל
ארי אתרגיס נבות ומית ואמרת איזבל

י
יא
יב
יג
יד
יז
יח
יט
כ

כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

לאחאב קום אחסיך ית כדמא נבות יזרעאל
דלא אבא למתך לך בכסףא ארי לית נבות קיים
אלהיך מית ויהי כשמע אחאב כי מת נבות
ויקם אחאב לרדת אל כרס נבות היזרעאלי
לרשתו וזהו כד שמע אחאב ארי מית נבות
וקם אחאב למית לכתל כדמא נבות יזרעאל
למיתיה ויהי דבריה זה אל

ו

אליהו התשבי לאמר וזהו פתגם נבואה מן
קדם יי עם אליהו דמת שוב למימר קום
רד לקראת אחאב מלך ישראל אשר בשמרון
הנה בכרס נבות אשר רד שם לרשתו קום
חות לקדמות אחאב מלכא דישלח דבשמרון
הא בכרמא נבות דנחת לתמך למיתיה
ודברת אליו לאמר כה אמר יהוה חר צחתה
ירשת ודברת אליו לאמר כה אמר יהוה
במקום אשר לקחו הכלבים את דם נבות
ילקו הכלבים את דמך גם אתה ויתמליל עמיה
למימר כדנן אמר יי הקטל את אחאב עתה
ותמליל עמיה למימר באתרא דלחינו כלבא
ית דמא נבות ילחכון כלבא ית דמך אר
את ויאמר אחאב אליהו המצאתני אבי
ויאמר מצאתי יען התמכרך לעשות הרע
בעיני יחיה ואמר אחאב לאליהו האשכחתא
ליבעיל דבבי ואמר אשכחית חלה שנתא
למעבד דביש קדם יי הנני מצבי אליך רעה
ובערתי אחריך והכרתי לאחאב משתיין

כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ

לז
לח
לט
לכ

לז
לח
לט
לכ

בְּקִירוֹ עֲצוּרָה עֲזוּבָה בְּיִשְׂרָאֵל הָאֵלֹהִים מִיָּתִי
עַל־כֵּן בִּשְׁתֵּי אֲפִלֵּי בִתְרִי וְאֵשִׁי יָצִי לֹא־חָאֵב
יָדַע מִדַּע וְאֶחָד יִשְׁכֵּם בְּיִשְׂרָאֵל וְנִתְּנִי
אֶת־בִּיתְךָ כְּבֵית יִרְבֵּעַם בְּנֵי־נָכְט וְכֵיתֵי־נֶעֱשָׂא
בְּאֶתְיָה אֶל־הַנֶּעֱשָׂא שֶׁר הַנֶּעֱשָׂת וְתַחֲטֹא
אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאֶת־יִתְבִּיתְךָ כְּבֵית יִרְבֵּעַם
בְּנֵי־נָכְט וְכֵיתֵי־נֶעֱשָׂא בְּרֹאֲחִיהָ עַל־אֲדָמָתָא
וְאֶת־יִתְבִּיתָא וְאֶת־יִתְבִּיתָא יִתְבִּיתָא וְגַם לֹא־יִזְכֹּר
וְכֵן יִהְיֶה לֵאמֹר הַכֹּלִים יֹאכְלוּ אֶת־אִיֶּזְכָּר
בְּחֹל יִזְרַעֲלוּ וְאֶת־עַל־אִיֶּזְכָּר גִּזְרָה שֶׁ לֹא־יִמָּר
כִּלְכֵּל יִתְבִּיתָא וְאֶת־כִּלְכֵּל חֲסִינָת יִזְרַעֲלוּ הַמֶּת
לֹא־חָאֵב בְּעִיר יֹאכְלוּ הַכֹּלִים וְהַמֶּת בְּשִׁירָה
יֹאכְלוּ עוֹף־הַשָּׁמַיִם וְדִמּוֹת לֹא־חָאֵב בְּמִקְוֵתָא
יִיכְלוּ כִלְכֵּל וְדִמּוֹת בְּחִקְלָא יִיכְלוּ עוֹפֹת
וְשִׁמְאֵי רֶקֶק לֹא־יִהְיֶה כֹּחַ־אֶבֶר אֲשֶׁר הִתְמַכֵּר
לַעֲשׂוֹת הָרַע כְּעֵינִי יִהְיֶה אֲשֶׁר הִסְתֵּה אֶת־וְ
אִיֶּזְכָּר אֲשֶׁר־וְלֹחֹד לֹא־הָיָה כֹּחַ־אֶבֶר חֲשֵׁי
לֹא־עָבַד רַב־יֵשׁ קֹדֶם יְיָ דֹּאֲטֵי עֵינֵי אֶת־יִתְבִּיתָא וְאֶת־
אֶתְיָה וְיִתְבִּיתָא מֵאֶרֶץ לְכַת־אֲחֵרִי הַגְּלוּ לָהֶם
כֹּל־אֲשֶׁר עָשׂוּ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר חֹרֵשׁ יִהְיֶה
מִפְּנֵי־כֹחַ יִשְׂרָאֵל וְאֶרֶשׁ לֹחֲדָא לִמְהֵךְ
בְּתֵרֶט עוֹתָא כֹּל־עָבַד וְאֶמּוֹרָאֵי דִתְרִיךְ
יְיָ מִן־קֹדֶם בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְיִהְיֶה
כְּשִׁמְעָה אֶחָד אֶת־חֲדָרֵי־הָאֱלֹהִים וְיִקְרַע
בְּגָדָיו וְיִשְׁמַשֵּׁק עַל־בְּשָׁרוֹ וְיִצְוֶה וְיִשְׁכַּב
בְּשִׁקוֹ וְיִתְרַקֵּא וְיִהְיֶה כֹּחַ שִׁמְעָה אֶחָד־כֵּת

אביא
ק
4
ח
א

ט
מ

ג
4

ב

ו

ל
ל

ל

ל

פִּתְגָמָא הָאֵלֹהִים וְכָזֶה לְבֹשׁוֹ וְאֶסְרֶסְקָא
עַל־בְּשָׁרֵהוּ וְצִס וְשִׁכְנֵי בְּסִקְיָה וְהָלִיךְ יִחְיֶה
וְיִהְיֶה בְּרִיָּה וְהָאֵלֹהִים אֶל־יָהּ
חֵת־שִׁבְיָה לֵאמֹר וְהָיָה פִּתְגָם נְכֹאֵה מִן־קֹדֶם
יְיָ עִם אֶל־יָהּ דִּמְתָּ שׁוֹב לִמִּיָּהּ הָרֵא אֶת־כֹּחַ
נְכֵנֶע אֶחָד מִלְּפָנֵי יְעֵן כֵּתֵנֶע מִפְּנֵי לֹא
אֲבִי הָרַע בְּיָמָיו בְּיָמָיו בְּנֵי אֲבִיָּה הָרַע
עַל־כֵּן יִתְבִּיתָא וְהָיָה אֶת־יִתְבִּיתָא אֶת־יִתְבִּיתָא מִן־קֹדֶם
חֲלֹקֶה אֶת־כֹּחַ מִן־קֹדֶם לֹא־אֵתִי בִשְׁתֵּי אֶת־יִתְבִּיתָא
בְּיָמָיו בְּרִיָּה אֵתִי בִשְׁתֵּי אֶת־יִתְבִּיתָא וְיִשְׁכֵּם
שְׁלֹשׁ שָׁנִים אֵין מִלְּחָמָה בֵּין אֶרֶס וּבֵין יִשְׁוֹל
וְיִתְבִּיתָא לִשְׁנֵי לִית קֹדֶם בֵּין אֶרֶס וּבֵין
יִשְׂרָאֵל וְיִהְיֶה בְּשִׁנְהָ שְׁלִישִׁית
וְיִרְדֵּי הוֹשִׁעַ מִלְּחָמָה אֶל־מִלְּחָמָה יִשְׂרָאֵל
וְהָיָה בִשְׁתֵּי אֶת־יִתְבִּיתָא וְנִחַת יִהְיֶה שְׁפָט מִלְּחָמָה
שֶׁנְּכֹאֲדֵיתָ יִהְיֶה לֹת מִלְּכָא דְיִשְׂרָאֵל
וְיִאמְרֵי מִלְּחָמָה יִשְׂרָאֵל אֶל־עַבְדֵּי יִהְיֶה עֲתִידֵי
לְנֹרֶם מִתְּגַלְעַד וְאֶנְחֵנוּ מִחֲשִׁים מִקְּחָתָא וְהָיָה
מִיָּד מִלְּחָמָה אֶרֶס וְאֶמְרֵי מִלְּכָא דְיִשְׂרָאֵל עַבְדֵּי
הִידְעוֹתוֹן אֶרֶס וְיִלְנָא רְמוֹת גַּלְעַד וְאֶנְחֵנוּ
שֶׁתְּקִין מִלְּמַסַּכִּי יִתְבִּיתָא מִיָּד מִלְּכָא דְאֶרֶס
וְיִאמְרֵי אֶל־יִהְיֶה שְׁפָט חֲתִלְךָ אֶת־יִתְבִּיתָא וְהָיָה
גַּלְעַד וְיִאמְרֵי הוֹשִׁעַ מִלְּחָמָה יִשְׂרָאֵל
כְּמוֹנֵי כְּמוֹנֵי כְּעֵמִי כְּעֵמִי כְּסוּסִי כְּסוּסִי
וְאֶמְרֵי לִי הוֹשִׁעַ מִלְּחָמָה יִתְבִּיתָא לֹא־גִחָא קֹדֶם
לְרְמוֹת גַּלְעַד וְאֶמְרֵי הוֹשִׁעַ מִלְּחָמָה יִשְׂרָאֵל

אסתר דלוי אמר אלי עלה זה צלח ונתן יהוה
בין המלך ואתה לזה מלכא אמר מלכא ליה
מיכה הנזיר לרמות גלעד לאגחא קרבאם
נתמנע ואמר ליה סק ואצלח וימסר ייבוא
דמלכא ויאמר אלי המלך עכמה פעמים
אני משיב עכאשר לאת דבר אלי רקאמת
בשם יהוה ואמר ליה מלכא עד כמא זמנן
אנא מקיים ערך דלא תמליל עמי לחוד קשוט
בשמא דיי ויאמר ראיתי את כלי ישראל
נפצים אלההים בצאן אשר איז להם רעה
ויאמר יהוה לא אדנים לאלה ישונוא ישראל
בשולם ואמר חזיתי ית כלי ישראל מברדין
על טוריא כענא דלית להון רעני ואמר יי
לית להון רבונן לאלי יתובון גבר לביתיה
בשולם ויאמר מלך ישראל אליהו שפט
הלא אמרתי אליך לא יתנבא עלי טובכי
אסדע ואמר מלכא דישדאל ליהו שפט
הלא אמרתי לך לא יתנבי עלי טוב אלהין
בישו ויאמר לכן שמעו דבר יהוה ראית את
יהוה ישב על כסאו וכל צבא השמים עמו
עליו מימינו ומשמאלו ואמר בכין קביל
פתגמא דיי חזיתי ית יקרא דישו על נדמו
וכל חילי שמיא קימין קדמוהי מימיניה
זמסמ ליה ויאמר יהוה מי פתח את אחאב
ויעל ויפל ברמת גלעד ויאמר זה בכה וזה
אמר בכה ואמר יי מן יטעי ית אחאב ויסק

ג
משביעך
וחב הגזר

ג
ה

ג
מל

ג
רפ

יח
ח
ג
כז
ה
ל
ח

ג
לש
חכילה
חסי

ויפל ברמות גלעד ואמר דין בכדין ודין
אמר בכדין ויצא הרוח ויעמד לפני יהוה
ויאמר אני אפתנו ויאמר יהוה אלי במה
ונפק רוחא וקם קדם יי ואמר אנא אטעניה
ואמר יי ליה כמא ויאמר אצא ויהי תירוח
שקר בכי כל גביאין ויאמר תפתה וגסת וכל
צאן עשה כן ואמר אפוק ואיהי לרוח ושקר
בפוס כל נביוהי ואמר תטעו ואמת כל פוק
ועבד כין ועתה הנה נתן יהוה רוח שקר
בפי כל נביאיך אלה ויהוה דבר עליך רעה
וכען הא יחב יי רוח ושקר בפוס כל נבייך
אלין ויעזר לא יתאד ערך בישא ויגש
צדקיהו בצנענה ויכה את מיכיהו על חליו
ויאמר אלה עבר רוח יהוה מאתי וצדקיהו
וקריב צדקיהו בר כנענה וימא ית מיכיהו
לסתא ואמר איהא שעתא סתלק רוח נבוא
מן קדם יי מני למללא עמך ויאמר מיכיהו
הנה ראה בינים ההוא אשר תבא חדר בחדר
להחכה ואמר מיכה הא אתחזי בימא ההוא
דאת עלילתון בתון לאטמרא ויאמר מלך
ישראל לקח את מיכיהו וזה שבהו אלזמן
שרה עיר ואלי ואש בן המלך ואמר מלכא
דישראל דבר ית מיכה ואתיכה לזה אמוץ
רב קרתא ולזה יואשבר מלכא וצמר תכה
אמר המלך שימו את זה בית הכלא והאכלו
לחם לחץ ומים לחץ עד באי בשולם ויתמר

ויפל וסימנך ברמת גלעד וחס טחי תפלי - דמלכא רוח שקר בפי כל גביאין ודבר ימיים לרוח שקר נביאך אלה וסימנך רפן לנך

כדע

כדנן אמר מלכא שווי תדין בית אסירי
ואפלוהי לחמא בדחוק ומא בדחוק עד
מיתא בשלמא ויאמר מיכיהואם שוב
תשוב בשלום לא דבר יהוה ביואמר שמעו
עמי כלם ואמר מיכה אסמתב תתוב
בשלמא לא רעוא קדם יי בי ואמר שמעו
עמי מאכלהוין ויעל מלך ישראל ויהו שפט
מלך יהודה רמת גלעד וסליק מלכא דישור
ויהו שפט מלך שבטא דבית יהודה לרמות
גלעד ויאמר מלך ישראל אליהו שפט
התחפש שובא במלחמה ואתה לבש בגדיך
ויתחפש מלך ישראל ויבא במלחמה ואמר
מלכא דישור אל יהו שפט אנא אשתנע
ואיעול בקרבא ואת רבש לבושך ואשתנע
מלכא דישור אדעך בקרבא ומלך ארם
צוה את שר הרבב אשר לו שלשים ושנים
לאמר לא תלחמו אתקטן ואתגרול כי אסאת
מלך ישראל לבדן ומלכא דארם פקיד
יתרבעי רתכיא דיליה תלתין ותדין למימר
לא תגיחוץ קרב עם דעירא ועסרכלא אלהין
עם מלכא דישור אלכלהו דוהי ויהי כראות
שרי הרבב את יהו שפט והמה אמרו אן
מלך ישראל הוא ויסקרו עליו להלחם ויעק
יהו שפט וזהו כד חזר רבעי רתכיא ית
יהו שפט ואנון אמרו ברם מלכא דישור אל
הוא וזרו עלוהי לא גחאו צוח יהו שפט ויהי

ל
בספ

י
מל
בגב

כראות שרי הרבב כלא מלך ישראל הוא
וישובו מאחרי וזהו כד חזר רבעי רתכיא
ארי לא מלכא דישור אל הוא ותכו מכת דוהי
ואיש משך בקשת לתמו ויכה את מלך
ישור אל בין הדבקים ובין השריץ ויאמר
לרבבו הפך ידך והוציאני מזדהמנה כי
החליתני וגברא נגד בקשתא לקבליה ומחא
ית מלכא דישור אל בין דבקי אובין שרינא
ואמר למר רבעי אתה חזר לאחורך ואפיקנע
מן משריתא ארי אתמר עיתות עלה המלחמה
ביום ההוא וסמך מלך היה מעמר במרבעי נכח
ארם וימת בערב ויעקב דסדמכה אלחיק
הרבב וסליקו עכדי קרבא ביום מאה הוא
ומלכא הוה מתקף וקאים בריתכא לקביל
אנש ארס ומית ברם שא ואתר קדמא ומחא
לגו רתכיא ויעבר הרפה במחנה לכא השמש
לאמר איש אל עירו ואיש אל ארצו ויעבר
כדוהא במשריתא כמי על שמשא למימר
גבר לקרתי וגבר לאר עיה וימת המלך
ויבוא שמרון ויקברו את המלך בשמרון ומת
מלכא ואתא לשומרון וקברו ית מלכא
בשומרון וישטף את הרבב על צרבת שומרון
וילקו הכלבים את דמו והזנות רחצו בדבר
יהוה אשר דבר וישטף ית רתכיא על צרבת
דשומרון וזלחו כלכיא ית דמיה ומע צינא
שטפו כפתגמא דיי דמליל ויתר דברי

ב

י
ח

י
מל

אחאב וכל אשר עשה ובית השן אשר בנה
וכל הערים אשר בנה הלא הם כתובים על
ספר דברי הימים למלכי ישראל וישאר פתגמי
אחאב וכל עד בית שנא וכל קרוא
ובנא הלא אנן כתיבין על ספר פתגמי יומא
למלכי ישראל וישב אחאב עסאנתיו וימול
אחזיהו בנ תחתיו ושיכב אחאב עסאנתוהו
ומלך אחזיה בריה תחותוהו

ויהו שפט בצאסא מלך עליהודה
בשנת ארבע לאחאב מלך ישראל ויהו שפט
בראסא מלך על בית יהודה בשנת ארבע
לאחאב מלך ישראל ויהו שפט בן שלום
וחמש שנה בלכו עשרים וחמש שנה מלך
בירושלם ושם אמו עזובה בת שלום ויהו שפט
בר תלתי וחמשים שני כד מלך ועסאנתיו
שני מלך בירושלם ושם אמו עזובה
בת שלום ויולד בבל דרך אסא אביו לאסר
ממנו לעשות הישר בעיני יהוה ואזל כל
אורח אסא אביו לאסר מפה למעבד
דכשר קדם יי אף הבמות לאסרו עזרהעם
מזבחים ומקטרים בבמות ברם במתא
לא עטרא עד כעץ עמא מדבחיז ומסקין
בוסמין על במתא וישלם יהו שפט עם
מלך ישראל ואשלים יהו שפט עם מלכא
דישראל ויתר דברי יהו שפט וגבורתו אשר
עשה ואשר נלחם הלא הם כתובים על ספר

מל
בספ

כ

ה
פביר
מגנה
וקר
מגנה

ה
בטע
בספ

דברי הימים למלכי יהודה וישאר פתגמי
יהו שפט וגבורתו יהו עד ודאגיה הלא
אנן כתיבין על ספר פתגמי יומא למלכא
דבית יהודה ויתר דברי יהו שפט אשר נשאר בימי
אסא אביו בער מזה ארץ וישאר נפקת נא
דאשתאר ביומיאסא אביוהי כלי מן ארעא
ומלך איז בארס נצב מלך ומלכא ויתבאר
ממנא אלהיז אסטרטיגא למלכא יהו שפט
עשר לאניות תרשיש ללכת אפירה לזהב
ולא הולך בנישברה אניות בעציון גבר
יהו שפט עד ספינת אפיר קאלמיזר לאמר
לאיתא דהבא ולא אזל אריא את בראספנתא
בעציון גבר ואזא מראחזיהו בצאסא אביו
יהו שפט ילכו עבדי עם עבדי באניות ולא
אבה יהו שפט בכין אמר אהזיהו בראסא
ליהו שפט יזלוז עבדי עם עבדך בספינתא
ולא אבא יהו שפט וישב יהו שפט עסאנתו
ויקבר עם אביו בעיר דוד אביו וימלך יהוה
בנ תחתיו ושיכב יהו שפט עם אביתוהו
ואתקבר עם אביתוהו בקרתא דדוד אביו
ומלך יהורם בריה תחותוהו

אחזיהו בצאסא מלך עלישראל
בשמונת בשנת שבע עשרה ליהו שפט
מלך יהודה וימלך עלישראל שנתים אחזיהו
בראסא מלך עלישראל בשמונת בשנת
שבע עשר ליהו שפט מלך שבטא דבית

עשה
פ
רו
פ

י
ומל
וחז
ובמנות
וחז
במנות

במנות וימלך וסימנה והשיבך יי מזרים עבדי עם עבדיך וכשדים יורדי ובעת קץ יתנגח עמך וחז ובמנות וחז במנות סוחר - וישלם ליה כולל

יהודה ומלך על ישראל תרתיך שנין יעש
 הרע בעיני יהודה וילך בדרך צדק וברוך
 אמו וברוך ירבעם בן נבט אשר החטיא
 את ישראל ועבד רביש קדם יי ואל
 באורח אבוי ובאורח אמיה ובאורח ירבעם
 בר נבט וחיית ישראל ויעבד אתה בעל
 וישתחוה לו ויבעס את יהודה אלהי ישראל
 בכל אשר עשה אפיו ופלח יתבער לא וסגיד
 ליה וארגז קדם יי אלהא וישאל כל
 רעבד אבוי ויפשע מואל בישרא לאחרי
 מות אחאב ומרדכי מואל בישרא לאחרי
 דמית אחאב ויפל אחזיה בער העבכה
 בעליתו אשר בשמרון ויחלו ישראל מאנט
 ויאמר אלהים לכו רדשו בעל זבוב אלהי
 עקרון אסא ויהי מחלי זה ונפל אחזיה מן
 סריגתא בעליתיה רבשומרון ואתמר עשו
 אזגדין ואמר להן איזילו תבעו בעל זבוב
 טעות עקרון אסא ויהי ממרע דין
 ומלאך יהוה דבר לאליה
 חתשבי קום עליה לקראת מלאכי מן שמו
 ודבר אליהם המבלי איך אלהים בישרא
 אתם הלכים לרדשו בעל זבוב אלהי עקרון
 ומלאכא דיי מליל עם אלהי דמתשוקום
 סק לקדמות אזגדי מלכא רשומרון ואתנני
 להן הלא אלה קיים דשכינתיה שרא בישרא
 אתון אזלתון למתבע בעל זבוב טעות

עקרון וילכך כה אמר יהוה המטה אשר
 עלית שם לאתר ממנה כי מות תמות וילך
 אליה ובכין כדנן אמר יי ערסא דסלקתא
 לתמן לא תיחות מנה ארי ממת תמות ואזל
 אליה וישבו המלכים אליו ויאמר אלהם
 מה זה שבתם ונתכו אזגדי לא לותיה ואמר
 להן מאדין תביתון ויאמרו אליו אישעלה
 לקראתנו ויאמר אלינו לכו שוב אל המלך
 אשר שלח אתכם ודברתם אליו כה אמר
 יהוה המבלי איך אלהים בישרא לאחרי
 שלח לרדשו בעל זבוב אלהי עקרון לכן
 המטה אשר עלית שם לאתר ממנה כי
 מות תמות ואמרו ליה גברא סליק לקדמותא
 ואמר לנא איזילו תובו לות מלכא דשלח
 יתכון ותמללון עמיה כדנן אמר יי הלא
 אלה קיים דשכינתיה שרא בישרא את עשו
 למתבע בעל זבוב טעות עקרון בכין
 ערסא דסליקתא לתמן לא תיחות מנה
 ארי ממת תמות וידבר אלהים מה משפט
 האיש אשר עלה לקראתכם וידבר אלכם
 את הדברים האלה וימליל עמהן מא
 נמוסיה דגברא דסליק לקדמותא וימליל
 עמכון יתפתגמא האלין ויאמרו אליו
 איש בעל שער ואזור עזר אזור במתנו
 ויאמר אליהם חתשבי הוא ואמר ליה גבר
 סערץ וזרזא דמשכא אסיר בחרציה ואמר

ה
 יי
 פיס

מ
 בנני

4

ה
 וכל
 דסנ
 לעין
 ולחית
 כות
 בנני
 קמ

וברוך ד וסימנא והאיש אשר יאמנו בו וזו בדרך אלתלכו - חתיה ה וחד ואליה וסימנא - ומלאך יי ולכן חזרו דען הנה ויערשיה -

בכ"ז ערסא דסליקתא לתמן לא תיחזי מנה
 ארי ממת תמות וימת כדכר יהודה אשר
 דבר אליהו וימלך יהורם תחתיו
 בשנת שתים ליהורם בן יהושפט
 מלך יהודה כי לא היה לו בן ומית כפתגמא
 דפי דמלך אליהו ומלך יהורם תחתיה בשנת
 תרתין ליהורם בן יהושפט מלך שבטא דבית
 יהודה ארי לא הוה ליה בר ויתר דברי אחיזה
 אשר עשה הלאהמה כתובים על ספר דברי
 תימים למלכי ישראל וישאר פתגמי אחיזה
 דעבד הלא אנון כתובין על ספר פתגמי וימא
 למלכי ישראל ויהי כהן עלות
 יהודה את אליהו בסערה השמים וילך אליהו
 ואלישע מן הגלגל ויהוה באסקות פי ית
 אליה בעלעל לא רצית שמא ואזל אליה
 ואלישע מן גלגלא ויאמר אליהו לאלישע
 שבנא פה כי יהוה שלחני עד ביתא לו ויאמר
 אלישע חיה יהוה וחינפך אסא עזבך וירחו
 ביתא לו ויאמר אליה לאלישע תיבכענהמ
 ארי פי שלחני עד ביתא ויאמר אלישע קיים
 הוא פי וחינפך אסא עזבך ונחתו לבית
 אלי ויצאו בני הנביאים אשר בבית אל אל
 אלישע ויאמרו אליו הירעת כי היום יהוה
 לקח את אדנך מעל ראשך ויאמר גסאני
 ירעתי החשוני נפקו תלמידי נביאי דבית
 אלות אלישע ואמרו ליה הירעת ארי וימא

2
 3
 4
 5
 ובהעלות

דין פי דכר ית רבונך מנך ואמר אף אנא ידענא
 שתוקו ויאמר לו אליהו שבנא פה כי יהוה
 שלחני ירדני ויאמר חיה יהוה וחינפך אסא
 עזבך ויבא ירדני ויאמר ליה אליהו אלישע
 תיבכענהמ ארי פי שלחני ירדני ויאמר קיים
 הוא פי וחינפך אסא עזבך ונחתו לבית
 ויגשו בני הנביאים אשר ביריחו אל אלישע
 ויאמרו אליו הירעת כי היום יהוה לקח את
 אדנך מעל ראשך ויאמר גסאני ירעתי החשוני
 וקריבו תלמידי נביאי דביריחו לות אלישע
 ואמרו ליה הירעת ארי וימא דין פי דכר ית
 רבונך מנך ואמר אף אנא ידענא שתוקו
 ויאמר לו אליהו שבנא פה כי יהוה שלחני
 הירדני ויאמר חיה יהוה וחינפך אסא עזבך
 וילכו שניהם ויאמר ליה אליהו תיבכענהמ
 ארי פי שלחני עד ירדנא ויאמר קיים הוא פי
 וחינפך אסא עזבך ואזלו תרדני וחינפך אסא
 איש מבני הנביאים הלכו ויעמדו מנגד מרחוק
 ושניהם עמדו על הירדן וחינפך אסא עזבך
 מתלמידי נביאי אזלו וקמו מקביל מרחיק
 ותרויהו קמו על ירדנא ויקח אליהו את
 אדרתו ויגלו ויכה את המים ויחצוה ויהוה
 ויעברו שניהם בחרבה ונסיב אליה ית שושפון
 ואחזרומהא ית מיא ואת פלגיו לכא ולכא
 זעברו תרויהו כי בשעתא ויהי בעולם ואליהו
 אמר אלישע שארמה אעשה לך בטומ

אלישע

5
 6

4

3

אלקח מעמך ויאמר אלישע ויהי נא פישעם
ברוחך אלי וזהו כמעבר הון ואליה אמר
לאלישע שאל מאת עבדך לך עד לא אדבר
מלחך ואמר אלישע ויהי כעץ שלחך תליך
ברוח נבואתך עמיו ואמר הקשית לשאול
אם תראה אתי לקח מאתך יהי לך כן ואסאין
לא יהיה ואמר אקשיתא למשאל אם תחזי
יתי דאנא מדבר מלחך יהי לך כן ואם לאו
לא יהי ויהי המה הלכיס הלוך ודבר והנה
רכב אשוסוסי אשו ויפרדו בין שניהם וישע
אליהו בסערה השמים וזהו עד דאנון
אזליך מיזל וממלך וזהו ארת כין דאישתא
וסוסון דאישתא ואפרישו בין תרויהון
וסליק אליה בעלעולא לצית שמא ואלישע
ראה והוא מצעק אביא ברכב ישראל
ופרשיו ולא ראהו עוד ויחזק בנגדיו ויקרעם
לשנים קרעם ואלישע חזי והוא מצוח רבי
דבי דטב ליה לישאל בצלותיה מרת כין
ומפרשין ולא חזי עוד ואתקין בלבושו
וסדקנון לתריין סדקיין ונרם את אדרת אליהו
אשר נפלה מעליו וישבו ויעמד על שפת
הירדן וארים ית שושפא דאליה דנפלת
מעליו ותבוקם על כין ירדנא ויקח את
אדרת אליהו אשר נפלה מעליו ויבה את
המים ויאמר איה יהוה אליה אליהו הוא
ויבה את המים ויחצו הנה ונה ויעבר

ב
בטע
בגון

הבאות

אלישע ונסע ית שושפא דאליה דנפלת
מנה ומחא ית מ'א ואמר קביל בעותי עו
אהיה דאליה אף הוא ומחא ית מ'א ואתפלג
לכא ולכא ועבר אלישע ויראהו בנהגבאם
אשר ביריחו מנגד ויאמרו נחה רוח אליהו
על אלישע ויבאו לקראתו וישתחוו לו ארצה
וחזוהו יתלמידי נביא דביריחו מקביל ואמרו
נחת רוחה דאליה על אלישע ואתו לקדמוהו
וסגידו ליה על אדעתא ויאמרו אליהו הנהגא
ישאת עבדיך חמשים אנשים בנהגא ילכו
נא ויבקשו את אדריך פן נשאורנו יהוה
וישלכו גבאחד ההרים או גבאחת הגאות
ויאמר לא תשלחו ואמרו ליה הא כעין אית
עם עבדך חמשים גברין בנהגא לא יזלוך
כעין ויבעון ית רבונך דלמא נפליה רוחא
מין קדם עי ורמחי בחד מן טור דא או בחד
מין חליא ואמר לא תשלחו ויפצרו עו
בש ויאמר שלחו וישלחו חמשים איש
ויבקשו שלשה ימים ולא מצאוהו ואתקין
ביה עד סגי ואמר שלחו ושלחו חמשים
גברא ובעו תלתת יומין ולא אשיכחוהו
וישובו אליו והוא ישב ביריחו ויאמרו להם
הלא אמרת אליכם אלתלכו ותבולו תיה
והוא יתב ביריחו ואמר להון הלא אמרת
לכון לא תזלוך ויאמרו אנשי העיר אל
אלישע הנהגא מושב העיר טוב כאשר

אֲדָנִי רֹאֵה וְהִמְסֵר עֵינַי וְהָאָרֶץ מִשְׁכָּלָתָהּ
וְאָמְרוּ אֲנֵשִׁי קָדְתָּא לֹאֲלִישַׁע הָאֲכַעֲנִי מוֹתָב
קָדְתָּא שְׁפִיר כְּמָא דְרַבּוּנֵי חַזִּי וְמֵיָא בִּישׁוּן
וְאִדְעָא מִתְּכַלָּא וַיֹּאמֶר קָחוּ לִי צִלְחִית
חֲדָשָׁה וְשִׁימוּ שָׁם מִלְּחֹו וְקָחוּ אֵלָיו וְאָמַר
אֵיתוּ לִי צִלְחִיתָא חֲדָתָא וְשׁוּוּ תַמָּן מִלְּחָא
וְאֵיתָנוּ לִיהִי וַיֵּצֵא אֶלְמוֹצָא הַמִּיָּס וַיִּשְׁלַךְ
שָׁם מִלְּחֹו וַיֹּאמֶר כְּדָא מֶרְיָהּ רַחֲמֵי לִמִּיָּס
הָאֵלֶּה לֹאֲיִהִי מִשָּׁם עוֹד מוֹתוֹת מִשְׁכָּלָתָהּ
וְנִפְקִי לְמַפְקָנָא רַמִּיָּא וְרַמִּיָּא תַמָּן מִלְּחָא
וְאָמַר כְּדָנֵן אָמַר יֵי אִסִּיתִי לְמֵיָא הָאֵלֶּיךָ לֹא
יְהִי מִתַּמָּן עוֹד מוֹתוֹת וְתַכְלִי וַיִּרְפוּ הַמִּיָּס עַד
הַיּוֹם הַזֶּה כְּדָבָר אֲלִישַׁע אֲשֶׁר דִּבֶּר וְאֵתְסִין
מֵיָא עַד יוֹמָא הַדִּין כְּפִתְגָמָא דְאֲלִישַׁע דְמִלִּיל
וַיַּעַל מִשָּׁם בֵּית אֱלֹהֵיָא
עָלָה בְּדֶרֶךְ וְנַעֲרִים קִטְנִים יֵצְאוּ מִן הָעִיר
וַיִּתְקַלְסוּ וַיֹּאמְרוּ לוֹ עָלָה קָרְחָה עָלָה קָרְחָה
וְסִלִּיק מִתַּמָּן לְבֵית אֱלֹהֵיָא סִלִּיק בְּאוֹרְחָא
וַיִּנְקִי דְעַד קִין נִפְקוּ מִן קָדְתָא וְאֵתְלַעְבוּ בִּיה
וְאָמְרוּ לִיה סִק קָרְחָא סִק קָרְחָא וַיִּפֹּץ אַחֲרָיו
וַיִּדְאִסוּ וַיִּקְלָלְסָם בְּשֵׁם יְהוָה וַתֵּצֵא אֹנֶה שְׁתֵּיתִים
דְּבִיסָא מִן הָעִיר וַתִּבְקַעְנָה מֵהֶם אַרְבַּעִים
וְשֵׁנִי יִלְדִים וְאֵתְפַּע לְאֲחוֹרָהּ וְחִזְנֹון וְלִטְנֹון
בְּשֵׁמָא דְיֵי וְנִפְקָא תַרְתֵּין לְבִין מִן חוֹרְשָׁא
וְכַזְעָא מִנְהוֹן אַרְבַּעִין וְתַרְיִין יִנְקִין וַיִּלְךְ
מִשָּׁם אֶלְחָר הַבְּרִמָּל וּמִשָּׁם שָׁב שׁוּמְרוֹן

רפית
ק

ח

לאמר מלך מוא נפשע כי התלך אתי אל
מואבל לחמחני ואמר אלה במזבחותי
בעמי בעמך בסוסי בסוסי ואזלו שלח
ליהושפט מלך שבטא דבית יהודה למנוח
מלכא מואב מריד כי חתניזיל עמי לוית
מואבל אגחא קרבא ואמר אסקא נא כותך
עמי בעמך סוסותי בסוסותך ויאמר איתן
הדרך געלה ויאמר דרך מרבא דאדום ואמר
באי דא אורחא נסק ואמר באורח מדברא
דאדום וילך מלך ישראל ומלך יהודה ומלך
אדום ויסב דרך שבעת ימים ולא היה מים
למחנה ולבהמה אשר ברגליהם ואזל מלכא
דאדום וישראל וישראל וישראל וישראל
דאדום ואסתחרו מהלך שבעת יומין ולא
היו מים למשריתא ולבעירא דעמחון ואמר
מלך ישראל לאלה כי קרא יהוה לשלשית
המלכים האלה לתת אותם ביד מואב ואמר
מלכא דאדום וישראל וישראל וישראל
מלכא דאדום וישראל וישראל וישראל
ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה ונדרש
את יהוה מאותו יען אחר מעבדי מלך
ישראל ויאמר פה אלישע בן שפט אשר
יצק מים עליך אליהו ואמר יהושפט
הליתכא נביא קדם יען נתבע ית פתגמא
דעי מניה ואתניחא מעולימי מלכא דאדום
ואמר כא אלישע בר שפט דשמיש ית

מל

מל

מל

מל

מל

מל

מל

מל

מל

מל

מל

אליהו ויאמר יהושפט יש איתן דבר יהוה
וידרו אליו מלך ישראל ויהושפט ומלך
אדום ואמר יהושפט אית עמיה פתגמא
דעי ונחתו לויתיה מלכא דאדום ויהושפט
ומלכא דאדום ויאמר אלישע אל מלך
ישראל מה לך וילך לך אל נביאי אבנך ואל
נביאי אבנך ויאמר לו מלך ישראל אל כב
קרא יהוה לשלשית המלכים האלה לתת
אותם ביד מואב ואמר אלישע למלכא
דאדום וישראל וישראל וישראל וישראל
ולות נביאי אבנך ואמר ליה מלכא דאדום
בבעולא תדכר חובין בשעתא ההיא בע
עלנא דחמין ארי זמין יען לתלתה מלכא
האלין לממסר יתחון ביד מואב ויאמר
אלישע חיה יהוה צבאות אשר עמדת ויש
כי לולי פני יהושפט מלך יהודה אבנ נשא
אסאבטיאליך ואסאבטיאליך ואמר אלישע
קיים הוא יען צבאות דמ שמישנא קדמוה
אריאלו לא פוז אפי יהושפט מלך שבטא
דבית יהודה אנא נסיבאם אסתכלבך ואם
אחזינך ועתה קחולי מנגן והיה כנגן המנגן
ותהי עלי יד יהוה ובען איתולי גברא דיע
לנגנא בכנרא והוי כד מנגן דמנגן ושרת
עלוהי רוח נבואה מן קדם יען ויאמר כח
אמר יהוה עשה תנחל תזה גבים גבים
ואמר כדנאמר יען יתעביר נחלא הדין

מל

מל

מל

מל

מל

מל

מל

פְּעִידֵיךָ פְּעִידֵיךָ כִּי־כֹה־אָמַר יְהוָה לֹא־תֵרָאוּ
רוּחַ וְלֹא־תֵרָאוּ גִשְׁמוֹ וְהִנֵּחַ לְהוֹאִימָלֵא
מִיָּם וְשִׁתִּיתֶם אֹתָם וּמִקֵּנֶיכֶם וּבְרַחֲמֵיכֶם
אֲרִי כִדְעָא־מֶרֶץ לֹא־תִחְזֹן רוּחַ אֲדָלֵא
תִחְזֹן מִטְרָא וְנִחַל לֹא־הוּא יִתְמַלֵּי כִּי־אֵל
וְתִשְׁתֹּן אֶתֹן וְגִיתִיכֹן וּבְעִירְכֹן וְנִקְרָל
זֶאֱתִבְעֵינִי יְהוָה וְנִתֵּן אֶת־מוֹצַב בְּיָדְכֶם
וְקִלְיָא דֵּא־קָדָם שִׁי וְיִמְסֹר יֵת מוֹאֲבָאִי
בְּיָדְכֶם וְהַכִּיתֶם כָּל־עִיר מִבְּצָר וְכָל־עִיר
מִבְּחוּר וְכָל־עֵץ טוֹב תִּפְּלוּ וְכָל־מַעֲשֵׂימִים
תִּסְתַּמּוּ וְכָל־הַחֲלָקָה הַטּוֹבָה תִּכָּאֵב וְנִבְּעִים
וְתִמְחוּן כָּל־כֶּדֶךְ תִּקְיֹף וְכָל־קִרְיָא כִּי־כָאֵב
אֵילָן דִּיאִי תַעֲקֹרֵן וְכָל־מְבוֹעֵי מַיָּא תִּסְתַּמּוּ
וְכָל־אֲחֻסְנָתָא שְׁפִירָתָא תִּטּוֹמּוּן בִּאֲבִיאוּתָהּ
בְּבִקֹר כַּעֲלֹת הַמִּנְחָה וְהַנֶּחֱמִים בָּאִים
מִדֶּרֶךְ אֲדוֹם וְתִמְלֹא הָאָרֶץ אֶת־הַמִּיִּם וְהוּא
בְּצִפְרָא כַּמֶּסֶק מִנְחָתָא וְהָאֵל אֶתֹן מֵאֲחֻרָא
אֲדוֹם וְאֶת־מִלֵּי אֶת־אֲדָעָא יֵת מִיָּא וְכָל־מוֹצָא
שִׁמְעוּ כִּי־עָלוּ הַמַּלְאָכִים לְהִלָּחֵם בָּם וַיַּעֲקֹר
מִכָּל־חֶגֶר חֶגְרָה וּמִעֵלָה וַיַּעֲמִדוּ עַל־הַגְּבֹול
וְכָל־מוֹאֲבָאִי שִׁמְעוּ אֲרִי סִלְקוּ מִלְּכִיא
לֹא־נָחָא קִרְבָּא בְּהוּן וְאֶת־כִּנְשׁוֹ מִכָּל־אֲסֹר
סִיפָא וְלֵעִילָא וְקָמוּ עַל־תְּחוּמָא וַיִּשְׁכְּבוּ
בְּבִקֹר וְהַשֶּׁמֶשׁ זָרַחַה עַל־הַמִּיִּם וַיִּרְאוּ
מוֹאֲבָאִי מִנְּגִד אֶת־הַמִּיִּם אֲרָמִים כְּבָדִּים וְאֶקְדִּימוּ
בְּצִפְרָא וְשִׁמְשָׁא דִּנְחָת עַל־מִיָּא וְחִזּוּ מוֹאֲבָאִי

4

4

4

4

4

4

4

יֵת מִיָּא סִמְקִין כִּדְמָא וַיֹּאמְרוּ בְּזֵם זֶה הַחֶרֶב
נִחְרְבוּ הַמַּלְאָכִים וַיָּבֹאוּ אֶת־רֵעֵהוּ וְעַתָּה
לְשַׁלֵּל מוֹצָאֵם וְאֶמְרוּ דִּמָּא דִּין אֶת־גִּרְאָה
אֶת־גִּרְאֵי מִלְכִּיא וְקִטְלוּ גִבּוֹר יֵת תְּנִיחָה וְכַעַן
פּוֹקוּ לְבַזְתָּא מוֹאֲבָאִי וַיָּבֹאוּ אֶל־מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל
וַיִּקְמוּ יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹאוּ אֶת־מוֹצָאֵם וַיִּגְסוּ מִפְּנֵיהֶם
וַיָּבֹזְבוּ וְהַכּוֹת אֶת־מוֹאֲבָאִי וְאֶתֹן לְמַשְׁרֵי־תָא
דִּישְׂרָאֵל וְקָמוּ יִשְׂרָאֵל וּמָחוּ יֵת מוֹאֲבָאִי
וְאֶפְלוּ מִן־קֶדֶם מִיָּהוּן וּמִחוּבְּהוּן וְקִטְלוּ יֵת
מוֹאֲבָאִי וְהָעִירִים יִהְיוּ כְּלָלָה לְקָה טוֹבָה
יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹאוּ אֶת־כָּנּוּ וּמִלְאוּהוּ וְכָל־מַעֲשֵׂימִים
יִסְתַּמּוּ וְכָל־עֵץ טוֹב יִפְּלוּ עַד־הַשָּׁאִיר
אֲבִנָּה בְּקִיר חֲרָשֵׁת וַיִּסְכּוּ הַקִּלְעִים וַיָּבֹזְבוּ
וְקִרְיָאֵם פָּגְרוּ וְכָל־אֲחֻסְנָתָא שְׁפִירָתָא רָמוּ
גִבּוֹר אֲבִנָּה וּמִלְאוּהָ וְכָל־מְבוֹעֵי מַיָּא סִתְּמוּ
וְכָל־אֵילָן דִּיאִי עֲקֹרֹו עַד־לֹא אִשְׁתַּאֲרַת
אֲבִנָּא בְּכֹתֵלָא דִּלָּא פָּגְרוּהָ וְאִסְתַּחֲרוּ
קִלְעֵיָא וּמִחוּהָ וַיִּרְא מֶלֶךְ מוֹאֲבָאִי בְּכִיחָזֶק
מִמֶּנּוּ הַמַּלְאָכִים וַיִּקְחָם אֹתוֹ שְׁבַע־מֵאוֹת
אִישׁ שׁוֹלֵף חֶרֶב לְהַבְקִיעַ אֶל־מֶלֶךְ אֲדוֹם
וְלֹא־יָכְלוּ וַיִּחַזֵּא מֶלֶךְ מוֹאֲבָאִי תִקְיֹפוֹ
מִנֵּה עַבְדֵּי קִרְבָּא וְדָר עֲמִיָּה שְׁבַע־מֵאוֹת
גִבּוֹרָא שְׁלָפִי סִיפָא לֹא־פָנָה לֹוֹת מִלְּפָנֵי אֲדוֹם
וְלֹא־יָכְלוּ וַיִּקְחָם אֶת־בְּנוֹ הַבְּכֹרָא שׁוֹרֵי־מֶלֶךְ
תַּחְתָּיו וַיַּעֲלֵהוּ עוֹלָה עַל־הַחֲמִיָּה וַיִּהְיֶה קֶצֶף
גָּדוֹל עַל־יִשְׂרָאֵל וַיִּסְעוּ מִעֵלָיו וַיִּשְׁבוּ לָאָרֶץ

ויט

4

4

4

4

4

יגלא 4 וסימננה מיספ ותהלתך עד יגלא שחוק יגלא פיהו חצץ - על המים 4 וסימ אשר ביאר ויצאו אלימה אתה צפר החיה והשמש זרחה וכל תהלים

ונסתב יתבריה בוכרא דעתיד דימלוך
 תחזותיה ואסקיה עלתא על שורא וזהו הרצ
 רב על ישראל ואסתלקו מנה ואתו לאדעא
 דישראל ואשה אחת מנשי
 בנה נבאים צעקה אלא לישיע לאמר עבדך
 אישי מת ואתת יד עתכי עבדך היה ירא את
 יהוה והנשה בא לקחת את שני ילדי
 לעבדים ואתתא חדא מנשי תלמידי נביא
 מצוחא קדם אלישע למימר עבדך עבדיה
 בעלי מית ואת ידעת ארי עבדך הזה חיל
 מן קדם נביא קטילת איזבלית נביא דיש
 דבר מנהון מאה גברא ואטמרנון חמשיין
 חמשיין גברא במערותא וזהו יצחק ומוכיל
 להון בדיל לא לאוכלתהון מנכסוהי ואחאנ
 מן קדם דאנון אנסא וכען רשיא אתא למדבר
 ית תריין בני ליה לעבדין ויאמר אליה אלישע
 מה אעשה לך תגיד לי מה ישראלי בבית
 ותאמר איך לשפחתך כל בבית כיאסאסן
 שמן ואמר לה אלישע מא אעביד לך
 חוה לי מא אית לך בביתא ואמר לית
 לאמתך כל מדעם בביתא אלהין מנא
 דמשהא ויאמר לבי שא לילך כלים מן
 החוץ מאת כל שבנבי כלים רקים אר
 תמעטי ואמר איזילי שא לי לך מנין מן
 בראמן כל שיבנבי מנין ריקנין לאתערין
 ובאתו סגרת הדלת בעדך ובעד בנך ויצקת

אפטרותא
 דירא אלו

חטין

1
 פ

2
 שבע
 חס

מוצקת
 פ

וכל שום
 חס
 חס

על כל הכלים האלה והמלא תסיעי וותחנן
 ותגיפיץ דשא באפך ובאפי בנך ותריקיץ
 משחא על כל מעא האלין ומנא דיתמלי
 תסלקי וותלך מאתו ותסגר הדלת בעדך
 ובעד בנה חס מגישיס אליה והיא מיצקת
 ואזלת מלאתיה ואגפת דשא באפה ובאפי
 בנהא אנון מקרביץ לה מנא וזהו מריקא
 משחא ויהי כמלאת הכלים ותאמר אל
 בנה הגישה אלי עוד כלי ויאמר אליה איך
 עוד כלי ויעמר השמן וזהו כמשלם מנא
 ואמרת לברה קריב לי עוד מנא ואמר לה
 לית עוד מנא ופסק משחא ותבא ותגד לאיש
 האלהים ויאמר לבי מכרי אתה שמן ושלח
 אתנשיכי ואת בנכי תחיי בנו תרי ואתת
 וחו יאת לנביא דיש ואמר איזילי קבני ית
 משחא ושלמי למרי חובתך ואדת ובנך
 תתפרנסין במא דישתארי
 ויהי חס ויעברא אלישע אל שונם
 ושם אשה גדולה ותחזק בו לאכל לחם ויהי
 מדי עברו יסור שמה לאכל לחם וזהו ימא
 ועברא אלישע לשונם ותמץ אתתא דהלת
 חטאין ואת קיפת ביה למיכל לחמא וזהו
 בזמן מעדוהי מתפני לתמן למיכל לחמא
 ותאמר לאישה הנהנא ידעת כי איש
 אלהים קדוש הוא עבד עלינו תמיד ואמרת
 לבעלה הא כען ידענא ארי נביא דיש קדישא

וְאָמַר לֹא מֵנֶאֱדָרִים כַּעֲדָן דְּאֵתוֹן קִימִין תְּהֵן
מִחֲבָמָא בְּרָא וְאִמְרַת בְּבִעוּ רִבְנֵי נְבִיאֵי דִּי
לֹא יִתְכַדֵּב פִּתְגָמָא בְּאִמְתָּךְ וְתִקְרַר הָאִשָּׁה
וְתִלְךָ בֶּן לְמוֹעֵד הַזֶּה לְפִעֻת חֵיהָ אֲשֶׁר דִּבֶּר
אֵלֶיהָ אֲלִישֶׁעִי וְעַד יֵאָתֶר אֶתְתָּא וְיִלְדֵת בֶּרֶךְ
לֹא מֵנֶאֱדָרִים כַּעֲדָן דְּהִיא קִימָא דְּמִלֵּל עֲמָה
אֲלִישֶׁעִי וְיִגְדֵל תִּלְךָ וְיִהְיֶה הַיּוֹם וַיֵּצֵא אֶלְאָבִיו
אֶל הַקְּצֵרִים וּרְבָא רַבֵּי אֹהֶה יוֹמָא וְנִפְקָן
לֹת אֲבוּהִי לֹת חֲצוּדֵי יָא וַיֹּאמֶר אֶלְאָבִיו
רַשֵׁי יִרְאֵשׁ וַיֹּאמֶר אֶלְהַנֶּעַר שְׂאֵהוּ אֶלְאָמוֹ
וְאָמַר לְאֲבוּהִי רִישֵׁי רִישֵׁי וְאָמַר לְעוֹלִימָא
סְבִיהִי וְאֹבְלֵהִי לֹא מִיָּהּ וַיֵּשְׂאָהּ וַיֵּבֵאָהּ אֶל
אֲמֹ וַיֵּשֶׁב עַל בֶּרֶכְיָה עַד הַצְהָרִים וַיָּמָת
וְנִסְכָּה וְאֹבְלֵהָ לֹא מִיָּהּ וַיֵּתֵב עַל בֶּרֶכְיָה
עַד עַדִּין טִיֵּהָ לֹא זָמִית וְתַעֲלֹת שְׂכִיבֵהּ עַל
מִסְתָּאִישׁ הָאֱלֹהִים וְתִסְגֵּר בַּעֲדֹ וַיֵּצֵא
וְסִלִּיקָתָּ וְאִשְׁכִּיבֵתִיהָ עַל עֶרְסָא דְּנְבִיאֵי דִּי
וְאִגְפֵת בְּאִפּוּהִי וְנִפְקָתָּ וְתִקְרַא אֶלְאִישָׁהּ
וְתֹאמַר שְׁלֵחָה נָא לִי אֶחָד מִן הַנְּעָרִים וְאַחַת
הָאֲתֻנֹת וְאֶרְוֶצָה עִדָּאִישׁ הָאֱלֹהִים וְאַשְׁוֶנֶה
וְקָרַת לְבִעֵלָה וְאִמְרַת שִׁדְרָ כַּעֲדָן לִי חָד מִן
עוֹלִימָא וְחָדָא מִן אֶתְנָא וְאֶתְמַטִּי לֹתְנָא
דִּי וְאֶתוֹבִי וַיֹּאמֶר מִדּוּעַ אֶתְהַלְכֵת אֵלַיִן
הַיּוֹם לְאֶחָד שׁ וְלֹא שִׁבְתָּ וְתֹאמַר שְׁלֹוֹם
וְאָמַר מִדִּין אֶתְאֲזִיל לֹתִיָּה יוֹמָא דִּין לֹא
יִרְחֹוּ לֹא שְׂבָא וְאִמְרַת שְׁלֹוֹם וְתַחֲבֵשׁ הָאֲתוֹן

ה
פ"ה
דמיון

५
 ५
 ५
 ५
 ५
 ५
 ५

בחי'קך

500

שכיבה שמנה ג' בלשנך וסימנך ושמך רחב וישר אלה העליה ביורם ה' שלחה וסימנך הנער שלחה וקחנו דוד מן הערבים תעלה

ה
בז
מזל
בז
חם
אור
הנמש
עצ
הים

אֶת־שֶׁכֶם־חֲרִיף
מִלֵּוֹת־בְּחֵץ
אֲשֶׁר־מִן־עֵץ
עַל־כֵּן־הָיָה
וְהָיָה־דְּעֵבֶד־עַל
לֵל־רִצְיָה־אֶלֶם
עֵבֶד־דֶּד־פֶּקֶד־יָהּ
אֶל־וְאִין
יִחַ

הרפה ב' וסימנ' - ממנ' שנים חדשים כי נפשה מדה לה - חגור' וסימנ' - חרב מצמד' לבחז' וזו לשע' מתנך וחד וחגור' - ח' -

יברכך
י

לגבריא למיכלה וזה במיכלה וזה מתבשר
ואנון עזח וזאמרו מותא בדודא נביא רפי
ולא יכלו למיכלה ויאמרו קחמחו ישר
אלהסיר ויאמר עק לעסויא כל וזל איה
בבר רע בסיר וזאמרו איתו קמחא ורמו
לדודא וזאמרו אריק לעמא ויכלו וזל
הזה מדעם כיש בדודא ואיש

בְּאֵמָרָם עֲלֵנוּ וְיִצְחָק לֹא יִשְׁחָא רָחִים
לֶחֶם בְּבוֹרִים עֲשִׂים לֶחֶם שְׁעָרִים וּבְדָמָה
בְּצִקְלָנוּ יֹאמְרוּ יִתֵּן לָעָם וַיֹּאכְלוּ וְגִבּוֹרֵי אֶתְנָא
מֵאֲרַע דְּרוּמָא וְאִתֵּי לְנָבִיא דִּי יְהוֹשֻׁעַ לֶחֶם בְּכֻוִין
עֲסָרִין טָלְמִין דִּלְחִים סְעָרִין וְפִירֻכְן בִּלְשׁוֹן
וְאָמַר הֵב לַעֲמָא וַיִּכְלוּ וַיֹּאמְרוּ מִשְׁרַתְנוּמָּה
אַתָּן זֶה לִפְנֵי מַאֲהָאֵשׁ וַיֹּאמְרוּ יִתֵּן לָעָם
וַיֹּאכְלוּ כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֱכֹלוּ וְהוֹתֵר וְאָמַר
מִשְׁמִשְׁנֵה מֵאֲתֵין דִּין קֹדֶם מַאֲהָ גִבּוֹרֵי
וְאָמַר הֵב לַעֲמָא וַיִּכְלוּ וַיֹּאמְרוּ כֹדֵךְ אִמְרֵי
וַיִּכְלוּ וַיִּתְּרוּ וַיִּתֵּן לִפְנֵיהֶם וַיֹּאכְלוּ וַיִּתְּרוּ
בְּדָבָר יְהוָה וַיִּהְיֶה קֹדֶם יְהוָה וְאֵשׁ אֱרוֹ
כֶפֶת גִּבּוֹרֵי יְהוָה

עבא מלך ארם היה איש גדול לפני אדניו
ונשא פנים כי בן נתיחיהוה תשועה לארם
והאיש היה גבור חיל מצרע ונעמץ רב
חיל לאדמלכא ארם הזה גבר רב קדם רבועה
ונסיבא פיז ארי עליה והי עבד ישי נצחנא
לאנשא ארם וגברא הזה גבר חילא והוא

פסוק
אורע
4

וַיִּפְקַח הַקֶּדֶר אֶת עֵינָיו וַיֵּבֶן זֶה לֵךְ בְּבֵיתָא
זִמְנָא חָדָא לְבָא וְזִמְנָא חָדָא לְבָא וְסוֹלֵי
וְאֵלֵהִית עֲלוּהִי וְאַתְמַקֵּק רַבִּיא עַד שִׁבְעַ
זִמְנִין וּפְתַח רַבִּיא יֵת עֵינוֹהִי וַיִּקְרָא אֶל
גִּיחִזִּין וַיֹּאמֶר קְרֵא לְשׁוֹנְמִיתָהּ וְאַתְּ וַיִּקְרָא
וַתֵּבֵא אֵלָיו וַיֹּאמֶר שְׂאִי בִּנְךָ וְקְרֵא לְגִיחִזִּין
וְאִמֵּר קְרִי לְשׁוֹנְמִיתָהּ חָדָא וְקְרֵא לָהּ זֹאתָת
וְקָדְמוֹהִי וְאִמֵּר סְבִי בְּרִיךְ וַתֵּבֵא וַתִּפְלַעַל
רַגְלֵיו וַתִּשְׁתַּחֲוֶה אֶרֶץ וַתִּשָּׂא אֶת בִּטְנָהּ וַתִּצָּן
וְאַתָּת וְנִפְלַת קָדָם רַגְלוֹהִי וְסִגִּית עַל אֶרֶץ
וְנִסִּיבַת יֵת בְּרָחָה וְנִפְקַת:

וְאֵלֶּיךָ שָׁבָה גִּלְגָּלָה וְהָרַעַב בְּאֶרֶץ וּבְנֵי
הַנִּכְבִּיאים יִשְׁכְּבוּ לִפְנֵי וַיֹּאמְרוּ לַעֲבֹד שִׁפְתֵּי
הַסִּיר הַגָּדוֹל וּבְשׁוֹלֵל לִבָּם הַנִּכְבִּיאים
וְאֵלֶּיךָ שָׁבָה גִּלְגָּלָה וּבְנֵי בְּאֶרֶץ אֲתִלְמִידִי
נִבְיִיא יִתְכַּיֵּץ קֹדֶם מוֹהֵי וַאֲמָרוּ לַעֲבֹד יִמְהַר תִּפְּי
דָּוִדָּא רַבָּא וּבְשׁוֹלֵת בְּשִׁילָא לְתַלְמִידֵי נִבְיִיא
וַיַּעֲמֵד אֱלֹהֵי שְׂדֵה לְלִקְטֵי אֲרָתוֹ וַיִּמְצָא
גִּפְן שְׂדֵה וַיִּלְקֹט מִמֶּנּוּ פֶקַעַת שְׂדֵה מִלָּא
בְּגָדוֹ וַיָּבֹאוּ וַיִּפְּלֵהוּ אֶל סִיר הַנִּזְיִר בִּילָא יִדְעוּ
וַנִּפְקֹד לְחֹק לֵאמֹר לְלִקְטֵי יִדְקוּנִי וְאֶשְׂכַּח
גִּפְתָּא בְּחֹק לֵאמֹר לִקְטִי מִנֵּה פֶקַעַת חֹק לֵאמֹר
לְבֹשִׁיהָ וְאַתָּה אֶפְרַם וְרָמִי לְדָוִדָּא דְתַנְשִׁילָא
אֲרִי לֹא יִדְעוּ וַיִּצְקוּ לְאֲנָשִׁים לֵאמֹר לֹא יִהְיֶה
בְּאֶפְרַם מִהַנִּזְיִר וְהִמָּה צִעְקוּ וַיֹּאמְרוּ מוֹת
בְּסִיר אֵישׁ אֱלֹהִים וְלֹא יִכְלֹו לֵאמֹר וְאֲרִיקוּ

פזיחה
אות שני
4

2
pn

२
१५५

五

40
ח ח
ח ח

מלך

١٢

١٦

五

לקיבסגירותא וארסי צאנדיס וישבו
מארץ ישראל נערה קטנה ותלי לפניאשת
נעמן וצאנדיס ארס נפסו במשרץ ושבנו מארע
וישראל עולימא זעירא וזהות מ שמעא
קדם אתת נעמן ותאמר אל גברתה אחלי
אדני לפני הנביא אשר בשמרון אז יאסר
אתו מצרעתו ואתת למרתה טובי רבונ
אם ייזיל לקדם נביא ובשומרון בכיז יסי
ותיה מסגירותה ויבא ויגד לאדניו לאמר
בזאת ופזאת וברת הנערה אשר מארץ
ישראל ואתא אחוי לרבוניה למימר כדין
וכדין מלידת עולימתא ומארעא וישאל
ויאמר מלך ארם לך בא ואשלח ספר אל
מלך ישראל וילך ויקח בידו עשר בכרי
בסר וששת אלפים זהב ועשר חלפות נגדיס
ואמר מלכא דארם איתא איזיל דאר שור
אגרתא לות מלכא דישראל ואל זנס יב
בידיה עסר ככרין דכסף ושתה אלפיץ
דינרין דדהב ועסר אצטלון דלבושא ויבא
הספר אל מלך ישראל לאמר ועתה כבוא
הספר הזה אליך הנה שלחתי אליך אתנעמן
עבדי ואספתו מצרעתו ואיתי אגרתא לות
מלכא דישראל למימר וכיז כתיב בה וכען
כמיתא אגרתא הדא לותך הא שדרית לך
יתנעמן עבדי ותפיניה מסגירותה ויהי
בקר אל מלך ישראל אתה ספר ויקרע בגדיו

ל 4

ב
ובעני

ב

נ

ב

ב

2
ומל
ל

בסוס
פ

15
א

א

ויאמר לה אלהים אני להמית ולהחיות כח
שלח אלי לאסר איש מצרעתו כי אף דעו
נאוראנו כימתאנה הוא לי וזהו כד קרא
מלכא דישראל ית אגרתא וצדע לבו שוחי
ואמר הערוך איתבי מז קדם עי למקטל
ולאחא ארדין שלח לי לאסא גברא
מסגירותה ארדי ברסדעו כען וחזו ארי
תסקופא הוא בעי לאתגלאה ביני יחי בשמע
אלישע איש דאלהים כי קרע מלך ישראל
את בגדיו וישלח אל המלך לאמר למח
קרעת בגדיך יבאנא אלי וידע כי יש נביא
בישראל וזהו כד שמע אלישע נביא דיש
ארדי צדע מלכא דישראל ית לבו שוחי ושלח
לות מלכא למימר למא צדע תא רבושך יית
כען לותי וידע ואתנביא בישראל ויבא
נעמן בסוסו וברכבו ויעמד פתח הבית
לאלישע ואתא נעמן בסוסוהי וברתכוהי
וקסבות לע ביתא לאלישע וישלח אליו
אלישע מלאך לאמר הלך ורחצת שבע
פעמים בירדן וישב בשרף לך וטהר ושרח
לותה אלישע אזגא למימר איזיל לתטבול
שבע זמנין בירדנא ויתוב בסרך לך ואתסי
ויקצף נעמן וילך ויאמר הנה אמרתי אלי
יצא יצוא ועמד וקרא בשם יהוה ארדיו
והנקידו אליה מקום ואסר המצרע ורגיז
נעמן ואלזל ואמר הא הוית יאמר דלית

גברתה ויסי גנדי ונתן לחלי הנה בעני ושפחה כי תרש גברתה - ויהחיותה וגל וסימנה - לכה הליהם לב גמלים - ויטבר ג וסי בשך רחץ יסי

וְפֶקֶד מִפֶּקֶד וּקְוֹס וַיִּצְלִי בְשֵׁם אֱלֹהֵיהֶם
וַיִּרְיֵם יָדֵיהֶם עַל אֶתְרֵי בֵּית מַחְתָּא זֶה הָיָה
סִגְרֵיהֶם וְהָיָה לֹא טוֹב אֲנִי וּפְרָפֶר נִהְרֹת
דְּמִשְׁק מְכַלְמִי יִשְׂרָאֵל הָלֹא אֲרֻחָן
בְּהִסּוּסֵיהֶם רִתִּי וַיִּפְץ וַיִּלֶךְ בְּחִמָּה הָלֹא טֹבִין
אֲמֵנָה וּפְרָפֶר נִהְרֵי דְּמִשְׁק מְכַלְמִי אֲרֻחָן
דְּיִשְׂרָאֵל הָלֹא אֲטֹבֹל בְּהוֹן וְאֲתִסִּי וְאֲתִפְנֵי
וְאֲזַל בְּרִגְזִי וַיִּגְשׁוּ עֲבָדָיו וַיִּדְּבְּרוּ אֵלָיו וַיֹּאמְרוּ
אֲבִיר בְּרִגְזֵךְ הַנִּפְיָא דְּכָר אֵלֶיךָ הָלֹא תַעֲשֶׂה
וְאִתְּךָ מִרְאֵיךְ רַחֵם וְטֹקֶר וְקִרְיָנוּ עֲבָדֵינוּ
וְמִלִּילֵנוּ עֲמִיהָ וְאֲמָרוּ מִרְיָנוּ אֵלֹהֵי פִתְגָמָא רַבָּא
נִבְיָא מִלִּיל עִמָּךְ הָלֹא תַעֲבִיד וְאִתְּךָ אֵלֵינוּ
דְּאֲמַר דְּךָ טַבֵּל וְאֲתִסִּי וַיִּרְדֵּי וַיִּטְבֵּל בִּירְדֵּי
שִׁבְעַת פְּעֻמִּים כִּדְבַר אִישֵׁי הָאֱלֹהִים וַיִּשְׁבַּע בְּשֵׁם
בְּשֵׁם נְעִיר קִטָּן וַיִּטְקֵר וַיִּנְחַת וַיִּטְבֵּל בִּירְדֵּי נָא
שִׁבְעַת זְמַנִּין כַּפִּתְגָּמָא דְּנִבְיָא דִּינֵי וְתַבְּסֵרִיהָ
כַּבֵּסֵר יִנִּיק זַעִיר וְאֲתִסִּי וַיִּשְׁבַּע אֱלֹהֵי אִישֵׁי הָאֱלֹהִים
הוּא וְכָל מַחֲנֵהוּ וַיִּבְאֵי וַיַּעֲמֵר לִפְנֵינוּ וַיֹּאמְרוּ
הַנִּהְיָ יָדַעְתִּי כִּי אֵין אֱלֹהִים בְּכַל הָעוֹלָם
כִּי אִסְכְּרֵי שְׂרָאֵל וְעַתָּה קִנְיָא בְּרִכָּה מֵאֵת
עֲבָדֶיךָ וְתַבְּרֵהֶם נִבְיָא דִּינֵי הוּא וְכָל מִשְׁרֵיתֵיהֶם
וְאֲתֵּי אֲתָם קִדְמוֹהִי וְאֲמַר הָאֵל כַּעֲזֵי דְעֵנָא אֲרִי
לִית אֱלֹהִי קִיִּים בְּכָל אֲרֻחָא אֱלֹהִיךָ בִּישְׂרָאֵל
וְכַעֲזֵי קִבֵּל כַּעֲזֵי תִקְרַבְתָּ מִן עֲבָדֶיךָ וַיֹּאמְרוּ
חֵי הוּא אֲשֶׁר עֲמַדְתִּי לִפְנֵינוּ אִסְכְּרֵי וַיִּפְצֵר
בֹּו לִקְחַת וַיִּמְאֵן וְאֲמַר קִיִּים הוּא וְדִמְשֵׁשׁוּ

אמנה פ

ב ועה

קִדְמוֹהִי אִסְכְּרֵי וְאֲתֵּי קִיִּים בִּיהָ לִקְבֹּל אֲלֵהָ
אֲבִי וַיִּמְאֵן נִעְמָן וְלֹא יִתְּנָא לְעֲבָדֶיךָ מִשְׁא
עֲמַר פְּרִיִם אֲרֻחָה לִי לֹא יַעֲשֶׂה עוֹד עֲבָדֶיךָ
עֲלֵה וְצַח לֵאלֹהִים אַחֲרִים כִּי אִסְכְּרֵי הוּא וְאֲמַר
נִעְמָן וְלֹא יִתְּנָה כַּעֲזֵי לְעֲבָדֶיךָ טַעֲוֹן זֶה
כּוֹדֵנוֹן מִעֲפֹר אֲדַמְתָּ אֲרִי לֹא יַעֲבִיד עוֹד
עֲבָדֶיךָ עֲלֵה וְצַח לִטְעוֹת עֲמִיָּא אֲרֵיךְ
לִשְׁמָא דִּינֵי וַיִּלְבַּד הָיָה יִסְלַח יְהוָה לְעֲבָדֶיךָ
בְּבֹא אֲרֻחָה בִּיתְרֵמוֹן לְהַשְׁתַּחֲוֹת שְׁמֵהּ וְהוּא
נִשְׁעָן עַל יָדָיו וְהַשְׁתַּחֲוִיתִי בִּיתְרֵמוֹן בְּהַשְׁתַּחֲוִיתִי
בִּיתְרֵמוֹן יִסְלַח נָא יְהוָה לְעֲבָדֶיךָ בְּדִבְרֵי הָזֶה
לְפִתְגָּמָא הָדִין יִשְׁבּוּק יֵי לְעֲבָדֶיךָ בְּמִיעֵל
רְבוֹנֵי לְבִיתְרֵמוֹן לְמַסְגֵּד תִּמְן וְהוּא סְמִיךְ
עַל יָדָיו וְאִסְגוֹד בְּבִיתְרֵמוֹן בְּמַסְגֵּדֵי בְּבִית
רְמוֹן יִשְׁבּוּק יֵי לְעֲבָדֶיךָ בְּפִתְגָּמָא הָדִין וַיֹּאמְרוּ
לֵךְ לְשִׁלּוֹם וַיִּלֶךְ מֵאֵתוֹ בְּכַתְּאֲרֵי וְאֲמַר
לִיה אֵיזִיר לְשִׁלּוֹם וְאֵל מִלִּילֵיהָ כְּרֹב אֲרֻחָא
וַיֹּאמְרוּ גִיחִזִּי נִעֲלֵי אֵלֵינוּ
אִישֵׁי הָאֱלֹהִים הַנִּהְיָ שִׁשְׁרֵי אֲרֻחָתֵנוּ עִמָּךְ
הָאֲרֻחָה מִקְחַת מִיָּדוֹ אֲתֵּי אֲשֶׁר הָיָה
חֵי הוּא כִּי אִסְכְּרֵי צִתִּי אַחֲרָיו וְלִקְחַתִּי מֵאֵתוֹ
מֵאֻמָּה וְאֲמַר גִּיחִזִּי תִלְמִידָא דְּאֵלֵינוּ
נִבְיָא דִּי הָאֲמַנְעֵר רְבוֹנֵי יֵת נִעְמָן אֲרֻחָה
הָאֲמַר לִקְבֹּל מִנֵּה יֵת דֵּאֵתִי קִיִּים הוּא יֵי
אֲרֵיךְ אֲרֻחָה בְּתִירוֹהִי וְאִסְכְּרֵי מִנֵּה מִדְּעִם
וַיִּרְדֵּף גִּיחִזִּי אַחֲרֵי נִעְמָן וַיִּרְאֵה נִעְמָן לִרְגֵן

ז

א

פ מל

נא
ב
ו
קרי

אומה יא וסימנה וחסף ללדת תזבח נעמן ולשמה ית וזל וזרתי חרש שדה טומאה כי זרם כי אהב ומחשש וי וטקד ג וסי בשוך רחץ ייסי

אחריו ויכל מעל המרבבה לקראתו ויאמר
השולם וידרף גיחזי בחר נעמן וחזא נעמן
גברא רהיט בתרזה ואתר כין מן רתיכא
לקדמויה ואמר השולם ויאמר השולם
ארע שלחני לאמר הנך עתה זה באו אלי
שני נערים מן אפרים מבני הנביאים תנו
נא להם ככר כסף ושתי חלפות בגדים ואמר
השולם רבוב שלחני למימר הא כעין דין אתו
לתי תריץ עולימין מטרורא בית אפרים
מתלמידי נביא הכ כעין להון ככר אכספא
ותריץ אצטלוץ דלבושא ויאמר נעמן
הוא לקח ככרים ויפרץ בו ויצל ככרים כסף
בשני חרטים ושתי חלפות בגדים ויתן אל
שני נעליו וישאו לפניו ואמר נעמן שרי
סב תרתיץ ככרין ואתקין ביה וצר תרתיץ
ככרין וכסף בתריץ פלדיסין ותדן אצטלוץ
דלבושא ויהב לתריץ עולימוהי ונסעו קדמוהו
ויבא אלה עפלו יקח מידם ויפקד בביתו וישלח
את האנשים וילכו ועל לאתר כסי וגסיב
מידהוץ ופקיד בביתא ושלח יתגברא ואזלו
והוא בא ויעמד אלא דניו ויאמר אלי ואלישע
מאן גיחזי ויאמר לאהלך עבדך אנה ואנה
והוא אתא וקם קדם רבוב ואמר ליה אלישע
מן אתאת גיחזי ואמר לאהלך עבדך לכא
ולכא ויאמר אלי לאלפי הילך באשר הפך
איש מעל מרבבתו לקראתך העת לקחת

ג
ג

ה

מאן ג
ק

ה

מלפניו וסימניו ויצא וישלח שייראן אשר ייראו צבא מלכות ולבקש וזרעות השטף חילו ודב ימים וקחתו וסימניו ויצא וישלח שייראן אשר ייראו צבא מלכות ולבקש וזרעות השטף חילו ודב ימים וקחתו

אתם כסף ולקחת בגדים וזיתים וכרמים
וצאן ובקרו עבדים ושפחות ואמר ליה
ברוח נבואה אתחזה לך אתה פך גברא
מעל רתכיה לקדמויה השעא היא לך
דנסיבתא כספא ונסיבתא לבושיא וחשבתא
בלבך למקני זיתין וכרמין ועץ ותורין
ועבדין ואמהין ויצר עתנעמן תדבק בך
ובצר עך לעולם ויצא מלפניו מצרע כשרה
וסגירות נעמן תדבק בך ובכך לעולם ונפק
מן קדמוהי חזר כהלגא
ויאמרו בני הנביאים אלישע הנחנא
המקום אשר אנחנו יושבים שם לפנה צר
ממנו ואמרו תלמידי נביא לאלישע הא
כען אתרא ראהנא יתבין תמן קדמך עין
דנא ונלכחנא עד תרתיץ ונקח ממשם איש
קורה אחת ונעשה לנו שם מקום לשבת
שם ויאמר רבוב ניזיל כעין עד ירדנא ונסב
מתמן גבר שרי חדא ונתקין רנא תמן אתא
למתב תמן ואמר איזיל ויאמר האחד
הוא לנא ולך את עבדיך ויאמר אני אלך
ואמר חד שרי כען ואיזיל עם עבדך ואמר
אנא איזיל וילך אתם ויבאו והידיהו ויצרו
העצים ואזלו עמהו ואתו וירדנא וקצו אש
ויהי האחד מפיל הקורה ואתה ברוך לנפל
אלהמים ויצעקו ואמר אהה ארני והוא
שאול וזהו החד מחי בשריתא ואשתדלך

מלפניו וסימניו ויצא וישלח שייראן אשר ייראו צבא מלכות ולבקש וזרעות השטף חילו ודב ימים וקחתו וסימניו ויצא וישלח שייראן אשר ייראו צבא מלכות ולבקש וזרעות השטף חילו ודב ימים וקחתו

ברצוא ונפל למיאו צוח ואמר כבעו רבוע
משאל שאלתיה ויאמר איש האלהים
אנה נפל ויראהו את המקום ויקצב עץ וישלח
שמהו ויצף הכרזל ואמר נביא ייאו נפל
ואחזייה ית אתרא וקץ אעא ורמא לתמן
וקמא ברצוא ויאמר הרם לך וישלח ידו
ויקחהו ואמר טול לך ואושיט ידיה ונכחו
ומלך ארם היה גלחם
בישראל ויעץ אל עבדיו לאמר אלמקום
פלג אלמנ תחנתי ומלכא דארם הוה מגיח
קרנא בישראל ואתמליך בעבדוהי למימר
לאחר כסיוטמיר בית משרנא וישלח
איש האלהים אלמלך ישראל לאמר
חשמר מעבר המקום הזה כי שם ארם
נחתים ושלח נביא דיי לזות מלכא דישאל
למימר אסתמר מלמעבר אתרא הדין ארי
תמן אנש ארם כסין וישלח מלך ישראל
אל המקום אשר אמר לו איש האלהים
והזהירה ונשמר שם לא אחת ולא שתים
ושלח מלכא דישאל לראתרא דאמר ליה
נביא דיי ואזהרה ואסתמר תמן לאחא
זמנא ולא תרתין זמנין ויסער לב מלך
ארם על הדבר הזה ויקרא אל עבדיו ויאמר
אליהם הלא תגידו לי מי שילנו אלמלך
ישראל ואסתער לבא דמלכא דארם על
פתגמא הדין וקרא לעבדוהי ואמר רחון

והזהירו

והזהירו

הלא תחון לנא מן מדינא גלירא למלכא
דישראל ויאמר אחד מעבדיו לוא ארבע
המלך כנא לישע הנביא אשר בישראל
יגיד למלך ישראל את הדבר אשר תנבא
בחדר משכבך ואמר חד מעבדוהי לא
רבועי מלכא ארי אלישע נביא דישאל
יחוי למלכא דישאל לית פתגמא דתמליל
בארון בית משכבך ויאמר לבו וראו
איכה הוא ואשלח ואקחהו ויגדלו לאמר
הנה בדדתך ואמר איזילו וחזו איכא הוא
ואשלח ואדבר עה ואתחזה ליה למימר
הא בדוותין וישלח שמה סוסים ורכבוחי
בכד ויבאו לילה ויקפו על העיר ושלח
לתמן סוסין ורתכין ומשרין סגיאן ואתו
בליא ואקיפו על קרתא וישכס משולת
איש האלהים לקום ויצא והנה חיל סובב
את העיר וסוס ורכב ויאמר גערו אריו
אכה ארני איכה געשה ואקדים משמשנא
דנביא דישאל ויפק דהא משרין אקיפו
יתקרתא וסוסין חכין ואמר עורלימיה
ליה כבעו רבועי איפדין לעבדך ויאמר
אלתירא כרביס אשר אתנו מאשר אותם
ואמר לא תדחל ארי סגיאן דעמנא מדעמחון
ויתפלל אלישע ויאמר יהוה פקחנא את
עיני ויראהו ופקח יהוה את עיני הנער
ויראוהו החר מלא סוסים ורכב אש

פא
מל
בספ

ויקרא

שאל ב ומל וסימנ - השאלתיהו לך אהה ארע וכל שום בר נשכוח - פלג אלמנ ג וסימ פלג אלמנ וחזנז יודע אל מקום פלג אלמנ

סביב אלישע וצלי אלישע ואמר בצעו
 עיגלי כעץ ית עינוהי ויחזי וגלא עי ית עיני
 רביא וחזא וזה טורא מלי סוסוץ ורתכין
 ראי שתא סחרנות אלישע וירדו ארלו
 ויתפלל אלישע אליהו ויאמר הנה את
 הגויה זה בסגורים ויכס בסגורים כדבר
 אלישע ונחתו וזה היה צלי אלישע קדם
 עי ואמר מחי כעץ ית עמא הדין בשכר ראי
 ומחנן בשכר ראי כפתגמא ראי עי ואמר
 אליהם אלישע לא זה הדרך ולא זה העיר
 לכו אחרי ואוליכה אתכם אליה איש אשר
 תבקשון וילך אותם שומרון ואמר להון
 אלישע לא ראה אורחא ולא דין קרתא איתו
 בתרי ואובילי תכון דלת גברא דאיתו בעץ
 ואובילי תהון לשומרון ויהי כבואם
 שומרון ויאמר אלישע יהוה פקח את עיני
 אלה ויראו ופקח יהוה את עיניהם ויראו
 והנה בתוך שומרון וזהו כמי עליהן לשמרון
 ואמר אלישע עיגלי ית עיני ויחזו
 וגלא עי ית עיניהון וזהו האבגו שומרון
 ויאמר מלך ישראל לא אלישע כדאיתו
 אותם האפה אפה אפי ואמר מלכא דישור
 לאלישע כד חזא יתהון האקטול אקטול
 רבי ויאמר לא תכח האשר שכינת בחרבך
 ובקשתך אתה מכה שים לחם ומים לפניכם
 ויאכלו וישתו וילכו אל ארניהם ואמר לא

ובינום
 ק

תקטול הדש ביתא בחרבך ובקשתך את
 קטיל שוי לחמא ומא קדמיהון ויכלון
 וישתון ויזלון דלת רבונתון ויכלה לחם
 כרה גדולה ואכלו וישתו וישלחו וירכו
 אל ארניהם ולא יספו עוד גורדי ארם לבוא
 בארץ ישראל ואתקין להון שירו רבא
 ואכלו ושתאו ושלחנן ואזלו דלת רבונתון
 ולא אוסיפא עוד מעשרית ארם למיעל
 בתחום ארעא דישורא
 ויהי אחרי כן ויקבץ בן חדד מלך ארם
 את כל מחנהו ויער ויצר על שומרון וזהו
 בתר כין וכנש בדרהד מלכא דארם ית כל
 מעריתיה וסליקו צר על שומרון ויהי
 רעב גדול בשומרון והנה צרים עליה ער
 היו את ראש חמור בשמיים כסם ורע עתה
 חרי יונים בחמשה כסם וזהו כפנא רבא
 בשומרון וזהו אנוץ צירין עליה עד דהוה
 רישא דחמרא מזבזב בתמנן כסם ורבעת
 קבא דזיכל מפקת יונתא בחמיש סלעין
 דכסף ויהי מלך ישראל עבר על החמה
 ואשה צעקה אליו לאמר הושיעה ארני
 ה מלך וזהו מלכא דישורא עבר על שורא
 ואתתא קבלא קדמוהי רמימר פרוק רבונ
 מלכא ויאמר אליו שיער יהוה מאיך
 או שיער המן הגרז או מן תיקב ואמר הוא
 יפרקניך ימי מנן אפרקניך המן אדרא אומן

מַעֲרֹתַי וַיֹּאמְרוּ הַמֶּלֶךְ מִהֲלֹךְ וְהָאִמֶּר
הָאִשָּׁה הַזֹּאת אִמְרָהּ אֵלַי תֵּן אֶת־בְּנִי וְנִאֲכָלְנוּ
הַיּוֹם וְאֶת־בְּנִי נֹאכַל מִחֶר וְאִמְרָהּ מִלֵּכָא מֶמֶן
לֵיךְ וְאִמְרָתָא תִּתָּא הָדָא אִמְרָתָא לִי הֵבִי יִתְבָּרֵךְ
וְנִכְלִינָה יוֹמָא דִּין וְיִתְבָּרֵי נִכְוֹל מִחֶר וְנִכְוֹל
אֶת־בְּנִי וְנִאֲכָלְנוּ וְאִמְרָהּ אֵלַי הַיּוֹם הַחֲדָשִׁי
אֶת־בְּנִי וְנִאֲכָלְנוּ וְתִחְבֵּא אֶת־בְּנִי וְכִשְׁלֹא
יִתְבָּרֵי וְנִכְלִינָה וְאִמְרָתָא תִּתָּא לֵה בְּיוֹמָא אַחֲרָנָא
הֵבִי יִתְבָּרֵךְ וְנִכְלִינָה וְאִמְרָתָא תִּתְּבָרֵהּ
וְיִהְיֶה שְׂמֵעַ הַמֶּלֶךְ אֶת־דְּבָרֵי הָאִשָּׁה וְיִקְרַע
אֶת־בְּגָדָיו וְהוּא עֹבֵר עַל־הַחֲמֶה וְיִרְאֶה הָעָם
וְהִנֵּה הֶשֶׁק עַל־בָּשָׂרוֹ מִבֵּית וְהוּא כֹּדֶשׁ שְׂמֵעַ
מִלֵּכָא יִתְפַּתְּגָמִי אֶתְתָּא וְכַדֵּעִית לְבֹשֻׁהִי
וְהוּא עֹבֵר עַל שׁוּרָא וְחֵזָא עִמָּא וְהָאִסְקָא
אִסִּיר עַל־בְּסָרִיָּה מִלְּגִיו וַיֹּאמֶר כְּהִי עֵשֶׂה
לִי אֱלֹהִים וְכִהּ יוֹסִיף אִסְיָא עִמָּא רֹאשׁ אֱלֹהִישׁע
בְּשִׁפְטָא עַל־יְהוֹם וְאִמְרָהּ כְּדִין יַעֲבִיד לִי
נִיכְוֹל כִּין יוֹסִיף אִסְיָא יִתְקִיִּם רִישׁ אֱלֹהִישׁע
כִּד שְׂפֻט עֲלוֹהִי יוֹמָא דִּין וְאֱלֹהִישׁע יִשְׁבֵּב
בְּבִיתוֹ וְהִזְקִנִּים יִשְׁבִּים אִתּוֹ וְיִשְׁלַח אִישׁ
מִלְּפָנָיו בְּטָרִם יִבְזֹא הַמֶּלֶךְ אֵלָיו וְהוּא
אִמְרָהּ אֶל־הִזְקִנִּים הָרִאשִׁים כִּי־שָׁלַח לָךְ
הַמֶּלֶךְ הַזֶּה לְהַסִּיר אֶת־רֹאשִׁי רֹאשׁ בָּבֶל
הַמֶּלֶךְ סָגְרוּ הַדְּלָתוֹ וְלֹחַצְתָּם אֶת־בְּדִלָתָהּ
הָלֹא קוֹל רַגְלֵי אֲדָמָא אַחֲרָיו וְאֱלֹהִישׁע יִתְּבֵב
כִּבִּיתָא וְסִבָּא יִתְבָּן עִמֵּיהּ וְשִׁלַּח גְּבָרָא

מִן קִדְמוֹהִי עַד־לֹא יִיתִי אֲזַגְדָּא לֹותִיה וְהוּא
אִמְרָהּ לִסְבָּא הַחֲזִיתוּ אֲדִי שִׁלַּח כִּד קִטּוּלָא
הָדִין לֹא עֲדָא יִתְרִישִׁי חֲזוּ כִּמִּי יִתִּי אֲזַגְדָּא
אֲחֻדוֹדִי שִׁא וְתִדְחִקוּן יִתִּיה כִּד־שִׁא הָלֹא
קִלְרָגְלִי רְבוּנָה בְּתִירוֹהִי עוֹדֵנִי מִדְּבַר עִמָּם
וְהִנֵּה הַמֶּלֶךְ יִרְאֵה אֵלָיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה זֹאת
תִּרְעָה מֵאֵת יְהוָה מִהָאֻחִיל לִי הוּא עוֹדֵנִי
עַד־הוּא מִמֶּלֶךְ לִי עִמָּהוּן וְהָאֲזַגְדָּא נָחִית
לֹותִיה וְאִמְרָהּ הָדָא בְּשִׁתָּא מִן קִדְמֵי עִמָּא
אֲעֲלֵי קִדְמֵי עוֹדֵנִי וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִישׁע שְׂמֵעַ וְדִבְרֵיהוֹן כִּהּ אִמְרָהּ יְהוָה בְּעֵת
מִחֶר סִלַּח סִלַּח בְּשִׁקְלֵי וְסִלַּח שְׂעָרִים
בְּשִׁקְלֵי בְּשִׁקְלֵי שְׂמִירָן וְאִמְרָהּ אֱלֹהִישׁע קִבְּלוּ
פִתְגָמָא דִּי כִדְנָא אִמְרָהּ כִּדְנָא הָדִין מִחֶר
סִלַּח סִלַּח בְּסִלַּח אֲסִתָּן סִלַּח בְּסִלַּח
בְּתִרְעָא דְשׁוּמְרוֹן וַיַּעַן הַשָּׁלִישִׁי אֲשֶׁר
לְמֶלֶךְ נִשְׁעַן עַל־דֹּא אֶתְתָּא יִשְׁתַּחֲוֶה לְאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר
הִנֵּה יְהוָה עֲשֶׂה אֲרֻבּוֹת בְּשִׁמְסִי הִנֵּה הַדְּבַר
הַזֶּה וַיֹּאמֶר הַנֶּכֶד רֹאשׁ בְּעֵינָי וּמִשְׁמֵי לֹא
תִאֲכַל וְאֶת־יֶבֶט גְּבָרָא מִלֵּכָא סָמִיךְ עַל־יְדֵיהּ
יִתְנַבֵּא דִי וְאִמְרָהּ לֹא עִי פִתַּח כּוֹיִן וְמַחֲתִית
טוֹבָא מִן שְׂמִיָּה הִי כִפְתָּגְמָא הָדִין וְאִמְרָהּ
הָאֲתִחֲזִי בְּעֵינָי וּמִתְמָן לֹא תִכּוֹל
וְאֲרַבְּעָה אֲנִישִׁים הָיוּ מִצְרַעִים
פִתַּח הַשַּׁעַר וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־עַד הוּא מִהָאֲנָחֵנוּ
יִשְׁבִּים פֶּה עַד־מִתְנֵי וְאֲרַבְּעָה גְבָרִין הָיוּ סְגִירִין

7
פטרולא
7
פטרולא

בשקל כדבר יהוה יונפק עמא וכו' יתמעות
ארס וזהו סאה סלתא בסלעא סתן סעין
בסלעא כפתגמא ד' י' ו' המלך הפקיד את
השליש אשר נשען עליו עלה שער
וירמסו העם בשער וימת כאשר דבר
איש האלהים אשר דבר ביד המלך אליו
ומלכא מני יתגברא דסמך על ידיה על
תרעא ודשוהי עמא ביד עא ומית כמא
דמליל נביא ד' מליל כד נחת מלכא
לזתיה ויהי כדברא איש האלהים אל המלך
לאמר סאתים שערים בשקל וסאה סלת
בשקל יהיה בעת מחר בשער שמרון וזהו
כד מליל נביא ד' עם מלכא למימר סתן
סעין בסלעא וסאה סלתא בסלעא יהי בעת
הדין מחר ביד עא ד' שומרון ויען השליש
אתאיש האלהים ויאמר והנה יהוה עשה
ארכות בשמים היה כדבר הזה ויאמר
הנך ראה בעיניך ומשם לא תאכל ואתיב
גברא יתגברא ד' ויאמר ואלו י' פתח כוין
ומחית טובא מן שמיא היה כפתגמא הדין
ואמר הא אתחזי בעינך ומתמך לא תיכור
ויהי לך וירמסו אתו העם בשער וימת
זהו ליה כין ודשו יתיה עמא ביד עא
ומית ואלו י' שער דבר אלהא שח
אשר החיה את בניו לאמר קומי וכלי אתי
וביתך וגור יבא שר תגור ביקרא יהוה לרעב

יזיר
יז

בשדה
פ
מזה מחנה להחנה בה שדה לאמר כיצא
מזה עיר ונתפשם חיים ואלה עיר גבא
וקס מלכא בלילא ואמר לעבדוהי אחזי
בען לבון יתר עבדו לנא אנש ארס יד עין
ארי כפנין אנחנא ונפקו מן משריתא לאטמא
בחקלא למימר ארי יפקון מן קרתא וניחודון
כד חייז ולקרתא ניעור ויען אחר מעבדיו
ויאמר ויקח אחמשה מן הסוסים הנשארים
אשר נשארו בה הנס ככל המון ישראל אשר
נשארו בה הנס ככל המון ישראל אשר נמו
ונשלחה ונראה זאת יחד מעבדוהי ואמר
וידברו בען חמשה מן סוסותא שארא
דאשתארו בה האנון ככל המון ד' ישראל
דאשתארו בה ואם יידרון האנון ככל המון
ד' ישראל ספו ונשלחו ונחזיו ויקחו שני רכב
סוסים וישלח המלך אחרי מחנה ארם לאמר
לכו וראו וידברו תריץ רכבי סוסון ושלח
מלכא ביד משרית ארם למימר איזילו
וחזו וילכו אחריהם עד הירדן והנה כל הירדן
מלאה בגדים וכלים אשר השליכו ארם
בדחפזם וישבו המלכים ויגידו למלך
ואזלו בתריהון עד ירדנא והא כל אורחא
מליא לבושי וזמנין דרמו אנשי ארם
באתבעותיהון למערק ותבו אזגדיא וחזיו
למלכא ויצא העם ויבאו את מחנה ארם
ויהי סאה סלת בשקל וסאתים שערים

י
כ

בחפזם
פ

ל

וגם בארץ ארץ שבע שנים ואלו שיע
מליל עם אתתא דאחיי יתברה למימר קומי
ואני לך אתא נשכיתך ודורי בארץ דכשר
למדך ארץ מיין יי כפנא ואף עתיד למייתי
על ארעא שבע שנים ותקסבה אשה ותעש
כדבראיש האלהים ותלך היא וביתתה
בארץ פרשתים שבע שנים וקמת אתתא
ועבדת כפתגמא דנביא דעי ואזלת היא
ואנשכיתה ותתבט בארע פלשתא שבע
שנים ויהי מקצה שבע שנים ותשכבה אשה
מארץ פלשתים ותצא לצעק אל המלך אל
ביתה ואל שרה וזהו מסוף שבע שנים ותת
אתתא מארע פלשתא ונפקת למקבלום
מלכא על ביתה ועל חקלה וזה המלך מדבר
אלגחזי נער אשה אלהים לאמר ספרה נא
לי את כלה גדלת אשר עשה אלי שיע
ומלכא ממליל עם גיחזי תלמידא דנביא
דעי למימר אשתני כעץ לי יתכל רבנות
דעבד אלי שיע ויהי הוא מספר למלך את
אשר החיה את המת וזהו האשה אשר
החיה את בנה צעקת אל המלך על ביתה
ועל שרה ויאמר גחזי ארע המלך זאת
האשה וזה בנה אשר החיה אלי שיע וזהו
הוא משתעי למלכא ית דאחיי ית מיתא
זה אתתא דאחיי יתברה קבלא קדם
מלכא על ביתה ועל חקלה ואמר גיחזי

רבוני מלכא דא אתתא ודיברה דאחיי
אלי שיע וישאל המלך לאשה ותספר לו
ויתן לה המלך סלים אחר לאמר השיב
את כל אשר לך ואת כל תבואת השדה
מיום עזבה את הארץ ועד עתה וישאל
מלכא לאתתא ואשתני אתתא ליה זמנה
מלכא גואה חד למימר אתני כל דבר
זית כל עלת חקלא מיום מאד שבקת ית
ארעא ועד כעין ויצא אלי שיע
דמשק ובגד חד מלך ארם חלה ויגדלו לאמר
בא איש האלהים עדה נה ואתא אלי שיע
לדמשק ובר החד מלכא דארם ממרע
ואתחזה ליה למימר אתא נביא דעי עד
הלכא ויאמר המלך אלחזה אל קח בידך
מנחה ורך לקראת איש האלהים ודרשת
אתי תודה מאותו לאמר האחיה מחלי זה
ואמר מלכא לחזאל סב בידך תקרבתא
ואי יל לקדמות נביא דעי ותתבעית פתגמא
דעי מניה למימר האחיי ממרע ידי וילך
חזאל לקראתו ויקח מנחה בידו וכל טוב
דמשק משא ארבעים גמל ויצא ויעמוד
לפניו ויאמר בנג בך החד מלך ארם שולח
אליך לאמר האחיה מחלי זה ואזל חזאל
לקדמותיה ונסע תקרובתא בידה וכל טוב
דמשק טעון ארבעים גמל ואתא זקם
קדמוהי ואמר בך בר החד מלכא דארם

שלחני לזרלך למימר האני ממדעדין
ויאמר אליו אל ישע לך אמר לך ויהי
תחיה והראני יהוה כימותימותי ואמר
ליה אל ישע איזיל לאימר ליה מיהא תיהי
ואחזיני פי ארי ממת ימותי ויעמר את פניו
וישם ערבשוני בך איש האלהים ואסחר
יתאפוהי ואוריד עד סגי ובכא נביא יאמר
ויאמר חזאל מדוע ארני בכה ואמר כי
יבועתי את אשר תעשה לבי ישראל רעה
מבצריהם תשלח באש ובחריהם בחרב
תהרגו על ליהם תרכשו והרתיהם תבקעו
ואמר חזאל למדין רבני בכי ואמר ארי
ידענא יתדת עבד לבי ישראל כי שא
כר כי הוץ תוקיד בנורא ועולימיהוץ כהנא
תקטיר וינקהוץ תסריף ומעדי תהוץ תכלע
ויאמר חזאל כי מה עבדך הכלב כי עשה
הדבר הגדול הזה ויאמר אל ישע הראני
יהוה אתך מלך על ארם ואמר חזאל
עבדך כלבא ארי יעבד פתגמא ארם הדין
ואמר אל ישע אחזיני פי יתך מלכא על
ארם וילך מאת אל ישע ויבא אל ארם
ויאמר לו מה אמר לך אל ישע ויאמר אמר
לי חיה תחיה ואזל מלאת אל ישע ואתא לזת
רבניה ואמר ליה מא אמר לך אל ישע ואמר
אמר לי מיהא תיהי ויהי ממחרת ויסקח ממנו
ויטבל במיסו ויפרש על פניו וימת וימלך

ל
פ

חזאל לתחתיו והוה ביזמא דכחיה ונסב
גונבא וטבל במיא ופרס על אפוהי וכמיד
ומלך חזאל תחתיו ובשנת חמש
ליזרם בן אחאב מלך ישראל היהושפט מלך
יהודה מלך יהורם בן יהושפט מלך יהודה
ובשנת חמשים ליזרם בן אחאב מלכא דישע
ויהושפט מלך שבטא דבית יהודה מלך
יהורם בן יהושפט מלך שבטא דבית יהודה
בן שלשים ושתים שנה היה במלכו ושמנה
שנה מלך בירושלם בן תלתיז ותרתין
שניז הוה כד מלך ותמני שניז מלך בירושלם
וילך בדרך מלכי ישראל כאשר עשו בית
אחאב כי בת אחאב היתה לו לאשה ויעש
הרע בעיני יהוה ואזל באורח מלכי ישראל
כמא דעבדו בית אחאב ארי כד אחאב הוה
ליה לאתוועבד דבי שקדם פי ולאצק יהוה
להשחית את יהודה למען דוד עבדו כאשר
אמר לו לתת לו גיר לבניו כלתימים הוה
רעא מן קדם עיד לא חבלא ית בית יהודה
כדילדויד עבדיה כמא דאמר ליה למתן לוה
מלכו לבנוהי כל יומיא בימי פשע אדום
מתחת יד יהודה וימלכו עליהם מלכי ביומוהי
מרדואדומאי מתחות יד אנש יהודה ואמלכו
עליהוץ מלכא ויעבד יזרם צעירה ופר
הרכב עמו ויהי אקס לילתו ויבה את אדום
הסביב אליו ואת שרי הרכב וינסדעם לאחוריו

שנים
פ

יתיר
יד

ועבר יורם לצעיר וכל רחמיא עמיה וזהו
הוא קס בליליא ומחא יתאנשא דוס דמקפין
ליה ויתרבע רתבא ואפך עמאל קרוהו וינשע
אדום מתחת יד יהודה עד היסוד הזה ונפשע
לכנה בעת ההיא ומרדו אדומאי מתחות יד
אנשי יהודה עד יומא הדין ככין מרדו יתבי
לכנה בעד נא הוא ויתר דברי יורם וכל
אשר עשה הלאהם כתבים על ספר דברי
הימים למלכי יהודה ושאר פתגמי יורם
וכל דעבד הא אנון כתיבין על ספר פתגמי
יומא למלכא דבית יהודה וישכב יורם
עם אבתי ויקבר עם אבתי בעיר דוד וימלך
אחזיהו בן תחתי וישכב יורם עם אבתי ויהי
ואתקבר עם אבתי ויהי בקרתא דדוד וימלך
אחזיה בריה תחתי ויהי בשנת
שנים עשרה שנה ליורם כצאחא במלך
ישראל מלך אחזיהו כצאחא במלך יהודה
בשנת תרתא עשרי שני ליורם כצאחא
מלכא דישראל מלך אחזיה ברי יהורם
מלך שבטא דבית יהודה כצאחא בשנים עשר
שנה אחזיהו במלכו ושנה אחת מלך בירושלם
ושם אמו עתליה ובת עמרי מלך ישראל
בר עסרין ותרתי שני אחזיה כד מלך ושנא
חדא מלך בירושלם ושום אמה עתליה בת
עמרי מלכא דישראל וילך בדרך ביתאחא
ויעש הרע בעיני יהודה בבית אחא כפי חתן

ביתאחא הוא וזהו לך באורח ביתאחא
ועבד דבי שקדם יכבית אחא בארי חתמ
דבית אחא הוא וילך את יורם כצאחא
למלחמה עם חזהאל מלך ארם ברמות
גלעד ויכנא ארמי את יורם ואזל עם יורם
בר אחא לאגחא קרבא עם חזהאל מלכא
דארם ברמות גלעד ומחו אנשא דרם יורם
וישכב יורם מלך להתרפא ביזרעאל מן
המכים אשר יכהו ארמיס ברמה בהלחמו
את חזהאל מלך ארם ואחזיהו כצאחא
מלך יהודה ילך לראות את יורם כצאחא
ביזרעאל כחלה הוא ותב יורם מלכא
לאתסא ביזרעאל מן מחתא דמחוה אנש
ארם ברמותא כד אגחא קרבא עם חזהאל
מלכא דארם ואחזיה ברי יהורם מלך שבטא
דבית יהודה נחת למסער ית יורם כצאחא
ביזרעאל ארי ממרע הוא
9 ואלישע הנביא קרא לאחז מבע הנביאם
ויאמר לו חצר מתעורר קפץ השמן הזה
בידך וילך רמת גלעד ואלישע נביא קרא
לחד מתלמידי נביא ואמר ליה זריז חרץ
וסב מנא דמשחא הדין בידך ואיזיל רמת
גלעד ובאת שמה וראה שם יהוא כחיה ושפט
בזנמשי ובאת והקמתו מתוך אחיו והביאת
אתו חרר בחרר ותהך לתמן וחזיתמן יהוא
בר יהושפט בר נמשי ותהך ותקימניה מגו

אחזה ונתעיל יתיה תוץ כגותוץ ולקחת פך
השמן ויצקת על ראשו ואת מרת כהאמר יהוה
משחתך למלך אלהי ישראל ופתחת הדלת
וגסתה ולא תחכה ויתסב מנא משחאותיו
על רישיה ותימר כדנאמר עי משחתך
למהוי מלכא על ישראל ופתח רשא
ותערוק ולא תסכי וילך הנער הנער הנביא
רמת גלעד ואזל עולי מאתלמ יא דנביא
לרמות גלעד ויבא והנה שרי החיל ישבים
ויאמר דבר לי אליך השר ויאמר יהוה
אלמי מכלנו ויאמר אליך השר ואתא זהא
רבע חילא יתביץ ואמר פתגם איתלי למלך
עמך רבא ואמר יהוה עם מן מכלנא ואמר
עמך רבא ויקסו ויבא הביתו ויצק השמן
אל ראשו ואמר לו כהאמר יהוה אלהי ישראל
משחתך למלך אלעם יהוה אלהי ישראל וקם
ועל לביתא ואריק משחא על רישיה ואמר
ליה כדנאמר יעאלהא דישראל משחתך
למהוי מלכא על עמא די ישראל
והביתה את בית אחאב אדנך ונקמתי דמי
עבדי הנביאים ודמי כל עבדי יהוה מיד
איזכל ונתמחי ית בית אחאב רבונך ואתפתע
פורענות דם עבדי נביאי ודמי כל עבדי יא
דיי מיידא דיזכל ואבך כל בית אחאב
והכרתי לאחאב משתיץ בקיר ועצור ועצור
בישראל ואביר כל בית אחאב ואשיצי

לאחאב ידע מדע ואחיד ושביק בישראל
ונתתי את בית אחאב כבית ירבעם כגבט
וכבית בעשא כבית אחיה ואתיץ ית בית אחאב
כבית ירבעם כגבט וכבית בעשא כג
אחיה ואת איזכל יאכלו הכלבים בחלק
יזרעאל ואין קבר ויפתח הדלת וינס וית
איזכל וילך כלבא באחסנת יזרעאל
ולית קבר ופתח שאוערם ויהוה יצא אל
עבדי אדניו ויאמר לו השלום מדוע בא
המשגעה זה אליך ויאמר אליהם אתם
ירעתם את האיש ואת שיהו ויהוה נפק
לות עבדי רבונה ואמר לו יהוה שלום מדין
אתא שטיא הדין לותך ואמר ללון אתון
ידעתון ית גברא וית שועיתיה ויאמרו שקר
הגדנא לנו ויאמר בזאת ובזאת אמר אל
לאמר כהאמר יהוה משחתך למלך אל
ישראל ואמריו שקרא אתאמר חוי כען לנא
ואמר כדין וכדין אמר לי למימר כדנאמר
לי למימר כדנאמר עי משחתך למהוי
מלכא על ישראל וימחרו ויקחו איש
בגדו וישמו תחתיו אל גרם המעלות ויקשו
בשפר ויאמרו מלך יהוה ואוחאו ונסבו
גבר לבישיה ושויאו תחותיה על דרג
שעיא ותקעו בשופרא ואמריו מלך יהוה
ויתקשר יהוה בקיחו שפט כגמ שיא ליוס
ויוברס היה שמר ברמת גלעד הוא וכל ישראל

ע

מפני חזאל מלך ארם ומרד יהוא נד הושעט
בד נמשי על יורם הוזה נטיר ברמות
גלעד הוא זכר ישראל מן קדם חזאל מלך
ארם וישב יהורם מלך להתרפא ביזרעאל
מזהמים אשר יכח ארמים בתלחמו את
חזאל מלך ארם ויאמר יהוא אם יש נפשכם
אלי צא פליט מזה עיר ללכת לגיד ביזרעאל
ותבי יהורם מלך לא תסאה ביזרעאל מן
מחת אדמחיה אנש ארם כד אגיה קרבא
עם חזאל מלך ארם ואמר יהוא אם רעא
נפש כן לא יפוק משיצבא מן קרתא למיזל
לחזאל ביזרעאל וירב יהוא וילך יזרעאלה
כיוורם שכב שמה ואחזיה מלך יהודה יתר
לראות את יורם וירכב יהוא ואזל ליזרעאל
ארי יורם שכב בת מן ואחזיה מלך שכבא
בית יהודה נחת למסער ית יורם וזה צפה
עמד על המגד ליזרעאל ורא את שפעת
יהוא כבאו ויאמר שפעת אערא ויאמר
יהורם קח רכבו ושלח לקראתם ויאמר
השלוס וסכואה קאים על מגד לא ביזרעאל
וחזא ית משריתא יהוא כמיתוהי ואמר
משרי אנא חזי ואמר יהורם דבר רכבא
לקדמות חזן וימר השלוס וילך רכב רטום
לקראתו ויאמר כה אמר המלך השלוס
ויאמר יהוא מה לך ולשלוס סבא לאחרי
ויגד הצפה לאמר בא המלך ערהם ולא שב

להגיד
פ

ואזל רכב סוס יאלקדמותיה ואמר כדנך
אמר מלכא השלוס ואמר יהוא מא לך
ולשלוס אסתחר לאחורי וחווי סכואה למי
אתא אנגדא עד לזתחון ולא תב וישלח תב
סוס שני ויבא אליהם ויאמר כה אמר המלך
שלוס ויאמר יהוא מה לך ולשלוס סבא לא
אחרי וישלח רכב סוס יאלקדמותיה ואמר
ואמר כדנך אמר מלכא השלוס ואמר יהוא
מאלך ולשלוס אסתחר לאחורי ויגד הצפה
לאמר בא עד אליהם ולא שב והמנהג כמנהג
יהוא כדנמשי כי בשבע עין ינהג וחווי סכואה
למימר אתא עד לזתחון ולא תב ודברא
כדברא יהוא כד נמשי ארי בניח מדבר
ויאמר יהורם אסרו יאסר רכבו ויעא יהורם
מלך ישראל ואחזיה מלך יהודה איש ברכו
ויצאו לקראת יהוא וימצאוהו בקת נבות
היזרעאלי ואמר יהורם אדרז וטקיס
רתכיה ונפק יהורם מלכא ישראל ואחזיה
מלך שכבא בית יהודה גבר ברתכיה
ונפקו לקדמותיה והוא אשכחיה באחסנת
נבות יזרעאלה ויהי כראות יהורם את יהוא
ויאמר השלוס יהוא ויאמר מה השלוס
עד אנא איזבל אמר ובשפי יהורם וזהו
כדחזא יהורם ית יהוא ואמר השלוס יהוא
ואמר מא שלם עד טעות איזבל אמר וחרש
סגיאין ויהפך יהורם ידיו וינס ויאמר אל

אחזיהו מרמה אחזיהו ואחזיהו יהורם
לאחזיהו ואפך ואמר לאחזיהו נבלא אחזיהו
ויהוא מלא ידו בקשת ויך את יהורם ביץ
זרועיו ויצא החצי מלבו ויכרע ברצונו ויהוא
מלא ידו בקשת אומה את יהורם ביץ
דדעוהו ונפק גרא מלבוהו וכרע ברת כיה
ויאמר אלבדקר שלשה שאה שלכהו
בחלקת שדה נבות היזרעאלי כיוצא
ואתה את רכבים צמר יסאחר יאחאבאב
ויהוא נשא עליו ואתה משא הזה ואמר
לבדקר גבריה טורמיה באחסנת חקל
נבות יזרעאלי ארי דכיראנא ואת כד
הוינא רכיבין זוג חדא זליץ בתר אחאב
אבוהי ומן קדם עיאתנטייל עלוהי מטל
נבואתא הדין אסלא אתדמי נבות ואת
דמי בעינא ראייתא אמי שנאסיהוה ושלמתי
לך בחלקה הזאת נאסיהוה ועתה שא
השלכהו בחלקה כדבר יהוה אסלא ית
דמי נבות וית דמי נבזהי גלץ קדםי בקרע
אמר עינא שלים לך באחסנתא הדיא אחר
עיוכען טורמיה באחסנתא כפתגמא
די עינא אחזיה מלך יהודה ראתו וינס דרך
בית הגן וירדף אחרינו יהוא ואמר גם
אתו הבהו אלהמר ככה במעלה גור אשר
אתיבלעם וינס מגדו וימת שם ואחזיה
מלך שבטא דבית יהודה חזא אפך באורחא

ש
פ

בית גנא ודרך בתרוהי יהוא ואמר אף יתיה
מחזה יברת כיא במסקנא דגיר דעם צלעם
ואפך למגדו ומית תמץ וירכבואתו עבדי
ירושלמה ויקבלו אתו בקברתו עסאבתו
בעיר דור ואחיתו יתיה עבדוהי בירשולם
וקבלו יתיה בקבורתיה עם אבהתוהי נקחא
דדודי ובשנת אחת עשרה
שנה ליוזם בצאחא מלך אחזיה על
יהודה ובשנת חדא עשרי שניץ ליוזם
בדאחאב מלך אחזיה על דבית יהודה
ויבוא יהוא יזרעאלהו ואיכל שמעה ותשם
בפוך עיניה ותטיב את ראשה ותשיקף
בער החלוצ ואתא יהוא ליזרעאל ואיכל
שמעת ובחלת בצדידא עיניה אדת קינת
יתרישה ואסתכא את מן חרבא ויהוא בא
בשערות אמר השלום זמרי הרגא דניו
ויהוא על לבתר עאזא מרתה שלום זמרי
קטיל רבונה וישא פניו אל החלוצ ויאמר
מיאתי מי וישקיפואליו שנים שלשה
סריסים וזקף אפיה וחרבא ואמר מן
הכא מן ואסתכא ולותיה תריץ תלית
גזאיץ ויאמר שמטחון וישמטוה ויז
מדמה אלהקיר ואלהסוסים וירמסנה
ואמר מגדוהא ומגדוהא ונדא מדמה
על כתלאו על ססותא וד שוהא וינאן אכל
וישית ויאמר פקדו אתה ארורה הזאת

שמטוה
פ

וקברוה פיתמלך היא על אכלו שתי ואמר
סערו כען יתארוהתא הא וקברוהא ארי
בת מלכא היא וילכו לקברה ולא מצאוה
כיאסהגלגלת והרגלים וכפות הידים ואזלו
למקברה ולא אשכחוה אלהיך גלגלתא
ורגליא ופסת ידא וישבו ויגידו לו ואמר
דברי הוה הוא אשר דבר ביד עבדו אליהו
התשבי לאמר בחלק יזרעאל אכלו הכלבים
את בשר איצבל ותבו וחיאו ויהו אמר פתגמו
דני הוא דמליל ביד עבדיה אליה דמתשוב
למימר באחסנת יזרעאל ויכלו כלביא ית
בסרא דאיצבל ויהיית נבלת איצבל בדמין
על פני השדה בחלק יזרעאל אשר לא אמרו
זאת איצבל ויתהי נבלתא דאיצבל כזיכל
מבדר על אפי חקלא באחסנת יזרעאל
דלא ימרו דאיצבל

והידנה

ק

ולאחאב שבעים פנים בשמרון ויכתב
יהוא ספרים וישלח שמרון אשר יזרעאל
הזקנים ואלהא מנסא חאב לאמר ואלאחאב
שבעין כנען בשומרון וכתב יהוא אגרי
ושדר לשומרון לות רבע יזרעאל סביא
ולות תרביצא דאחאב למימר ועתה כבא
הספר הזה אליכם ואתכם בעיניכם ואתכם
הרבה והסוסים ועיר מבצר ותנשק ובען
כמיתאגרתא דא לות כון ועמכו בבי
רבונו וועמכו דתכין וסוסו וקרין

10

כדיכין וזמני זינא וראיתם הטוב והישר
מבעי אדניכם ושמעתם על כסא אציו והלחמו
על בית אדניכם ותחזון דתקיין ודכשר מנע
רבונו וותשוין על כרסי מלכותא דאזוהי
ותגיהון קרבא על בית רבונו ויידאו מאד
מאד ויאמרו הנה שני המלכים לא עמדו
לפנינו ואיך נעמד אנחנו ודחילו דחא לאחא
ואמרו האתריז מלכא לא יכילו למקם
קדמוהי ואיכדי נקום אנחא וישלח אשר
עלה בית ואשר עלה עיר והאקנוס והאמנוס
אליהווא לאמר עבדיך אנחנו וכל אשר
תאמר אלינו נעשה לאנמלך איש הטוב
בעיניך עשה ושלח דממנא על ביתא
ודממנא על קרתא וסביא ותרכינא רות
יהוא למימר עבדך אנחא וכל דתימר לנו
נעבד לא נמליך גבר דתקיין בעיניך עבדי
ויכתב אליהם ספר שנית לאמר אסדלי אתם
ולקלי אתם שמעו קחוא את ראשי אנשינו
אדניכם ובאו אלי בעת מחר יזרעאלה גבע
המלך שבעים איש את גדלי העיר מגדלים
אותם וכתב להון אגרתא תננות למימר
אסדילי אתון ומנא אתון מקבלין סבו ית
רישי גברי בע רבונו ואתו רותי בעלמא
הדין מחר ליזרעאל ובעי מלכא שבעין
גברא ית רבבי קרתא מרבי יתהון ויהי
כבא הספר אליהם ויקחו את בע המלך

וישחטו שבעים איש וישמו את ראשיהם
בדורים וישלחו אליו יזרעאלה ויהוה נמיתי
אגרת אל זיתון ודברו יתבני מלכא ונכסו
שבעין גברא ושויאו ית רישיהון בסלוא
ושדרו לזניה לזרעאל ויבא המלך ויגד
לו לאמר הכי אוראשי בניה מלך ויאמר
שימו אתם שני צברים פתח השער עד
הבקר ואתם אגדא ויהי להם ימרא איתו
רישי בני מלכא ואמר שווי יתהון תריץ
דגורין במערבא דתרעא עד צפרא ויהי
בבקר ויצא ויעמד ויאמר אל כל העם
צדקים אתם הנה אני קשרתי על ארבי
ואחר גהו ומי הבה את כל אלה ויהוה צפרא
ונפק וקס ואמר לכל עמא זכאי אתון הא
אנא מרדיית על רבונ וקטלתיה ומז קטל
ית כל אליך דעו אפוא כילא יפל מדבר
יהוה ארצה אשר דבר יהוה על בית אחאב
ויהוה עשה את אשר דבר בך עבדו אליהו
דעו כעז ארי לא בטיל מפתגמא דני חר
דמלילי על בית אחאב וני קיים יתדמליל
כיד עבדיה אליה ויך יהוה את כל הנשאים
לכית אחאב ביזרעאל וכל גדליו ומידעיו
וכהניו עד בלתי השאירו שריד ומחא
יהוה ית כל אשתארו לבית אחאב ביזרעאל
וכל רבבוה וקרביה וחרבוה עד דלא
אשאר ליה משיזיב ויקסו ויבאו ילך שמרון

172
הוא בית עקר הרעים בדרך וקס ואתא ואל
לשומרון הוא בית כנישת רעא באורחא
ויהוה מצא את אחיזה מלך יהודה
ויאמר מי אתם ויאמרו אחי אחיזה ואנחנו
ועד לשלום בניה מלך ובני הגבירה יהוה
אשכח ית אחי אחיזה מלך שבטא דבית
יהודה ואמר מן אתון ואמרו אחי אחיזה
אנחנו ונחתנא למסער שלם בני מלכא
ובני מלכתא ויאמר לתפשו חייס ותפשו
חייס וישחטו את כל בור בית עקר ארבעים
ושנים איש ולא השאיר איש מהם ואמר
אחוד ונון כד חייך ואחוד ונון כד חייך ונכסונו
לגוב בית כנישת ארבעין ותריץ גברא וכל
אשתאור אנשי מנהון וילך משם וימצא
את יהונדב בן רבב לקראתו ויברכהו ויאמר
אליו היש את לבבך ישר כאשר רבבי עם
לכך ויאמר יהונדב יש וישתנה את ידך
ויתקידו ויעלהו אליו אלה מרכבה ואמר
מתמך ואשכח ית יהונדב כד רבב לקדמותו
ושאיל בשלמיה ואמר ליה האית לבך כשר
כמא דלבי עם לבך ואמר יהונדב אית ואית
הבית ירך ויהב ידו ואפקיה לזניה לרתנא
ויאמר לכה אתי וראה בקנאתי ליהוה וירבבו
אתו ברבבו ואמר איתא עמי וחי בקנאתי
ואנא מקני קדם יי ואחיתו יתיה ברתכיה
ויבא שמרון ויך את כל הנשאים לאחאב

בשמואל עשה שמדו בדבר יחזה אשר דבר
אלהיו ואתא לשומרון ומתא ית כל
דא שתארו לאחא בשומרון עד דשיעיה
כפתגמא דע' דמ' ליל עם אלהי
ויקבץ יהוא את כל העם
ויאמר אלהם אחא בעד אתה בעל מעט
יהוא יעבדנו הרבה וכנש יהוא ית כל עמא
ואמר להון אחא בלחית בעל זעיר
יהוא יפלחנה סג' ועתה כל נביאי הבעל
כל עבדי וכל כהני קראו אלי איש אל פקד
כל זבח גדול לוי ובעל בלא אשר יפקד לא
יחיה ויהוא עשה בעקבה למען האביר את
עבדי הבעל ובען כל נביי בעל כל פלחיה
וכל כמרוהי זמינו לי אנש לא ישגי ארי שיו
רב לי לבעל כל דישגי לא יתקיים דיהוא
עבד בחכמה בדיל לאובדא ית פלח בבעל
ויאמר יהוא קדשו עצה לבעל ויקראו
ואמר יהוא זמינו כנש לא וזמינו
וישלח יהוא בכל ישראל ויבאו כל עבדי
הבעל ולאנשי אר איש אשר לאבא ויבאו
בית הבעל וימלא בית הבעל לפה ושלח
יהוא בכל ישראל ואת כל פלח בבעל ולא
אשת אר אנש לא אתא ועלו לבית בעל
ואת מלי בית בעל ספא בספא ויאמר
לאשר על המלתח הזה צא לבוש ולבעל
הבעל ויצא להם המ לבוש ואמר לדממ

למוצאות

על קמטריא אפיק לבוש יא לכל פלח בבעל
ואפיק להון לבוש יא ויבוא יהוא ויהונדב
בן רכב בית הבעל ויאמר לעבדי הבעל
חפשו ויראו פני ישיפה עם כס מעבדי יהוא
כיאס עבדי הבעל לבדס ואתא יהוא
ויהונדב בן רכב לבית בעל ואמר לפלח
בעל בלשו וחוור למא איתכא עם כון
מעבדי יא דעי אלהי פלח בבעל בלחוד ויוון
ויבאו לעשות זבחיס ועלות ויהוא שסלו
בחוק שומעם איש ויאמר האיש אשר
ימלט מזה אנשים אשר אנכי מצא על
ידיכם נפש וחת נפשו ועלו למעבד
נכסת קד שיז ועליו ויהוא מני ליה בברא
תמנן גברא ואמר גברא דישת יצב מן גברא
דאנא מעיל על ידי כון נפש יהיה נפשיה
ויהי בבלתו לעשותה עלה ויאמר יהוא
לרצים ולשלישם באו הכוס איש אל יצא
ויכוס לפי חרבו וישלכו הרצים והשליש
ויילכו ער עיר בית הבעל ויהיה כד שיעי
למעבד עלתא ואמר יהוא לר' הטיא
ולגבריא עולו ומחונן אנש לא יפוק ומחונן
לפתגס דר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר'
ואזלו עד קרית בית בעל ויצאו את מצבות
בית הבעל וישרפוה ואפיקו ית קמת בית
בעל ואוקדוהא ויתצו את מצבת הבעל
ויתצו את בית הבעל וישמחו למחרת את

עֲדָהִים וְתָרְעוּ יִתְקַמַּת בְּעֵלְאֹתָרְעוּ יִתְ
 בֵּית בְּעֵלְאֹשׁוֹיָהּ אֲלֵהֶם מִפֶּקֶת אֲנִשׁ
 עַד יוֹמָא הַדִּין וַיִּשְׁמַד יְהוָה אֶת הַבְּעַל
 מִיִּשְׂרָאֵל וַיִּשְׁעִי יְהוָה יִתְבַּעֲלָא מִיִּשְׂרָאֵל
 וַיִּקְחֻטָּאֵי יִרְבְּעָם בְּנִבְטָא שֶׁרֶחֱטִיָּא אֶת
 יִשְׂרָאֵל לֹאסֵר יְהוָה מֵאַחֲרֵיהֶם עַל־הַזֶּה
 אֲשֶׁר בֵּית אֱלֹהֵי אֲשֶׁר בְּדִין לְחֹד חֹזֵי יִרְבְּעָם
 בְּנִבְטָא חֵיב יִתְיִשְׂרָאֵל לֹאסֵטָא יְהוָה
 מִבְּתֵרֵיהֶן אֲשֶׁת עֶבֶד לְעַגְלֵי דְהַבְּאֻדָּתִית
 אֶל־דְּבִין וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלֵיהֶם
 יֵעָן אֲשֶׁר חֲטִיבִית לַעֲשׂוֹת הִישָׁר בְּעֵינֵי כָל
 אֲשֶׁר בְּלִבִּי עָשִׂיתִי לְבֵית אַחָא בְּנֵי יִרְבְּעָם
 יִשְׁכּוּ לָךְ עַל־כֶּסֶּא יִשְׂרָאֵל וְאָמַר עַל־יְהוָה
 חֲלָף דֹּאֲתָקִינְתָּא דְמַעֲבָד דְּכֶשֶׁר קָדְמִי כָל
 דְּכֶרֶסוֹתֵי עֶבֶד תֵּאֲרִיבִית אַחָא בְּנֵי יִרְבְּעָא
 וְתִכּוּץ לָךְ עַל־כּוֹרְסֵי מַלְכוּתָא דִּישְׂרָאֵל
 וַיְהִי וְלֹא שָׁמַר לְלֶכֶת בְּתוֹרַת־יְהוָה אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל בְּכָל־לְבָבוֹ לֹאסֵר מֵעַל־חֲטָאוֹת
 יִרְבְּעָם אֲשֶׁר חֲטִיָּא אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיְהִי וְלֹא
 נָטַר לְמַחֵךְ בְּאוֹרֵיתָא דִּי־אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 בְּכָל־לְבָבוֹ לֹאסֵטָא מִכָּל־חֹזֵי יִרְבְּעָם דָּחַ
 דְּחֵיב יִתְיִשְׂרָאֵל בִּימֵי סָהֳמָא חֲחַל־יְהוָה
 לְקַצּוֹת בִּישְׂרָאֵל וַיָּבֶקֶם חֲזָאֵל בְּכָל־בֹּרֶךְ
 יִשְׂרָאֵל בִּיּוֹמָא הַנּוֹץ שׁוֹרֵי רִגְזָא דְשִׁלְמִתְקָא
 בִּישְׂרָאֵל וּמִהֲנוֹץ חֲזָאֵל בְּכָל־תְּחוֹם אֶרֶץ
 דִּישְׂרָאֵל מִזְחֵירֶדֶךְ מִזְחֵה שְׁמִשׁ אֶתְכַּל

אֶרֶץ־הַגִּלְעָד חֲגִרֵּי וְהָרָאֲבָנִי וְהַמְנַשִּׁי מֵעַד
 אֲשֶׁר עַל־נַחֲלֵי אֲרִנוֹן וְהַגִּלְעָד וְהַבְּשָׁן מִן־יַד־נָחַר
 מִדְּנַח שְׁמֵשׁ אֶת־כָּל־אֶרֶץ גִּלְעָד שִׁבְט־גָּד
 וְשִׁבְט־רָאוּכָן וְשִׁבְט־אֲדָמָנָשָׁה מֵעַרְוֵעַר
 דְּעַל־נַחֲלֵי אֲרִנוֹן וְאֶרֶץ גִּלְעָד וּמִתְּנִי וַיִּתֵּן
 דְּבָרֵי יְהוָה וּכְלָאֲשֶׁר עָשָׂה וְכָל־בִּרְתּוֹ
 הָלֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים
 לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וְשָׂאֵר פִּתְגָמֵי יְהוָה וְכָל־
 דְּעֶבֶד וְכָל־גִּבּוֹרֵי תִּיהֵלֹא אֲנוֹן כְּתִיבִין עַל־
 סֵפֶר פִּתְגָמֵי יוֹמָא לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁכֵּב יְהוָה
 עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְּשֹׁמְרוֹן וַיָּמָלֵךְ
 יְהוָה חֲזָבָנִי תַחְתָּיו וַיִּשְׁכֵּב יְהוָה עִם־אֲבֹתָיו
 וַיָּקְבְּרוּ יִתְיִשְׁכּוּ מִרוֹן וּמִלֶּךְ יְהוָה חֲזָבָנִי
 תַחְתָּיו וַיְהִי מִיָּסֵאֲשֶׁר מֶלֶךְ יְהוָה עַל־יִשְׂרָאֵל
 עֲשָׂרִים וְשִׁמְנֵה שָׁנָה בְּשֹׁמְרוֹן וַיּוֹמַר אֲדָמָן
 יְהוָה עַל־יִשְׂרָאֵל עֲסָרִין וְתַמְעֵ שְׁנֵין בְּשֹׁמְרוֹן
 וַעֲתִלִּיהֶם אֲסַחֲזִיהוּ וְרִאֲתָה
 כִּי־מִתְבַּעֲרִיתְקִס וְתֵאֲכֹד אֶת־כָּל־זֶרַע הַמִּלְכָּה
 וַעֲתִלִּיהֶם אֲמִיהֶם דֹּאֲחֲזִיהֶם חֲזָבָנִי מִיָּת בְּרָחָה
 וְקָמַת וְאֲבִידַת יִתְכָּל־זֶרַע דְּמַלְכוּתָא וְתִקְחָה
 יְהוָה שְׁבַע בְּתֵלֶם מֶלֶךְ יוֹרָם אֲחוֹת־אֲחִיָּה וְאֶת־
 יוֹאֲשָׁפָא אֲחִיָּה וְתִגְנֹב אֹתוֹ מִתּוֹךְ בְּנֵי־מֶלֶךְ
 הַמִּמּוֹתִים אֹתוֹ וְאֶת־מִנְקַתוֹ בְּחֶרֶד הַמִּטּוֹת
 וַיִּסְתְּרוּ אֹתוֹ מִפְּנֵי עַתְלִיָּהוּ וְלֹא־הוּמָתוּ וְנִמְצְתָה
 יְהוָה שְׁבַע בְּתֵלֶם מֶלֶךְ יוֹרָם אֲחִיָּה דֹּאֲחִיָּה
 יִתְיֹאשֶׁבֶד אֲחִיָּה וְגִבְרִית יִתְיִה מִגִּבְרֵי מֶלֶךְ

ייתר

המזמרים

דמתקטילין ואטמרת יתיה דית מינקתיה
באדרין בית ערסתא ואטמרו יתיה מן קדם
עתליה ולא אתקטילין יתיה בית יהודה
מתחבא שש שנים ועתליה מלכת על
הארץ והזה עמה בבית מקדשא ושי מטמר
שית שנים ועתליה מלכת על אדעא

המאות
ק

ובשנה דשביעית שלח יהוה ידע
ויקח את שרי המאיות לכריו ולרציו ויבא
אתם אליו בית יהודה ויכרת להם ברית
וישבע אתם בבית יהודה וירא אתם את בן
המלך ובשתא שביעיתא שלח יהוה ידע
ודבר יתרבע מאותא לגבריא ולרעהטא
ואעיל יתהון לזתיה לבית מקדשא דגב
וגזר להון קייס ואומי יתהון בבית מקדשא
דגב ואחזי יתהון יתר מלכא ויציגם לאמר
זה חדבר אשר תעשון השלישית מכס
באי השפית ושמרי משמרת בית המלך
ופקידון למימר דין מתגמא דתעבדון תלתא
מנכין עלי שבתא ונטרי מטרת בית מלכא
והשלישית בשער סוד והשלישית בשער
אחר תרציו ושמרתם את משמרת הבית
מסחית לתא בתרע גינא ותלתא בתרעא
בבתרודה יתרע רעהטא ותטרוץ ית מטרת
ביתא מדישתלי וישתי הירות בכם כל יציא
השפית ושמרו את משמרת בית יהודה אל
המלך ותרין חולקין בכין כל נפקי שבתא

המאות
ק

ותטרוץ ית מטרת בית מקדשא דגב על
מלכא והקפתם על המלך סביבא וישו כליו
בדיו וחבא אלה שדרות ימת ודיו את המלך
בצאתו ובבאו ותקפון על מלכא סחור סחור
גבר ומע זינה בידיה ודיי עול לגיומן סדרא
יתקטיל וזהו עס מלכא במפקיה ובמיעליה
ויעשו שרי המאיות ככל אשר צוה יהוה ידע
הכהן ויקחו איש את אנשיו ובאי השפית עס
יצאי השפית ויבאו אליהו ידע הכהן ועבדו
רצני מאותא ככל דפקיד יהוה ידע כהנא וזהו
גבר ית גברוהי עלי שבתא עס נפקי שבתא
ואתו לזת יהוה ידע כהנא ויתן הכהן לשרי
המאיות את החנית ואתה שלטים אשר
למלך דורא אשר בבית יהודה ויהב יהוה ידע
כהנא רצני מאותא ית מוריתא וית שולטא
דלמלכא דויד בבית מקדשא דגב ויעמדו
הרצים איש וכליו בדיו מכתף הבית הימנית
עד בכתף הבית השמאלית למאבק ולבית
על המלך סביב וקמו רעהטא גבר ומע זינה
בידיה מעיכר ביתא מינא עד עיכר ביתא
מסמלא למדבא ולבית כפורי על מלכא
סחור סחור ויצא את בן המלך ויתן עליו
את הנזר ואת העדות וימלכו אתו וימשחו
ויבדקו ואמרו יחיה המלך ואפיק ית בר
מלכא ויהב עלוהיית כלילא וית סהדו תא
ואמליכו יתיה ומשחוה יוטפחו יד ואמרו יצאו

המאות
ק

מלכא ותשמע עתליה את
 קול חרצין העם ותבא אלה עם בית יהודה
 ושמעת עתליה ית קל ודנין עמא ועלת
 לזת עמא לבית מקד שאר יי ויתרא והגד
 המלך עמר עלה עמור כמ שפט וז שרים
 וחח צצרת אלה מלך וכל עם הארץ שומח
 ותקע בחצרות ותקרב עתליה את בנייה
 ותקרא קשר קשר וזת זהא מלכא קאים
 על אסטאנא כהלכתא ורברכא עמיה
 וחצוצרתא קדם מלכא וכל עמא וארעא
 חרץ ותקעין בחצוצרתא ובזעת עתליה
 ית לבושה אוקרת מרדא מרדא ויצר
 יהודה הכהן את שרי המאיות פקדי החיל
 ויאמר אליהם הוציאו אתה אל מבית לשונות
 והבא אחריה המת בחרב פיאמר הכהן
 אלתומת בית יהודה ופקיד יהודה כהנא ית
 רבנא מאותא דממנע על חילא אמר להוץ
 אפיקו יתה לגיו מז סודיא ודי עול לבתרהא
 יתקטיל בחרבא ארי אמר כהנא לאתתקטיל
 בבית מקד שאר עי וישמו לה ידים ותבוא
 דרך מבוא הסוסים בית המלך ותומת שם
 ואתקינו לה אתר ועלת באורח מעלנא וסוסותא
 לבית מלכא ואתקטילת תמץ ויכרת יהודה
 אתהבד יתביץ יהודה וביץ המלך וביץ העם
 להיות לעם ליהודה וביץ המלך וביץ העם
 וגזר יהודה ית קמא בן מימרא דני וביץ

אמר
 ק

מלכא וביץ עמא למהווי לעם משמי שקדם
 ית וביץ מלכא וביץ עמא ויבאו כל עם הארץ
 ביתה בעל ית צהו אתה מבחתי ואת צלמיו
 שברו והיטבו ואת מתן כהן הפעל הרגו לפני
 המזבח וישם הכהן פקדת על בית יהודה
 ועלו כל עמא דארעא לבית בעל אסתרוהי
 ית אגוריה וית צלמוהי תברו אותות מתן
 כומרא דבעל קטלו קדם אגוריא ומנ כהנא
 מברא על בית מקד שאר עי ויקח את שרי
 המאיות ואת הכהן ואת החרצים ואת כל עם
 הארץ ויגרדו את המלך מבית יהודה ויבאו
 דרך שער חרצים בית המלך וישבע לבסא
 המלכים יודבר ית רבנא מאותא יתגבריא
 וית רהטא וית כל עמא דארעא ואחיתו ית
 מלכא מבית מקד שאר עי ועלו באורח מע
 רהטא בית מלכא ויתכ על כרסי מלכא
 וישמח כל עם הארץ והעיר שמחה ואת
 עתליה והמית בחרב בית מלך וחדיא
 כל עמא דארעא וקרתא שדיכתי עתליה
 קטלו בחרבא בית מלכא

תיו
 ק

המלך
 ק

לשבת
 שקלים
 12

בן שבע שנים יהא שבמלכו
 בר שבע שנים יהא שכר מלך בשנת שבע
 ליהוא מלך יהא שוארבעים שנה מלך
 בירושלם וישם אמו צביה מבאר שבע
 בשנת שבע ליהוא מלך יהאש וארבעים
 שנים מלך בירושלם ושוםא מיה צביה

מבאר שבע יעשי יהואש הישר בעני יהוה
כל מי אשר הורחז יהוה הכהן ועבד
יהואש דבש קדם יעלי כל ימיו יהיה
יהוה עבדו כהן חבמות לאסרו עור העם
מזבח יסו ומקטרים בבמות להורד במתא
לא עטרא עד כעז עמא מבחין ומסקין
בסמין על במתא ויאמר יהואש
אלה הכהנים כל כסף הקדשים אשר יבא
בית יהוה כסף עבד איש כסף נפשות ערכו
כל כסף אשר יעלה על לב איש להבא בית
יהוה ויאמר יהואש לכהנא כל כסף קדש
דמת על לבית מקדש איש כסף דתקרא
דעבר על מען גברא כסף פרסן נפשות
דמתן גבר פרסן נפשותיה אף כל כסף דמתנע
גבר בלביח לאיתא לבית מקדש איש יקחו
להם הכהנים איש מאת מברו והם יחזקו את
בדק הבית לכל אשר ימצא שם בדק יסבון
להן כהנא גבר מן מבריה ואנו יתקפון ית
בדקא דביתא לכל אתר דישתכח תמן בדקא
ויהי בשנת עשרים ושלש
שנה למלך יהואש לאחזקו הכהנים את בדק
הבית והוה בשנת עשרים ותלת שנים למלכא
יהואש לא תקיפו כהנא ית בדקא דביתא
ויקרא המלך יהואש ליהודע הכהן
ורכהנים ויאמר להם מדוע אינכם מחזקים
את בדק הבית ועתה אל תקחו כסף מאת

מימיז
ק

המפקדים
ק

מכריכם כל בדק הבית תתנהו וקרא מלכא
יהואש ליהודע כהנא ולכהנא ואמר להן
מדוע לית יכון מתקפין ית בדקא דביתא
וכעז לא תסבון כספא מן מכריכין אלהין
לבדקא דביתא תתנונה ויאתו הכהנים לבלתי
קחת כסף מאת העם ולבלתי חזק את בדק
הבית ואפסו כהנא בדיל לא למסנכמא
מן עמא וכדיל לא לתקפא ית בדקא דביתא
ויקח יהודע הכהן ארון אחד ויקב חר
בדלתו ויתן את האצל המזבח כימיז בבוא
איש לבית יהוה ונתנו שמה הכהנים שמרי
תסף את כל כסף המוכא בבית יהוה ונסכי
יהודע כהנא ארונא חד ונקב חורא בדשיח
ויהי יתיה כסטר מדבחא מימינא במיעל
גברא לבית מקדש איש יתיה כהנא
אמר כל יא ית כל כסף דמת על לבית מקדש
דעבר על מען גברא כסף פרסן נפשות
דמתן גבר פרסן נפשותיה אף כל כסף דמתנע
גבר בלביח לאיתא לבית מקדש איש יקחו
להם הכהנים איש מאת מברו והם יחזקו את
בדק הבית לכל אשר ימצא שם בדק יסבון
להן כהנא גבר מן מבריה ואנו יתקפון ית
בדקא דביתא לכל אתר דישתכח תמן בדקא
ויהי בשנת עשרים ושלש
שנה למלך יהואש לאחזקו הכהנים את בדק
הבית והוה בשנת עשרים ותלת שנים למלכא
יהואש לא תקיפו כהנא ית בדקא דביתא
ויקרא המלך יהואש ליהודע הכהן
ורכהנים ויאמר להם מדוע אינכם מחזקים
את בדק הבית ועתה אל תקחו כסף מאת

מכריכם כל בדק הבית תתנהו וקרא מלכא
יהואש ליהודע כהנא ולכהנא ואמר להן
מדוע לית יכון מתקפין ית בדקא דביתא
וכעז לא תסבון כספא מן מכריכין אלהין
לבדקא דביתא תתנונה ויאתו הכהנים לבלתי
קחת כסף מאת העם ולבלתי חזק את בדק
הבית ואפסו כהנא בדיל לא למסנכמא
מן עמא וכדיל לא לתקפא ית בדקא דביתא
ויקח יהודע הכהן ארון אחד ויקב חר
בדלתו ויתן את האצל המזבח כימיז בבוא
איש לבית יהוה ונתנו שמה הכהנים שמרי
תסף את כל כסף המוכא בבית יהוה ונסכי
יהודע כהנא ארונא חד ונקב חורא בדשיח
ויהי יתיה כסטר מדבחא מימינא במיעל
גברא לבית מקדש איש יתיה כהנא
אמר כל יא ית כל כסף דמת על לבית מקדש
דעבר על מען גברא כסף פרסן נפשות
דמתן גבר פרסן נפשותיה אף כל כסף דמתנע
גבר בלביח לאיתא לבית מקדש איש יקחו
להם הכהנים איש מאת מברו והם יחזקו את
בדק הבית לכל אשר ימצא שם בדק יסבון
להן כהנא גבר מן מבריה ואנו יתקפון ית
בדקא דביתא לכל אתר דישתכח תמן בדקא
ויהי בשנת עשרים ושלש
שנה למלך יהואש לאחזקו הכהנים את בדק
הבית והוה בשנת עשרים ותלת שנים למלכא
יהואש לא תקיפו כהנא ית בדקא דביתא
ויקרא המלך יהואש ליהודע הכהן
ורכהנים ויאמר להם מדוע אינכם מחזקים
את בדק הבית ועתה אל תקחו כסף מאת

ומפקיז ליה רגרי אע"א ולא רדו כלא דענדין
בית מקדשא דיי ורגריס ולחצבי האבן
ולקנות עיסו אכע מחצב לחזק את צדק
בית יהוה ולכל אשר יצא על הבית לחזקה
ולא רגוב לא ולפסלי אבנא ולמצבן אע"י
ואכעץ פסילן לתקפא ית צידק בית מקדשא
די וכל דיופוק על ביתא לתקפותה צדק לא
יעשה בית יהוה ספות כסף מצמרות מזרקות
חצצרות כלכלי זהב וכל כסף מזרקות
המובא בית יהוה צדק לא מתעבד בית
מקדשא דיי קולין וכסף מצמרות מזרקות
חצצרות כלכלי דהבא מצד כסף מצד כסף
דמת על לבית מקדשא דיי כילעשי המלאכה
יתנהו וחקורו את בית יהוה ארי לעבדי
עבדתי יהבין ליה ומתקפין ביה ית צדק
מקדשא דיי ולא יחשב את האנשים אשר
יתנו את הכסף עליהם לתת לעשי המלאכה
כי באמונה הם עשים ולא מחשבין עם
גברי דיהבין ית כסף על ידהוץ למתן
לעבדי עבדתי ארי בהימנותא אנון עבדין
כסף אשם וכסף חטאת לא יבא בית יהוה
לכחנם יהיו כסף אשם וכסף חטאת
לא מת על לבית מקדשא דיי לכהנא יהבין
ליה
אז יעלה חזאל מלך
ארם וילחם על גתו וילכדה וישם חזאל פניו
לעלות על ירושלים בכיז סליק חזאל מלכא

דארם ואגח קרבא על גת וכבשה דשני
חזאל אפיה למסק על ירושלים ויקח יהואש
מלך יהודה את כל הקרשים אשר קדשו
יהושפט ויהורם ואחזיהו אבותיו מלכי יהודה
ואת מקדשו ואת כל הזהב הנמצא באזקות
בית יהוה ובית המלך וישלח לחזאל מלך
ארם ויעל מעל ירושלים ונסיב יהואש
מלך שבטא בית יהודה ית כל קדשי א
דמקדשו יהושפט ויהורם ואחזיהו אבותיו
מלכא דבית יהודה ויתקדשוהו וית כל
דהבא דאשתכח באוצרי בית מקדשא דיי
ובגמלי בית מלכא ושרד לחזאל מלכא ארם
ואסתלק מעל ירושלים ויתר דברי יואש
וכל אשר עשה הלאהם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי יהודה וישאר פתגמי
יואש כל דעבד הלא אנון כתיבין על ספר
פתגמי יומא למלכא בית יהודה ויקמו
עבדי ויקשרו וקשרו ויבאו את יואש בית מלא
היך סלא וקמו עבדוהו ומרדו מרדא
ומחו ית יואש בית מלא דנחית לסלא ויוצו
בן שבעת ויהו צדבן שימר עבד יוהכנו
וימת ויקברו אתו עם אבותיו בעיר דוד
וימלך אמציה בנו פתחיו ויוצב כן שבעת
ויהו צדבן שימר עבדוהו ימחוהו וקטלוהו
וקברו יתיה עם אבותיהו בקרתא דוד
ומלך אמציה בריה תחותיה בשנת

עשרים ושלש שנה ליואש בן אחזיהו מלך
יהודה מלך יהואחז בן יהוא עלישראל
בשומרון שבע עשרה שנה בשנת עשרין
ותלת שנים ליואש בן אחזיה מלך שבטא
דבית יהודה מלך יהואחז בן יהוא עלישראל
בשומרון שבע עשרי שנים ויעשה הרע
בעיני יהוה וילך אחר חטאת ירבעם בן נבט
אשר החטיא את ישראל לאסר ממנו ועד
דביש קדם עזאזל בן חושי ירבעם בן
נבט דחייב ית ישראל לא סטא מנהון ויחר
אף יהוה בישראל ויתגם ביהחזאל מלך
ארם ובין בן חדד בן חזאל בן תימם ותקוף
רגזא דעני בישראל ומסרנון ביד חזאל
מלכא דארם ובדד בן חדד בן חזאל כל יומא
ויחל יהואחז את פני יהוה וישמע אליו יהוה
כי ראה את לחן ישראל כילחן אתם מלך
ארם ויעלי יהואחז קדם עזאזל בן חושי
ועזאזל בן חושי קדם יהואחז ויחל יהואחז
דחל יהואחז מלכא דארם ויתן יהוה לישראל
מושיע ויעצאומתחתי דארם וישבונו שוא
באחליהם כחמול של שום ויהב עי דישאל
פריקונפקון מתחות ידאנש ארם ויתבו בני
ישראל בקרויהון כמאמל וזמקמוהו
אף לאסרו מחטאת בית ירבעם אשר
החטי את ישראל ביהחזאל ובעשרה
עמדה בשומרון ירם לאסטו מחזי בית

החטיא
ק

ירבעם דחייב ית ישראל ביהחזאל וזמק
אשר חטאת קמת בשומרון כי לא חטא
ליהואחז עם כיאסחמשיספר שישועשה
רכב ועשרת אלפים רגלי כיאבדס מלך ארם
וישקם בעפר לרשיארי לאשתאר ליהואחז
עם אלהי חמשיספר שישועשה רת כפי
ועשרה אלפי רגלי אריא בידנון מלכא
דארם ושונון בעפר לארשי ויתר דברי
יהואחז וכל אשר עשה וגבורתו הלאהם
כתובים על ספר דברי תימם מלך ישראל
ושאר פתגמי יהואחז וכל דעבד וגבורתו
הלאנון כתובין על ספר פתגמי יומא
למלכי ישראל וישב יהואחז עם אבתו
ויקברו בשומרון וימלך יואש בן יחזקיהו
ושכב יהואחז עם אבתו ויקברוהו
בשומרון ומלך יואש בן יהואחז
בשנת שלשים ושב
שנה ליואש מלך יהודה מלך יהואש בן
יהואחז עלישראל בשומרון שש עשרה
שנה בשנת תלתין ושבע שנים ליואש מלך
שבטא דבית יהודה מלך יהואש בן יהואחז
על ישראל בשומרון שית עשרי שנים ויעשה
הרע בעיני יהוה לאסר מכל חטאת ירבעם
בן נבט אשר החטיא את ישראל ביהחזאל
ועבד דביש קדם עזאזל בן חושי
ירבעם בן נבט דחייב ית ישראל ביהחזאל

ויתר דברי יואש וכל אשר עשה וגבירתו
אשר נלחם עם מציה מלך יהודה הלא
הם כתובים על ספר דברי הימים למלכ
ישראל וישאר פתגמי יואש וכל דעבד
וגבירותיה דאגיה עם מציה הלא אנון
בתיבין על ספר פתגמי יואש למלכי ישראל
וישכב יואש עם אבתיו וירבעם ישב על
בסאן ויקבר יואש שבמרון עם מלכי
ישראל וישיב יואש עם אבתיו וירבעם
יתב על כרסוהי ואתקבר יואש בשומרון
עם מלכי ישראל ואלו שיע
חלה את חליו אשר ימות בו וירד אליו יואש
מלך ישראל ויבך על פניו ויאמר אביאני
רוב ישראל ופרשיו ואלו שיע מרע ית
מרעה דימות ביה ונחת לו תיה יואש מלכ
דישראל ובכא על אפיה ויאמר רבי רבי דטב
ליה לישאל בצלותיה מרתכין ומפרשין
ויאמר לו אליו שיע קח קשת וחצים ויקח אליו
קשת וחצים ויאמר ליה אליו שיע סב קשתא
וגרד יא ונס יב ליה קשתא וגרד יא ויאמר
למלך ישראל הרב בידך על הקשת וירכב
ידו וישם אליו שיע ידיו על ידי המלך ויאמר
למלכא דישראל אחית סדך על קשתא
ואחית ידו וישם אליו שיע ידוהי על ידו
מלכא ויאמר פתח החלון קדמה ויפתח
ויאמר אליו שיע ירה ויור ויאמר חת שועה

ליה ויחזק תשועה בארסוה בית את ארס
באפק עד בלה ויאמר פתח כוין למד נחא
ופתח ויאמר אליו שיע שדי וישאר ויאמר חזין
גירא ית עבד לנא פרקנא מן קדם ית ויהדין
גרא ית עבד לנא נחא נחא בארסוה תמחי
ית אנש ארס באפק עד דתשי צינון ויאמר
קח חצים ויקח ויאמר למלך ישראל חז
ארצה ויך שלש פעמים ויעמד ויאמר סב
גרד יא ונס יב ויאמר למלכא דישראל מר
לארעא ומחא תלת זמנין ופסק ויקצץ עליו
איש האלהים ויאמר להכות חמש או שש
פעמים אזהבית את ארס עד בלה ועתה
שלש פעמים תבך את ארס ורגיז על לוח
גב יא רע ויאמר הוה חזי רך לממחי חמיש
או שית זמנין בכין פון מחיתא ית אנש ארס
עד שיע צותא וכען תלת זמנין תמחי ית אנש
ארס וימת אליו שיע ויקברהו
וגדודי מאבב בארץ בא שנה וזמתי שיע
וקברהו וימשיך מואב על ארעא צמיע
שתא ויהי תם קברים אש ויהי פה ראואת
הגדוד וישלכו את האיש בקבר אליו שיע
וילך ויגע האיש בעצמות אליו שיע ויחי
ויקם על רגליו ויהוה עד דאנון קברין גברא
והא חזו ית משיך יתא ודמו ית גברא בקברא
דאליו שיע ואלו קריב גברא בגרמי אליו שיע
והיא זקם על רגליו ויחזא למלך

אדם לחק את ישראל כל ימי הוא חזן וחסד אל
מלכא דארם דחק ית ישראל כל יומי הוא חזן
ויחזן יהוה אתם וירחמם ויפא אליהם למען
בריתו את אברהם יצחק ויעקב ולא אבד
השחייתם ולא השליכם מעל פניו עד עתה
ואם עני עליהן ורחמים עליהן ואתפני בממרו
לא יטבא להן בדיל קימיה דעס אברהם יצחק
ויעקב ולא אבא להם ליתחזן ולא אגליזן
מארע בית שכינתיה עד כעין וימתחזאר
מלך ארם וימלך בקהוד בנטחתי וימתחזאר
מלכא דארם ומלך בדד בריה תחותיה
וישב יהואש בן יהואחז ויקח את הערס מיד
בקהוד בקחזאל אשר לקח מנך יהואחז אביו
במלחמה שלש פעמים והכהו יואש וישב
את ערי ישראל ויתב יהואש בר יהואחז ונסע
ית קרדיא מיד בדד בריה דחזאל נסיב מיד
יהואחז אביו בקרבא תלת זמנך מחה יואש
ואת בית קרוי ישראל בשנת
שנים ליואש בן יהואחז מלך ישראל מלך
אמציהו בן יואש מלך יהודה בשנת תרתין
ליואש בר יהואחז מלכא דארם ישראל מלך
אמציה בר יואש מלך עבטא דבית יהודה
בן עשרים וחמש שנה היה במלכו ועשרים
ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמו יהועדן
מזרע שלם בר עסרין חמשים שנין הוה
בר מלך ועסרין ותשע שנין מלך בירושלם

2

14

יהועדן

פ

ושום אמה יהועדן מזרע שלם ויעני
הישר בעיני יהוה לקלא כדוד אביו ככל
אשר עשה יואש אביו עשה ויעבד דבש
קדם עי לחוד לא כדוד אביו ככל דעבד
יואש אביו עבד ירקח במוות לאסרו עוד
העם מזבחים ומקטרים בבמות לחוד
במתא לא עטרא עד כעין עמא מדבחינ
ומסקין בסמין על במתא ויהי כבא שר
חזקה המלכה בירון וידאת עבדיו המכס
את המלך אביו ויהוה כד תקיפת מלכותא
בידיה וקטלית עבדוהי וקטלו ית מלכא
אביו ואת בני המכים לאהמית בביתו ובמקד
תורתם שהאשר צוה יהוה לאמר לא ימותו
אבות על בנים ובנים לא ימותו על אבות כן
אם איש בבחטאן ימות וית בני קטולא לא
קטול כמאד כתב בספר אוריתא דמשה
דפקיד עי למימר לא ימותון אבהן על פוס
בנין ובנין לא ימותון על פוס אבהן אבש
אנש בחוביה ימות הוא הנה את ארם בגי
המלח עשרת אלפים ותפס את הסרע
במלחמה ויקרא את שמה יקתאל עד היום
הזה הוא מחא ית אנש אדום בגי מלח עשו
אלפיין וכבש ית כרבא בקרבא וקרא ית שמה
יקתאל עד יומא הדין אז שרל
אמציה מלכא כים אליהואש בן יהואחז
יהוא מלך ישראל לאמר לכה נתראה פנים

בכ

בכ"ז שלח אמציה אגדיץ לזות יהואש בר
יהואחז בר יהוא מלכא דישראל למימר
איתו נקביל אפיך בקרבא וישלח יהואש
מלך ישראל לאמציה מלך יהודה לאמר
החוח אשר בלבנון שלח אלהארי אשר
בלבנון לאמר תנהא בתך לבני ראשה
ותעבר חית השדה אשר בלבנון ותקמס
את החוח ושלח יהואש מלכא דישראל
לאמציה מלך שבטא דבית יהודה למימר
חוחא דבלבנון שלח לארצא דבלבנון למימר
הבית ברתך לברי לאתו ועברת חית ברא
דבלבנון ודשית יתחוחא ויהיה הכיתא אדום
ונשאר לבך הכבד וישב בביתך ולמה תמנוח
ברעה ונפלתה אתה ויהודה עמך ממחא
מחיתא תאנש אדום וראים ערך רבך
אתיקר ותב בביתך ולמא אתמתגד נשעת
ותפול את דבית יהודה עמך וילא שבמ
אמציה ויעל יהואש מלך ישראל ויתראו
פנים הוא ואמציה מלך יהודה בבית שמש
אשר ליהודה וילא קביל אמציה וסליק יהואש
מלכא דישראל ואקביל אפיחוז בקרבא
הוא ואמציה מלך שבטא דבית יהודה
בבית שמש דלשיבט יהודה וינגח יהודה
לפני ישראל וינסוא ישראל ואתברו
אנש יהודה קדם ישראל ואפכו גבר לקרוח
ואתאמציהו מלך יהודה בכיהואש בכ

ליו
ק

אחז יהותפשי יהואש מלך ישראל בבית
שמש ויבאו ירושלם ויפרקו בחומת ירושלם
בשער אפרים עד שער הפנה ארבע מאות
אמה ויתאמציה מלך שבטא דבית יהודה
בר יהואש בר אחז יהואש מלכא
דישראל בבית שמש ואתא לירושלם ופוט
בשורא דירושלם מתדע שיבטא פרוס
עד תדע וזיתא ארבע מאה אמיך וילקח
את כל הזהב והכסף ואת כל הכלים
הנמצאים בבית יהוה ובאוצרות בית המלך
ואתבני התערבות וישב שומר ונסוב
ית כל דהבא וכסףא וית כל מעא דאשתכח
בית מקדשא דעזי ובגני בית מלכא ויתבני
דברביא ואתכל שומרון ויתר דברי יהואש
אשר עשה וגברתו ואשר נלחם עם אמציה
מלך יהודה הלא הם כתבים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל וישאר פתגמי יהואש
דעבד וגברותיה ודאגיה עם אמציה מלך
שבטא דבית יהודה הלא אנן כתיבין על ספר
פתגמי יומיא למלכי ישראל וישב יהואש
עם אצתי וינקב לבש מרוץ עם מלכי ישראל
וימלך ירבעם בגן תחתיו וישכב יהואש
עם אביתו ואתקבר בשומרון עם מלכי
ישראל ומלך ירבעם בליה תחותיה
ויחיא אמציהו בכיהואש מלך
יהודה אחרי מות יהואש בכיהואש מלך

ויבא
ק

ישראל חמש עשרה שנה ויהי אמציה
בד יואש מלך שבטא בית יהודה בדר
דמית יהוא שבד יהואחז מלכא דישראל
חמיש עשרי שני ויתר דברא מציהו הלא
הם כתבים על ספר דברי תימים למלכ
יהודה ושאר פתגמי אמציה הלא אנו
כתבינ על ספר פתגמי יואש למלכא בית
יהודה ויקשרו עליו קשר בירו שלם ויגם
לכשיהו וישלחו אחרי לבישהו ומתחו שם
ומרו עלוהי מרדא בירו שלם ואמר ללכיש
ושלחו בתרוהי ללכיש וקטלוהי תמץ וישאו
אתו על הסוסים ויקבר בירו שלם עם אבותיו
בעיר דוד ונטלו יתיה על סוסותא ואת קבר
בירו שלם עם אבותיהי כקרתא דדוד ויקחו
כל עם יהודה את עזריהו והוא בן שש עשרה
שנה וימלכו אתו תחת אביו אמציה וידברו
כל עמא בית יהודה ית עזריהו והוא בן שית
עשרי שני ואמרו יתיה תחות אבוי
אמציה והוא בנה את אילתן ישבה ליהודה
אחרי שבכה מלך עם אבותיו והוא בנא ית
אילת ואתיבה לדבית יהודה בחר דישיב
מלכא עם אבותיהי בשנת חמש
עשרה שנה לאמציה ובן יואש מלך יהודה
מלך ירבעם בן יואש מלך ישראל בשמו
ארבעים ואחת שנה בשנת חמש עשרי
שני לאמציה בד יואש מלך שבטא בית

יהודה מלך ירבעם בד יואש מלכא דישראל
בשומרון ארבעי וחמא שני ויעשה הרע
בעיני יהודה לאמר מכל חטאות ירבעם בן נבט
אשר החטא את ישראל ועבד דישי קדם
עו לאספא מכל חובי ירבעם בן נבט ויב
ית ישראל והוא השיב אתגבול ישראל
מלכא חממת ערים הערבה בדבר יהודה ואלו
ישראל אשר דבר ביר עבדו ויעבד אמת
הנביא אשר מגת החפר והוא אתיב יתתחום
ישראל ממערב למת עד ימא דמישראל
כפתגמא דערמולי לבי עבדיה יונה בן
אמתי נביא דמגת חפר כידא יהודה את ענ
ישראל מרה מאד ואפס עצור ואפס עלוב
ואין עזר לישראל ארי גלי קדם עשעבא
דישראל חמית לה לאנון מטר ללין שניקין
ולית דסעיד לישראל ואלא ביר יהודה למחות
את שם ישראל מתחת השמים וישיעם
ביר ירבעם בן יואש ואת רעוא מן קדם עו
דלא לממחי ית שמוא דישראל מתחות שמוא
ופרקנון עליד ירבעם בד יואש ויתר דברי
ירבעם וכל אשר עשה וגבורת אשר נלחם
ואשר השיב את דמשק ואת חממת ליהודה
בישראל הלא הם כתבים על ספר דברי
תימים למלכ ישראל ושאר פתגמי ירבעם
וכל דעבד וגבורותיה דאגיה ואתיב ית דמשק
ויתחמת לדבית יהודה בישראל הלא אנו

כתיבין על ספר פתגמי יומא למלכי ישראל
וישכב ירבעם עם אבתיו עם מלכי ישראל
וימלך זכריה בנו תחתיו וישכב ירבעם עם
אבהותו עם מלכי ישראל ומלך זכריה
בזיה תחותו
בשנת עשרים
ושבע שנה לירבעם מלך ישראל מלך
עזריה בן אמציה מלך יהודה בשנת עשרים
ושבע שנים לירבעם מלך ישראל מלך
עזריה בן אמציה מלך שבטא דבית יהודה
בן עשר עשרה שנה היה בן מלכו וחמשים
ושנים שנה מלך בירושלם ושם אמו
יכליהו מירושלם בד שית עסרי שנים
הוה כד מלך וחמשים וזרתין שנים מלך
בירושלם ושם אמה יכליהו מירושלם
וינשה השר בעיני יהוה בכל אשר עשה
אמציה ואביו ועבד דכשר קדם עליו בכל
דעבד אמציה אביו ורק הבמות לאסרו
עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות לחוד
במתא לא עטרא עד כען עמא מדכחין
ומסקין בסמין על במתא וינגע יהוה את
המלך ויהי מצר עד יום מותו וישב בבית
החפשיית ויותם בן המלך עלה בית שופט
את עם הארץ ואיתי נבימרע על מלכא
זהוה סגיר עד יום מותיה ויתבבר מן ירשלם
ויותם בן מלכא ממנא על ביתא דאין ית
עמא דארעא ויתר דברי עזריהו ופלא שר

178
עשה הלאהם כתובים על ספר דברי הימים
למלכי יהודה ושאר פתגמי עזריה וכל
דעבד הלא אנון כתיבין על ספר פתגמי יומא
למלכא דבית יהודה וישכב עזריה עם
אבתיו ויקברו אתו עם אבתיו בעיר דוד
וימלך יותם בנו תחתיו וישכב עזריה עם
אבהותו וקברו יתיה עם אבהותו בקדרתא
דדוד ומלך יותם בזיה תחותו
בשנת שלשים ושמנה
שנה לעזריהו מלך יהודה מלך זכריהו בן
ירבעם על ישראל בשמרון ששה חדשים
בשנת תלתין וזתמני שנים לעזריה מלך שבטא
דבית יהודה מלך זכריה בן ירבעם על ישראל
בשומרון שתא ירחין ויעש הרע בעיני יהוה
באשר עשו אבתיו ואסר מחטאות ירבעם
בן נבט אשר החטיא את ישראל ועבד דכשר
קדם עליו כמא דעבד ואבהותו לא סטא מחנך
ירבעם בן נבט דחייב ית ישראל ויקשר ערין
שילום בדיכשו ויבדקו קבר עם וימתו וימלך
תחתיו ומלך עלוהי שילום בן נבט שומרון
קדם עמא דקטריה ומלך תחותו ויתר דברי
זכריה הנם כתובים על ספר דברי הימים
למלכי ישראל ושאר פתגמי זכריה אנון
כתיבין על ספר פתגמי יומא למלכי ישראל
הוא דברי יהוה אשר דבר אליהו לאמר בני
רביעים ישבין על כסא ישראל ויהי בן

הוא פתגם ארבע מלואים יהוא למימר
בנין רביעאין יתבון לך על כרסי מלכותא
דישראל והיה כן
שלום בן יבש
מלך בשנת שלשים ותשע שנה לעזריה מלך
יהודה ומלך ירמיה בן שמואל בן שמואל בן
מלך בשנת תלתיז ותשע שנים לעזריה מלך
שכנא בבית יהודה ומלך יהוא בן שמואל
ויעל מנחם בן גדליה מתרצה ויבא שמואל בן
את שלום בן יבש בשמואל בן יבש ומלך
תחתיו וסריק מנחם בן גדליה מתרצה ואתא
לשומרון ומחא ית שלום בן יבש בשמואל
וקטליה ומלך תחותיה ויתר דברי שלום
וקשרו אשר קשר הנסכת ובים על ספר
דברי תימים ומלך ישראל וישאר פתגמי
שלום ומרדיה דמרדיה האנוץ כתיבין על ספר
פתגמי יומא למלכי ישראל
אז
יכה מנחם את תפסח ואת כל אשר ביה ואת
גבוריה מתרצה כי לא פתחין את כל
ההרותיה בקע בכיץ מחא מנחם ית תפסח
ויתכל דבה ויתתחומהא מתרצה ארי לא
פתחת תרעה לא שלמא ומחה ית כל מעדיותא
בזע
בשנת שלשים
ותשע שנה לעזריה מלך יהודה מלך מנחם
בן גדליה על ישראל עשר שנים בשמואל בן
תלתיז ותשע שנים לעזריה מלך שכנא בבית
יהודה מלך מנחם בן גדליה על ישראל עשר שנים

בשומרון ויעשה הרע בעיני יהוא לאשר
מעל חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא
את ישראל בלי ימי ירבעם בן נבט קדם על לא
סכנא מעל חובי ירבעם בן נבט דחייב ית
ישראל כל יומיה בא פור מלך אשור על
הארץ ויתן מנחם לפור אלה ככר כסף לחיות
ידיא אתו להחזיק חממלכה בידו אתא פור
מלכא אתא תור על ארעא ויהב מנחם לפור
אלה ככרין דכסף לאשר לא יהיה עמיה
לתקפא מלכותא ביד יהוא יצא מנחם את חממ
על ישראל על כל גבורי החיל לתת למלך
אשור חמשים שקלים כסף לאיש אחד
וישב מלך אשור ולא עמר שם בארץ ויהא
מנחם ית כספא על ישראל על כל גבורי חיל
למתן למלכא דאשור חמשים סלעין דכסף
לגברא חד ותב מלכא דאשור ולא אנזיק תמן
בארעא ויתר דברי מנחם וכל אשר עשה
הוא הם כתובים על ספר דברי תימים ומלך
ישראל וישאר פתגמי מנחם וכל ענדו הוא
אנוץ כתיבין על ספר פתגמי יומא למלכי
ישראל וישכב מנחם עם אבתי וימלך
פקחיה בן תחתיו וישכב מנחם עם אבתי ויהוא
ומלך פקחיה בריה תחותיה
בשנת חמשים שנה לעזריה מלך יהודה
מלך פקחיה בן מנחם על ישראל בשמואל
שנתים בשנת חמשים שנים לעזריה מלך

שכטא דבית יהודה מלך פקחיה בר מנחם
על ישראל בשומרון תרתין שנין ויעש
הרע בעיני יהוה לאסר מחטאות ירבעם
בזנבט אשר החטא את ישראל ועבדו
קדם על לא סטא מחובי ירבעם בר נבט
דחייב בית ישראל ויקשר עליו פקח בן
רמליהו שלישון ויבה בשומרון בארמון
בית מלך את ארגב ואת האריה ובעמק
חמשים איש מבני גלעד וימיתו וימך
תחתיו ומריד עלוהי פקח בר רמליהו
גבריה ומחה בשומרון בארמון בית מלכא
ית ארגב וית אריה ועמיה חמשים גברא
מבני גלעד וקטליה ומלך תחותו וייתר
דברי פקחיה וכל אשר עשה הנם כתובים
על ספר דברי תימם למלכי ישראל ושאר
פתגמי פקחיה וכל עבד האנון כתיבין על
ספר פתגמי יומא למלכי ישראל

המלך
פ

בשנת חמשים ושתים שנה
לעזריה מלך יהודה מלך פקח בן רמליהו
על ישראל בשומרון עשרים שנה בשנת
חמשים ותרתי שנין ועזריה מלך שכטא
דבית יהודה מלך פקח בר רמליהו על ישראל
בשומרון עשרין שנין ויעש הרע בעיני
יהוה לאסר מחטאות ירבעם בזנבט אשר
החטא את ישראל ועבדו קדם על
לא סטא מחובי ירבעם בר נבט דחייב בית

ישראל בימי פקח מלך ישראל באתגלת
פלאסר מלך אשור ויקח את עיון ואת אכל
בית מעלה ואת ינוח ואת קדש ואת חצור
ואת הגלעד ואת גליליה כל ארץ נפתלי
ויגלס אשורה ביומי פקח מלכא דישראל
את אתגלת פלאסר מלכא דאשור ושבא את
עיון ואת אכל בית מעלה ואת ינוח ואת קדש
ויתחצור ויתגלעד ויתגליליה כל ארע שניט
נפתלי ואגלינון לאתור ויקשר קשר הושע
בזאלה על פקח בן רמליהו ויבהו וימיתו
וימך תחתיו בשנת עשרים ליותם בן עזיה
ומריד מרדא הושע בר אלה על פקח בר רמליהו
ומחה וקטליה ומלך תחותו בשנת עשרין
ליותם בר עזיה ויתר דברי פקח וכל אשר
עשה הנם כתובים על ספר דברי תימם
למלכי ישראל ושאר פתגמי פקח וכל
דעבד האנון כתיבין על ספר פתגמי יומא
למלכי ישראל בשנת שנים
לפקח בן רמליהו מלך ישראל מלך יותם
בן עזיהו מלך יהודה בשנת תרתין לפקח
בר רמליהו מלכא דישראל מלך יותם בר
עזיה מלך שכטא דבית יהודה בזנבט אשר
וחמש שנה היה במלכו וישע עשרה שנה
מלך בירושלם ושם אמו ירושא בת צדוק
בר עסרין וחסמיש שנין הוה כד מלך ושית
עסרי שנין מלך בירושלם ושם אמה ירשא

בית צדוקי עשה ה' אשר בעיני יהוה ככל
אשר עשה עזיהו אביו עשה וזכר וזכור
קדם עיני כל רעב עזיהו אביו עשה וזכר
הבמות לאסרו עור העם מזבחים ומקטרים
בבמות הוא בנה את שער בית יהוה העליון
לחוד במתא לא עסר א עד כעץ עמא מנחין
ומסקין בוסמין על במתא הוא בנא יתתע
בית מקדש אדני על אה ויתר דברי יותם
אשר עשה ה' לאהם כפתובים על ספר דברי
הימים למלכי יהודה ושאר פתגמי יותם
רעב הלא אנו כתיב על ספר פתגמי
יומא למלכא דבית יהודה בימיסהם
החל יהוה להשליח ביהודה רעין מלך
ארם ואת פקח בן מלך יהוה ביומא האנו
שירי עי' לגלגל דבית יהודה רעין מלכא
דארם וית פקח בן מלך יהוה וישבב יותם
עם אבתינו ויקבר עם אבתינו בעיר דור
אביו וימלך אחז בן תחתיו וישבב יותם
עם אבתינו ואת קבר עם אבתינו ויתקח
דוד אביו מלך אחז בן תחתיו ויתקח
בשנת שבע עשרה שנה
לפקח בן מלך יהוה מלך אחז בן יותם מלך
יהודה בשנת שבע עשרה שנה רפקח בן
מלך יהוה מלך אחז בן יותם מלך שבטא
דבית יהודה בן עשרים שנה אחז בן מלכו
וישע עשרה שנה מלך בירושלם ולא עשה

ואדומים
פ

16

ה' אשר בעיני יהוה אלהיו כדור אביו כד
עסרין שנים אחז בן מלך וישע עשר שנים
מלך בירושלם ולא עבד דכור קדם עיני
אלהיה כדוד אביו מלך בן דוד מלכא
ישראל וגם את בנו העבד באש כתועבת
הגויים אשר הוריש יהוה אתם מפני כב
ישראל ואזל באורח מלכי ישראל וארם
יתבריה אעבד בנוא כתועבת עממיא
דתידיק עי' יתחזן מן קדם בני ישראל ויזבח
ויקטר בבמות ועל הגבעות ותחת כל עץ
רענן ודבא ואסיק בסמין בבמתא עזיהו
ותחת כל אילן עבד אעזיהו רעין מלך
ארם ופקח בן מלך יהוה מלך ישראל ויושע
למלך יהוה ויצר עזיהו ולא יכלו להלחם בכין
סליק רעין מלכא דארם ופקח בן מלך
מלכא דישלם לירושלם לאגחא קרבא וצו
על אחז ולא יכלו לאגחא בעת ההיא אש
רעין מלך ארם את אילת לארם וישלם את
היהודים מאילות וארמים באו אילת וישבו
שם עד היום הזה בעדנא הלא אתיב רעין
מלכא דארם וית אילת לארם ותידיק ית יהוה
מאילות ואש ארם את אילת וית יביתמן
עד יומא הדין וישלח אחז מלכא ארם
פלסר מלכא שור לאמר עבדך ובך אנכי
עלה וחושי עני מכף מלך ארם ומכף מלך
ישראל הקומים עלי ושלח אחז אגדין

לזה תגלה פלסר מלכא דאנור דמימר ענדך
 ובך אנא סקופרוקע מיד מלכא דארם
 זמיר מלכא דישדאל דקמו עלי ויסקחאז
 אתה כספא ואתה חזק הנמצא בית ידוה
 ובא צרות בית המלך וישלח למלכא שור
 שיחדי ונסיב אחז ית כספא וית דהבא ושתמו
 בית מקדשא דעי ובגמזי בית מלכא ושר
 למלכא דאנור שוחדא וישמע אליו מלך
 אשור ויעל מלך אשור אלדמשק ויתפשה
 ויגלה קירח ואתרעין המית וקביל מניה
 מלכא דאנור וסליק מלכא דאנור על
 דמסק ואחיה ואגלי עמא דבה לקיר יכא
 ויתרעין קטל ויגלה המלך אחז לקראת תגלת
 מלאסר מלך אשור דומשק וירא אתה מצב
 אשר בדמשק וישלח המלך אחז אל אוריה
 הכהן את דמות המצב ואת תבניתו לכל
 מעשהו ואל מלכא אחז לקדמות תגלת
 מלאסר מלכא דאנור לדומשק וחתא ית מצבא
 בדמשק ושר מלכא אחז לזה אוריה כהן
 ית דמות מצבא וית טקוסיה לכל עובדיה
 ויבן אוריה הכהן את המצב ככל אשר
 שלח המלך אחז מדמשק כן עשה אוריה
 הכהן עד בא המלך אחז מדמשק ובכא
 אוריה כהנא ית מצבא ככל דשלח מלכא
 אחז מדמשק כן עבד אוריה כהנא עד בא
 מלכא אחז מדמשק ויבא המלך מדמשק

וירא המלך את המצב ויקרב המלך על
 המצב ויעל עליו ואתא מלכא מדמשק
 וחתא מלכא ית מצבא וקריב מלכא על
 מצבא ואסיק עלוה ויקטר את עזרתו
 ואת מנחתו ויסק את נסכו ויזרק את דם
 השלמים אשר לו על המצב ואסיק ית
 עלתיה וית מנחתיה ונסיד ית נסכיה וזרקת
 דם נכסת קדשא דיליה על מצבא ואת
 המצב הנחשת אשר לפני יהוה ויקרב מאת
 פני הבית מבין המצב ומבין בית יהוה ויתן
 אתו עליה המצב צפונה וית מצבא
 דנחשא דקדם עי וקריב מן קדם ביתא מבין
 מצבא ומבין בית מקדשא דעי ויה ביתיה
 על שדא מצבא צפונה ויענהו המלך
 אחז את אוריה הכהן לאמר על המצב הנחש
 הקטר את עלת הבקר ואת מנחת הערב
 ואת עלת המלך ואת מנחתו ואת עלת כל
 עס הארץ ומנחתם ונסכיהם וכל דם עליה
 וכל דם מצב עליה וזרק ומצב הנחשת
 יהיה לי לבקר ופקיד מלכא אחז ית אוריה
 כהנא למימר על מצבא דבא אסיק ית
 עלת צפרא וית מנחת רמשא וית עלת מלכא
 וית מנחתיה וית עלת כל עמא דארעא
 ומנחתה ונסכיה וכל דם עלא וכל דם
 נכסת קדשא עלוה וזרקו מצבא דנחשא
 יהיה לי לבקר ויעש אוריה הכהן ככל אשר

ויצוה

פ

צוה מלך אחז ועבד אוריה כהנא ככל
 דפקיד מלכא אחז ויקצץ המלך אחז את
 המסגרת המכוננת ויסר מעליהם ואת הביר
 ואת הים הזר ממעל הבקר הנחשת אשר
 תחתיה ויתן אותו על מרצפת אבנים וקצץ
 מלכא אחז יתגדנפי בסיסא ואעדי מנחוז
 יתכורא וית ימא אחיתמ על תורא ונחשא
 דתחותיה ויהב יתיה על רצפת אננא ואת
 מיסך השבת אשר בנו בבית ואת מבוא
 המלך החיצנה הסבב בית יהוה מפני מלך
 אשור וית טקוס שבתא דבנו בביתא וית
 מעלנא מלכא בראה אסחר לבית מקדשא
 דעי מז קדם מלכא דאתור ויתר דברי אחז
 אשר עשה הלאהם כתובים על ספר דברי
 הימים למלכי יהודה ושאר פתגמי אחז
 דעבד הלא אנז כתיבין על ספר פתגמי
 יומא למלכא דבית יהודה וישבב אחז
 עסא בתיו ויקבר עסא בתיו בעיר דוד וימך
 חזקיהו בנו תחתיו ושכיב אחז עם אבותיו
 ואת קבר עם אבותיהו בקרתא דדוד ומלך
 חזקיהו בדיה תחותיהו
 בשנת שתים עשרה לאחז מלך יהודה מלך
 הושע בצאלה בשמרון על ישראל תשע
 שנים בשנת תרתא עסרי לאחז מלך שנתא
 דבית יהודה מלך הושע בראל בשמרון
 על ישראל תשע שנים ויעשה הרע בעיני

י
 11

מוסך
 פ

17

יהוה רק לא כמלכי ישראל אשר היו לפני
 ועבד דביש קדם על לחוד לא כמלכי ישראל
 דהו קדמוהי עליו עלה שלמנאסר מלך
 אשור ויהיו הושע עבד וישבב מנחוז
 עלוהי סליק שלמנאסר מלכא דאתור וזהו
 ליה הושע עבדא ואתיכ ליה תקרובתא וימא
 מלך אשור בהושע קשרא אשר שולח מלך
 מלכא כסא לסוא מלך מצרים וראה עלה
 מנחוז למלך אשור בשנה בשנה ויעצרהו
 מלך אשור ויאסרהו בבית כלל ואשכח מלכא
 דאתור בהושע מרדא דשלח אגדיז לות
 סוא מלכא דמצרים ולא אסיקתקרובתא
 למלכא דאתור בשנא בשנא ואחדיה מלכא
 דאתור ואסריה בבית אסירי ויעל מלך אשור
 בכל הארץ ויעל שמרון ויצר עליה שוש
 שנים וסליק מלכא דאתור בכל ארעא וסליק
 לשומרון וצר עליה תלת שנים בשנת תשעית
 להושע לבד מלך אשור את שמרון ויצל את
 ישראל אשרתו וישב אתם בחלח ובחבור
 נהר גוזן וערי מדי בשנת תשיעית להושע
 כש מלכא דאתור ית שומרון ואבלי ית
 ישראל דאתור ואותיכ יתחזק בחלח ובחבור
 נהר גוזן וקריו מדי ויהי כיחטא ויבני ישראל
 ליהוה אלהיהם המעלה אתם מארץ מצרים
 מתחת יד פרעה מלך מצרים וייראו אלהים
 אחרים וזהו כד חטא בני ישראל קדם עי

אלהיון ראסיק יתחזק מאד עמ צרים
מתחות יד פרעה מלכא דמצרים ודחילו
לפני עזת עממא וילכו בחקות הגוים אשר
הוריש יהוה מפני בני ישראל ואלו אשר
אשר עשו ואלו בגזירת עממא דתריך
על מן קדם בני ישראל ואלו אשר עשו
ויחפאו בני ישראל דברים אשר לא כן על
יהוה אלהיהם ויבנו להם במזבחות עריהם
ממגדלנו צרים עד עיר מבצר ואמרו בני
ישראל מליך דלא כשרך קדם עי אלהיון
ובנו להיון במן ככל קרויהו ממוגדלת קור
עד קרויך כריכך ויצבו להם מצבות אשר
על פלג גבעה גבהה ותחת כל עץ רענן ואקמו
להיון קמץ ואשירך על כל רמא מנטלא ותחות
כל איל ענף ויקטרו שם בכל מזבחותם
אשר הגלה יהוה מפניהם ויעשו דברים רעים
להכעיס את יהוה ואפיקו בסמיך תמן ככל
במן בעממא דאגלי עי מן קדם יהוה ועשו
פתגמין בישין לארצא קדם עי ויעבדו חגול
אשר אמר יהוה להם לא תעשו את הדבר
הזה ופלוו לפעו תאמר עי להיון לא
תעבדו ותפתגמא דדין ויער יהוה בישרא
וביהוה ביד כל נביא כל חזה לאמר שבו
מדרכיכם הרעים ושמרו מצותי חקתי
בכל התורה אשר צוית את בניכם ואשר
שילחתי אליכם ביד עבדי הנביאים ואסהיד

בבא
ק

על בישרא וביהוה ביד כל ספר כל מליך
למימר תובו מאורחת כוז בישא אפלו פקודי
קומי ככל אורייתא דפקידית ית אבהת כוז
ודשלת להיון כוז עבדי נביא ואלא שמעו
ויקשו את ערפם בערפא בתם אשר לא
האמינו ביהוה אלהיהם ולא קבילו ואקשו
יתקד להיון כקדלא דאבהת חזק דלא הימינו
במימרא דעל אלהיון וימאסו את חקיו ואת
בריתו אשר ברית את אבותם ואת עדותיו
אשר העיד בם וילכו אחרי ההכלו והכלו
ואחרי הגוים אשר סביבתם אשר צוה יהוה
אתם לבלתי עשות כהם וקצו נקימו ונגזרתו
דגזר עמ אבהת חזק ובסהר דתיה דאסהר דחזק
וטעו בדרך טעו תאזו ודלא אבתר עממא
דבסהר דחזק דפקיד עי יתחזק ביד לא למענו
כזת חזק ויעזבו את כל מצות יהוה אלהיהם
ויעשו להם מסכה שנים עגלים ויעשו אשיות
וישתחו וכל צבא השמים ויעבדו את הצבא
ושבכו ית כל פקודי עי אלהיון ועבדו להיון
מתכא תריץ עגלין ועבדו אשירתא וסגידו
לכל חילי שמיא ופלוו ית בעלא ויעבדו
את צבניהם ואת צבניהם באש ויקסמו קסמם
וינחשו ויתמכרו לעשות הרע בעיני יהוה
להכעיסו ואעבדו ית בני חזק וית בני חזק
בנורא וקסמו קסמין ונחישו ונחישו ונחישו
דביש קדם עי לארצא קדמוהו ויתאנק יהוה

יתיר
מם

מאד בישראל ויסרם מעל פני לא נשיאר
רק שבט יהודה לבדן וזהו רצון קדם עי
לחלא בישראל ואגלינון מארע בית שבע
לא אשתאר לחוד שבטא דיהודה בלחודוה
גם יהודה לא שמראת מצות יהוה אלהיהם
וילכו בחקות ישראל אשר עשו אף על בית
יהודה לא נטרו ית פקודי ארצי אלהיהן ואזלו
בגזירת ישראל עבדו וימאס יהוה בכל
זרע ישראל ויענם ויתנם ביד שטים עד
אשר השליכם מפניו וקץ נע בכל זרעא
דישראל ועננון ומסרנון ביד כוזבין עד
אגלינון מארע בית שבע נתיב יקדע ישוא
מעל בית דוד וימליכו את ירבעם בן נבט
וירא ירבעם את ישראל מאחרי יהוה והח
והחטיאם חטא גדולה אריא תפליגו בית
ישראל על דבית דוד ואמליכו ית ירבעם
בר נבט ואטעי ירבעם ית ישראל מבתר
פלה נא עי וחי יבנון חובא רבא וילכו בני
ישראל בכל חטאות ירבעם אשר עשה
לאסרו ממנה ואזלו בני ישראל בכל חוב
ירבעם בר נבט ועבד לאסטו מנהון עד
אשר הסיר יהוה את ישראל מעל פניו
כאשר דבר ביד כל עבדי הנביאים וילג
ישראל מעל ארמתא שורה עד היום
הזה עד דאגלי עי ית ישראל מארע בית
שבע נתיב כמאד מליכיד כל עבדי ודי

וידח
פ

ומספרוים
פ

נביא וגלוי ישראל מעל ארעיהן לאתור עד
יומא הדין ויבא מלך אשור מבבל ומכונה
ומעונה ומחמת לספרוים וישב בערי שומרון
תחת בני ישראל וירשואת שומרון וישבו
בעריה ואיתי מלכא דאתור מבבל ומכות
ומענה ומחמת ומספרוים ואותיב בקרוי
שומרון תחות בני ישראל ויריתו ית שומרון
ויתכבו בקרהא ויהיבת חלת שבתם שם לא
יראו את יהוה וישלח יהוה בהם את האריות
ויהיו הרגים בהם וזהו כשריות מתבחוץ
תמן לאהו דחלין מן קדם עי וגרי עי בחון
ית אריותא וזהו קטלין בחון ויאמרו למלך
אשור לאמר הגויים אשר הגלית ותו שב
בערי שומרון לא ידעו את משפט אלהי
הארץ וישלח בהם את האריות והנמסמס
אותם באשר אינם ידעו את משפט אלהי
הארץ ואמרו למלכא דאתור למימר
עממא דהא לא ידעו אתיבתא בקרוי שומרון
לאהו דעני ית דין אלהיה דארעא וגרי
בחון ית אריותא וזהו קטלין ית תהוץ
בדליתאנון דעני ית דין אלהיה דארעא
ויצו מלך אשור לאמר חליכו שמה אחר
מהכחניס אשר הגליתם משם וילכו וישבו
שם וילס את משפט אלהי הארץ ופקיד
מלכא דאתור למימר אנכילן לתמן חר
מכה נא דאגליתו מתמן ויזלו ויתכון תמן

ויזכרו יתרו אל הארץ אשר באו מארץ מצרים
 מהכהנים אשר הגלו משמרון וישב בבית
 אל ויהי מורה אתם אך יראו את ירוח
 ואת אחד מכהני הארץ אשר באו משמרון ויתב
 בבית אל וזהו מלך יתרו אשר באו ירוח
 מן קדם בני ויהיו עשירים גוי גוי אליו ויניחו
 בבית הבמות אשר עשו השמרנים גוי
 גוי בעריהם אשר הם ישבים שם וזהו
 עבדי עמא עמא טעוניה ואחיתו בבית
 במתא דעבדו שומרוןאי עמא עמא בקריוון
 דאנון יתבין תמן ואנשי בכל עשו את סכות
 בנות ואנשי יכות עשו את נרגל ואנשי חמת
 עשו את אשימא ואנשי בכל עבדו ית
 סכות בנות ואנשי כות עבדו ית נרגל ואנשי
 חמת עבדו ית אשימא וזה עושים עשו נבון
 ואת תרתק וחספריים שרפים את בעיהם
 באש לארמך וענמך אלהי ספרים ועוואי
 עבדו נבון ויתתק ואנשי ספרים מוקדין
 ית בניחן בנורא לארמך וענמך טעות
 ספרים ויהיו יראים את יהוה ויעשו להם
 מקצותם כהני כמות ויהיו עשירים להם בבית
 הבמות וזהו דחלין מן קדם עי עבדו וזהו
 מקצותהו כומר במתא וזהו עבדו וזהו
 בבית במתא את יהוה היו יראים ואת
 אלהיהם היו עבדים כמ שפסל הגויס אשר
 הגלו אתם משם מן קדם עי הוה דחלין וית

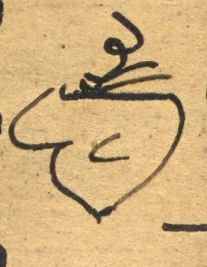
ספרים
 פ

טעוניהו הוה פלחין כנמוסי עממא ואתגורין
 יתהוה מתמן עד היום הזה הם עשירים כמ שפסל
 הראשנים אינם יראים את יהוה ואינם עשירים
 כחקתם וכמ שפסלם וכתורה וכמ צוה אשר
 צוה יהוה את בני יעקב אשר שם שמו ישראל
 עד יומא הדין אנון עבדין כנמוסי הוה קדמאי
 ליתנון דחלין מן קדם עי לית אנון עבדין
 כגזירתהוה וכדחזי להוה וכאורייתא וכתפסדתא
 דפקיד עי ית בני יעקב דשוי שמייה ישראל
 ויברת יהוה אתם כריתו יצום לאמר לא
 תיראו אלהים אחרים ולא תשתחוו להם ולא
 תעבדום ולא תזבחו להם וגזר עי עממא קים
 ופקידנון למימר לא תדחלו לטעות עממא
 ולא תסגדו להוה ולא תפלו וננון ולא תזבחו
 להוה כי אם את יהוה אשר העלה אתכם
 מארץ מצרים בכח גדול ובזרוע גטויה
 אתו תיראו וולו תשתחוו וולו תזבחו אלהי
 קדם עי ראסיק יתכון מארעא דמצרים
 בחיל רב ובדרע מדמם יתיה תדחלו וקדמו
 תסגדו ועל מדבחה תדבחו ואתה חקים
 ואתה משפטים ואתה תורה ואתה צוה אשר
 כתב לכם תשמרון לעשות כלהימים ולא
 תיראו אלהים אחרים ויתקיימא ויתדינא
 ואודיתא ותפקידתא דכתב לכון תסורין
 למעבד כליומא ולא תדחלו לטעות
 עממא וזה כרית אשר ברת אתכם לא

תשכחו ולא תראו אלהים אחרים וקמא
רגזית עמכו לא תתנשון ולא תדחלו
למענות עממיא כיאסאתיהוה אלהיכם
תראו והוא יציל אתכם מיד כל איביכם
אלהיך קדם על אלהיך תדחלו והוא ישיע
יתכונ מיד כל בעלי רבביו ואל שמונו
כיאסבם שפטם הרשעוץ הם עשירים ולא
קבילו אלהיך כנמוסיהו קדמאי אנון עבדיך
ויהי הגוים האלה יראים את יהוה ואת
פקיהם היו עבדים גם כניהם וגם כניהם
כאשר עשו אבתם הם עשירים עד היום הזה
והיו עממיא האליך דחלוך מן קדם עני וית
צלמנהו היו פלחין אף כנהו ובע כנהו
כמאד עבדו אבהתהו אנון עבדיך עב
יומא הדין ויהי בשנת שלש
להושיע בן אלה מלך ישראל מלך חזקיה
בן אחז מלך יהודה וזהו בשנת תלת להושיע
בראש מלכא ישראל מלך חזקיה בר
אחז מלך שבטא בית יהודה בן עשרים
וחמש שנה היה במלכו ועשרים ותשע
שנה מלך בירושלם ושם אמוא ביבת
זכריה בר עסרין וחמשים שנים היה כדמין
ועסרין ותשע שנים מלך בירושלם ושם
אמיהא בת זכריה ויעשה ה' ישור בעיני
יהוה בכל אשר עשה דוד אביו ועבד
דכשור קדם עני כל עבד דיוד אביו

18

הוא הסיר את המזות ושב ראית המצבת
וכרת את האשרה וכתת נחש הנחשת אשר
עשה משה פי ערדימים חלמה היו בנג
ישראל מקטרים לו ויקרא לו נחשתן הוא
אעדי ית במתא וכתב ית קמתא וקין ית
אשירתא ופסק חויה דנחשאר עבד משה
ארי עד יומיא האנון היו בני ישראל מסמין
בסמין ליה וזהו קרין ליה נחשתן ביהוה
אלהי ישראל לבטח ואחריו לא היה כמהו
בכל מלכי יהודה ואשר היו לפניו כמימא
דנביא אלהי ישראל אתרחיק וכתרוהי לא
היה כותיה בכל מלכא בית יהודה וזהו
קדמוהי וירבב כיהוה לאסר מאחריו וישמו
מצותיו ואשר צוה יהוה את משה ואהרן
בדחתא דנביא לא סבא מבתר פלחניה ונכר
פקודוהי דפקיד עני ית משה וזהו יהוה עמו
בכל אשר יצא ישכיל וימרד במלך אשור
ולא עבדו וזהו מימא דנביא כסעדיה בכל
אתר דנפיק מצלחו ומרד במלכא דאחור
ולא פלחיה הוא הבה את פלשתים עד ענה
ואת גבוליה ממגדל נוצרים עד עיר מבצר
הוא קטל ית פלשתאי עד עזה ויתת חומהא
ממגדל תקוף עד קרוין כריכין
ויהי בשנה הרביעית למלך
חזקיהו היא השנה השביעית להושיע בן
אלה מלך ישראל עלה שלמנאסר מלך

אשור על שמרון ויצר עליה זהוה בשתא
רביעיתא למלכא חזקיה היא שתא שניעמא
להו שיעברא לה מלכא דישראל סליכ
שלמנאסר מלכא דאנור על שומרון צר
עלה וילכדה מקצה שלש שנים בשנת
שש לחזקיה היא שנתת שעלה שעמך
ישראל גלכדה שמרון וכבשוהא מסוף
תלת שנין בשנת שית לחזקיה היא שנת
תשע להו שיע מלכא דישראל אתכבישת
שומרון ויגל מלכא שורא את ישראל
אשורה ויגלם בחלח ובחבור נהר גוזן
וערי מדי ואגלי מלכא דאנור ית ישראל
לאנור ואשרינן בחלח ובחבור נהר גוזן
וקרוי מדי על אשר לא שמעו בקול יהוה
אלהיהם ויעברו את בריתו את כל אשר
צוה משה עבד יהוה ולא שמעו ולא עשו
על דלא קבילו למימרא דנביאיהון ועבדו
על קימיה ית כל דפקיד משה עבדא דנבי
ולא קבילו למימריה ולא עבדו רעותיה
ובארבע עשרה שנה
למלך חזקיה עלה סנחריב מלכא שור
על כל ערי יהודה הבצרות ויתפשט ונאצו
עסרי שנין למלכא חזקיה סליק סנחריב
מלכא דאנור על כל קריות בית יהודה
כריכתא ואחדנון וישלח חזקיה מלך
יהודה אל מלכא שור לבישה לאמר

חטאתי שובמ עלי את אשר נתן עליאשא
וישם מלכא שור על חזקיה מלך יהודה
שלש מאות כפר כסף ושלשים כפר זהב
ושלח חזקיה מלך שבטא דבית יהודה
לות מלכא דאנור לביש למימר חבית
אסתלק מעכל דתרמי עליאקביל ורמא
מלכא דאנור על חזקיה מלך שבטא דבית
יהודה תלת מאה ככרין דכסף ותלתין ככרין
דזהב ויתן חזקיה את כל הכסף הנמצא
בית יהודה ובאצרות בית המלך ויהב חזקיה
ית כל כסףא שנתכח בית מקדשא דנבי
ובגני בית מלכא בעתההיא קצץ חזקיה
את דלתות היכל יהוה ואת האמנות אשר
צפה חזקיה מלך יהודה ויתנם למלך
אשור בעד נא הוא קליף חזקיה ית דשי
היכלא דנבי ית סקופיא דחפא חזקיה מלך
שבטא דבית יהודה ויהבנון למלכא דאנור
וישלח מלכא שור את
תרין ואחר כסריסו את רבישקה מלך
לביש אל מלך חזקיה ויבחי לביש
ירושלם ויעל ויבאו ירושלם ויעל ויעל
ויעמרו בפתעלת הברכה העליונה אשר
במסלת שקה כופסו ושלח מלכא דאנור
ית תרתין וית רב סריסו ית רב שקה מן לביש
לות מלכא חזקיה במשריץ סגיאן לירושלם
וסליקו ואתו לירושלם וסליקו וארעו וקמו

במזקת בריכתא עליה דבכיש חקל משטח
קצריא ויקראו אלהים ויצא אלהם אליקים
בן חלקיהו אשר על הבית ושכנה הספר ויזאח
בן אסף המזכיר וקרו רמלכא ונמק לו תהוץ
אליקים בן חלקיהו דממנא על ביתא ושכנא
ספרא ויזאח בן אסף דממנא על דבר כנא
ויאמר אלהם רב שקה אמרנא אלהם קידו
כה אמר המלך הגדול מלך אשור מה הנטחון
הזה אשר בטחתי ואמר להוץ רב שקה אמרו
כעץ לחזקיהו כדנאמר מלכא רבנא מלכא
דאתור מארח צנא הדין דאתרחי צתא אמת
אך דבר שפתים עצה וגבורה למלחמה עתה
עלמי בטחתי כי מרדת בי אמרתא כנס ממלך
ספון במידך וגבורא אעביד קרבא כעץ על
מן אתרחי צתא ארי מרדתא בי עתה הנכה
בטחתיך על משענת הקנה הרצון הזה
על מצרים אשר יסמך איש עליו ובא כנפו
ונקבה בן פרעה מלך מצרים לכל הבטחים
עלי כעץ הא אתרחי צתלך על סמך קנא
רעינא הדין על פרעה מלכא דמצרים ואם
יסתמך גברא עלוהי וייעול בידיה ויבזענה
כין פרעה מלכא דמצרים לכל דמתרחצין
עלוהי וכתאמרין אלי אליהוה אלהינו
בטחנו ולא הוא אשר הסיר חזקיהו את
במתיו ואת מזבחתינו ויאמר ליהוה ולידו שוט
לפני המזבח הזה תשתחו בידו שלם וארי

תימרוץ לי על מימרא דנשא הנא אתרחי צנא
הלא הוא דאעדי חזקיהו יתבמתוהי דיד
אגורוהי ואמר לאנשי יהודה ולידת בי יד שוט
קדם מדבחא הדין תסגדון בידו שלם ועתה
התערבנא את ארני את מלך אשור ואתנה
לך אלפים סוסים אסתובל לתת לך רגבים
עליהם ובעץ את ערב כעץ עמרבונא עם
מלכא דאתור ואתיך לך תריץ אלפיך סוסון
אם תכול דמנא הך רבניך עליהוץ ואיך
תשיב את פלפחת אחר עבדי ארני הקטנים
ותבטח לך על מצרים לך כב ולפרשים
ואיכדין את מדמי לאתבא יתאפיח משולט
עבדי רבונא זעירא ואתרחי צתלך על מצנא
לרתכין ולפרשיך עתה המבלעדי יהודה
עליתי על המקום הזה להשחתת יתאמר
אלי עלה ערה ארץ הזאת והשחיתתה כעץ
הבר מממרא דנשא סליקית על אתרא הדין
לחבלותיה שאמר לי סק על ארעא הדין
וחבלותי ואמר אליקים בן חלקיהו ושכנה
ויזאח אלהם שקה דברנא אל עבדיך אומת
כי שמי עיס אנחנו ואתרבי עמנו יהודה
באנע העם אשר על החומה ואמר אליקים
בן חלקיהו ושכנה ויזאח לרב שקי בדליל
כעץ עם עבדך ארמת ארי שמי עין אנחנו
ולא תמליל עמנא יהודת קדם עמא דער
שורא ויאמר אליהם רב שקה על ארעך

ואליך שלחני ארני לדבר את הדברים האלה
הלא עליהם אנשים יושבים על החומה ואכל
את חוריהם ולשתות את שיניהם עמכם
ואמר להן רב שקי הערבוניך ועלך שולחני
רבוני למלך לא יתפתגמא האליך הלא על
גבראי יתכין על שורא למיכלית מפתחון
ולמשתית יתמימי רגליהן בצירא עמכון
ויעמד רב שקת ויקרא בקור להורית
וידבר ואמר שמעו דבר המלך הגדול
מלך אשור וקס רב שקי ואכלי בקר רב
יהודת ומליל ואמר שמעו פתגמא דמלכא
דבבתנא דמלכא דאתורי כה אמר המלך
אלישיא לכם חזקיהו כילא יוכל להציל
אתכם מיד ידני כדנאמר מלכא לא יטעי
לכונן חזקיהו ארי לא יכול לשיצבא יתכונן
ידי ואליצבטח אתכם חזקיהו אליהו ואמר
הצליצילנו יהוה ולא תנתן את העיר הזאת
ביד מלך אשור ולא ירחיק יתכונן חזקיהו
על מימר ארי למימר שיצבא ישיצבנא
עי ולא תתמסר קרתא דאביד מלכא
דאתורי אל תשמעו אל חזקיהו כי כה אמר
מלך אשור עשו אתי ברבה וצאו אלי ואכלו
איש גפנו ואיש תאנתו ושתו איש מי ברו
לא תקבלו מן חזקיהו ארי כדנאמר מלכא
דאתורי עבדו עמי שלמא ופוקו דלית ואכלו
גבר פירי גופנהו וגבר פירי תינהו ושתו

צואתם
ממלכתם
בגליתם
פ

גבר מי גופנהו ערבא ולקחת אתכם אל ארץ
כארצכם ארץ דגן ותירוש ארץ לחם ופרמס
ארץ זית יצהר ודבשו חיו ולא תמתו ואל
תשמעו אל חזקיהו כי יסית אתכם לאמר
יהוה יצילנו עד מיתא ואדבר יתכונן לארע
טבא לארע עכונן ארע עכור דחמר ארע
חקלין וכדמיין ארעא דזיתא עכדין משחא
זהיא עכדא דבשו חיו ולא תמותו ולא תקבלו
מן חזקיהו ארי יטעי יתכונן למימר ישיצבנא
ההצליצילנו אלהי הגוים איש את ארצו
מלך מלך אשור השיצבא שייצבא דחלת
עממא גבר ית ארעיה מיד מלכא דאתורי
איה אלהי חמת וארפא איה אלהי ספרוים
הנעו עונה כיה צילא את שמרון מיד יאן
דחלת חמת וארפא דחלת ספרוים הלא
טלפילונון ואגליאונון ארי שייצבא ית
שומרון מן ידי מיכלא אלהי הארצות
אשר הצילא את ארצם מיד כי צילא יהוה
את ירושלם מיד מן בכל דחלת מדינתא
דשיצבא ית ארעיה מן ידי ארי ישיצב
עי ית ירושלם מן ידי יהוה חרישו העסולא
ענו אתו דבר כי מצות המלך היא לאמר לא
תענהו ושתיקו עמא ולא אתיכו יתפתגם
ארי תפקידת מלכא היא למימר לא תתבעו
ויצא אליקים בן חלקיה אשר עלה בית ושנא
הסופר ויצא חפצא סקסמזכיר אל חזקיהו

קרוני בגדי יסוד ויגדו לו דברי תבשקה ואתא
אליקים בר חלקיה דממנא על ביתא ושנא
ספרא ויואח בר אסקר דממנא על דבר נאלות
חזקיה כד מצענין לבושיהו וחו ויאו ליה ית
פתגמי רב שקינייה כשמעל המלך חזקיהו
ויקרע את בגדיו ויתבס בשק ויבא בית יהודה
והיה כד שמע מלכא חזקיה וצדע ית לבושיה
ואתכסי סקא ועל לבית מקדשא פניו וישלח
את אליקים אשר עלה ביתו ושנא הספר
ואת זקני הכהנים מתבסים בשקים אלישיהו
הנביא בן אמוץ ושלח ית אליקים דממנא
על ביתא ושנא ספרא ויתכסי כהניא כד
מצענין סקניא לות ישעיה נביא בר אמוץ
ויאמרו אליו כה אמר חזקיהו יוס צרה ותפלה
ונאצה חיים הזה כבא וביטע דמ שבר ופח
אין ללדה ואמרו ליה כדנא אמר חזקיה יום
עקא וחסודין ונאוצא יומא הדין אר יאקפתו
עקא כאתא דיתכא על מתברא וזיל לית לה
למי יד אולי ישמע יהוה אלהיך את כל דברי
רב שקיה אשר שלחו מלך אשר אדנו וחרף
אלהים חיו וחו כח בדברים אשר שמע יהוה
אלהיך ונשאת תפלה בעד שאר ית הנמצאו
מאמם שמינין קדם עי אלהיך יתכל פתגמי
רב שקי ושלחיה מלכא דאתור רב כוניה
לחסדא עמא רעי קימא ויעבד פורענותא
על כל פתגמיא דשמינין קדם עי אלהיך

19

ותתחמ בצלו על שארא הדין דאשתאר יבאו
עבדי המלך חזקיהו אלישיהו ואתו עבדי
מלכא חזקיה לות ישעיה ויאמר להם ישעיהו
כה תאמרו אל לא דניכס כה אמר יהודה אל
תירא מפני הדברים אשר שמעת אשר גפן
נערי מלך אשר איתי ואמר להוץ ישעיה כדן
תימרוץ לרבונכון כדנא אמר עי לא תדחל
מין קדם פתגמיא דשמינין קדם דחסידו עורמי
מלכא דאתור קדם יתגנין בורוחו ושמע
שמועה ושב לארצו והפלתיו בחרב בארצו
האנא יהי כביח רוחא וישמע בסודא ויתוב
לארעיה ואפלוגה כחדכא בארעיה וישכנח
שקיה וימצא את מלך אשר נלחם על לבנה
כי שמע כינסע מלכא שיש ויתברכ שקי וישנא
ית מלכא דאתור מגיח קרבא עס ולנה ארי
שמע ארי נטר מלכא שיש וישמע אלתרחק
מלך כוש ולאמר הנה יצא לה לחסאתך וישב
וישלח מלאכים אל חזקיהו לאמר ושמע
על תרחק מלכא כוש למימר האנפך ואגא
קרבא עמך ותבושלך אזגדין לות חזקיה
למימר כה תאמרו אל חזקיהו מלך יהודה
לאמר אל ישאך אלהיך אשר אתה בטוח בו
לאמר לא תנתן ירושלם ביד מלך אשר
כדן תימרוץ לחזקיה מלך שבטא דבית
יהודה למימר לא יטעניך אלהיך דאתרחיץ
למימר לא תתמסר ירושלם ביד מלכא דאתור

הנה אלה שמעתי את אשר עשו מלכי אשור
לכל הארצות להחרים ואתה תנצל יהא את
שמעתי את דברי מלכי אשור לכל מדינתא
לגמרו ותהו ואת מדי לא שת יזכא הה צילו
אתם אלהי הגוים אשר שחתו אבותי אתגוז
ואת חרץ ורצף ובני ערץ אשר בתל אשר
השייכא יתהו וחרל עממא וחבילא חת
יתגוז וית חרץ ורצף ובני ערץ ונתלסר אי
מלך חמת ומלך ארפך ומלך לעיר ספרים
תנע וענה אץ מלכא חמת ומלכא ארפך
ומלכא דלקדתא ספרים הלא טרטי לוגוז
ואגליא וגוז ויח חתקיה ואת ספרים מיד
המלכים ויקראסו יער בית יהוה ויפרשו
חזקיהו לפני יהוה וגם חזקיהו יתאגרתא
מיד אגריא וקרני וסליק לבית מקדשא דיש
ופרסנוז חזקיהו קדם יי
ויתפלל חזקיהו לפני יהוה ויאמר יהוה אלהי
ישראל ישב הכרובים אתה הוא אלהי סלכך
לכל מלכות הארץ אתה עשית אתה שמים
ואת הארץ וצלי חזקיהו קדם יי ואמר שאלא
דישרא דשכנתיה שריא עילמך כרוביא
את הוא יי ליתכר מנך לכל מלכות ארעא
את עבדתא ית שמיא וית ארעא יהוה יהוה
אזכר ושמע פסק יהוה עיניך וראה ושמע
את דברי סנחריב אשר שלחו לחקא אלהים
חייגלי קדם יי ודין ושמיע קדם ואת פרע

ועבד פורענו על כל מלכמי סנחריב שלחיה
לחסדא עמא דיי קיימא אמנס יהוה החרבו
מלכי אשור את הגוים ואת ארצם בק שטא
על אחריבו מלכי אשור ית עממא וית ארעון
ונתנו את אלהיהם באש כלא אלהים המה
כי אסמעה יד אדם עין ואפן ויאבדום
ומוקדין ית עותהו בנורא ארי לא טעון
דאיתבהו צדקאני אלהי עבד ידאנשא
אעא ואבנא ואבדונוז ועתה יהוה אלהינו
הושיענו נא מיד וידעו כל מלכות הארץ
כי אתה יהוה אלהים לבדך וכעץ יי אלהנא
פרוקנא מן ידיה וידעו כל מלכות ארעא
את יי ליתכר מנך וישלח
ישעיהו בן אמוץ אל חזקיהו לאמר כה אמר
יהוה אלהי ישראל אשר התפללת אלי אל
סנחריב מלך אשור שמעתי ושלח ישעיהו
אמוץ לות חזקיהו למימר כדכ אמר יי אלהא
דישרא לדביתא מן קדם יי על סנחריב מלכא
דאשור שמיע קדם יי וזה הדבר אשר דבר
יהוה עליך בזה דבר לעגה רב בתולת ציון
אחריך ראש הנזיה בת ירושלם דין פתגמא
דגזר יי עלוהי מכסא ערך מעיקא ערך
מלכות כנשתא דציון בתך רישוהו מעדין
עמא דירושלם אתמי חרפת וגדפת ועל
מי חרימות קול ותשא מרום עיניך ערקוש
ישראלי ית מן חסידתא על מן את רבכא

ברוב
פ

וקדם מן ארמימת קלא וזקפתא לרומא עינך
אמרתא מלין דלא כשרין קדם קדישא דישא
בין מלכין חרפתא דעו ותאמר ברב רב
אנע עליתי מרום הרים ירפתי לבנון ואכילת קומת
ארזין מבחור ברשין ואכילת מלון קצה יער
ברמלן בידאזגך חסידתא עמא דישא אמרת
בסגיאות רתביאנא סליקית לתקון כדכיהון
ואתא יחות בית מקדש יהון ואקטול שער
גבדיהון מבחר שלטון יהון ואכילת קרית
תקפהון ואשיצי סגמי שריתיהון ואני קרתי
ושתיתי מים זרים ואחרב כל פעמי כל ארץ
מצוריאנא הוית חפר גובין ושתיתי מים נכרין
וטפחית בפרסת רגלי עמא דעמי כל מנהרין
עמי קין הלא שמעת למרחוק אתה עשית
למימי קדם ויצרתה עתה הבאתיה ורתה
להשות גלים נצים עדים בצרות הלא שמעת
מקדמין מאד עבדית לפרעה מלכא דמצרים
על דשליט בהון אתה עלך אתנבון נבין ישראל
ולא תבתא ודא חזיא קדמי מוסי קדם למעבד
לך אתה תקינתה כענאיתיה ודא חזית לך
לתקלא על דהואה קדמך כאתרגושת גרין
דשחי קרוין כריבין וישביהן קצרי יד חתו
ויבשו הין עשב שדה וירקד שאחציר גזות
ושדפה לפק קמה ויתביהון אתקצר חיליהון
אתברו ובהיתו הון כעסב חקריא ובידוק דתא
כעסב אגריא דשולק עד לא מנא למחוי שולין

צבאות
קרי
ולא
כדע

ושבתך וצאתך וצאתך ירעתי ואת התרגון
אלי ומתבך בעי צא ומפךך לאגחא קדמא
ומיתך לארעא דישא אלגלי קדמי ויד
דארגיזתא קדמי גלי ייען התרגון אלי שאנן
עלה באזני ושמתני חחי באפך ומתג בשפתך
והשבתך בדרך אשר באת בך חרף דארגזתא
על מימרי ואתרגושתך סליקת לקדמי ואשו
שירי כלסתך וזמם בספותך ואתענך באודא
דאתיתא בה וזה לך האות אכול השנה ספית
ובשנה השנית סחיש ובשנה השלישית
זרעו וקצרו ונטעו כרמים ואכלו פריס יודין
לך אתא אכול בשנתא דא כתיב ובשנת תניא
כת כתיב ובשנתא תליתיתא זרעו וחצו וזרעו
כרמין ואכול ואהון ויספה פליטת בית יהודה
הנשארה שורש למטה ועשה פרי למעלה
וייספון משיצבא דבית יהודה דישתאון כחון
דמשלח שורשיו ורעו ומריסנופיה לעילא
כימירו שלם תצא שארית ופליטה מהר
ציון קנאת יהודה תעשה זאת אררי
מירו שלם ופקון שאר צדיקא ושיצבת מקמי
אורייתא מנורא דציון כמימרא דשי צבאות
תתעביר דא לכך כדאמר
יהנה אל מלך אשור לא יבא אל העיר הזאת
ולא יזרה שם חץ ולא יקדמנה מגן ולא שפך
עליה סלילה בכין כדנאמר יש על מלכא
דאתור לא ייעול לקדמא דא ודא יקשית

תמץ גיר ולא יקדמנה בתריסין ולא יצטר עלה
 מלייתא בדרך אשר באבה ישב ואחרי
 הזאת לא יבא נאם יהוה באורחא דאמא כח
 יתוב ולקרתא דהא לא ייעול אמר יעוצנותי
 אלה עיר הזאת להושיעה למענע ולמענע
 דוך עבדי ואגין על קרתא דהא למפרק בל
 מימרי ובדיל דויד עבדי
 ויהי בלילה ההוא ויצא מלאך יהוה וידע מחנה
 אשור מאה שמנים וחמשה אלה וישכמו
 בבקר והנה כלם פגרים מתים וזהו בלילה
 ההוא ונפק מלאכא דעל וקפל במשריתא תוא
 מאה תמנע וחמשה אלפי ואקדימו בצפרא
 והא כל הוץ פגיריז מיתני ויסעו וילך וישב
 סנחריב מלך אשור וישב בנינוה ונסלואל
 סנחריב מלך אשור ויתכ בנינוה ויהיה
 משתחוה בית נסרך אלה ויאמר מלך ושווא
 הכהו בחרבו והמה נמלטו ארץ אררט
 וימלך אסרחדן בנו תחתיו וזהו הוא סגיד
 בית נסרך טעותיה ואדרמך ושר אצר
 בנהי קטלוהי בחרבא ואנוא שתיצבו וארע
 קרדו ומלך אסרחדן בריה תחותיה
 בימיסה הסתלה חזקיהו
 למות ויצא אליו ישעיהו בצאמוץ הנביא
 ויאמר אליו כה אמר יהוה צו לביתך כי מת
 אתה ולא תחיה ביום מאה האנוץ מרע חזקיהו
 לממת ואמא דותיה ישעיה בר אמוץ נביא

בניו
 קרי
 ולא
 כתיב

חזקיהו
 ק

עבדי ויאמר ישעיהו קח ודבר
 תאנים ויקחו וישמו על השחין ויהי ואמר
 ישעיהו סבו דברת תנינן ונסיונו על שחין
 ואתסין ויאמר חזקיהו אלי ישעיהו מה איתכי
 ירפא יהוה לי ועליתי ביום השלישי בית יהוה
 ואמר חזקיהו לי ישעיהו מאת ארי יסי נני לי
 ואסק ביום מאת תאה לבית מקדש שארלי ואמר
 ישעיהו זה לך האות מאת יהוה כי עשה יהוה
 את הדבר אשר דבר ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה'
 אסי שוב עשר מעלות ואמר ישעיהו דין לך
 אתאמן קדם עארי יעבדי יי יתפתגמא דמלי
 היהך טולא עסר ש'ען אסי יתוב עסר ש'ען
 ויאמר חזקיהו נקל לי צל לנכות עשר מעלות
 לא כי שוב ה' צל אחורנית עשר מעלות ואמר
 חזקיהו קל לא דאיהך טולא עסר ש'ען
 בדם נסא יתוב טולא לא חורוהי עסר ש'ען
 ויקרא ישעיהו הנביא אלי יהוה וישבאתה צל
 במעלות אשר ירדה במעלות אחורנית
 עשר מעלות וצלי ישעיהו נביא קדם שואתנ
 ית טולא בצורת אבן ש'עא דנחת במסמא
 דאחז שמ שאלא חורוהי עסר ש'ען
 בעת ההיא שלח בראדך
 בלאדך בלאדך בלאדך בלאדך בלאדך
 אל חזקיהו כי שמע כי חלה חזקיהו בעדנא
 ההוא שלח בראדך בלאדך בלאדך בלאדך
 דבבל אגרין וקרנני לות חזקיהו ארי שמע

ארי מרע חזקיהו וישמע עליהם חזקיהו
 ויראם את כל בית נבליה את הכסף ואת הזהב
 ואת השמים ואת שמן הפזב ואת בית כלי
 ואת כל אשר נמצא באצרתיו לא היה דבר
 אשר לא הראם חזקיהו בביתו ובכל ממשרתיו
 וקביל מנהו חזקיהו ואחזינין ית כל בית גזוהו
 ית כספא וית דהבא וית כסמנא וית משחא
 פבא וית בית מנוה וית כל דאשת כחנגמוהו
 לא הוה מדעם דלא אחזינין חזקיהו בביתו
 ובכל שלטנתו ויצא ישעיהו הנביא אל המן
 חזקיהו ויאמר אליו מה אמרו האנשים האלה
 ומאי נבא אליך ויאמר חזקיהו מארץ
 רחוקה באו מבבל ואתא ישעיהו נביא לות
 מלכא חזקיהו ואמר ליה מא אמרו גבריא
 האלין ומנן אתו ואמר חזקיהו מאר ער חיקא
 אתו מבבל ויאמר מהראו בביתך ויאמר
 חזקיהו את כל אשר בביתו לא ראו לא היה דבר
 אשר לא הראיתם באצרתיו ואמר מא חזו
 בביתך ואמר חזקיהו ית כל דביתו חזו לא
 הוה מדעם דלא אחזינין בגנני
 ויאמר ישעיהו אל חזקיהו
 שמע דבר יהוה ואמר ישעיהו לחזקיהו
 קביל פתגמא דעיהנה ימים באיטונושאכל
 אשר בביתך ואשר אצרו אבתיך עד היום
 הזה בכלה לא יותר דבר אמר יהוה דא
 יומא אתן ויתנכיל כל דביתך ודגנא אצלת

עד יזמא הדין ויתכל לכל לא ישתאר מדעם
אמר יי ומכנף אשר יצא ממך אשר תוליד
יקח והיו סריסים בהיכל מלך בכל ומכנף
דיפקון מנך דתוליד ידבר ויהוין רב בני
בהיכל לא דמלכא דכל ויאמר חזקיהו אל
ישעיהו סוכר דבר יהוה אשר דברתו ואמר
הלא אם שלום ואמת יהיה בימי ואמר
חזקיהו לישעיהו תקיץ פתגמא דעלמא דלחא
ואמר הלא אם שלום וקשויט יהי בימי ויתר
דברי חזקיהו וכל גבורתו ואשר עשה את
הברכה ואת התעלה ויבא את המיסה עניה
הלא הם כתובים על ספר דברי הימים מלך
יהודה ושאר פתגמי חזקיהו וכל גבורתיה
ודעבד יתברך ויתמא ויתמא ויתמא ויתמא
לקה ויתמא ויתמא ויתמא ויתמא ויתמא
יומא למלכא דבית יהודה וישכב חזקיהו
עם אבותיו וימלך מנשה בנו תחתיו וישכב
חזקיהו עם אבותיו וימלך מנשה בריה
תחותיה
בן שנים עשר
שנה מנשה במלכו ויחמשים ויחמשים שנה
מלך בירושלם וישם אמן חפצי ביה ורתתו
עסרי שני מנשה כד מלך ויחמשים ויחמשים
שני מלך בירושלם וישם אמן חפצי ביה
ויעש הרע בעיני יהוה בתו עבד הגויס אשר
הוריש יהוה מפני בני ישראל ועבד דביש
קדם עי כתיב עבד עממא דתריך עימן קדם

יקח
פ

בני ישראל וישכב ויבן את הבמות אשר אבן
חזקיהו אביו ויקם מזבחות לבעל ויעש אשר
באשר עשה אחאב מלך ישראל וישלחו
לכל צבא השמים ויעבד אתם ויתבוננא ית
במתא דאבד חזקיהו אביו ואקים אגורין
לבעל לא ועבד אשר יתא כמא דעבד אחאב
מלכא דישלחו לבעל חילי שמא ופלה
יתחזק ויבנה מזבחות בבית יהוה אשר אמר
יהוה בירושלם אשים את שמי ויבנה אגורין
בבית מקדשא דני ואמר עי בירושלם אשר
יתשכנתי ויבן מזבחות לכל צבא השמים
בשתי חצרות בית יהוה ויבנה אגורין לכל
חילי שמא בתרתין דרת בית מקדשא דני
והעביר את בנו באש וענין ונחש ועשה אוב
וידענים הרבה לעשות הרע בעיני יהוה להכעיס
ואעבד יתברך בנו וראו ענין ונחש ועבד
בדין וזכור ואסגי דמ עבד דביש קדם עי לאווא
וישם את פסל האשרה אשר עשה בבית אשר
אמר יהוה אל דוד ואל שלמה בנו בבית הא
ובירושלם אשר בחרתי מכל שבטי ישראל
אשים את שמי לעולם וישוי ית צילם אשיות
דעבד בביתא דאמר עי דוד ושלמה בריה
בביתא דדין ובירושלם דארת עיתי מכל
שבטי ישראל אשר יתשכנתי לעולם
ולא אסיף להניד רגלי ישראל מזה הארץ
אשר נתתי לאבותם רק אסי שמו רועשות

ככל אשר צויתם ולכל התורה אשר צוה אתם
עבדי משה ולא אוסיף לטולא ית ישראל
מן ארעא דיהבית לא בהתחון להודאם יטרוץ
למעבד ככל דפקידתו וכל אורייתא דפקיד
יתחון עבדי משה ולא שמענו ויתעם מנשה
לעשות את הרע מן הגוים אשר השמיד
יהוה מפני בני ישראל ולא קבילו ואטעונו
מנשה למעבד ית דביש מן עממא דשיני
עי מן קדם בני ישראל וידבר יהוה ביד עבדו
הנביאים לאמר ימליל עיבד עבדוהו נביא
למימר יען אשר עשה מנשה מלך יהודה
התועבות האלה הרע מכל אשר עשוהאמו
אשר לפניו ויחטאם את יהודה בגלוי חלף
דעבד מנשה מלך שבטא דבית יהודה
תועבותא האלין אבאיש מכל דעבדאמו
דקדמוהו וזחייבאף ית דבית יהודה ככל חץ
טעותיה
לכך כדאמר יהוה
אלהי ישראל הנני מבאר ענה על ירושלים
ויהודה אשר כל שמעיו תצלעה שתיאזנו
בכין כדנאמר עיאלהא ישראל האנא מיתי
בשתא על ירושלים ויהודה ככל דשימעה
יצלן תרתין אדנוהי ונביית עלי ירושלים את
קו שמרוץ ואת משקלת בית אחאב ומהיתי
את ירושלים באשר ימחה אתה צלחת מחה
והפך על פניה ואיגוד על ירושלים ית חופי
חרבן שומרוץ וית מתקולת צדוהו בית אחאב

שמעה
ק

ואמחי ית ירושלים כמא דמתמחא צלוחיתא
מתמחא ומתהפכא על אפהא ונטשתי את
שארית נחלתי ונתתים ביד איביהם וזנ
ולמנשה לכל איביהם וארטוש ית שאלא
דאחסנתי ואמסרנון ביד בעלי דבביתו ויהוה
לכזא ולתכר לכל בעלי דבביתו ויען אשר
עשו את הרע בעיניו יהוה מבעסיס אתימן
היום אשר יצאו אותם ממצרים ועד היום
הזה חלף דעבדו ית דביש קדמי יהוה מרגזין
קדמי מן יומא דנפקו אבהתחון ממצרים
ועד יומא הדין וכל דנסקי שפך מנשה
הרבה מאד עד אשר מלא את ירושלים פה
לפה לבד מחטאתו אשר החטיא את יהודה
לעשות את הרע בעיני יהוה ואף דסזכא שד
מנשה סגי דחא עד דמלא ית ירושלים ספא
כספא בד מחוכיה דחייב ית דבית יהודה
למעבד דביש קדם עי וית דבירי מנשה
וכלא אשר עשה וחטאתו אשר חטא הלא
הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי
יהודה וישאר פתגמי מנשה וכל דעבדו וזנ
דחב הלא אנון כתיבין על ספר פתגמי יומא
למלאי דבית יהודה ויעבד מנשה עם
אבותיו ויסקר בגלגלית בגלגל עזאנוי מלך אמוץ
בנו תחתיו וישכב מנשה עם אבהתו וזנ
בגנת ביתיה בגנת עזאנוי מלך אמוץ בריה
תחתוהי
בן עשרים ושתים

שנה אמוץ במלכו וישתים שנים מלך בירושלם
 ושם אמו משלמת בת חרוץ מן יטבה כד
 עסרין ותרתין שנים אמוץ כד מלך ותרתין
 שנים מלך בירושלם ושם אמה משלמת
 בת חרוץ מן יטבה ויעש הרע בעיני יהוה
 כאשר עשה מנשה אביו ויעבד דבש קום
 עי כמא דעבד מנשה אביו וילך בכל חור
 אשר הלך אביו ויעבד את הגלילים אשר
 עבד אביו וישתחו להם ואל כל אורחא
 דאל אביו ופלח ית טעות אד פלח אביו
 ומגיד להוץ ויעבד את יהוה אלהי אבותיו
 ולא הלך בדרך יהוה ושכקית מלך נא ע
 אלה אלה תוהי ולא הליך באורחא דתקנא
 קדם עי ויקשרו עבדי אמוץ עלינו וימתו את
 המלך בביתו ומרדו עבדי אמוץ עלוה וקטלו
 ית מלכא בביתו ויך עסחא ארץ את כל חשור
 על המלך אמוץ וימליכו עסחא ארץ את אשור
 בנו תחתיו וקטל עמא דארעא ית כל דמרדו
 על מלכא אמוץ ואמליכו עמא דארעא ית אשור
 בריה תחותיה וייתר דבר אמוץ אשר עשה
 הלא הם כתובים על ספר דברי תימים למלך
 יהודה ושאר פתגמי אמוץ דעבד הלא אנון
 כתיבין על ספר פתגמי יומיא דמלכא דבית
 יהודה ויקבר אתו בקברתו בגן עזא ומלך
 אשור בנו תחתיו וקבר יתיה בקבורתיה
 בגנת עזא ומלך אשור בריה תחותיה

188
 בן שמנה שנה יאשיהו
 במלכו וישלשים ואחת שנה מלך בירושלם
 ושם אמו ידידה בת עדיה מבצקת בל תמוע
 שנים יאשיהו כד מלך ותלתין וחמא שנים מלך
 בירושלם ושם אמה ידידה בת עדיה מבצקת
 ויעש הישר בעיני יהוה וילך בכל דרך דוד
 אביו ולא סרי ימין ושמאלו ויעבד דבעור
 קדם עי ואל כל אורחא דאביו ולא ספא
 לימנא ולסמלא ויהי בשמנה עשרה שנה
 למלך יאשיהו שלח המלך את שפץ בן
 אצליהו בן מישלם הספר בית יהוה לאמר
 יהוה בתמנא עסרי שנים למלכא יאשיהו
 שלח מלכא ית שפץ בן אצליהו בן מישלם
 ספרא בית מקדשא דעי למימר עליה אל
 חלקיהו חכהז הגדול ויתסאתה כסא המנוח
 בית יהוה אשר אספו שימרי הקסא מאת העם
 סק לוה חלקיהו כהנא רבא ויטקיס ית כספא
 דאת על לבית מקדשא דעי דנשואמר בלא
 מן עמא ויתנה על ידי עשי המלך אברה
 המפקדים בבית יהוה ויתנו אתו לעשי המלכא
 אשר בבית יהוה לחזק בקרבית ויתנונה
 על ידי עבדי עבד תא דממנ בית מקדשא
 דעי ויתנון יתיה לעבדי עבד תא דבבית
 מקדשא דעי לתקפא בדקא דביתא לחרשים
 ולבנים ולגדרים ולקנות עצים ואנע מחצב
 לחזק את הבית לגדלא ולא דכליא ולא גנלא

188
 ליום
 שני
 שלשה

ויתנהו
 ק
 בית
 ק

ולמזכא עין ואכניץ פסידן דלתקמא יתביתא
אך לא יחשב אתה כסוף הנתן עליהם
כיבא מונה קס עשים ברסלא מתחשיב
עמהון כספא דמתיהיב על ידוהו אריבה מנות
אנון עבדין
הכהן הגדול על שפן הספר ספר התורה
מצאתי בבית יתוהו יתן חלקיה אתה ספר
אל שפן ויקראוהו ואמר חלקיה כהנא רבא
לשפן ספרא ספרא דאורייתא אשכחית בבית
מקדשא דע' ויהי חלקיה ית ספרא לשפן
וקרהו יבא שפן הספר אלה מלך וישב את
המלך דברו ואמר התיבן עבדיך אתה כסוף
הנמצא בביתו יתנוהו ערוד עשי המלאכה
המקדשים בית יהוה ואתא שפן ספרא לות
מלכא ואתיב ית מלכא פתגמא ואמר טקטו
עבדך ית כספא דאשתכח בביתא ויהבוהו
על יד עבדי עבד דא דממנ בבית מקדשא
דע' ויגד שפן הספר למלך לאמר ספר נתן
לי חלקיה חכהו ויקראוהו שפן לפע חמה
וחי שפן ספרא למלכא למימר ספרא יהדי
חלקיה כהנא וקרהו שפן קדם מלכא ויחי
כשמע המלך את דברי ספר התורה ויקרע
את בגדיו ויהוה כד שמע מלכא ית פתגמי
ספרא דאורייתא וזע ית לבו שוה יצו המלך
את חלקיה חכהו ואת אחיקסבן שפן ואת
עבדו בן מיכה ואת שפן הספר ואת עשי

עבד המלך לאמר ופקיד מלכא ית חלקיה
כהנא וית אחיקסבן שפן וית עבדו בן
מיכה וית שפן ספרא וית עשיה עבד מלכא
למימר ולכונן שוה את יהוה בעד ובעד העם
ובעד כליהוה על דברי הספר הנמצא הזה
כי גדול החכמת יהוה אשר היא נצתה בנו על
אשר לא שמו עוצותינו על דברי הספר הזה
לעשות ככל חכמתנו עלינו איזילת בעו מן
קדם ע' עלי ועל עמא ועל כל דבית יהוה
על פתגמי ספרא דאשתכח הדין ארי סגנא
חמתא דע' דהא דליקת כנא על דלא קבילן
אבהתנא לפתגמי ספרא הדין למעבד ככל
דכתיב עלנא ויך חלקיה חכהו ואחיקסבן
ושפן ועשיה אלה חלה הנבא אשת שום
בן תקנה בן חרחם שמר הבגד יסוה אשת
בירו שלם במשנה וידברו אליה ואזל חלקיה
כהנא ואחיקסבן עבדו ושפן ועשיה לות חלה
נביאתא אתת שלום כד תקוה כד חרחס נטר
לבושיא זה היא יתכא בירו שלם בבית אלפנא
זמליל עמהו ותאמר אליהם כה אמר יהוה
אלהי ישראל אמרו לאיש אשר שלח אתכם
אלי ואמרת להון כדנן אמר עיזא דאורייתא
אמרו לגברא דשלח יתכון לותי כה אמר יהוה
הנני מביא רעה אלה מקום הזהו עלי שפן
את כל דברי הספר אשר קרא מלך יהודה
כדנן אמר ע' האנא מיתבשתא על אתרא

הדין ועל יתביה ית כל פתגמי ספרא דקרא
מלך שבטא דבית יהודה תחת אשר עזבונו
ויקטרו לאלהים אחרים למען הכעיסנו בכל
מעשה ידיהם ונצתה חמתי במקום הזה ולא
תכבה חלף דשכנו פלחני ואסיקו בוסמין
לפנות עממא בדיל לארגא קדמי בכל
עובדי ידיהון וידלק רגזי באתרא הדין ולא
יטפי ואלמלך יהודה שלח אתכם לרש
את יהודה כהתאמרואלין כהאמר יהוה אלהי
ישראל הדברים אשר שמעת ואלמלך שבטא
דבית יהודה דשלח יתכון למתבע אלפז מן
קדם עי כדן תימרוץ ליה כדנאמר עיאלהא
דישראל פתגמיא דשמעתא ועין רך לבבך
ותכנע מפני יהוה בשמיעך אשר דברתי ער
המקום הזה ועלי שביו להיית לשמה ולקללה
ותמרע את בגדיך ותכבה לפני וגם אנכי שמעתי
נאם יהוה חלף דזע לבך ואתכנעתא מן קדם
עי במשמעך דגזרית על אתרא הדין ועל
יתביה דלמהוי לצדו וללוא ובעתא ית
לבושך ובכיתא קדמי שמי עאמר עי לרץ
הנני אסמך על אבתיך ונאספתא לקברתיך
בשילוס ולא תראינה עינך בכל הרעה אשר
אני מבאי על המקום הזה ויש בו את המלך
דבר בכין האנא כנישך לזאת אנהתן ותכנעש
לקברך בשילוס ולא יחזין עינך בכל בשותא
דאנא מיתי על אתרא הדין ואתיבו ית מלכא

פתגמיא דישלח המלך ונאספואלין כל זקנ
יהודה וירושלם ושלח מלכא וכנשו לזיתיה כל
סבי יהודה וירושלם ויעל המלך בית יהודה וכל
איש יהודה וכל ישיבי ירושלם אתו והכהנים
והנביאים וכל העם למקטן ועד גדול ויקרא
באזניהם את כל דברי ספר הברית הנמצא
בבית יהוה וסליק מלכא לבית מקדשא דעי
וכל אנשי יהודה וכל יתבי ירושלם עמיה וזנא
וספריא וכל עמא למזעירא ועד רבא וקרא
קדמי יהוה ית כל פתגמי ספרא דקימא דשתכח
בבית מקדשא דעי וינעמו דמלך עליה עמו
ויכרת את הברית ולפני יהוה ללכת אחר יהוה
ולשמר מצותיו ואת ערותיו ואת חקתיו בכל
לב ובכל נפש והקים את דברי הברית הזאת
הכתבים עליה ספר הזה ויעמד ביה עסבנרית
וקם מלכא על אספואנא וגזרית קימא קדם עי
למחך בחר פלחנא דעי ולמטר פקודיה וית
סהדו תיהו דית קימא בלב וכל נפש לקמא
ית פתגמי קימא הדין דכתיבין על ספרא הדין
וקבילו כל עמא עליהון קימא ויעו המלך את
חלקיהו הכהן הגדול ואת כהני המשנה ואת
שמרי הסף להוציא מהיכל יהוה את מזבחים
העשויים לבעל ולאשרה ולכל צבא השמים
וישרפם מחוץ לירושלם בשרמת קדרון
ונשא את עפרם בביתא דלפקיד מלכא ית חלקיה
כהנא רבא וית סגן כהנא וית אמר כלל לאפקא

מהיכלא דעני יתכלא מנא דעני דעני דעני
ולא שיהא ולכלא חילי שמא ואוקידנו מכלא
לירושלם בנחלא דקדוץ ואזיל ית עפרהוץ
לכיתא אלוה שכינת אתה כמריס אשר נתנו מלכ
יהודה ויקטר בכמות בערי יהודה ומסבי ירושלים
ואתה מקטריס לבעל לשמש ולירחו ולמזלות
ולכל צבא השמים וצביל ית כומר אדיהו
מלכא דבית יהודה ואסיקו בסמיך על במתא
בקרוא דבית יהודה ובסחרני ירושלים וית
דאסיקו בסמיך לבעל לשמש וליסיהרא
ולמזלותא ולכלא חילי שמא ויצא אתה אשר
מבית יהודה מחוץ לירושלם אל נחל קדוץ
וישך אתה בנחל קדוץ ויקלעפר וישלך
את עפרה על קבר בני העם ואפיק ית אשר ית
מבית מקדשא דעני מכלא לירושלם לנחלא
דקדוץ ואוקיד ית בנחלא דקדוץ ואדקח
לעפרא ורמא ית עפרה לקברי גדליא ויתן את
בתי הקבר שיש אשר בבית יהודה אשר הנשים
ארגות שם בבית לאשרה ויתרע ית בתי הקדוש
טעו תא דבית מקדשא דעני דנשיא מחוץ תמן
מכוליץ לא שיהא ויבא אתה בנחל הנסמער
יהודה ויטמא אתה במות אשר קטרו שמה
הכהנים מגבע עד באר שבע ונתן אתה במות
השעריס אשר פתח שער יהושע שורח עור
אשר על שמה אל איש בשער העיר ואית
ית כל כומר יא מקרוא דבית יהודה וסאיב

בן
ק

יהודה

ית במתא דאסיקו בסמיך תמן כמריא מגבע
עד באר שבע ונתרע ית במת תרעיא דקדום
תרע יהושע רב קרתא דערסמל גבא נמי עליה
תרע קרתא אר לא יעלה כהני הכמות אלמא
יהודה בירושלם כי אסא כלו מצות נתן אחיהם
ברם לא סלקין כומר ית במתא דבא על מצוא
דעני בירושלם אלהיץ אכלו פטיר בגואחיון
וטמא אתה תפת אשר בגי בנחלם לבלתי
להעביר איש את בנו ואת בתו באש למרד
וסאיב ית תופת דבחלת בר הנזם בירא
לא עבדא גבד ית בריה וית ברתיה בנוא למורד
וישבת אתה סוסיס אשר נתנו מלכי יהודה
לשמש במבא בית יהודה אל לשבת נתן מלך
הסריס אשר בפרורים ואת מרבנות השמש
שך באש וצביל ית סוסות אדיהו מכלא
דבית יהודה לשמש שא ממעלנא דבית מקדשא
דעני דלשבת נתן מלך גואה דבפרוריא וית
רתכו שמשא אוקיד בנוא ואת המזבחות
אשר על הגג עלית אחז אשר עשו מלכי יהודה
ואת המזבחות אשר עשה מנשה בשתי חצרות
בית יהודה נתן המלך נירץ משסוה שילך את
עפרם אל נחל קדוץ וית איגוריא דעל אגר
עלית אחז דעבדו מלכא דבית וית איגוריא
דעבד מנשה ברתו ית דרת בית מקדשא דעני
תרע מכלא וארחיק מתמן ורמא ית עפרהוץ
לנחלא דקדוץ ואתה במות אשר יעלפ

ירושלם אשר מימין לתרומה שחית אשר
בנה שלמה מלך ישראל לעשתרת שקן
צידנים ולכמוש שקן מוצא למסות עבת
בני עמון טמא המלך ויתבמתאד על אפי
ירושלם דמדרוס לפור זיתא דבנא שלמה
מלך ישראל לעשתרת שקן צידנאי
ולכמוש שקן מוצאנאי ולמלכוס ריחוקנני
עמון סאיב מלכא וישברא את המצבות
ויכרת את האשרים וימלא את מקומם עצמות
אדם ויתכרית קמתא וקץ יתאשריא ומלאית
את רחוז גרמיאנשא וגם את המצבה אשר
בבית אל הבמה אשר עשה ירבעם בן נבט
אשר החטיא את ישראל גם את המצבה ההוא
ואת הבמה נתקן וישרף את הבמה ויסקר לעפר
וישרף אשרה ואף יתאגורא לבית אל נמטא
דעכד ירבעם בר נבט דחייב ית ישראל לאם
יתאגורא ההוא ויתבמתא תרע ואומיד ית
במתא אדקה לעפרא ואוקיד אשרת ויפן
אשריה וירא את הקברים אשר שם בחר
וישלתו ויקח את העצמות מן הקברים וישרף
עלהם זבח ויטמא הוא בדבר יהוה אשר קרא
איש האלהים אשר קרא את הדבר ויסתחלהו
ואתפני אשריה וחזא ית קבריא דתמן בטורא
ושלחו נסיב ית גרמיאמן קבריא ואוקיד על
אגורא וסאביה כפתגמא דפי דמליא נביא
דפי דאתנבי ית פתגמא האליץ ויאמר מה

הציץ הלא אשר אעראו ואמרו אליו אנשי
העיר הקבראים שהאלהים אשר בא מיהודה
ויקרא את הדברים האלה אשר עשית על המצבה
בית אל וזאמר מא צינא הדין דאנא חזי ואמרו
ליה אנשי קרתא קברא דנביא דפי דאתא
משיבט יהודה ואתנבי ית פתגמא האליץ
דעבדתא על אגורא בבית אל ויאמר הניחו
לו אישאל יגע עצמותיו וימלטו עצמותיו את
עצמות הנביא אשר בא משמרון וזאמר שכן
מנהג אנשי לא ינוד גרמוהי דשייכו גרמוהי
ית גרמינבי שקרא דאתא משמרון ונבט את
כל בתי הבמות אשר בערי שמרון אשר עשו
מלכי ישראל להכעיס הקיר אשריה ויעש
להם ככל המעשים אשר עשה בבית אל
ואף יתכלבתי במתא דבקרני שומרון דענא
מלכי ישראל לארגזא פלי אשריה דעכד להון
ככל עכד נא דעכד בבית אל ויצבא את כל
בתי הבמות אשר שם על המצבות וישרף
את עצמות אדם עליהם וישב ירושלם ונכס
ית כל כמרי במתא דתמן על אגורא ואוקיד
ית גרמיאנשא עליהון ויתכלב לירושלם
ויצו המלך את כל העם לאמר
עשו פסח ליהוה אלהיכם ככתוב על ספר
הברית האזי ופקיד מלכא יתכל עמא למימר
עבדו פסחא קדם שא להכין כמא דכתיב
על ספרא דקימא הדין כי לאנעשה בפסח

הזה מימי שהפטים אשר שפטו את ישראל
וכל מי מלכי ישראל ומלכי יהודה ארי לא
את עבד כפסחא הדין מיומי נגודי ארדנו
ית ישראל וכל יומי מלכי ישראל ומלכא
דבית יהודה כי אם בשמנה עשרה שנה
למלך יאשיהו נעשה הפסח הזה ליהוה ביושן
אלהין בתמנא עשרי שנין למלכא יאשיהו
את עבד פסחא הדין קדם עי כירושלם וגם
את האבות ואחיה עניסו את התרפים ואת
הגללים ואת כל השקצים אשר נראו בארץ
יהודה וירושלם בער יאשיהו למען הקים
את דברי התורה הכתבים על ספר אשר מצא
חלקיהו הכהן בית יהוה ואף תבדיל ויתזכרו
ויתצלמנו ויתטעו ויתכלשקו ציא
דאתחזיאו בארעא דבית יהודה וכירושלם
פלי יאשיהו בדיל לקימא יתפתגמי אוייתא
דכתיבין על ספרא דאשכח חלקיה כהנא
בית מקדשא דעל ונמהו לאהיה לנשומלך
אשר שבת אלהיה בכל לבבו ובכל נפשו ובכל
מאדו בכל תורת משה ואחריו לאקסבמהו
ובותיה לאהיה קדמוהי מלכא דתכלחנא
דעל כל לבוה וכל נפשה וכל נכסוהי כל
אורייתא דמשה ובתורה לא קסכותיה יאך
לא שבתיהוה מקרוז אפולגדו לאשר דתרה
אפולגדוה על כל הכעסים אשר הכעיסו
מנשה ויאמר יהוה גם את יהודה אסיר מעל

עכ פמוח

פני באשר הסרת את ישראל ומאסתי את
העיר הזאת אשר בחרתי את ירושלם ואת
תבית אשר אמרתי יהיה שמי שם ירם לא
תבעי מתקום לגזיה רבא דתקין רוגזיה
בדבית יהודה על כל ארגזות ארגזי קדמוהי
מנשה ואמר עי אף ית דבית יהודה אגלי מאדע
בית שכינתי כמא דאגליתי ית ישראל אחין
יתקרתא דא דאתרעיתי כירושלם וביתא
דאמרית יהי שמי תמין ויתר דברי יאשיהו
וכל אשר עשה הלאהם כתובים על ספר וצני
תימים למלכי יהודה ושאר פתגמי יאשיהו
וכל עבד הלא אנון כתיבין על ספר פתגמי
יומי יא למלכא דבית יהודה בימיו עלה פרשו
נכה מלך מצרים על מלך אשור על נחמפרת
וילך המלך יאשיהו לקראתו וימיתוהו בנהר
בראתו אותו ביומוהי סליק פרעה חגירא
מלכא מצרים על מלכא דאתור על נהר פרת
ואזל מדבא אשיהו לקדמותיה וקטלה במגו
כד חזא יתיה וירכבהו עבדיו מת במגדו
ויבאהו ירושלם ויקברהו בקברתו ויקח עם
הארץ את יהואחז בן יאשיהו וימשחו אותו
וימליכו אותו תחת אביו ואתהוהי עבדוהי
כד מית ממגדו ואיתיהוה לירושלם וקברוהו
בקבורתיה ודבר עמא דארעא ית יהואחז
בר יאשיהו ומשחו יתיה ואמליכו יתיה תחות
בן עשרים ושלש שנה

אבוהי

יהואחז במלכו ושלשה חדשים מלך בירושלם
ושם אמו חמיטל בת ירמיה מלכה עד עשרים
ותלת שנים יהואחז כד מלך ותלת ימים מלך
בירושלם ושום אמה חמיטל בת ירמיה
מלכה ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשו
אבותיו ועבד רביש קדם על כל עבד ואבותיו
ואסרה פרעה נכה ברכה בארץ חמת נמלך
בירושלם ויתן עניש על הארץ מאה כפר וקטן
זהב ואסרה פרעה חגירא ברכה בארע חמת
מלמלך בירושלם ורמא מגביתא על עמא
דארעא מאה ככרי כספא וככר ארבע מאות וימלך
פרעה נכה את אליקים בן יאשיהו תחת יאשיהו
אביו ויסקב את שמו ויהניקים ואת יהואחז לקח
ויבא מצרים וימת שם ואמלך פרעה חגירא
ית אליקים כד יאשיהו תחות יאשיהו אביו
ושוי ית שמה יהויקים וית יהואחז עד ואתא
למצרים ומית תמץ ויהכסוף ויהאבנתן יהויקים
לפרעה אך העריק את הארץ לתת את הכסף
על פרי פרעה איש כפר כן נגש את הכסף ואת
הזהב את עמ הארץ לתת לפרעה נכה וכספא
ודיהבא יהויקים לפרעה ברם רמא מגביתא
על עמא דארעא למתן ית כספא על מימרא
דפרעה גבר כד חזי טקיס ית כספא וית דיהבא
מן עמא דארעא למתן לפרעה חגירא
בן עשרים ונחמש שנה יהויקים
במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם

חמוטל
פ

ממלך
פ

זבורה
פ

24

אמו זבירה בת פריה מזרומה עד עשרים וחמש
שנים יהויקים כד מלך וחמא עשרי שנים מלך
בירושלם ושום אמה זבירה בת פריה מזרומה
ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשו אבותיו
ועבד רביש קדם על כל עבד ואבותיו ונמנו
עלה גבד נאצר מלך בבל ויהלו יהויקים
עבד שלש שנים וישבוימרדכי בן ימוה סליק
גבד נצר מלך בבל וזהו ליה יהויקים עד
תלת שנים ותב ומרדכי ביה וישלח יהוה לזאת
גדודי בשדים ואת גדודי ארם ואת גדודי מואב
ואת גדודי בני עמון וישלחם ביהודה ויהאבדו
כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדיו הנבאים וגרי
על ביה ית משרית כספא וית משרית ארס וית
משרית מואב וית משרית כנע עמון וגרינון
בדבית יהודה לאבד יהוה כפת גמא עשר מליל
כיד עבדוהי נביא אך ערפי יהוה היתלכ יהודה
להסיר מעל פניו כחטא את מנשה ככל אשר עשו
ברם על דארגיו קדם על הוית דאבדית יהודה
לאגליוותהו מארע בית שבעתיה בחובי מנשה
ככל עבד וגם דס הנקיא אשר שיפך וימלא את
ירושלם דס נקי ולא אבה יהוה לסלק דאפס
זפי דאשוד ומלא ית ירושלם חובות דס זכיות
דעוא מן קדם על דלא למשכך וית דברי יהויקים
וכלא אשר עשה הלאהם כתבים על ספר דברי
הימים למלכי יהודה וישאר פתגמי יהויקים
וכל עבד הלא אנון כתיבין על ספר פתגמי

ואמלך מלכא דכל ית מתנה אחוה יתחווה
ושוית שמה צדקיה
עשרים ואחת שנה צדקיהו בלכו ואחת עשרה
שנה מלך בירושלם ושם אמו חמוטל בת ירמיהו
מלכה ובר עסרין וחדא שנין צדקיה כד מלך
וחדא עסרי שנין מלך בירושלם ושם אמו
חמוטל בת ירמיה מלכה ויעש שחר עבני
יתוה בכל אשר עשה יהויקים ויעבד ביש
קדם עי ככל דעבד יהויקים ביעלא יתוה
היתה בירושלם וביהודה עד השרלכו אתם
מעל פניו וימרר צדקיהו במלך בכל יאיר על
דארגיו קדם עי הות בירושלם וביהודה עד
דאגלי יתחז מארע בית שכינתיה ומריד
צדקיה במלכא דכל
בשנה התשיעית למלכו בחדש העשירי
בעשור לחדש נבכדנאצר מלך בבל
הוא וכל חילו עליו שלם ויחז עליה ויבנו
עליה דיק סביב וזהו בשתא תשיעיתא
למלכיה ביהא עסירא דעסרא לירחא
אתא נבוכדנאצר מלכא דכל הוא וכל משריתו
על ירושלם ושרא עלה וכו' עלה כדקום
סחור סחור ויתבא עיר במצור עד עשית
עשרה שנה למלך צדקיהו ועלת קותא בציו
עד חדא עסרי שנין למלכא צדקיה בתשעה
לחדש ויחזק הרעב בעיר ולא היה לחם לעם
הארץ בתשיעא לירחא ותקף כפמא בקרתא

ולא היה מיכל לעמא דארעא ותבקע עיר
וכל אנשי המלחמה ליה דרך שער ציו חמשים
אשר על גן המלך ופשיס עלה עיר סביב
וירך דרך הערבה ואתר עתקרתא וכל גני עני
קרבא ברירא בארחתרע בני שורא על גנתא
דמלכא וכלסאי שרץ על קרתא סחור סחור ואל
בארחת משרא וירדפו חיל פשיס אחר המלך
וישגו אתו בערבות יריחו וכל חיל נפצו מעלי
ורדפו משרי יתכסדאי בתד מלכא ואדכיון יתוה
במישרי יריחו וכל משרי יתוה אתכסדא מניה
ויתפשו את המלך ויעלו אתו אל מלך בבל
רבלתו וידברו אתו משפט ואלהו ית מלכא
ואסיקו יתוה לות מלכא דכל לרבלתו מליו
עמיה פתגמי דינין ואתבני צדקיהו שחטו לעני
ואתעני צדקיהו עור וסרלה בנחשת סויתתו
בכל יתבני צדקיה נכסו לעינוהו וית עיב
צדקיה עור ואסריה בשישלי דנחשו אוכליה
לכל
ובחדש החמישי בשבעה
לחדש הוא שנת תשיע עשרה שנה למלך
נבכדנאצר מלך בבל בא נבוכדנאצר וכל סבבים
עבד מלך בבל ירושלם ובירחא חמישא
בשבעא לירחא הוא שנת תשיע עסרי שנין
למלכא נבוכדנאצר מלכא דכל אתא נבוכדנאצר
רבקטורא עבדא דמלכא דכל לירושלם
וישרף את בית יתוה ואת בית המלך ואת כל
בתי ירושלם ואת כל בית גדול שרף באש

ואוקיד ית בית מקדשא רעי וית בית מלכא וית
כלבתי ירושלם וית כלבתי רבבא אוקיד
בנורא ואת חומת ירושלם סביב נתצו כל חיל
בשרים אשר רבב טבחים וית שורי ירושלם
סחור סחור תדעא כל מעורית כסדאי דרב
קטולא ואת יתר העם הנשארים בעיר ואת
הנפלים אשר נפלו על המלך בכל ואת יתר
החמץ הגלה נבזרא רבב טבחים וית שאר
עמא דאשתאוי בקרתא וית שמעיא ושתמע
על מלכא דכל וית שאר המוצא אגלי נבזרא
רב קטולא ומדלת הארץ השאיר רבב טבחים
לכרמים וליגנים ומחשיכי עמא דארעא
אשר רב קטולא למחוי מפלהין בחקלין
ובכרמין ואת עמודי הנחשת אשר בית יהוה
ואת המכנות ואת יס הנחשת אשר בבית יהוה
שברו כשרים וישאו את הנחשתם בכל וית
עמודי נחשא דבית מקדשא רעי וית נטפא
וית ימא דנחשא דבית מקדשא רעי תברו
כסדאי ואובילו ית נחשוך לכל ואת הסליות
ואת היעים ואת המזמרות ואת הכפות ואת
כלכלי הנחשת אשר ישרתו בקח וית
דודא וית מגרופיתא וית מזמריא וית נבזרא
וית כל בני נחשא דהו משיח בן חנן נטפא
ואת המחתות ואת המזרקות אשר זהב זהב
ואשר כסף כסף לקח רבב טבחים וית מחתות
וית מזרקת דדהבא דהבא ודכספא נטפא נטפא

אמות
ק

רב קטולא ואת עמודים שנים דהו אחד ואת
אשר עשה שלמה לבית יהוה לא היה משמך
לנחשת כל הכלים האלה עמודי תרין ימא
חד ובסיסא דעבד שלמה לבית מקדשא רעי
לא הוה מתקל לנחשוך דכל מנא הארץ
שימנה עשרה אמה קומתה עמוד האחר
וכותרת עליו נחשת וקומת הכתרת שלש
אמה ושכבה ורמנים על הכתרתם כנחשוך
נחשת וכלה לעמוד השני עלה שכבה
תמנא עסדיא מיין רומיה דעמודא חד
וקרונתהוין עלוהי דנחשא ורומיה דקרונתהוין
תלתא מיין וסרי גתא ורמונא על קרונתוין
סחור סחור כולא נחשא וכאלין דעמודא
תנינא על סרי גתא ויקח רבב טבחים את שרית
כהן הראש ואת צפניה וכהן משנה ואת שרש
שמן הקסף ודבר רב קטולא ית שריה נהנא
רבא וית צפניה סגן כהנא וית תלתא מורא
ומן העיר לקח סרים אחד אשר הוא פקיד
על אנשי המלחמה וחמש אנשים מראי
פניה מלך אשר נמצאו בעיר ואת הספר אשר
הצבא חמצבא את עס הארץ ושישיסאיש
מעס הארץ הנמצאים בעיר ומן קדמא נד
גואה חד דהוא ממנא על גברי עבדי קרבא
וחמשה גבין דחזן אפי מלכא דאשתכחו
בקרתא וית ספרא רבא ילא דכניש ית עמא
דארעא ושתין גברא מ עמא דארעא ושתין

[illegible]

ויהי בשלשים ושבוע שנה לגלות
יהויכץ מלך יהודה בשנים עשר חרש בעשרים
ושבעה לחרש נשא אויל מרדך מלך בבל
בשנת מלכותא תראשיהויכץ מלך יהודה מבית
בלא וזהה בתלתינן ושבוע שנינן לגלות יהויכין
מלך שבטא דבית יהודה בתרי עשר ירחין
בעסרינן ושבועא לירחא דבי אויל מרדך
מלכא דבבל בשנת ממלכיה יתריש יהויכין
מלך שבטא דבית יהודה ואפיק יתיה מבית
אסיריו וידבר אתו טבין ויתן את כסא זמל
כסא המלכים אשר אתו בבבל וזמל עמיה
מתמיז תקנין ויהי בת כרסוהי עילמן כרסי
מלכא דעמיה בבבל ונשא את נגדי בלאו
ואכל לחם תמיד לפניו כל ימי חייו ושני ית

בְּקִרְתָּא וַיִּקַּח אֹתָם נָכוֹן רֹאשׁ וְכַסְבֵּי יְסוּדָה
אֹתָם עַל מֶלֶךְ בְּבֹרַחֲתָהּ וַיִּדְבֹּר יִתְחוּן נְכוֹחָא
וְכַקְטוּלָא וְאֹבִיל יִתְחוּן רוֹת מִלְכָּא וְכַבֵּל
לְכַבֵּל וַיִּקַּח אֹתָם מֶלֶךְ בְּבֹרַחֲתָהּ יִמִּיתָם בְּרַבְרָה
בְּאַרְץ חֲמַת וַיִּגְדֵּל יְהוּדָה מֵעַרְאֵמִתוֹ וּמִחָא
יִתְחוּן מִלְכָּא וְכַבֵּל וְקַטְלוֹן בְּרַבְרָה בְּאַרְעָא
דְּחֲמַת וְגַלְיָד בְּיִתְיָהּ וְדָה מֵעַל אֶרְעָהּ וַיְחַעֲס
הַנְּשִׂאֵר בְּאַרְץ יְהוּדָה אֲשֶׁר הָשִׂא יוֹנָתָן וְנִחֲצִין
מֶלֶךְ בְּבֹרַחֲתָהּ עַל יְהוֹשֻׁעַ אֶת גִּבְרִי וְכַנְאֲחִיקָם
בְּזֶשֶׁן יִזְעֵמָא וְאֶשְׁתָּאֵר בְּאַרְעָא דְּיִתְיָהּ וְדָה
דְּאֶשְׁתָּאֵר נְכוֹכְדַנְצֵר מִלְכָּא וְכַבֵּל מִנִּי עַל יְחוּן
יִתְגַּדֵּל יֵה בְּרֵאֲחִיקָם בְּזֶשֶׁן

וַיִּשְׁמְעוּ כָּל־שְׂרֵי־הַחֵילִים הַהֵם הוּא־אֲנָשִׁים כִּי־
הִפְקִיד מֶלֶךְ־בָּבֶל אֶת־גְּדַלְיָהוּ וַיָּבֹאוּ אֵלָיו
הַמִּצְרִי וַיִּשְׁמַע אֶל־בְּצַנְתָּנִיָּה וַיֹּחֲזֵק בְּלִקְרָח
וַיִּשְׂרִיֶּה בְּצַנְתָּנִיָּה מִתְּהַנְּטִי וַיֵּאָזְנֶה וַיִּבְרָךְ מַעֲבָדֵי
הַמֶּלֶךְ וְאֲנָשֵׁיהֶם וַיִּשְׁמְעוּ כָּל־רַבְנֵי־יְרוּשָׁלָּא
אֲנוּךְ וְגִבְרִיאֵל אֲדִי מִן־מַלְכֵי־בָבֶל יֵת־גְּדַלְיָה
וְאֵת־לֹדֶת־גְּדַלְיָה לְמִצְפָּא וַיִּשְׁמְעוּ כָּד־נִתְּנָה
וַיֹּחֲזֵק כָּד־קָרָח וַיִּשְׂרִיֶּה כָּד־תַּחֲמוֹת־מִצְפָּא
וַיֵּאָזְנֶה כָּד־מַעֲבָדֵי אֲנוּךְ וְגִבְרִיאֵל וַיִּשְׁבַּע
לָהֶם גְּדַלְיָהוּ וְלֹא־אֲנָשֵׁיהֶם וַיֹּאמֶר לָהֶם אֵלֶיךָ
מֵעַבְדֵי־הַכַּשְׂדִּים שָׁבוּ בָּאָרֶץ וַעֲבַדוּ אֶת־
מֶלֶךְ־בָּבֶל וַיִּטְבְּלוּ וַיִּקְיִים לָהֶוּךְ גְּדַלְיָה
וְלִגְבִרְיָהוּךְ וְאִמְרֵי לָהֶוּךְ לֹא־תִדְחֲלוּךְ מֵעַבְדֵי
כַּסְדָּאִי תִּבְנוּ כְּאֶרְעָא וּפְלָחוּ יֵת־מַלְכֵי־בָבֶל

לבושי אסריה זאל לא חמא תדירא קדמוה
כל יומי חייהו יוארחתו ארחת תמיד נתנה
למאת המלך דבריוס כיומו כל ימי חייו
ושירדוניה שירדת תדירא מתיהבין ליה
מן קדם מלכא פתגם יום כיומיה כל יומי חייהו

חיי
ק

ברוך שילעולם אמן ואמן

נבעע בירח מדרשון שנת חמשף לשטרי יהא קימן טוב על מדינה אברהם
שך ברב יוסף דיה ליה יזכיהו להבוס בוול קדק בענין ולהבין מצפונ
מנחה ושר עולם הוא וזרעו וזרע דרשו אנסו דיתקיים עליו וקרא שכתב
יברך ד' וימנך יאר י' פנואל ישא י' פנואל וג' לא ימחול לי על כל
מה ששגית וטעית ונקמתי מעיב בדכתיב שאות מי יבין מנסמרו
נקיב אנסו שטח יקרב ששטח ישר

בגלד הילך הטוב גדומה לעק רטעלאים יתן הטוב מעד נמצדיוס נקד
נמצדיוס נמצדיוס רחש חדש אורי שלטת אהנפא לשטות שלהם יקדים
לך דין על דיוק ושטח על שטח ודנא יתקיים על קרא דכתב ילד ילד לכן
בן כהן לכן נהיה דמשה על שכתב וקרא שמו פלג יתקיים אגפולא כי ער שטח
ויקיים על שכתב וברכך יאר י' פנואל יתקיים יתקיים יתקיים יתקיים

אפטרות וירא אליו במלכים

והיא ואשה אחת והיו חיי שנה תחלת מלכים

והיא והמלך דיוק והיו מקץ במלכים

והיא וקץ שלמה ויחיי עקב במלכים

והיא ויקרבו ימי דיוק

אפטרות והיו בשלה בשפטים והיו ובעל אלהים את

יבן ויקח לו תנומה במלכים והיא ויהיה נתק חבמה

לשלמה כיתשא במלכים והיו ויהיו ימים רבים

ויקהל במלכים והיא ושלה המלך שלמה
אלה פקודי במלכים והיא ויעש חירם
ספר שמואל אפטרות ויהבום
השמיני בשמואל והיו ויוסף עורדו
זאת תהיה במלכים והיא ויאמר אלישע
לנשא בשפטים והיו יהיו אש אחת מצד
שלח לך ביהושע ויהיו ושלה יהושע
ויקח קדח בשמואל והיו ויאמר שמואל
אל העם זאת חק רבשפטים
והיו ופתח הגלעד פנחס

במלכים והיו ויהיה

לשבת מאה חדש בשמואל והיו

ויאמר לו יהונתן

לשבת שקלים במלכים והיו

בן שבע

לשבת זכור בשמואל והיו

ותהי המלחמה

לראשון שלפסח ביהושע והיו

בעת ההיא

ליום שוב שלפסח במלכים והיו

בן שמנה

לשביעי שלפסח בשמואל והיו

והבן דיוק

לראש השנה תחלת שמואל והיו

והיא איש אחד מן הלמנים

ליום שבע שלח הסוכות במלכים והיו